

ஹயவருதாய நம:

விஷயகுசிகை.

விஷயம்.

பக்கம்.

முகவுரை

1

அத்தியாயச்சுருக்கம்

9

சில மகான்களுடைய வரலாறு

17

சிலதீர்த்தக் கட்டங்கள்

23

„ மாதக்குறிப்பு

26

கலியாணதீர்த்தம் முதலானவை

27

பதப்பொருள்

30

ஸம்ஸ்கிருத முகவுரை

33

ஸ்நானமந்திரம்

37

தேவதாட் பிரார்த்தனை

39

ஸ்ரீதாம்ரபர்ணீமாஹாத்மியம்

40

நோட்டீஸ்.

—*—

ஸ்ரீ வேதவியாஸபகவான் புத்திரனாகிய சுகப்பிரமரிஷிக்கு
உபதேசஞ்செய்ததான

“ஸ்ரீ தாம்ரபர்ணீ மாகாத்மியமானது”

ஹிந்துமத ஸம்பந்தமான ஸகல விஷயங்களையும் விளக்குகின்ற
சிறந்த பூர்வசரித்திரங்களால் கவுரவந்தங்கிபதாக விருக்கின்ற
தென்பது பிரத்தியக்ஷமாக நீங்களே அறிந்துகொள்ளலாம்.
(முகவுரையைப் பார்க்க)

இந்தப்புஸ்தகம் டெம்மி 8-ல் சுமார் 1200 பக்கங்களு
டையதாக உத்தேசிக்கப்படுகின்றது.

இந்தப்பெரியபுஸ்தகம் தமிழில் மொழிபெயர்ப்புடன் நல்ல
காகிதத்தில் அச்சிவிட்டு ஏழுபாகங்களாகப் பிரசுரஞ் செய்யப்படு
கின்றது.

இந்தப் புஸ்தகத்தில் பிரசித்தப்படுத்தியிருக்கின்ற கன
வான்களைப்போல, முன்பணம் தருகின்றவர்களுடைய விஷயத்
தில், போஸ்டேஜு உள்பட (முழுமைக்கும்) இதன் விலை ரூ 5,
மாத்திரம்.

மற்றச் சந்தாதார்கள் விஷயத்தில் பாகம் 1-க்கு விலை ரூ
பா 1. போஸ்டேஜும் வி. பி. கமிஷனும் அவரவர்களை பொ
றுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

பணச்செலவு நிமித்தம் அதிகம் பிரதிகள் (காப்பிகள்)
அச்சிவிடப்படவில்லை. ஆகையால், அபூர்வமான இந்தப்புஸ்தகத்
தைவிரும்புவோர் காலதாமதப்படாமற் பெற்றுக்கொள்ளவேண்
டும்.

பிரமஸ்ரீ ஏ. ஆர். கணபதி சாஸ்திரீ,

ஸ்ரீ தாம்ரபர்ணி ஆபீஸ்,

திருவனந்தபுரம்.

❦❦❦|| श्रीरस्तु ||❦❦❦

மக-ந-ந-ஸ்ரீ ஆர்ட்டிஸ்டு ரவிவர்மா கோயில் தம்புரான் அவர்கள்
(ஸ்தூபிஸ்ட் ரவிபஹ் கோயில் தம்புரான் ரவர்க்கு)
இனம் ரூபா 100
,, ஆறுமுகமங்கலம் கிராமம் கம்மிட்டியாரவர்கள் இனம் ,, 50

—❦❦❦—

இந்தப்பொது நன்மைக்காக கையொப்பம் செய்து பணம்
தந்த சந்தாதார்களின் பட்டிகை:—

	ரூ.
பிரமஸ்ரீ அனந்தகிருஷ்ணஜோஸ்யர் அவர்கள் மகாராஜகுரு	5
மக-ந-ந-ஸ்ரீ வேதாத்ரீ சதாஸமுதலியார் அவர்கள், (ஜட்ஜ்)	25
,, ஆர். லட்சுமணய்யரவர்கள், மலபார்மெயிலாபீஸ்	5
,, ஆர். ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் அவர்கள், ஓவர்ஸீயர்	,,
,, கே. கிருஷ்ணசுவாமி ராவ் அவர்கள் (திவான்)	10
,, வி. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியார் அவர்கள், ஹைக்கோர்ட்டு	வக்கீல் 5
,, சேஷய்யங்காரவர்கள், ஸப் ரெஜிஸ்ட்ரார்	,,
,, S. சுப்பிரமணிய அய்யரவர்கள், தெற்குத்தெரு	,,
,, வி. பாண்டியம்பிள்ளை அவர்கள், தமிழ்ப்பண்டிட்	10
,, ஏ. கே. ஏ. யஸ். பத்மநாபய்யரவர்கள், ஆற்றூர்	,,
,, ஏ. ஆர். ராஜராஜவர்மா அவர்கள் M. A.	5
,, எம். உதயவர்மா அவர்கள் B. A. மாவேலிக்கரை	,,
,, எம். ராஜராஜவர்மா அவர்கள் M.A. இன்ஸ்பெக்டர்	,,
,, வீரமணி அய்யர் அவர்கள், மாவேலிக்கரை	,,
,, தெ. இல்லங்குடியாபிள்ளை அவர்கள், குலசேகரபட்	டணம் ,,
,, சுந்தரதீக்ஷதர் அவர்கள், புத்தன்தெரு	,,
,, அனந்தநாராயணதீக்ஷதர் அவர்கள், புத்தன்தெரு	,,
,, சச்சிதானந்தசுவாமி, கல்லிடக்குருச்சி	,,
,, ராமசுவாமி சாஸ்திரியர்கள், மேலவீதி	,,
,, அய்யாபிள்ளை அவர்கள், பிரின்டேர்ஸ் ஜாபின்பிரஸ்	,,
,, சாமிவாத்தியாரவர்கள், டிப்புத்தெரு	,,
,, கே. எ. கிருஷ்ணய்யங்காரவர்கள் பி. ஏ. பி. எல்	,,
ஆலப்புழை	15

3. கே. நாராயணய்யங்காரவர்கள், S. B. பிரஸ்	5
„ பி. ராமசுவாமி அய்யரவர்கள், இன்ஸ்பெக்டர்	7
„ எஸ். கணபதி அய்யரவர்கள், ஹெட்மாஸ்தர்	5
„ ரொ. அ. கி. வைத்தியநாதய்யரவர்கள், பொன்வர ணிபம்	„
„ வைத்தீஸ்வர சாஸ்திரியவர்கள், கரமணை	„
„ அனந்தசுப்பிரமணிய சாஸ்திரியவர்கள், கரமணை	„
„ வ. மு. பொ. வரதய்யரவர்கள், சாலைபெஸ்ஸார்	10
„ கே. எஸ். கிருஷ்ணய்யரவர்கள், உண்டிவாணிபம்	5
„ எஸ். கணபதிபிள்ளை அவர்கள், மேற்படி	„
„ வீ. வெங்கிடேஸ்வரய்யரவர்கள். மொத்தவியாபாரம்,	„
„ A. S. ராமசுப்பய்யரவர்கள், மேற்படி	„
„ ஆ. சீ. சேஷய்யரவர்கள், மேற்படி	„
„ அ. ச. க. பி. கணபதி அய்யரவர்கள், கச்சவடம்	„
„ கணபதி சாஸ்திரியவர்கள், பிரின்ஸ்பால், தருவை,	„
„ வியாகரணம் நாராயண சாஸ்திரியவர்கள்,	„
„ தர்க்கம் ராமகிருஷ்ண சாஸ்திரியவர்கள்	„
„ வியாகரணம் கிருஷ்ண சாஸ்திரியவர்கள்	„
„ ஷெ ராமசுவாமி சாஸ்திரியவர்கள்	„
„ நானுசாஸ்திரியவர்கள், (தாசில்தார்)	„
„ சுந்தரவாத்தியாரவர்கள், தொந்திவிளாகம்	„
„ க- வெ. ராமசுவாமி அய்யரவர்கள், அட்டக்	„
குளங்கரை	„
„ மு. வெ. சீதாராமய்யரவர்கள்	„
„ ந. ஆ. வெங்கிடேஸ்வரய்யரவர்கள்	„
„ ப. வெங்குவய்யரவர்கள்,	„
„ நீலகண்டய்யர் அவர்கள்	„
„ வெண்டர் ஆர். ராமசுப்பய்யரவர்கள் சாலை	„
„ சுப்பய்யா வாத்தியாரவர்கள், பாப்பாருடி	„

மற்றச் சந்தாதார்களின் பெயர்கள் இரண்டாவது பாகம் முதலானவையில் தொடரும்.

கணேசாய நம:

முகவுரை.

ஆர்ஷமாய், † பாராயணமாத்திரத்தினாலேயே சுலபமாகப் புண்ணியத்தைவிளைக்கின்றதாய், நவரஸபூரணமாய், சிற்றின்பப் பேரின்பங்களடங்கிய திவ்யபசரித்திரங்களமைந்ததாய், சைவ வைஷ்ணவ மதங்களுக்கு மத்தியஸ்தமாய், ஒப்பற்ற மகிழ்வையளிக்கின்றதாயிருக்கிற இப்புத்தகத்தை ஸரஸ்மான தமிழ்வசன நடையில் மொழிபெயர்ப்புடன் வெளிப்படுத்துவதற்குக் காரணம் ஸம்ஸ்கிருத பாஷையில் பரிசயமில்லாத (நம்முடைய) ஜனங்கள் ஸ்ரீ தாமிரபர்ணிதேவியின் மாகாத்மியமாகின்ற அமுதத்ததப் பானம் பண்ணுவதில் நம்மைப்போலவே லாபம் பெறவேண்டுமென்பதும், ஸம்ஸ்கிருத பாஷையில் பரிசயமுள்ளோர்களுக்கு மூலக்கிரந்தம் கிடைக்கவேண்டியதில் நீடியகாலமாய் நேரிட்டிருக்கின்ற துர்ப்பிக்ஷத்தை பரிகரிக்கவேண்டுமென்பதும், அதனால் ஜனங்களுக்குப் பொதுநன்மையுண்டாகவேண்டுமென்ற கருத்தேயன்றி, வேறுவிதமான காரணமில்லை.

வளர்தங்கிய நிலத்தைப் பழிக்கின்ற ஸ்ரீ வேதவியாஸபகவானுடைய திருநாவில் வளர்ததான ஸ்ரீ தாமிரபர்ணிமாகாத்மியமென்ற (வரிக்) கரும்பானது ஆதிமுதற்கொண்டு அறுபத்து நான்கு அத்தியாயங்களாகின்ற கணுக்கள்தோறும் மேன்மேலும் ருசிபார்க்கப்பட, மனோரஞ்சிதமான கதாஸாரமாகின்ற அமுதத்தை ஊட்டி மனக்கவலை முதலானவையாகின்ற கொடியதாகத்

† நிஷியாலுண்டு பண்ணப்பட்டதாய்.

தைத் தீர்த்து, பிரமானந்தமாகின்ற ஒப்பற்ற சுகத்தைத் தரு
கின்றதென்பதற்கு இப்புத்தகத்தைப் படிப்போர்களே சாகுதியாக
இருப்பார்கள்.

நாம் மானிடஜன்மமெடுத்தும் நமது பெரியோர்களையும் நம்
மையும் நமது சந்ததிகளையும் புத்திர மித்திர களத்திராதி சம்பத்
துக்களுடன் உலகம் புகழும்படி நோயற்ற திடகாத்திராதிகளு
டன் நீடியகாலம் வாழ்ந்து முடிவில்ப் பரமபதத்தைச் சேரும்படி
அனுக்கிரகம்பண்ணி நன்மையை விளைக்கின்றவனான நமது மா
தாவை (பராசகத்தியை)ப் பற்றிக் கிஞ்சித்தாவது தெரிந்து
கொள்ளாமலிருந்தால் நமது புத்தி சக்திக்கு விசேஷமான வேறு
பயனில்லை யென்பது உண்மையாக யோசிக்கும்படியுத்தில் அவர
வர்களுடைய மனதுக்கே நன்கு விளங்கும்.

கங்கைமுதலான ஸகல புண்ணியதீர்த்தங்களால் உபாசிக்கப்
பட்டுவருகின்றவனான ஸ்ரீ தாமிரபர்ணி தேவியுடன் ஒப்
பிடக்கூடிய மகாபுண்ணிய தீர்த்தமும் சீக்கிர வரப்பிரஸாதியான
தெய்வமும் வேறில்லையென்பது திண்ணம். “கங்கை முதலான
தீர்த்தங்கள் பாவங்களைத் தொலைக்கின்றன” என்பதில் நாம்
எந்தவாக்கியங்களைப் பிரமாணமாக நம்பிவருகின்றோமோ, அவ்
விதமான புராதன வாக்கியங்களே இதற்குமாதாரமாகவிருக்கின்
றன. இந்தப் பரம ரகசியத்தை நூலாசிரியர் இவ்விடத்தில் நன்
கு விளக்குகின்றார்.

ஒவ்வொரு அடிநூரத்திலும் புண்ணியதீர்த்தக் கட்டங்க
ளால் நிறைந்திருக்கின்ற இம்மகாநதி இப்பூகோளத்தில் வேறு
நதிகளுடன் ஒப்பிடக்கூடியதில்லையென்றும், அவ்விதமொப்பிடு
வோர் முடர்களுள்ளும் நூலாசிரியர் கருணை புரிந்து நமக்கு உப
தேசமாகக்கூறுவதை நாம் நம்முடைய நன்மைக்காகத் தெரிந்து
கொள்ளவேண்டுவதவசியமே. வடதிசையிலிருப்போர் ஸகலமான

கிருத்தியங்களிலும் தீர்த்தயாத்திரைதான்சிறந்ததென்ற உண்மையை யறிந்துகொண்டு கங்காதீரத்தினின்றும் இம்மகா நதிக்குத் தீர்த்தயாத்திரை செய்துவருகின்றதற்குரிய காரணங்களையும் விளக்குவதைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியதும் அவசியமே.

ஸ்ரீதாமிரபர்ணிதேவியின் மேன்மையைப் பற்றி ஆதிசேஷன் அனேகமாயிரமாண்டு எச்சரிக்கையுடன் கூறினாலும் முடிவுபெறக்கூடிய தில்லையென்பதற்கு அனேகமுகாந்திரமெடுத்துக் காட்டினால் முடிவுபெறுதாகையால் இப்பொழுது ஒரு திருஷ்டாந்தமாவது காண்பிப்பது அனுசிதமாயிராது:- பஞ்சாசத்கோடி விஸ்தீர்ணமான இப்பூமண்டலத்தில் (கலியுகம் முடிவுபெறுகின்ற சமயத்தில்) பரமபுருஷன் அவதாரஞ்செய்யாநின்றதற்குத் தகுந்த மகாபுண்ணியஸ்தலம் ஸ்ரீதாமிராதேவியின் பரம்பாவனமான தீரமே தவிர வேறில்லை. ஸ்ரீ மகாபாரதம், ஆரணியபர்வம், மார்க்கண்டேய ஸமாஸ்யை என்ற உபபர்வம், (190) வது அத்தியாயம், (95) வது சுலோகம் பார்க்க. கல்க்கத்தா பதிப்பில் வனபர்வம், 501-வது பக்கம் பார்க்க.

இந்தக்கலியுகத்தில் அதிலும் பிரதமபாதம்முடிவுபெறுகின்ற இச்சமயத்தில் கங்கைமுதலான ஸகல தீர்த்தகணங்களால் சேவிக் கப்பட்டுவருகின்ற ஸாக்ஷாத் பராசக்தியாகிய ஸ்ரீ தாமிரபர்ணிதேவியைப்பற்றி கிஞ்சித்தாவது தெரிந்துகொண்டு ஜனங்கள் கடைத் தேறவேண்டுமென்ற எண்ணங்கொண்டவரான பரோபகாரியாகிய ஸ்ரீ வேதவியாஸபகவான் நாவல்களையும் விகடமான வேடிக் கைக் கதைகளையும் நியூஸ் முதலானவைகளையும் படிக்கவிருப்பங்கொடுக்கின்ற இக்கலியுகத்தின் யோக்கியதையைத் தன் ஞான திருஷ்டியால் முன்னமே தெரிந்துகொண்டு நாவல்களுக்கு மருடமாகவும் விநோத சரித்திரங்களுக்கு ஈறாகவும் சிருங்காரம், ஹாஸ்யம், கருணை, ரௌத்திரம், வீரம், பயானகம், பீபத்ஸம்,

அற்புதம், சாந்தியென்ற நவாஸமொழுகும்படி அனேக திவ்விய சரித்திரங்களை உதாரணமாகக் காண்பித்து, பக்திரஸத்தை வினைக்கும்படியாக இப்புத்தகத்தை சுலோக ரூபமாக வரைந்திருக்கின்றார்.

இதில் ஈள, ஈஅ முதலான அத்தியாயங்களையும் கஜேந்திர மோகூமுதலான திவ்விய சரித்திரங்களையும் படிப்போர் “பகவத்கீதையிலுமில்லாதமான கவுரவந்தங்கிய விஷயமில்லை” என்று நினைக்கக்கூடும். வியதிபாதமுதலானவைகளின் மகத்துவத்தைக் கிஞ்சித்தாவது படிப்போர் காசி முதலான இடங்களுக்கு தீர்த்த யாத்திரையாக ஜனங்கள் செல்வதை நாடுகளைச்சுற்றிப்பார்க்கச் செல்வதாக நினைப்பார்களே தவிர தீர்த்தமகத்துவத்திற்காகச் செல்கின்றனரென்று கூறுவார்களென்று கனவிலுந் தோன்ற வில்லை.

பாணதீர்த்தம், நாதாம்புஜம் (சேரன்மாதேவி), பிரமாரணி யம் (பூரீவைகுண்டம்), இரமாபுரம் (ஆழ்வார்திருநகரி), முதலானவைகளின் சிறப்பையறிந்தோர் வைகுண்டம் முதலானவைகளைப் பற்றிக் கனவிலும் நினைக்கவேண்டாமென மதிக்கக் கூடும்.

அவ்வாறே திரிகூடம், சித்திராநதி, சிவசைலம், கடனூர்தி, சியாமாநதி (பச்சையாறு), முதலானவைகளின் உற்பத்தியையும் பாபவிஞ்சம், கோட்டசுவரம் (ஊர்க்காடு), புடார்ச்சுனம் (திருப்புடைமருதூர்), வேணுவனம் (திருநெல்வேலி), நதிபுரம் (ஆற்றூர்), முதலானவைகளைப்பற்றி அற்பமாவது கற்றோர் கைலாஸம் முதலானவையைப்பற்றி யெவ்விதமான அபிப்பிராயங்கொள்ளக்கூடுமென்பதை இப்புத்தகம் படிப்போர்களே தங்களுக்குள்ளே தாங்களே அறிந்துகொள்ளலாம்.

இதுகாலபர்யந்தமும் பூரீ தாமிரபர்ணிதேவியின் உற்பத்

திஸ்தானத்தைக் கண்டுபிடித்தவரின்கையென்று நாம் செனியுற்று வருகின்றோமாயினும், இப்புத்தகத்தைப் படிப்போர்களுடைய மனத்தில் பதியும்படி சாதாரியமாகக் கூறப்படுகின்ற தூலாசிரியரின் திவ்யவசனத்தால் மலயபர்வதத்தின் சிறப்பும், அதில் குப்தி சிருங்கமென்ற கொடுமுடியிலிருக்கிறதான எட்டு மயில் தூரம் சுற்றளவுகொண்ட குகையும், அந்தக்குகையில் நான்கு தடாகங்களுடைய செழிப்பும், ஸ்ரீ புரமும், ஸ்ரீ தாமிரபர்ணிதேவியின் உற்பத்திஸ்தானமும், குகைக்குவெளியில் அகவ்ஸ்தியகூடமும் அப்பால் ஸ்ரீஹயக்கிரீவ முனியின் ஆச்சிரமமும், கலியாணதீர்த்தம் முதலானவைகளின் வரலாறும், ஸ்ரீ தாமிரபர்ணி குங்குமப்பாறை வழியாகக் கலைமான்முகம்போன்ற பாதையின் அடியாக வெளிப்படுதலும், இம்மகாநதியின் பிரவாகத்தைப் பற்பல உவமானமாகக் கூறவாணித்தலும், ஸங்கம பரியந்தம் இரண்டு தீரங்களைப் பற்றிக்கூறுதல் முதலான விஷயங்கள் நம்முடையகண்முன் விளங்குவதுபோல் பிரத்தியக்ஷமாக நீனைக்கத் தடையில்கை.

ஆ! ஆ! உலகமறியும்படிக்கீர்த்திதங்கிய காளிதாஸனென்ற மகாகவியாற் செய்யப்பட்ட ஸ்தோத்திரத்தில் 'மாத: பிரஸீத மலயாசலபத்மபீடே' என்பதில் 'மலயாசல பத்மபீடே' என்ற பதத்தின் பொருள் யாதென்று யோசிக்கும்படித்தில் மலய பர்வதமென்ற பொதியமாமலையின் மேன்மையைப் பற்றியும், தூலாசிரியர் இங்கு நன்கு வர்ணித்துக் கூறக்கூடுமென்பதைப் பற்றியும் நான் அதிகமாகக் கூறவேண்டுமெனில்லை.

இப்புத்தகத்திலிருக்கின்ற விஷயங்கள் நக்சத்திரகணங்கள் போலவும், சமுத்திரம் போலவுமிருக்கின்ற ஸ்ரீ தாமிரபர்ணி தேவியின் மகத்துவம்போல் வாசாமகோசரமாகவே யிருக்கின்றன.

சுருதி, ஸ்மிருதி, இதிகாஸம், ஆகமம் முதலான, அகாத விஷயங்களையும் ரஸகரமான பற்பல அப்ஸரஸ்திரீகள், அக்கினிவர்

ணன், சுந்தரபாண்டியன் முதலான அரசர்களின் திவ்விய சரீத் திரங்களையும் அமைத்து, திரிகாலஞ்ஞானியாகிய ஸ்ரீ வேதனியாச பகவான் சுகப்பிரமரிஷிக்கு திருவாய்மலர்ந்தருளியதான ஸ்ரீ தாமிரபர்ணி தேவியின் திவ்விய மகத்துவத்தை நன்கு விளக்குகின்ற இப்புத்தகத்தைச் சாதாரணமான கேவல மனிதனாலுண் டெண்ணப்பட்டுவருகின்ற நாவல்களைக்காட்டிலுஞ்சிறந்ததாகவே யிருக்குமென்று ஐந்து வயதுச் சிறுவனுங் கூறுவானல்லவோ?

பக்தியுடன் பூசைபண்ணிக் கொண்டாட, அஷ்டசித்திகளையுமளிக்கின்ற இந்த மாகாத்மியமானது ஸம்ஸ்கிருத பாஷையில் வரையப்பட்டிருக்கின்றபடியால் ஸர்வசாதாரணமாக இதைப்பற்றித் தெரிந்துகொள்ள இடமில்லாமற் போய்விட்டது.

ஆனாலும்காலபரியந்தமும் உலக நன்மைக்காகப் புதையலைப் போல் அடக்கமாக வைத்திருக்கப்பட்டதான விலைதங்கிய இந்தப் பொருளையெடுத்து, பொதுநன்மைக்குச் செலவுசெய்யப் பெரியோர்களுக்கு மனமில்லாமலிருந்துவந்தபடியால் நம்முடைய இந் துக்கள் நம்முடைய மதசம்பந்தமான “ஆபோவை ஸர்வாதேவ தா:” எனத்தொடங்கிய வேதவாக்கியங்களின் பொருளடங்கிய இவ்வித நூல்களையறியாமல் அனியமத போதனையாலிழுக்கப் பட்டுச் சொந்தமான கிருத்தியங்களை நழுவவிடுவதை மனம்பொருமல் நான் விசனமடைந்து சிந்திக்க, ஸ்ரீ தாமிரபர்ணிதேவியின் அதுக்கிரகத்தினாலோ, அல்லது பூர்வஜன்ம வாஸனையினாலோ, அல்லது மூடத்தன்மையினாலோ, இதைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து அச்சிலிட்டுப் பொதுநன்மையைச் செய்யவேண்டுமென்ற குதூகலமுண்டாயிற்று.

இவ்விதமான பொது நன்மையைச் செய்யத்தகுந்த தேக சக்திமுதலான கருவிகளில் யாதொன்றுமில்லாமலிருந்தாலும் சிலநேசர்களுடைய உச்சாகமாகின்ற கருவிமாத் திரங்குறைவின்

வளர்ந்துவந்தபடியால் சென்ற ஐந்துவருஷகாலமாக நான்செய்ய வேண்டிய செய்கைகளில் இதைமுக்கியமாகவே நினைத்து மற்றச் சங்கதிகளைக் கவனியாமலிருந்திருக்கின்றேனென்பது அநுமான்னத்தினால் விளங்கக்கூடியதாகவிருக்க, நான் வாக்கினால் கூற வேண்டுவதில்லை.

நான் புராதனமான கிரந்தப் பிரதிகளைப் பெரியோர்களிடத்தினின்றும் மகா கனம்பொருந்திய திருவிதாங்கூற் மஹாராஜா அவர்களுடைய கிரந்தசாலையினின்றும் வாங்கிவந்து ஒத்துப்பார்த்து காகிதத்தில் பிரதியெடுத்து, தடையின்றி ஸ்திரீகளும் (பாலர்களும்) கூடச் சுலபமாயறிந்துகொள்ளக்கூடிய தமிழ்ஸசன நடையில் மொழிபெயர்க்க விரும்பினேன். யாதெனில் நம்மைப் போல நம்முடையஸ்திரீகளும்விதமான மதவிஷயங்களைப்பற்றி கிஞ்சித்தாவது. அறிந்துகொள்ளும் விஷயத்தில் அவர்கள், கற்பு நிலைமை, ஈசுவரபக்தி, நோயற்ற சந்ததிகளைப் பெறுதல், மகிழ்வடைந்தவாழ்வு, சொந்தமதஞ்ஞானம், இதரமத வெறுப்பு, இவைமுதலானவைகளையறிந்துகொண்டால் இவைகளைத் தங்கள் வாலிபர்களுக்குக் கதைகூறுவதுபோல் வேடிக்கையாகப் போதித்தல் நல்லசகவாசம், புருஷனைத் தெய்வமாக வணங்கி நற்கதியடைய முயற்சி, இவைமுதலான பற்பல குணங்களுண்டாகுமல்லவோ?

பதப்பொருளையதிகமாக விரிக்காமலும் தூத்பரியார்த்தங்களைச் சிலவிடங்களில் விளக்கியும் சந்தி (புணர்ச்சி) களையதிகமாக உபயோகப்படுத்தாமலும் எனது அற்பமான அறிவுக்குத் தகுந்தபடி (இது) மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது.

புராதன நூலாகியபடியால், பாணிய (வியாகரண) முறைப்படி திருத்தவேண்டுவதாக நினைக்கக் கூடியதாயினும் ரிஷிவசனம் (ஆர்ஷம்) என்பதாக நினைத்துத் திருத்தவில்லை.

மொழிபெயர்ப்பில் உவமாலங்காரத்திற்கு ரூபகாலங்காரமும், ரூபகத்திற்கு உவமையும், நிதர்சனாலங்காரத்திற்கு திருஷ்டாந்தாலங்காரமும், திருஷ்டாந்தத்திற்கு நிதர்சனமாகவும், நிகழ்காலத்துக்கு இறந்த காலமாகவும், இறந்தகாலத்துக்கு நிகழ்காலமாகவும், சிலவிடங்களில் மொழிபெயர்த்திருப்பதும், ஒரே அர்த்தத்தில் பலனாக்ருகளை உபயோகப்படுத்தியிருந்தால் அவைகளையும் (வை, ச, அபி, து,) இவை முதலானவைகளையும் கவனிபாமலிருப்பது தமிழ் நடைக்காகவே.

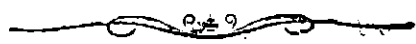
இந்தக்கிரந்த விஷயத்தில் யான் செய்திருக்கின்ற சிரமத்திற்கு பிரதிபலமாக நினைத்திருப்பது ஜனங்கள் இறையுட்படித்து ஆரியமதாபிமானிகளாக வாழ்ந்து ஆனந்தம் பெறுவதேயாம்.

மகா-ந-ந-ஸ்ரீ வி. ஆர். வெங்கடாசலமய்யர் அவர்கள் வி. எ. இந்தப் புத்தகவிஷயமான அச்சப்பிழைத் திருத்தத்தை மேற்று என்னுடைய பரிச்சிரமத்திற் பங்குபெற்றிருப்பதற்காக நான் செ. யாரிடத்திலும், பணசம்பந்தமான உதவிசெய்துதந்த செங்கோட்டை, மக-ந-ந-ஸ்ரீ வி. கோபாலகிருஷ்ணய்யரென்ற அச்சவய்யரவர்களிடத்திலும், சமயம்போல் லீவ் தந்து உதவி செய்த மகா-ந-ந-ஸ்ரீ சித்திரமெழுத்து கோயில்தம்புரான், மகா-ந-ந-ஸ்ரீ கே, கேரளவர்மா பி. எ. இவர்களிடத்திலும் நன்றியுள்ளவனாக விருக்கின்றேன்.

அறியாமையால் தப்பிதங்கள் நேரிட்டிருக்குமாயின் அவையையெடுத்துவிளக்கினால் நன்றியறிவுடன் ஸ்விதரிக்கப்படும்.

ஆ. ரா. கணபதி சாஸ்த்ரி.

அத்தியாயச்சுருக்கம்

அத்தியாயம்—1. ஸ்ரீ நரநாராயணுலய மென்ற ஆச்சிரமத் தீனின்றும் தீர்த்தயாத்திரையாக சூதமாமுனி பூமியிலெங்கும் சஞ்சாரம் பண்ணி மலயபர்வதம் வந்து தாமிரபர்ணி மகாநதியி ஸ்நானஞ்செய்து ஸ்ரீபுரத்தைத் தரிசித்து மகிழ்வடைந்து, இந்த மாகாத்மியத்தைப் பற்றி செளனகன் முதலான மாமுனிகளுக்குக் கூறவிருப்பங்கொண்டு நைமிசாரணியம் வந்தார். அப்பொழுது செளனகன் முதலான மாமுனிகள் புண்ணிய தீர்த்தங்களைச் சார்ந்த பேச்சுகளைப் பற்றி வினவ, சூதமாமுனி கதை கூறத் தொடங்கியதில் கைலைமலையில் திருக்கலியாணத்துக்காக ஸகல மான பிராணிகளை அழைத்துவரும்படிக் கடவுள் கட்டளை கொடுத்தார்; என்பது.

அத்தியாயம்—2. திருக்கலியாணமும், ஸ்ரீ தாமிரபர்ணிதே வியின் அவதாரமும், கடவுளுடைய கட்டளையைப் பூமாலை யைப் போல் சிரசில் வகித்து அகஸ்தியமாமுனி மனைவியுடன் ஸ்ரீ தாமிரபர்ணி தேவியை யழைத்துக்கொண்டு மலய பர்வதத் திற்காகப் புறப்பட்டு தேவபூமியைத் தாண்டி பாரதபூமிக்கு வந்தது முடிய.

அத்தியாயம்—3. கும்பமாமுனி வழியாத்திரையாக அனே க தேசங்களையும் நதிகளையும் தாண்டி திரிகூடமென்ற குற்றாலம் வந்தார், என்பது.

அத்தியாயம்—4. அந்தக்கும்பமாமுனி திரிகூட ஷேத் திரத்தில் ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவைத் தியானம் பண்ணி அவர் அருள் புரிய, சுருசி யென்பவனுடைய கட்டுப்பாடுகளை மாற்றி அவ்வி டத்திலிரவு காலம் வாசம்பண்ணுதல் முடிய.

அத்தியாயம்—5. திரிகூட பர்வதத்தில் செண்பகாதேவியின் வரலாறுகளை யுரைத்தல், என்பது.

அத்தியாயம்—6. திரிகூட பர்வதத்தில் சித்திரா நதியின் உற்பத்தியும், சும்பமாமுனி வனமார்க்கமாகப் புறப்பட்டு சோகரஸத்தை யனுபவித்துச் சிவசைலமென்பதற்கு வந்தார் என்பது.

அத்தியாயம்—7. வருண குமாரனாகிய வச்சிராங்கதனுடைய சரித்திரமும், கடனா நதியின் உற்பத்தியும், சும்பமுனி குப்தி சிருங்கமென்ற கொடுமுடிக்குப் புறப்படுவதும்.

அத்தியாயம்—8. ஸ்ரீ அயக்கிரீவ முனியின் ஆச்சிரமம் வந்த சும்பமாமுனியின் விருந்துண்ணலும், ஷெ முனி ஸ்ரீ தாமிராதேவிக்கு ஒப்பற்ற துதி அளிப்பதும்.

அத்தியாயம்—9. தேவ சிற்பியான விசுவகர்மன் அகஸ்தியாசிரமம் முதலானவையை யுண்டுபண்ணுவதும், ஸ்ரீ புரவர்ணனையும், வீரசேன மகாராஜன் அவனுடைய விமானம் நின்றுபோனதைப் பற்றிச் சிந்தித்து மனைவியுடன் சங்கமாமுனியினிடம் வந்து வினவ, சங்கமாமுனி ஸ்ரீபுரம் முதலானவையைப் பற்றிச் சிறப்பாகக் கூறத்தொடங்குவதும்.

அத்தியாயம்—10. அகஸ்தியகூடத்திலிருக்கின்ற குகையில் நான்கு தடாகங்களுடைய ஒப்பற்ற வர்ணனையும், ஸ்ரீ தாமிரப்ரணி தேவியின் பிரலாகமும்.

அத்தியாயம்—11. ஸ்ரீ நாராயண ரூபமான பாணத்தை யாராதித்து ஸ்ரீ தாமிராதேவி பாணதீர்த்தச் சிறப்புற்று வெளிப்பட்டு கவிகள் மெச்சக்கூடிய வர்ணனைபுடன் பைனாகஸரஸ் என்ற கலியாண தீர்த்தம் வந்தது முதலான சிறந்த விஷயம்.

அத்தியாயம்—12. கலியாண தீர்த்தம் முதற்கொண்டு இம்மகாநதிசெல்வதைச் சார்ந்தவர்ணனையும், தேவியின் மந்திர ரூபமான இருபத்திரான்கு திருநாமங்களும்.

அத்தியாயம்—13. காதம்பரீவனோபாக்கியானமென்ற வி சித்திர சரித்திரத்தில் நான்முகன் வேதங்களைத் திரும்பிப் பெறு வதற்காகத் தவம் புரிந்து ஸ்ரீ வைகுண்டத்தில் ஸ்ரீ ஹரியைப் பிர திஷ்டை செய்த விஷயம்.

அத்தியாயம்—14. ஸ்ரீ வைகுண்டத்தில் நான்முகனுடைய சிறந்த துதியும், பிரமதேவன் சாபம் பூண்டிருந்த தண்டதரன் என்பவனைத் திருப்புடைமருதாருக்குச் செல்லும்படி உத்தரவு கொடுத்து ஸத்திய லோகஞ் சென்றதும்.

அத்தியாயம்—15. அகஸ்திய மாமுனி ஸங்கமத்தில் மஞ் சள்ப் பொடியால் தேவியின் விக்ரகத்தைச் செய்து பூசையளித்த தும், கடுவாய்க்கு மோசனமும், தாமசியென்பவளை சங்கராஜன் மணஞ்செய்து ஸோமாரணியத்தில் கடவுளை யாராதித்து முத்தி பெற்றதும்.

அத்தியாயம்—16. வேணுவனத்திலிருக்கின்ற சாலிவா டிக் கடவுளுடைய மாகாத்மியமும், சிந்துபூந்துறையின் சிறப்பும் கடவுளுக்குக் கும்பமுனி துதியளிக்க, கடவுள் ஆவிர்ப்பாவஞ் செய்து திருவாய் மலர்ந்த விஷயமும்.

அத்தியாயம்—17. உத்தரவுப்படி அகஸ்தியமுனி புடார்ச் சுனமென்ற திருப்புடைமருதாருக்குச் சென்று மருதுமரத்தின் பொந்திலிருக்கின்ற தெய்வத்தை யாராதித்துப் பிரமானந்தத்து டன் துதியளித்து கோஷ்டிசுவரமென்ற ஊர்க்காட்டுக்குச் செல் கின்ற வழியில் மாடனுடைய வரலாறு முதலான விஷயம்.

அத்தியாயம்—18. கோஷ்டிசுவர ஸ்தலமாகாத்மியமென்ற அற்புத விஷயமும், கும்பமுனி விமானத்திலேறி மாமுனிக ளுடன் மலய பர்வதஞ் செல்வது முடிய.

அத்தியாயம்—19. தேவேந்திரன் மகிழ்வடைந்து கும்ப மாமுனியைத் தரிசிப்பதற்காக வந்ததும், ஒவ்வொரு கட்டங்க ளிலும் முனி வீற்றிருந்த கணக்கும், ஆனிமதம் சுக்கில பக்ஷம்

துவாதசி திதி பானுவாரம் சந்திரன் விசாக நக்ஷத்திரத்தோடு
சேர்ந்திருக்க, துலா லக்கினத்தில் முனி அகஸ்திய கூடத்திற்
பிரவேசித்த விஷயமும்.

அத்தியாயம்—20. மகா புண்ணியமான இந்திரகீலமெ
ன்ற பாபவினாசத்தின் திவ்விய சரித்திரத்தில் தேவதைகளுக்
காக ததீசியென்ற மகாரிஷி யோகமுறையை யனுசரித்து சரீ
ரத்தைத் தியாகம் பண்ணுவது முதலான சிறந்த விஷயம்.

அத்தியாயம்—21. ஷெ மகா நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீ தாமிரா
தேவி விரதமனுஷ்டித்த சிறந்த வரலாறு.

அத்தியாயம்—22. ஸ்ரீ தாமிரபர்ணிமகாநதியின் பரிசுத்தங்
களான தீர்த்தக் கட்டங்கள்.

ச ரி த் திர ங் க ள் .

அத்தியாயம்—23. யுகந்தரனென்ற காபாலிகனாகிய மந்தி
ரவாதியின் விசித்திர சரிதத்தில் இராஜ குமாரர்கள் சிங்காரரஸ
மனுபவித்து இராச்சியமிழந்து மனைகிளுடன் சகிய பர்வதஞ்
சென்று குடிபார்த்தல், என்ற ஒப்பற்ற கதை.

அத்தியாயம்—24. தொடர்ச்சி. அற்புதமாக மலயபர்வதத்
தின் கானனத்தை வர்ணித்து மந்திரவாதி இராஜகுமாரர்களை யு
மிராஜகுமாரிகளையுமழைத்துக்கொண்டு மலயபர்வதஞ் சென்ற
தும்; அவ்விடத்தில் ஷேடராஜனால் அவர்கள் எல்லோரும் யமபு
ரஞ்சென்றதும்.

அத்தியாயம்—25. தருமராஜன் ஷெ பாவினைத் தண்டித்த
விசித்திரமும், அவன் மனமகிழ்ந்து அவனுடைய சபையோர்க
ளுக்கு விசித்திரமாக வெரு கதை கூறினதும்.

அத்தியாயம்—26. தருமராஜன் அவனுடைய அரசாக்கியி
லகப்பட்டவர்களுக்கெல்லாம் ஸ்ரீ தாமிரபர்ணிதேவியை யாராதிக்
கும்படி உத்தரவு கொடுப்பதும், பிராமண குமாரனொருவனு
டைய சரித்திரமும்.

அத்தியாயம்—27. சாலா தீர்த்தச் சரித்திரத்தில் ஜனங்க ளுக்குத் திங்கை விளைத்தவனான யயாதி மகாராஜனுடைய பேர னாகிய வசுமனஸ் மகாராஜன் நீடிய ஆயுளுக்காக தேவியை ஆரா தித்து விருப்பத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட விசித்திர வரலாறு.

அத்தியாயம்—28. தொடர்ச்சி. செ. மகாராஜன் பட்டபா டும் அவன் யாகத்தை முடித்துக்கொண்ட விஷயமும்.

அத்தியாயம்—29. காசிபதீர்த்தச் சரித்திரத்தில் கங்கா தீரத்தினின்றும் வந்தவனான சிவவர்மன் என்பவன் (அவன்) கண்ணுற்ற அதிசயத்தைப்பற்றி காசிபரிடத்தில் வினவ, அவர் தீபதீர்த்தச்சரித்திரத்தைச் சார்ந்த வீழோத சரித்திரத்தைக் கூறத்தொடங்குதல்.

அத்தியாயம்—30. தொடர்ச்சி. உண்மையை மறைத்து வஞ்சகம் செய்யத் துணிந்தவன் மரத்தின் சுவட்டில் உண்மை கூறி யெரிந்துபோன வரலாறும், கிழவன் குமரனாகிவிட்ட வினோத ஸங்கதிகளும்.

அத்தியாயம்—31. சிறப்புற்ற அகஸ்தியமந்திரமும்; காசி பர் சத்தியலோகஞ் சென்றதும்.

அத்தியாயம்—32. வீரரஸத்தையும் கருணா ரஸத்தையும், பக்திரஸத்தையும், குரிப்பிடுகின்றதான கஜேந்திரமோகூஷமெ ன்ற சிறந்த சரித்திரம்.

அத்தியாயம்—33. சிங்காரரஸத்தையும் சோக ரஸத்தை யும் விளக்குகின்றதான துர்க்காதீர்த்தச் சரித்திரம்.

அத்தியாயம்—34. இதில் துர்க்காதேவியை யாராதித்த முறையும், அற்புதமான பைரவ தீர்த்தச் சரித்திரத்தின் ஆரம் பமும்.

அத்தியாயம்—35. தொடர்ச்சி, மணிக்கிரீவன் மனைவிக ளுடன் சாபம்விட்டு நீங்கிச் சந்தோஷமாகச் சென்றதென்ற பைரவதீர்த்தத்தின் வரலாறு.

அத்தியாயம்—36. க்ஷபரோகம்பிடிபட்ட ஸோமனென்ற சந்திரனுடைய சரித்திரம் (ஸோமதீர்த்தம்)

அத்தியாயம்—37. நம்முடைய மனதுக்கு அறிவை விளைக்கின்ற இந்த வியாஸ தீர்த்தச் சரித்திரத்தில், ஸ்ரீவியாஸமாமுனி பிரமலோகம் விட்டு இமாலய பர்வதம் வந்தது முடிய. (இந்தப் பாரத கண்டத்திலிருக்கின்ற சிறந்த விஷ்ணு க்ஷேத்திரங்களைச் சார்ந்த மாகாத்மியமும் பார்க்க, மகிழ்வடையத்தகுந்தது)

அத்தியாயம்—38. மகா புண்ணியத்தை விளைக்கின்ற பக்தப் பிரியரிடத்தினின்று ஸ்ரீ வியாஸமாமுனி (கண்ணபிரானிடத்தினின்றும் அர்ச்சுனன் உபதேசம் பெற்றதுபோல்) உபதேசம் பெற்றதும், வியதீபாதச்சிறப்பும்.

அத்தியாயம்—39. அற்புதமான ரோமசதீர்த்தச் சரித்திரத்தில் சார்ங்கமென்ற பறவையானது மாமுனியின் விருப்பப்படி மீண்டுங் கதைகூறத் தொடங்குதல்.

அத்தியாயம்—40. தொடர்ச்சி, பிரதாபசந்திர மகாராஜன் நாககன்னிகைகளை மணஞ்செய்ய விரும்பி விசனமடைய, நாரதமுனி யெழுந்தருளினாரென்ற விசித்திர வரலாறு.

அத்தியாயம்—41. தொடர்ச்சி, ரோமசமகாரிஷியின் ஒப்பற்ற சிறப்பு.

அத்தியாயம்—42. கோபிஷ்டனாகிய துர்வாஸ முனியின் ஸங்கடத்தைத் தொலைத்த மகா புண்ணிய தீர்த்தத்தின் விசித்திர விஷயம்.

அத்தியாயம்—43. வினோதகரமான சாயாதீர்த்தச் சரித்திரத்தில் பிரமராக்ஷஸன் முத்திபெற்ற விந்தையை விளக்குதல்.

அத்தியாயம்—44. சோதிர்வன மாகாத்மியத்தில், சுந்தர பாண்டியனுடைய வரலாறும், ஸ்ரீ பலதி யென்ற இராஜகுமாரன் குண்டோதரனைக்கொன்று ஜயம் பெற்று மதுராபுரிக்குச் சென்றதும்.

அத்தியாயம்—45. சோதிர்வன மாகாத்மியத்தில் ஸ்ரீபலதி ராஜனுடைய சரித்திரத்தில் பார்க்கன் சோதிர்வனத்தில் தவம் புரிந்து வரும்படி உத்தரவு கொடுக்கப் பெறுதல்முடிய.

அத்தியாயம்—46. சோதிர்வன மாகாத்மியத்தில் பாஞ் சாலராஜ குமாரனாகிய கும்பாடகன் என்பவன் சோதிர்வனத் தில்முத்தி பெற்றது.

அத்தியாயம்—47. சோதிர்வன மாகாத்மியத்தில் கௌரீ தீர்த்தம், பிரபாதீர்த்தம் இவையின் விசித்திர வரலாறுகள்.

அத்தியாயம்—48. சோதிர்வன மாகாத்மியத்தில் ஷட்ஜ பாலன் என்பவனுடைய சரித்திரத்தில் கசாளிகையென்ற நதி யின் சிறப்பு.

அத்தியாயம்—49. கார்தர்வ தீர்த்தச் சரித்திரத்தில் கந்த ர்வனுடைய விடாமுயற்சி.

அத்தியாயம்—50. தொடர்ச்சி. கந்தர்வன் பரம பதம் சென்றது.

அத்தியாயம்—51. சோதிர்வன மாகாத்மியத்தில் ஸ்ரீபலதி ராஜனுடைய சிறப்பு.

அத்தியாயம்—52. சியாமா நதியென்ற பச்சையாற்றின் உற்பத்தி விஷயம்.

அத்தியாயம்—53. வினோதமான புரஞ்ஜய ராஜனுடைய சரித்திரத்தில் ராஜகுமாரனுடைய விஜயம்.

அத்தியாயம்—54. பாஞ்ஞவல்க்கிய முனியினுடைய உப தேசத்தால் அரிகேது என்பவன் அக்கினி குண்டத்தில் கட வுளைப் பிரதிட்டைபண்ணி மகுடம் பெற்றது முதலான விஷயம்.

அத்தியாயம்—55. இராம தீர்த்தம், ஜடாயுதீர்த்தம், ருத்தி ர்பாத தீர்த்தம், முதலான விஷயம்.

அத்தியாயம் 56, பாசவதியென்ற கயற்றாற்றின் வரலா டுமுதலானவை.

அத்தியாயம்—57. விஷ்ணு வனமென்றதின் (சீவலிப் பேரை இலாக்காவின்) மாகாத்மியத்தில் சக்கிராயுதம் செய்த கொலையும், கபிலவாசுதேவருடைய சம்பாஷணமும்.

அத்தியாயம்—58. விஷ்ணுவனத்தில் பிதிருக்களுடன் சண்டை செய்த விசுவேதேவர்கள் பத்துப்பெயர்களும் சாபம் விட்டு விடுதலடைந்த வரலாறு.

அத்தியாயம்—59. விஷ்ணுவனத்தில் சக்கிராயுதமொசன மும், ஒரு கோமட்டியின் சிங்கார ரஸமும்.

அத்தியாயம்—60 தசாவதார தீர்த்தச் சரித்திரத்தில் நாடகக்காரனுடைய வினோதகரமான லீலைகள்.

அத்தியாயம்—61. தொடர்ச்சி. ஸ்ரீவைகுண்டம், விஜயாஸனம், பூமிபாலம், இரட்டைத்திருப்பதி, மாயக்கூத்தம், இந்த ஸ்தலங்களில் கடவுளுடைய சிறப்பும், ஸ்ரீபுரமென்ற ஆழ்வார் திருநகரியின் அற்புதச் சரித்திரத்தின் ஆரம்பமும்.

அத்தியாயம் 62. ஷெ சரித்திரத்தில் ஆச்சரியகரமான உறங்காப்புளியமரத்தின் இதிகாசமும், விஷ்வக்வேனனுடைய அவதாரமும், நிக்ஷபவித்தர், மகரபூஷணர், (ஆகிய) ஒன்பது (ஸ்தலங்களின்) வரலாறுகளும்.

அத்தியாயம்—63. மானஸாங்கன் என்ற பாஞ்சால ராஜனுடைய அற்புதச் சரித்திரத்தில் ஷெ ராஜன் ஆற்றாருக்குவந்து பிணியைத் தொலைத்துச் சந்தோஷமாகச் சென்ற விஷயம்.

அத்தியாயம்—64. காவேரீநதி தீரத்தினின்றும் இவ்விடம் வந்தவளான பர்ணாவதியென்பவள் ஸ்ரீ தாமிரபர்ணிதேவியின் ஸங்கமத்தில் ஸ்நானம் பண்ணிப் பைத்தியம் விட்டு நீங்கி வாழ்ந்த சிறந்த வரலாறும், ஸ்ரீ தாமிரபர்ணிதேவியின் மரசற்ற சரித்திரங்களின் பாராயணபலஞ்சகமும்.

இந்தப்புத்தகத்தில் வழங்குகின்ற

சில மகான்களுடைய

வரலாறு.

வியாஸ — கீர்த்திதங்கிய மகாரிஷிக்குப் பெயர், இவர் பராசரமகாரிஷிக்கு ஸத்தியவதி பென்பவளிடத்தில் பிறந்தவர். இவர் பிறந்துவுடன் தானே காட்டில் வாஸம்பண்ணி ஸத்தியவதி அவரை அழைக்குமளவும் கடுந்தவம்புரிந்து வந்தார். இந்தமகான் உலகநன்மைக்காகவும் மாதாவின் உத்தரவை நிறைவேற்றும் பொருட்டும் விசித்திரவீரிய மகாராஜனுடைய வம்சம் தளிர் விடுவதற்காகவும், ‘திருதராஷ்டரன்’ என்றும், ‘பாண்டு’ என்றும், ‘விதுரன்’ என்றும், மூன்று புத்திரர்களை உண்டுபண்ணினார்.

அவர் கிருஷ்ணவர்ணமாக (கருப்பாக) இருந்தபடியாலும் மாதாவினால் துவீபில் கொண்டுவரப்பட்டிருந்த காரணத்தாலும் முதலாவது ‘கிருஷ்ணத்துவைபாயனன்’ என்று அழைக்கப் பட்டுவந்தார்.

ஆனால் இப்பொழுதிருக்கின்ற நிலைமையில் நான்கு வேதங்க ளையும், வெவ்வேறாகப் பிரித்து வேண்டிய கட்டுப்பாடுகளைச் செய்த காரணத்தால் ‘வியாஸ வேதாந் யஸ்மாத் ஸ: வேதவ்யாஸ இதிஸ்மிருத:’ என்ற வாக்கியப்படி ‘வேதவ்யாஸ’ என்ற திருநாமம் பூண்டார்.

அந்த மாமுனி மேன்மை தங்கிய பஞ்சம வேதமாகிய மகா பாரதக் கிரந்தத்திற்குக் கர்த்தாவாக விருந்து சுலோகங்களை (கவிகளைக்) கூற, மகாகணபதி அவையை வரைந்தார். பிரமபுராணம் க, பத்மபுராணம் உ, விஷ்ணுபுராணம் ஈ, சிவபுராணம் ச, பாகவதம் டு, நாரதீயம் சு, மார்க்கண்டேயம் ஏ, ஆக்கினேயம் அ, பவிஷ்யத் கூ, பிரமகைவர்த்தம் டி, லிங்கம் டிக, வராகம் டிஉ, .

கார்த்தம் யௌ, வாமனம், யசு கூர்மம் யௌ, மச்சம் யசு, காருடம் யௌ, பிரமாண்டம் யசு, என்ற பதினெட்டுப் புராணங்களுக்கும் பிரமசூத்திரம் முதலான நூல்களுக்கும் இவர் கர்த்தாவாக நினைக்கப்படுகின்றார். சிரஞ்சீவி அல்லது மரணமில்லாத ஏழுபேர்களில் இவர் ஒருவரென்று நினைக்கப்படுகின்றார்.

சுபுதாரி வலிவு-ஹொலா ஹநு-ஹொலா விலீஷணஃ |
சூவஃ வராஹா-ஹொலா ஹநு-ஹொலா விரஜீவிதஃ ||

சுகப்பிரமரிஷி—வேதவ்யாஸபகவானுடைய புத்திரனுக்குப் பெயர். தேவதாசியாகிய கிருதாசியென்பவள் பெண்குளியாகமாறி மண்ணுலகில் உலாவிவர, அவளைக் கண்ணுற்ற ஸ்ரீ வியாஸபகவா நென்றவிதையிலிருந்து இந்தமகாரிஷி ஆவிர்ப்பவித்தார். பாதராயணியென்ற இந்த சுகமகாரிஷி பிறக்கையிலேயே தத்துவஞ்ஞானம் பூண்டவர். ஆகையால் அரம்பையென்ற பூங்குழலாள் தன்னுடன் கூடிக்கலந்து வாழும்படியாக கொஞ்சிக் கொஞ்சி நெஞ்சு குளிரும்படி மன்மதவிலாஸங்களைக் காட்டியும் இந்த மகான்கொஞ்சித்தும் அஞ்சாமல் புன்சிரிப்பினால் அவளை யமிர்த்தி அவருடைய இயல்பான ஜிதேந்திரியகுணத்தைக் காப்பாற்றினார். இந்த மகான் அபிமன்யு குமாரனாகிய பரிக்ஷித்துமகாராஜனுக்கு ஸ்ரீ பாகவதத்தை உபதேசம் பண்ணினார். இவருடைய சார்த்தமான மேன்மைக்காக ஜனங்கள் தத்துவஞ்ஞானிகளைக்கண்டால் இவரை உதாரணமாகக் கூறும்படிக்கீர்த்திதங்கி விளங்கினார்.

அகஸ்த்ய—இந்தமகானுடைய வரலாற்றைப் பற்றி உண்மையான ஸங்கதி யெனக்குக்கிடக்கவில்லை.† வனபர்வம் 105—

† அகஸ்தியோ தக்ஷிணமாசா மாச்ரித்ய நபலிஸ்தித: |

வருணஸ்யாத்மஜோ யோகீ விர்த்யவாதாபிமர்தன: ||

என்று பிரமாண்டபுராணங் கூறுகின்றது.

சௌனன் -- நைமிசாரண்யத்தில் யாகசித்தியைப் பெற்று வந்த மகாரிஷிக்குப் பெயர். இவர் ரிக்வேதசம்பந்தமான பிராதிசாக்கியை பென்ற நூலுக்கும் வேதசம்பந்தமான வாக்கியங்களுக்கும் கர்த்தாவாக விளங்கினார்.

மலயம் -- பாரதபூமியில் ஸ்ரீ ஏழுகுலபர்வதங்களிலொன்றுக்கு பெயர். இது மைசூருக்குத் தென்பாகமாகச் செல்கின்ற மேல்காத் தொடர்ச்சியாகவும் திருவிதாங்குலுக்கு கீழ்பாக இலாக்காவாகவுமிருக்கின்றது. இது சந்தனமரங்களுக்கும் யானைகளுக்கு மிருப்பிடமாகவுமிருக்கின்றது. கவிகள் இந்த பர்வதத்திலிருக்கின்ற சந்தனமரங்களிலும் மற்றப் பூண்டுகளிலும் வீசிவரப்பட்ட தென்றல்காற்றைப் புகழ்த்திப் பேசுவார்கள். இந்தத்தென்றல்காதல்கொண்டவர்களை மனமிளகச் செய்கின்றதென்றும் நினைப்பார்கள். மகேந்திரபர்வதமென்பது இதனுடைய தென்பாகத்திலிருக்கிற மலைத்தொடர்ச்சியாம். இலங்கைக்கு செல்வதற்காக அனுமான் இந்தப்பர்வதத்தினுடைய சிகரத்தினின்றும் கிளம்பினார்.

சகியம் -- இந்தியாவிலிருக்கின்ற ஏழுகுலபர்வதங்களிலொன்றுக்குப் பெயர். இதை சகியாத்திரியென்றும் கூறுவார். இது மேல்காத்மலையின் வடக்கு பாகமான நீலகிரி பரியந்தமிருக்கின்ற இலாக்காவையுடையதென்று நினைக்கப்படுகிறது.

பாண்டியதேசம் -- பாரதகண்டத்தின் தெற்குக் கோடியிலிருக்கின்ற தேசத்திற்குப் பெயர். இது சௌதேசத்திற்கு தென்மேற்காகவிருக்கின்றது. மலயபர்வதமும் ஸ்ரீ தாமிரபர்ணிநதியும் இதனுடைய நிலைமையைத் தடையின்றி சூசிப்பிக்கின்றன. (பாலதாமாயணத்தில் மூன்றாவது அத்தியாயம் நட-வது சுலோகம் பார்க்க). இது பூர்வீகமான திருநெல்வேலியில்லாவைச் சேர்ந்தது.

ஸ்ரீ மகேந்திரம், மலயம், சகியம், சுத்திமான், ரிக்ஷபர்வதம், விந்தியம், பாரியாத்திரம், இவ்வேழம் குலபர்வதங்களென்று கூறப்படுகின்றன.

பரிசுத்தமான இராமேசுவரமென்ற துன்பும் இதையே சார்ந்தது. சென்னைபுரிக்கு தென்பாகமாக ஈசுய — மயில் தூரத்திலிருக்கின்ற சர்ப்பபுரமென்ற நாகபட்டணம் இந்த தேசத்திற்கு இராஜ தானியாக விருந்ததென்று காளிதாசகவி கூறுகின்றார்.

தூர்வாஸஸ் — கோபிஷ்டனாகிய இந்த முனி அத்திரிமாமுனிக்கு அனஞ்சயையென்பவளிடத்தில் பிறந்தவர். இவரை ஆராதிப்பது கஷ்டசாத்தியமான விஷயம். இவர் அனேக ஸ்திரீகளையும் புருஷர்களையும் கொடுத்துயரமனுபவிக்கும்படி சாபம் கொடுத்திருக்கின்றார். இவர் பரகராமனுடைய கோபத்துக்கொப்பான கோபமுடையவர்.

வலிஷ்ட — கீர்த்தி தங்கிய பிரமரிஷிக்குப் பெயர். இவர் வருண பகவானுக்குப் பிறந்தவரென்று நினைக்கப்படுகிறார்* இவர் சூரியவம்சத்துக்கு புரோகிதனாக விருந்தார். இவர் வேதசூத்ரங்களுக்கும் ரிக்வேதத்தில் ஏழாவது மண்டலத்துக்கும் கர்த்தாவாக நினைக்கப்படுகிறார். காதியென்ற அரசனுக்குப்பிறந்த விச்வாமித்திரன் பிரமரிஷிப்பட்டம் பெறுவதற்கு இவர் முக்கிய காரணமாக விருந்தார்.

கபில — கீர்த்திதங்கிய மகாரிஷிக்குப் பெயர். இவர் ஸகர ரஜகுமாரர்கள் 60,000 பெயர்களையும் சாம்பலாகும்படி செய்தவர். இவர் ஸாங்கிய யோகமுறையைக் கண்டுபிடித்த மகான். இவர் ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவின் அவதாரமாக நினைக்கப்படுகின்றார். வனபர்வம், 107-வது அத்தியாயம் 33-வது சுலோகம் பார்க்க.

* மனுஸ்மிருதி, முதலாவதத்தியாயம், 35-வது சுலோகத்தையும் பார்க்க.

சில தீர்த்தக் கட்டங்கள் .

பூர்வவாகிரீ.

குகையின் கிழக்குத் தென்கரையில்
ஊர்ஜஸ்தீர்த்தம்.

குகையின் கிழக்கு வடகரை, இஷா
தீர்த்தம்.

அதன் கிழக்கு விருஷாங்கதீர்த்தம்.

அதன் கிழக்குத் தென்கரை அகஸ்
திய தீர்த்தம்.

ஷை கிழக்கு சக்கிரதீர்த்தம்.

ஷை பாவன தீர்த்தம்.

உத்தரவாகிரீ.

மேலக்கரை வாமனதீர்த்தம்.

அதன்வடபாகம் ஹேரம்பதீர்த்தம்.

அதற்கு முன்பாகம் நாரசிங்க தீர்த்
தம்.

கீழக்கரையில் போகிராஜ தீர்த்தம்

பாணதீர்த்தம்.

மேலக்கரையில் பாஞ்சஜன்ய தீர்த்
தம்.

அதன் சமீபமாக வடதிசை சக்கிர
சிலாதீர்த்தம்.

அதன் வடதிசை வராகதீர்த்தம்.

அதன் வடதிசை முனிதீர்த்தம்.

கீழக்கரையில் பிசங்கிலாதீர்த்தம்.

அதன்வடக்கு கன்னியாதீர்த்தம்.

குங்குமப்பாறை.

ஷை வருணதீர்த்தம்.

மேலக்கரையில் ரமாதீர்த்தம், கலை
மான் முகப்பாறை.

அதன் வடதிசை கபிலாதீர்த்தம்.

இவ்வளவும்கல்யாணதீர்த்தம்வரை

கல்யாணதீர்த்தம்.

அற்புதீசான்யத்தில் நாரததீர்த்தம்

அதன் வடதிசையில் வருணதீர்த்
தம், ஐந்தலை யருவி.

அதன்வடதிசை பிராசேதஸ தீர்த்
தம்.

அதன் தெற்கு தும்புருதீர்த்தம்.

ஷை பர்வததீர்த்தம்.

பாபவிஞ்சத்தில் இந்திரகில தீர்த்
தம்.

அதன் வடதிசை திரிநதிஸங்கமதீர்
த்தம்.

பூர்வவாகிரீ.

தென்கரையில் தேவீதீர்த்தம், இவ்
விடத்தில் மணிமுத்தாநதியின்
சங்கமம், தேவியருள் புரிந்து வ
ருகின்றாள்.

வடகரையில் பாபவிஞ்சத்துக்குக்
கிழக்கு தீபதீர்த்தம்.

அதன் கிழக்கு சாலாதீர்த்தம். வி
க்கிரமசிங்கம்.

அதன் கிழக்கு காசிபதீர்த்தம் அம்
பாசமுத்திரம் ஸ்நானகட்டம்.

அதன் தெற்காக கண்ணுவதீர்த்தம்,
கல்லிடைக்குருச்சி.

அதன் கிழக்கு பிருகத் தீர்த்தம்.

உத்தரவாகிரீ.

வடபாகம் கோஷ்டிகவர தீர்த்தம்,
ஊர்க்காடு.

வடபாகத்தில் சக்கிரதீர்த்தம், வெ
ள்ளங்கொள்ளித்துறை.

அதன் வடபாகம் மாண்டவ்ய தீர்த்
தம்.

,, ,, கடனா சங்கமதீர்த்தம், ரங்க
சமுத்திரம், பனஞ்சாடி, பள்ளக்
கால், அடச்சாணி, பிரமதேசம்,
முதலானவை.

பூர்வவாகிநீ.

வடகரையில் மானவதீர்த்தம் பாப்
பாகுடி.

தெற்காக கௌதமதீர்த்தம் அல்லது
புடார்ச்சுனலிங்கத்திற்குத்தெ
ன்பாகத்தில் சுரேந்திரமோகூ
தீர்த்தம்.

அதற்குத் தென்பாகத்தில் பைசாச
மோசனதீர்த்தம்.

திருப்புடைமருதுருக்கு வடபுறம்
கடசைக்கமத்தில் மேற்கு பா
கத்தில் தர்மதரணென்ற தண்ட
ப்பிரமசாரி தீர்த்தம்.

கீழ்புறத்தில் கருமதீர்த்தம்.

புடார்ச்சுனத்துக்குத் தெற்காக கீழ
க்கரையில் கஜேந்திரமோகூ
தீர்த்தம், அத்தாழநல்லூர்.

அதன் சமீபத்தில் (மருதுண்ணிக்
காடு) புஷ்பவனேச தீர்த்தம்.

அதன் கீழ்புறம் வடகரையில் மணி
க்கிரீவ தீர்த்தம், இதைப் பைர
வதீர்த்தமென்றுங் கூறுவர்,
ஆரியநாயகீபுரம்.

அதன் கீழ்புறம் யகூதீர்த்தம்.

ஷை ஷை கோதீர்த்தம்.

அதற்கப்பால் தர்மதர்சனதீர்த்தம்.

தென்கரையில் கோதீர்த்தத்திற்கு
தெற்காக துர்க்காதீர்த்தம். கா
ராகுருச்சி.

அதன் கிழக்காக விஷ்ணுதீர்த்தம்,
கூனியூர்.

ஷை ஷை ஸோமதீர்த்தம்.

சேரன்மாதேவியில் தென்கரை கீ
ழ்பாகமாக வியாஸதீர்த்தம் இவ்
விடத்தில் வியாஸர் வீற்றிருக்கி
ன்றார். (பக்தப்பிரியன் சன்னிதி)

அதன் கிழக்குச் சமீபத்தில் மார்க்க
ண்டேய தீர்த்தம்.

அதன் சமீபத்தில் ரோமசதீர்த்தம்,
கோடகநல்லூர், பத்தமடை.

அதன்கிழக்கு தெளர்வாஸதீர்த்தம்.

அதன் கிழக்கு பார்க்கவதீர்த்தம், இ
ந்தவிரண்டும் கரிகுழந்த மக்கலம்
துறை.

இவ்விடத்துக்குச் சமீபமாக
செவலுக்கு இருதி மூலையில் ஸ்ரீ
விஷ்ணுபகவான் கல்கியவதாரம்
பண்ணப்போகின்றார்.

ஷை கரையில் கசானிகாத்தியின் ச
க்கமத்தில் வைனதேய தீர்த்தம்.
அதற்கெதிராக வடகரை சாயாதீர்
த்தம்.

அதன் கீழ்புறம் காந்தர்வ தீர்த்தம்.

அதன் கீழ்புறம் பாறுதீர்த்தம்.

அவ்விடத்தில் பிரபாவதீர்த்தம்.

ஷை செவல் கௌரீ, சரஸ்வதீ,

விருஷபதீர்த்தங்கள்; இவ்வள

வும்கியாமாநதியின் கூடல்வரை.

கூடலில் மந்திர தீர்த்தம்.

உத்தரவாகிநீ.

மேலக்கரையில் யாகதீர்த்தம்.

அதற்கு வடதிசை ருத்திரதீர்த்தம்.

,, ,, கழிப்தபுஷ்பதீர்த்தம் =
சிந்துபூந்துறை.

ரிஷி தீர்த்தம், மூர்த்திகவரம்.

தென்கரை அக்கினி தீர்த்தம், த
ருவை.

கீழ்க்கரையில் ஸமிர்த்தி தீர்த்தம்.

அதற்கு வடதிசை தயாதீர்த்தம்.

,, புசங்கமோசன தீர்த்தம்.

,, குசீதீர்த்தம்.

கீழ்க்கரையில் சிங்கதீர்த்தம்.

- ,, கேதுதீர்த்தம்.
- ,, உஷாதீர்த்தம்.
- ,, ஹலானனதீர்த்தம்.

பூர்வவாகிரீ.

வடகரை இராமதீர்த்தம், ஜடாயு தீர்த்தம்.

- ,, ரிஷிதீர்த்தம்.
- ,, ருத்திரபாததீர்த்தம், திருவண்ணாதபுரம், அருவங்குளம்.
- ,, பாபவிமோசனதீர்த்தம்.
- தென்கரை பக்ஷிதீர்த்தம்.
- அப்பால் அச்ருதீர்த்தம்.
- ,, ஹாஸதீர்த்தம்.

வடகரை நதிஸ்தம்பனதீர்த்தம்.

- ,, பூஷாபதனதீர்த்தம், செப்பரை.
- ,, துரிதாபக தீர்த்தம்.
- ,, மங்களதீர்த்தம், பாலாமடை.
- ,, மகாலோகித தீர்த்தம்.

தக்ஷிணவாகிரீ.

சித்திராசங்கமதீர்த்தம்.

விஷ்ணுவனத்தில் கோதீர்த்தம், விஷ்ணு, குசஸ்தம்ப, மிருத்தியுஞ்ஜய, தைத்தரீய, ராஜகூய, மகாவிரததீர்த்தங்கள் முதலானவை.

ஸாத்திய தீர்த்தம், விசுவேதேவதீர்த்தம், தசாவதாரதீர்த்தம் முதலானவை, அகரம்.

தென்கரை ஸப்தரிஷிதீர்த்தம்.

- ,, மாஞ்ஜிஷ்டதீர்த்தம்.
- ,, போகிதீர்த்தம்.

பூர்வவாகிரீ.

வடகரை கலசதீர்த்தம், ஸ்ரீவைகுண்டம்.

தெற்காக சாரதா தீர்த்தம்.

தக்ஷிணவாகிரீ.

தென்கிழக்கு ஸ்மராள தீர்த்தம்.

- ,, ,, மகாகுஸுமதீர்த்தம்.
- ,, ,, குஸுமவிருஷ்டிதீர்த்தம்
- ,, ,, சதபுத்ததீர்த்தம்.

பூர்வவாகிரீ.

வடகரை காந்தீசுவர தீர்த்தம்.

எதிராக தென்கரை ரமாதீர்த்தம், போகிதீர்த்தம், தராதீர்த்தம், சக்கிரதீர்த்தம், ஆழ்வார்திருநகரீ. கிழக்காக நிதிதீர்த்தம்.

அப்பால் காலதீர்த்தம்.

- ,, ஸிசாதீர்த்தம்.
- ,, சுருதிதீர்த்தம்.
- ,, மகர தீர்த்தம்.
- ,, கலாதீர்த்தம்.
- ,, மங்களதீர்த்தம்.

வடகரை ஹர்ஷதீர்த்தம்.

- ,, லக்ஷ்மீநாராயணதீர்த்தம்.
- ,, பிதுருதீர்த்தம் (அப்பன்கோவில்).
- ,, அசுவரீதீர்த்தம், இரட்டைத் திருப்பதி.

,, மோகாபக, முக்திமுத்திரா, மதாவளதீர்த்தங்கள், பெருங்குளம்.

,, ஞானதீர்த்தம், வாழைவேளான்.

,, அக்கினிதீர்த்தம், அக்காசாலை.

தென்கரை வஸ்துதீர்த்தம்.

- „ கங்காதீர்த்தம், சொக்கப்பழங் கரை.
- „ ஸோமதீர்த்தம், ஆற்றார்.
- „ சண்டிகாதீர்த்தம், சேந்தமங்கலம்.
- „ கிழக்காக வல்லீதீர்த்தம்.
- „ „ ஹர்ஷதீர்த்தம்.
- „ „ கௌரீதீர்த்தம்.
- „ „ சம்புநாராயண தீர்த்தம்.
- „ „ சங்கராஜதீர்த்தம்.

வடகரை, அகஸ்தியதீர்த்தம்.

ஸங்கமேசுவரதீர்த்தம் :—

காயத்திரீ, ஸாவித்திரீ, ஸரஸ்வதீ தீர்த்தங்கள்.

ஸ்ரீதாமிரபர்ணியில் எந்தவிடத்தில் ஸ்நானம் பண்ணினாலும் ஒன்பது கிருச்சிர பலன் கிடைப்பதாக கூறப்பட்டிருந்தாலும் சிலதீர்த்தங்களில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற காலத்தில் ஸ்நானம்பண்ண, விசேஷமாக பயன் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது :—

சித்திரை மாதம், பாபவிஞ்சம், அஷ்டாஷ்டரம் அல்லது பஞ்சாஷ்டரம் ஜபித்து ஸ்நானம் பண்ண, இராஜகூய யாகபலன்.

வைகாசிமாதம், அத்தாமுநல்லூர், துவாதசி, அல்லது சிரவணதுவாதசி, ஆயிரம் சாந்திராயண பலன், குருதாரகமனாதி தோஷவீர்த்தி, 'பிரமவிதாப்நோதி'

ஆனிமாதம், ஸோமதீர்த்தம், சுக்கிலபக்ஷம் துவாதசி, பராகிருச்சிரபலன், 'ஸோமசூக்தம்'

ஆடிமாதம், பாணதீர்த்தம், அமாவாஸ்யை, ஸோமயாக பலன், 'காயத்ரீ'

ஆவணிமாதம் அல்லது சித்திரை விஷு, சிந்துபூந்துறை, பெளர்ணிமை, ஸர்வக்கிருதுபலன். 'ருத்திரசூக்தம்'

புரட்டாசிமாதம் ஸ்ரீவைகுண்டம் சுக்கிலபக்ஷம் அல்லது ஷேதுவாதசி, ஆயிரம் வாஜுபேய பலன், 'விஷ்ணுசூக்தம்.'

ஷே மாதம், விஜயதசமி, கௌரீதீர்த்தம், பூதான பலன். 'துர்க்காசூக்தம், (மீனபரணி முதலானவை)

அர்ப்பிசிமாதம், துர்க்கா தீர்த்தம், சுக்கிலபக்ஷம் அல்லது நவராத்திரி, ஸர்வக்கிருது பலன், 'துர்க்காசூக்தம்'.

கார்த்திகைமாதம், தாம்ராசங்கமம் பெளர்ணிமை, ஆயிரம் கோதான பலன் 'ஷடக்ஷரம், ஸ்கந்தசூக்தம்.'

மார்கழிமாதம் வியாஸதீர்த்தம், வேதபாராயணபலன்.

ஷே வியதீபாதயோகம், சேரன்மாதேவி, பரமபதம், நாராயணோபசிஷத், புருஷசூக்தம்.

ஷே ஆழ்வார்திருநகரி, சுக்கிலதுவாதசி, கோடிக் காராம்பசுதான பலன், 'நாராயணோபசிஷத்' பொதுவாக யோசிக்கும்படித்தில் இம்மாதத்தில் சகலமான தீர்த்தங்களும் இவ்விடத்திற் சிறப்புற்றவை.

தைமாதம், புடார்ச்சுனம், பெளர்ணிமை, பரமபதம், 'ருத்திரசூக்தம்'.

ஷே மாதம் மகரதீர்த்தம் சுக்கிலபக்ஷம், நூறுகண்ணிகாதான பலன், 'விஷ்ணுசூக்தம்'

மாசி மாதம், ஸோமாரணியம், சிவராத்திரி அல்லது பெளர்ணிமை, கோடி காராம்பசு தானபலன் 'பஞ்சருத்திரம்'. [ரை,

ஷை விஷ்ணுவனம் (சீவிலிப்பே சுக்கிலங்காதசி துவாதசி, மகாவிரதபலன், 'சுதர்சனமந்திரம், நாரசிங்கமந்திரம், பாவமாநீ'

ஷை ஆழ்வார்திருநகரி, துவாதசி, ஆயிரம்பிராமணகுடும்பபிரதிட்டை பலன், 'விஷ்ணுகாயத்திரீ;

பங்குனிமாதம், சியாமாநதியின் (பச்சையாற்றின்) சங்கமம், அமாவாஸ்யை, சகலபாபநீவிர்த்தி.

ஷை மந்திரதீர்த்தம், அன்னதான

பலன், 'நாராயணமந்திரம்'.

ஷை கலசதீர்த்தம், (ஸ்ரீவைகுண்டம் பிரமஅத்திராசம், 'விஷ்ணுகுத்தம்'.

ஷை இராமபாததீர்த்தம், ஸ்ரீராமநவமி, அல்லது ரோகிணி நக்சத்திரம், ஸகலபாபநாச, 'விஷ்ணுகாயத்திரீ.'

இவைதவிர, தக்ஷிணாவர்த்தம், கடனாசங்கமம், வியதீபாதயோகம், ரோமசதீர்த்தம்--கிருஷ்ணஜயந்தி, செவல்--மீனபரணி, இவைமுதலானவையறியுக.

கல்யாணதீர்த்தத்தில் கன்றுக்குட்டியைப் பிரித்த தோஷம், மலடியாவதற்குரிய பாவம், இவை முதலானவை நீங்கும். "ஸத் ஸ்யாஜாதம்" முதலான ஐந்து ரிக்குகள்.

பழயபாபவினாசத்தில், ஸர்ப்பம்முதலான அனேகம் பிராணிவதை செய்ததினாலுண்டாகின்ற குஷ்டம் முதலான ரோக நிவிர்த்தி, "இரண்யவர்ணா:, பவமாந:, யததஸ்ஸம்ப்ரயதீ"

பாபவினாச சன்னிதானத்தில், பிரமஹத்தி முதலான பாபநிவிர்த்தி, 'அகமர்ஷணகுத்தம், ருத்திரம், சமகம், பஞ்சாக்ஷரம்'.

அதற்கு வடபாகமாக தேவியின் சன்னிதானத்தில் புத்திரபாக்கியத்தை யளிக்கக் கூடியதில், 'ஸ்ரீசூக்தம், தேவீசூக்தம், இயமேவ ஸாயாப்ரதமாவ் பெளச்சந், காயத்திரீ ஸ்ரீவித்தை'.

அதற்கு வடக்குபாகம் நேத்திரரோகநிவிர்த்தியளிக்கின்ற பஞ்சுரியதீர்த்தத்தில், 'மகாஸௌரம்'

முக்கூடலில்கன்னடியன் அணையில், 'வருணசூக்தம்'.

தீபதீர்த்தம் 'அக்கினிசூக்தம்',

சாலாதீர்த்தம் 'கூச்மாண்டமந்திரம்'.

ஆசு

அறுமானுடைய சன்னிதானத்தில் இருதயரோக நிவிர்த்தியளிகின்ற கிருமிஹர (புழுக்கடி அல்லது பத்துமுதலானவையை நீக்குகின்ற) தீர்த்தத்தில், 'சிம்மேமந்யு, அக்ஷிப்யாந்தே'

காசிபதீர்த்தத்தில், 'பஞ்சருத்திரம், ருத்திரசூக்தம், பஞ்சக்ஷரம்'.

தெற்காக ஹரிக்கும் சங்கரனுக்கும் மத்தியில் பிருகத்தீர்த்தத்தில், 'திரியம்பகம், ஸத்யோஜாதம்' முதலான ஐந்துரிக்குகள்.

பிருகதரேசன் சன்னிதானத்தில் மனோதுக்க நிவிர்த்தியளிக்கக் கூடிய கண்ணுவதீர்த்தத்தில், 'ஹம்ஸச்சசிஷத்'.

அதற்குக்கிழக்கு சக்கிரதீர்த்தத்தில், 'சுதர்சனம்'.

அதற்கு வடபாகம் பிதிருசாபநிவிர்த்தியளிக்கின்ற கோரையாற்றின் சங்கமத்தில், 'ஸங்கச்சத்வம்'.

தாய்தந்தைமுதலான பெரியோர்களுடைய சாபநிவிர்த்தியளிக்கின்ற தகழிணுவர்த்ததீர்த்தத்தில், 'சுவர்ணம் கர்மம் பரிவேத'.

காளஹஸ்தீசுவரஸன்னிதானத்தில் அனேகம் புத்திரர்களை யளிக்கக்கூடிய மாண்டவ்யதீர்த்தத்தில், 'பிராமண ஏகஹோதா'.

ஆபத்தை விலக்குகின்ற கஜேந்திரமோக்ஷத்தில், விஷ்ணுசூக்தம்.

அதற்குவடக்குபாகத்தில் சிங்கதீர்த்தத்தில், 'சிம்ஹேமந்யு'.

அதற்கு வடபாகம், அகஸ்தியதீர்த்தத்தில் 'அகஸ்த்ய: கனமானக் கனித்ரை'.

தண்டபிரமசாரிதீர்த்தத்தில், 'நமஸ்ஸோமாயச'.

பைசாசமோசனதீர்த்தத்தில், 'யதந்தியச்சதூரகே, ஜாதவேதஸே'.

மானவதீர்த்தத்தில், 'கைவல்யோபநிஷத்'.

பைரவதீர்த்தத்தில், 'திராபே அந்தஸஸ்பதே'.

துர்க்காதீர்த்தத்தில், 'துர்க்காசூக்தம்'.

ஸோமதீர்த்தத்தில், 'ஸோமசூக்தம்'.

பக்தப்பிரியருடைய சன்னிதானத்தில், 'புருஷசூக்தம், நாராஜைப் பரிஷத்'.

த ரோமசதீர்த்தத்தில், 'அக்கினேர்மந்வே'.

தெளர்வாஸதீர்த்தத்தில், 'காமோகார்ஜித்'.

சாயாதீர்த்தம், 'தஸ்மைவாவிதுஷ'.

கோதிர்வனத்தில் (செவல்) 'பிரமவிதாப்நோதி'. கீழ்ச்செவல், 'சிவஸங்கற்பம்'.

காந்தர்வதீர்த்தம், 'வருணசூக்தம், ஸத்யோஜாதம்' ஐந்து.
பிரணவதீர்த்தம், 'ஓமித்யேகாக்ஷரம் பிர்ஹம்'.

அக்கினிதீர்த்தம் (தருவை) 'அக்னிசூக்தம்

சியாமாசங்கமம், 'பிதிருசூக்தம்'.

சுந்துபூந்துறை, 'ருத்திரம், சமகம், ஆனோபத்ரா'.

இராமதீர்த்தம், ஜடாயுதீர்த்தம், இவைகளில் ரிக்வேதசம்பந்தமான மந்திரம்.

ருத்திரபாததீர்த்தம், 'ருத்திரம், பஞ்சாக்ஷரம், ஸத்யோஜாதம்', ஐந்து.

மங்களதீர்த்தம், 'ஸ்ரீசூக்தம்'.

சித்திராநதியின் சங்கமத்தில் 'ஸங்கச்சத்வம், விஷ்ணுகாயத்ரீ, விஷ்ணுசூக்தம், யோபாம்'.

தசாவதாரதீர்த்தம், (அகரம்) தசாவதாரநாமங்கள்.

கலசதீர்த்தம், (ஸ்ரீவைகுண்டம்) ஆகலசேஷாதாவதி.

ஸ்ரீபுரம் (ஆழ்வார்திருநகரி), வாசுதேவோபநிஷத், ஸ்ரீசூக்தம், விஷ்ணுசூக்தம், லக்ஷ்மீயிருதயம்'.

காந்தீசுவரம், சதபுத்ததீர்த்தம், இவையில், 'கடவல்யுபநிஷத், மாத்துவாருத்திரம், பஞ்சாக்ஷரம்'.

ஸ்மராளதீர்த்தம், 'யேதோந்விந்த்ரம் ஸ்தவாம்'.

ஹர்ஷதீர்த்தம், லக்ஷ்மீநாராயண தீர்த்தம், இவையில், 'சரணம் பவித்ரம்'.

அதற்குத் தெற்கு நிதிதீர்த்தத்தில், 'பிராதரக்நிம்'.

அதற்கு வடபாகம் பிதிருதீர்த்தம் (அப்பன்கோயில்), 'பிதிருசூக்தம், விஷ்ணுசூக்தம்'.

அதற்குக் கிழக்காக அச்விநீதீர்த்தம், (இரட்டைத்திருப்பதி), ஏஷோஹ ஆபூர்வா'.

அதற்குத்தெற்கு மகரபூஷணதீர்த்தம், 'வருணசூக்தம், ஆசச்சிசானோ'.

அதற்கு வடபாகம் மாயக்கூத்தம், விஷ்ணுசூக்தம்

அதற்குக் கிழக்காக, (என்னுடைய ஜனனபூமியாகிய ஆறு - முகமங்கலம்) "ஞானதீர்த்தம்" பிரம்மவிதாப்நோதி.

அதற்குக் கிழக்காக, அக்கினிதீர்த்தம் (அக்காசலை) அக் கினிசூக்தம்.

அதன் தெற்கு கங்காதீர்த்தம், (சொக்கப்பழங்கரை) இமம் மேகங்கே. ஸம்ஸ்கிருத முகவுரையில் 14-வது லக்கம் பார்க்க.

அதற்குக் கிழக்கு, ஸோமாரண்யத்தில், சிம்மேவ்யாக்கிரஉத யாப்பிரதாகௌ.

சண்டிகாதீர்த்தம், கடவல்புபநிஷத்.

அதற்கு வடபாகம் சங்கமேசுவர சன்னிதானத்தில். பைரவ நாமமந்திரம்.

அதற்குக்கிழக்கு மூவாற்றுக் கூடலில் காயத்திரீ, ஸாவித் திரீ, ஸரஸ்வதீசம்பந்தமான மந்திரம்.

 ஸ்ரீதாம்ரா - ஸாகரஸங்கமத்தில், 'யத்தேவாதேவ ஹேளனம்' என்றமந்திரம் உபஸ்தானம் முடிவாக ஜபம்பண்ண வேண்டும்.

 பெரியோர்களுடைய அனுபவப்படி விசேஷங்களுண்டா னால் தெரிந்துகொள்ளவும்.

மொழிபெயர்ப்பில் சிலபதங்களுக்குப் பொருள்-

அத்தியாயம் 1.

அஸாதாரணமாக = விசேஷமாக.
அந்தர்த்தானம் = மறைதல்.
ஆகரம் = உற்பத்தியாகுமிடம்.
ஆகுதி = அக்கினியில் ஓமம்.
ஆசிரமம் = தவசிகளினிருப்பிடம்.
ஆரியன் = பூச்சியன்.
ஆவிர்ப்பாவம் = தோற்றம்.
கர்மடர் = கர்மஞ்செய்வோர்.
கிஞ்சித் = அற்பம்.
குதூகலம் = சந்தோஷம்.
சித்தி = கைகூடல்.
சிரவணம் = செவியுற்றல்.
சீமந்தம் = முகடு, (மகிடு)
ஜாமாதா = மாப்பிள்ளை.
சித்ரி = உற்பத்தியாகுமிடம்.
நியமம் = விரதம்.
பாணிக்கிரகணம் = கைபிடித்தல்.
பிரதிபிம்பம் = சாயை, நிழல்.
புளகிதம் = மயிர்ச்சிவிர்ப்பு.
பௌராணிகன் = புராணங்கூறு
வோன்.

விகசித்த = மலர்ந்த.

யூபம் = யாகத்தூண்.

லீலை = விளையாட்டு.

வேதி = மணை, அக்கினியின்மேடை

அத்தியாயம் 2.

அர்க்கியம் = பதினாறுவித வுபசாரங் களிலொன்று.

ஆரோகணம். = ஏறுதல்.

உதகம் = தண்ணீர்.

கற்பலதை = கற்பக்கொடி.

கிருத்தியம் = செய்கை.

ஜங்கமம் = அசைவுள்ள. [மும்.

சராசரம் = ஜங்கமமும், ஸ்தாவர

சிகாமணி = சிறந்த.

தேவஸ்தானம் = தேவதைகள் இரு க்குமிடம்.

பாத்தியம் = கால்கமுவந்தண்ணீர்.

பாரதபூம் = இந்தியா.

புரோகிதன் = ஆசாரியன்.

மதுபர்க்கம் = தேன்கொடுத்தல்.

மந்தகமனம் = மெதுவான நடை.

ஸ்தாவரம் = அசையாத.

அத்தியாயம் 3.

அர்விந்தம் = தாமரைமலர்.
கசிதமான = அமிழ்த்தப்பெற்ற.
சப்தித்தன = முழங்கின.
சமமாக = மேடுபள்ளம்.ன்றி.
திரிகூடம் = மும்முடி, குற்றாலம்.
தீர்த்தருபம் = தண்ணீர்வடிவு.
பிரவாகம் = நீரோட்டம்.
பரிமளம் = வாஸனை.
வாஸஸ்தானம் = இருப்பிடம்.
ஸ்திரமான = உறுதியான.

அத்தியாயம் 4.

ஆவாகனம் = தேவதையை வரவழி
த்தல்.
கிரமபாடம் = வேதசம்பந்தமான ப
தங்களை மீண்டும் மீண்டுங்கூ
றல்.
சிலாக்கியமான = சிறப்புற்ற.
சைதன்யம் = அருள்
தாண்டவம் = நாட்டியம்.
பதபாடம் = வேதவாக்கியத்தைப் ப
தம்பதமாகக் கூறல்.
பாரதவருஷம் = இந்தியா.
ஸமாச்சரயணம் = மத சம்பந்தமான
முத்திரை.

அத்தியாயம் 5.

காலகதி = மரணம். [போர்.
கேஷத்திரபாலகர் = கோயிற்காப்
சங்கிருதி = முடிவுசெய்தல்.
திரிமூர்த்திகள் = பிரமன், விஷ்ணு,
ருத்திரன். [தவி.
பிருஷ்டபலம் = பின்பலம், பக்கவு
புராதனம் = பூர்வீகம். [த்திரன்.
பௌத்திரன் = புத்திரனுடைய பு
மஞ்சரி = பூங்கொத்து. [மான.
மனோரஞ்சகமான = சந்தோஷகர
மாதிருகாருபிணி = அக்ஷரருபிணி.
மாதூலன் = தாயின் சகோதரன்.
வதனம் = முகம்.
ஸ்திதி = பாலனம், இரகை.

அத்தியாயம் 6.

இயம்பி = கூறி.
உச்சிஷ்டம் = மீதியாகவிருப்பது.
உத்தரக் கிரியை = பிரேத சம்பந்த
மான கடன்.

ஏராளம் = அதிகம்.
ஒளபாஸனம் = அக்கினிஸேவை.
கச்சபம் = ஆமை.
சிறை = பிணமிருத்தும் பீடம்.
சுபஞ்சுக்குழம்பு = ஸ்திரீகளின்கால்
களில் அணியும்சிவந்தவஸ்து.
யாசகர் = பிச்சையெடுப்போர்.

அத்தியாயம் 7.

அதுஜை = தங்கை. [திரி.
ஆத்திரேயீ = அத்திரிமுனியின் புத்
கிரகங்கள் = கோளங்கள்.
கிரிநதி = மலையோடை.
கடிப்பிக்கின்ற = சேர்ப்பிக்கின்ற.
ஜேஷ்டபுத்திரன் = மூத்தமகன்.
மாதூரியம் = இனியசுவை.
சிம்சுமாரம் = முதலை.

அத்தியாயம் 8.

அகாதமான = குழிவான
ஆவிர்த்தி = மீண்டுங்கூறல்.
உத்திருஷ்டமாக = சிறப்பாக.
கடிதடம் = அரைக்குக் சீழ்பாகம்.
சிகரம் = கொடுமுடி.
நாகிகை = மூக்கு.
பிழம்பு = உருண்டை.
புஷ்கரணி = தேவதைகளாற்சமை
ந்த தடாகம்.
விந்தை = அற்புதம்.

அத்தியாயம் 9.

அகஸ்தியாச்சிரமம் = அகஸ்தியகூ
டம். [டம்.
அந்தப்புரம் = இராணிகளிருக்குமி
கதவி = வாழை.
கிரமுகம் = பாக்குமரம், பூவரசு.
கிரீடை = விளையாட்டு.
சம்பிரமம் = விசை, பரபரப்பு.
சாஸனம் = உத்தரவு.
நாதேயி = நதியின் புத்திரி.
நிர்மாணம் = சிருஷ்டி.
பனசம் = பலாமரம்.
பிரசன்ம் = கேழ்வி.
புன்னாகம் = புண்ணைமரம்.
பூகம் = பாக்குமரம்.
மகரந்தம் = பூந்தேன்.
ரம்பை = (மொந்தன்) வாழை.
லிஞ்சம் = எலுமிச்சை.

லோகாலோகம் = பூமியின் முடிவி
விருக்கும் மலை.

அத்தியாயம் 10.

அக்ஷராகாரை = வர்ணரூபிணீ, நா
சமற்றவள்.

கணை = அம்பு.

கலம்பகர்த்தம் = பாணதீர்த்தம்.

குசலப்பிரச்னம் = சுகத்தை விசாரி
த்தல்.

குத்தம் = வேதமந்திரம்.

ஸ்பிடம் = அடர்த்தி.

விருஷாங்கநகரம் = மலய பர்வதத்
தின் குப்திசிருங்கமென்ற
கொடுமுடியிலிருக்கும் குகை
யிலிருக்கின்ற நகரம்.

ஸ்பர்சம் = தொடுதல்.

அத்தியாயம் 11.

சாரூப்யம் = சமமான வடிவம்.

சீதோதகம் = குளிரந்தஜலம், பாண
தீர்த்தம்.

தாபம் = உஷ்ணம்.

அத்தியாயம் 12.

அதரம் = உதடு.

கத்தியங்கள் = வசனங்கள்.

கரகரக்குன்று = திருவேங்கடநா
தன் மலை.

குரம் = பசுவின் குளம்பு.

சரத்காலம் = இலையுதிர்காலம்.

ஜயந்திபுரம் = திருச்செந்தூர்.

நூபுரம் = பாதஸரம்.

பத்தியங்கள் = கவிதைகள்,

பரிகரிக்கின்ற = விலக்குகின்ற.

பிரமவர்த்தபுரம் = திருநெல்வேலி.

ஸ்ரீபுரம் = ஆழ்வார்திருநகரி.

ஸம்க்ஷேபமாக = சுருக்கமாக.

அத்தியாயம் 13.

ஆயத்தம் = சுவாதீனம்ப்பட்டது.

களங்கம் = பாவம், மாசு.

குரோதம் = கோபம்.

கும்பீபாகம் = ஒருவிதமானநகரம்.

தண்டம் = ஊன்றுதடி.

பிதாமகன் = நான்முகன்.

மதனன் = மன்மதன்.

ருத்திரபூமி = மயானம்.

அத்தியாயம் 14.

அடவி = வனம்.

சின்னம் = அடையாளம். [தூர்

சௌண்டரகம் = திருப்புடைமரு

பிராயச்சித்தம் = பாவத்தைநீக்கக்

கூடிய செய்கை.

புண்டரீகம் = வெண்தாமரை.

மோசனம் = விடுதல்.

மைந்தன் = மகன்.

அத்தியாயம் 15.

உபதேசம் = அறியாததை அறிவித்
தல்.

பிரைநுதல் = சந்திரப்பிரை போ
ன்ற நெற்றியுடையவள்.

விரகாக்கினி = ஸ்திரீபுருஷர்களின்
பிரிவினாலுண்டாகும் தாபம்.

ஸிசாபிஷ்டம் = மஞ்சட்பொடி.

அத்தியாயம் 16.

அதுகமனம் = பின்னொடர்த்தல்.

அமராவதி = சொர்க்கம்.

அர்த்தம் = பாதி.

கங்காளம் = மண்டையோடு.

நதம் = கிழக்கோ அல்லது மேற்கோ

நோக்கிச்செல்லாத நீரோட்டம்.

மகிபன் = ராஜன்.

அத்தியாயம் 17.

நாரீ = ஸ்திரீ. [த்தல்.

புரோக்ஷணம் = தீர்த்தத்தைத்துளி

ஸகிதம் = கூடி.

அத்தியாயம் 18.

எயிறு = பன்றியின்முகக்கொம்பு.

பிராணப்பிரதிஷ்டை = உயிரை

ஸிலைபெறச்செய்தல்.

அத்தியாயம் 19.

கணங்கள் = நிவலைகள்.

பிராணாயாமம் = மூச்சையடக்கிக் க

டவுளுடைய நாமத்தையுச்சரி

த்தல்.

அத்தியாயம் 20.

அவரோகணம் = இறங்குதல்.

ஸத்பாத்திரம் = தகுதியானவன்.

பிருத்தியன் = ஊழியன்.

மற்றவை சாதாரணமானவை.

विज्ञापना.

द्राक्षामृतचरित्रेयं दर्शनादघनाशिनी ।
मुनेः कृतिः कस्य न स्यात् ताम्रपर्णीव तुष्टये? ॥ १ ॥

अस्मिन् ग्रन्थे कलिबलच्छैथिल्यमुपजग्मुषि ।
मित्रैः प्रचोदितेनायं सञ्चित्येतस्ततो मया ॥ २ ॥
संयोज्य लघुटिप्पण्या द्वाविडार्थाल्पसारया ।
जनानामुपकाराय तेषां साह्येन मुद्रितः ॥ ३ ॥

पुराणमर्थप्रवणमर्षञ्चेति धिया मया ।
बहुप्रतिकृतिमतो यः स पाठः स्थिरीकृतः ॥ ४ ॥

वनमालाधरः श्रीमान् महेन्द्रादिनिषेवितः ।
श्रितानन्दकरो भाति मलयो माधवप्रभः ॥ ५ ॥

साक्षात् पराशक्तिपुरारिबाण-
रूपीन्दिरानाथकृताश्रयोऽसौ ।
मानोन्नतो भाति कुलाचलानां
श्रीताम्रपर्णीश्रितगुप्तिशृङ्गः ॥ ६ ॥
देवैरिन्द्रपुरोगमैर्मुनिवरैः सिद्धैश्च साध्यादिभिः
पादच्छायसिषेविषैकधिषणैः सत्त्वैरसङ्गचैर्वृतः ।
लक्ष्म्यालिङ्गितनीलनीरदवपुर्बाभाति पुण्यालयो
लीलाव्याप्तदिगम्बरो मलयराट्टिष्णुप्रभावाङ्कितः ॥ ७ ॥

पाटीरशैलविटपान्तरटद्धनौव-

गम्भीररावमुखरीकृतमध्यकूटम् ।

कारूत्तमाकलितकन्दरहर्म्यकोटि

भातीह पुण्यजनताभृदगस्त्यकूटम् ॥ ८ ॥

आदौ शक्तिविनिर्मिता गिरिजया सम्मानिता मङ्गले

भर्तुः कण्ठसमर्पिता तदनु या कुम्भोद्भवायार्पिता ।

कन्याभूत् कनकोज्ज्वलाथ विभुवै र्या ताम्रपर्णीकृता

सा माला जलरूपिणी मलयजा जेजीयतेऽस्मिन् गिरौ ॥ ९ ॥

अस्मिन् गुप्ताद्रिशृङ्गे शमधनसुलभे योजनायामदर्या

मध्ये राजदृषाङ्कं कनकमणिगृहे रत्नपीठाद्गलन्ती ।

प्रोद्यच्छैवालकेशी सरसिजवदना मीननेत्रोर्मिहस्ता

गम्भीरावर्तनाभिः सुमततिवसना ताम्रपर्णी प्रयाति ॥ १० ॥

ताम्रा पापौघतूलज्वलनजलकणा दर्शनादेव भुक्तिं

मुक्तिं चास्मिन् कलावप्यनुपमदयया जीवकोट्यै ददाति ।

अस्मिन्नर्थे तु शङ्का यदि भवतितरां, पश्यत व्यासवाक्यं

तत्सूत्रं हि प्रमाणं सकलतनुभृतां नः पुराणं मतानाम् ॥ ११ ॥

तथा हि व्यासाचार्यवाक्यम् :—

“कल्की विष्णुयशा नाम द्विजः कालप्रचोदितः ।

उत्पत्स्यते महावीर्यो महाबुद्धिपराक्रमः ॥

सम्भूतः शम्भलग्रामे ब्राह्मणावसथे शुभे ॥”

इत्यादि — आरण्यपर्वणि मार्कण्डेयसमास्यापर्वणि कलियुगकृत्य
कथने नवत्यधिकशततमाध्याये । (शम्भलग्रामः = शेवलितिग्रामः
श्रीताम्रपर्ण्यामेव)

तथाच, गङ्गादिपुण्यसरितः कलिकालदोष-

ग्रस्ताः पुराणमुनिना सह ताम्रपर्ण्याम् ।

विष्णोर्भविष्यदवतारमहोत्सवस्य

योग्येऽमले वरजले निवसन्ति नूनम् ॥ १२ ॥

अत्र च भगवद्वाक्यम् —

“यत्र सत्त्वकला शक्तिर्मामकी परदेवता ।

मामेव तीर्थरूपेण ताम्नाख्या समुपासते ॥

तदेतन्मामकं क्षेत्रं नादाम्बुजमितीरितम् ।

परमात्मेति सर्वत्र वेदेषु परिपठ्यते ॥

तत्र यूयं समागत्य सत्यमुख्याः समन्ततः ।

धूतपापा भवेतैव प्रत्यब्दं मत्प्रसादतः ॥”

इत्यादि । समुपासते इत्यार्षम् । नादाम्बुजम् = भक्तप्रियक्षेत्रम् ।

तीर्थानि यत्र शतशः स्मृतिमात्रतोऽपि

पापापनोदनपटूनि तथाश्रमाश्च ।

देवालयाश्च परितो द्विजपुङ्गवानां

ग्रामाश्च सन्ति नगराणि जितालकानि ॥ १३ ॥

* बाणत्रिकूटश्यामादिसङ्गमान्तकथास्त्विह ।

एकैकमपि तीर्थानामभीष्टफलदं हि नः ॥ १४ ॥

* இப்பொழுது பாணதீர்த்தம், குற்றாலம், பச்சையாறு, முதலாய் ஸங்கமம் முடிவாகவிருக்கின்ற தீர்த்தங்களின் வரலாறுகளைப்பற்றிக் கூறல் தீர்ச்சு; இவ்விதத் தீர்த்தங்களில் ஒவ்வொன்றும் நாம் விரும்பிய பயன்களை யளிக்கின்றதென்பது பகிரங்கமான விஷயம். (ஆனால் ஆற்றாருக்கு அற்பம் மேற்காகவிருக்கின்ற) சொக்கப்பிள்ளாங்கரை யென்ற கிராமத்திற்குச் சமீபத்தில் நல்முத்துகளுக்கு மாதாவாகிய ஸ்ரீதா மிரபர்ணிமகாநதியின் தென்கரைக்குச் சமீபமாக புற்பூண்டுமுதலான வையால் மறைவின்றி வெண்தாமரை மலரைப் பழிக்கின்ற மணலில் ஜலதரங்கமென்ற வாத்தியத்தின் தொனியைப் பழிக்கின்ற நீர்க்குமிழி களின் தொனியுடன் மகா பரிசுத்தையான கங்காதேவி கிளம்புகின்றாள். ஒ கண்களையுடையவர்களே, நீங்கள் வந்து சந்தோஷமாகப் பாருங்கள்.

शोकपिलाङ्गरैग्रामसविधे मणिमातरि ।
 ताम्रपर्ण्या दक्षिणतस्तृणादिभिरनावृते ॥ १५ ॥
 पुलिने पुण्डरीकाभे गङ्गा परमपावनी ।
 समुद्रच्छति सुश्राव्यस्फोटवाद्यपुरस्सरम् ॥ १६ ॥
 चक्षुष्मन्तः समागत्य पश्यताद्य सकौतुकम् ॥

किं वा स्याद्बहुना श्रुतिस्मृतिकलापत्यार्थसिद्धिप्रदा
 मुक्त्यै मौक्तिकपद्धतिः कलियुगे पूज्या विशिष्यादरात् ।
 श्रीताम्रा जननीव पुण्यपयसा पुष्पात्यनन्याश्रया-
 नित्येषा जगतां प्रसूरिति मुनिः प्राहोपरि प्रेक्ष्यताम् ॥

ए. आर्. गणपति शास्त्री.

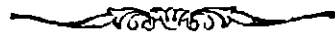

சுவாமிநாதர் - ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ

[illegible]

|| ஐஷ்டேவ தாவராய நம ||

ஸக்ஷாம்பராயநம் விஷ்ணு^ஸ ஸஸிவண^ஸ நு துஹ^ஸ ஜித்ர^ஸ
 வுஸந்வதநம் யோயெ ஸ்வ^ஸ விஷ்வாவஸாநயெ||
 ஸ்ராஸம் வஸிஷ்ட நவாரம் ஸக்தி^ஸ வளதூரிகுஷ்டி^ஸ
 வராஸநாதஜம் வஜை^ஸ ஸக்ஷதாதம் தவொநியிழி||
 ஜாநாநஜீயம் டெவம் நிஜு^ஸ ஸுடிகாசு^ஸ திழி^ஸ
 சூயாரம் ஸ்வ^ஸ விஜ்ரநாம் ஹய^ஸ மீ^ஸ வஜீ^ஸ வாஸு^ஸ டெவ^ஸ ||
 சுவணவரஜாநஜவரிவகுண^ஸ து^ஸ த^ஸ த^ஸ யெ^ஸ
 நிம^ஸ கு^ஸ ணரய^ஸ ம^ஸ ணாவிஷ்^ஸ கஜ^ஸ கு^ஸ ணெ^ஸ ஸ்^ஸ ஹ^ஸ ணெ^ஸ நஜீ^ஸ ||

॥ சீர்தாரி வந்தோ ஹா துடி ॥

வாரா வியா துா ஸுஹாஸுக் ஹஸ் மூ ஹரெயி நா |
 வீயா கவி தா காவி தவஹீ தவஹீ நாடி || க
 ஹரெஷா ஹதிஜ நதீ வாராத நகூ தாஸ்யா |
 ஜாயதெ நெநிஸா விஷா விஷாதா ஜமதீ ததெ || உ
 வாவாநாஹிஷாநகூ து வண்ணா மாஹிஷயஸ்யா ||
 சூநஹாநாவிவாவாஸ சூஸ்யபாணாவிவாகா || கூ
 நெநிஸா ஹிஸாஹிஷாநகூ தா தாவிவாநி தது |
 தது ஸவெஹி ஹிமணா திஷா தா யதீஷாநிண || ச
 காஹிஷாநகூ ஹிஷாநகூ ஹிஷாநகூ ஹிஷாநகூ ||
 யஜாநாஸாநகூ க்ஷா ஹிஷாநகூ ஹிஷாநகூ || ௩
 தாவஹிஷாநகூ ஹிஷாநகூ ஹிஷாநகூ ஹிஷாநகூ ||
 ஹிஷாநகூ ஹிஷாநகூ ஹிஷாநகூ ஹிஷாநகூ || கூ
 ஹிஷாநகூ ஹிஷாநகூ ஹிஷாநகூ ஹிஷாநகூ ||
 ஹிஷாநகூ ஹிஷாநகூ ஹிஷாநகூ ஹிஷாநகூ || எ
 ஹிஷாநகூ ஹிஷாநகூ ஹிஷாநகூ ஹிஷாநகூ ||
 ஹிஷாநகூ ஹிஷாநகூ ஹிஷாநகூ ஹிஷாநகூ || அ
 ஹிஷாநகூ ஹிஷாநகூ ஹிஷாநகூ ஹிஷாநகூ ||
 ஹிஷாநகூ ஹிஷாநகூ ஹிஷாநகூ ஹிஷாநகூ || கூ
 ஹிஷாநகூ ஹிஷாநகூ ஹிஷாநகூ ஹிஷாநகூ ||
 ஹிஷாநகூ ஹிஷாநகூ ஹிஷாநகூ ஹிஷாநகூ ||

ஸ்ரீ ர ஸ் து.

ஸ்ரீ தா ம் ர பர் ணீ மா காத் மி ய ம் .

அத்தியாயம் க.

முற்காலத்தில் அண்டகோளமாகின்ற குகைக்கு (கிரகத்துக்கு) ஆதிக்கிரகஸ்தரான பிரமாவானவர் தவசிகள் தவம் புரிவதற்குச் சிறந்த தான வொரு புண்ணியபூமியைத் தன் லீலையால் உண்டுபண்ணினார். க

அணிமாதி அஷ்டசித்திகளை விளைவிக்கின்றதான இப்புண்ணிய ஷேத்திரமானது மகாரிஷிகளால் வீற்றிருக்கப்பட்டு உலகமறிய கைமிச மென்று பிரசித்தமான திருநாமம்பூண்டு விளங்குகின்றது. உ

இப்புண்ணியபூமியானது பாவமென்ற வித்துக்கு உவர்நிலமா கவும் புண்ணியமென்ற வித்துக்கு வளந்தங்கிய பூமியாகவும் ஆச்சரியங்க ளுக்கு இருப்பிடம்போலவும் விளங்குகின்றது. ஈ

அவ்விதமான நைமிசாரணியமானது நான்கு புறத்திலும் முனி மன்னவர்களால் வீற்றிருக்கப் பெற்றிருக்கின்றது. உ அவ்விடத்தில் சுபகி ருத்தியங்களில் பிரியங்கொண்டு அனேகமாமுனிகணங்கள், சிறப்புற்ற சித்தியைப் பெறுவதற்காக விரும்பி ஒன்றாகக் கூடி பன்னிரண்டாண்டில் முடிவுபெறக்கூடிய யாகமொன்று நடத்தவேண்டிய கருத்துடன் செளன கமாமுனியைத் தலைவனாகச் செய்து சாந்தமாக யாகத்தைத் தொடங்கி, நடத்தின. டு

அப்பொழுது பெளராணிகர்களில் சிறந்த மேன்மை தங்கிய ருத் மாமுனி யெழுந்தருளி தவத்தினாலுண்டுபண்ணப்பட்டதுபோல் விளங்கு கின்றதான அம்மகா யாகசாலையைக் கண்ணுற்றார். ஈ

நெய்யால் ஆகுதியளிக்கப்பட்டு சொலிக்கின்ற அக்கினிகளாகிற அசோகமலைகளை ய்ணிந்தும் விரித்திருக்கின்ற தருப்பாஸனமாகின்ற வெண்பட்டைத் தரித்தும் சிறப்புற்றதான உத்தரவேதியாகின்ற முகத் தை வகித்தும் யூபமாகின்ற சேமந்தம் திருத்தியும் சாமிதா, அத்வர்யு என்ற இரண்டுகைகளைத் தரித்தும் கலயங்களாகின்ற கொங்கைகளால் விளங்கி யும் வேதியாகின்ற இடையினைப் பெற்றும் புகையாகின்ற கூந்தலைத் தரித்தும் கருவிகளாகின்ற ஆபரணங்களையணிந்தும் விளங்கி ஆச்சரிய ரூபம் பெற்றதான யாகசாலையாகின்ற (ஸாக்ஷாத்) யாகலக்ஷ்மியை முன் பாக தரிசனம்பண்ணி, ருதமாமுனியானவர் கூப்பிய கையை சிரசில் தரித்து உணக்கமாகச் சென்று வந்தனம் பண்ணினார். ய

தம் புஷ்பா உமயஃ வீரதா ஸ்ரீநகாபுரா ஸ்ரீலாஹிதாஃ।
 சூலநாபுரவவாரொரெ லெஷு ஸாமதெவபுலநொவி||
 ஸ்ரீநபுர. சீலாநாந லோலீநம் விஷ்ணொ ஸாமெ||
 விஸ்தாந்தம் ஸ்ரீநஸம் வபுரஜ் ஸ்ரீதிவபுலசு||யெ
 கீஷயம்—

ஸாமதம் தெ சீலாநாம புஷ்பாவி விரகாததம்।
 காஸ்தொவெ ஸ்ரீதம் பண்ணுஃ க்யா புஷ்பா சீலாநாமெ||
 காநி பண்ணுநி தீயநாநி ஸ்ரீதாநி ந்யதாதநா।
 கூதஃஸாமதொலி கும் கிவா புஷ்பரிவாஜுதம்|| கச
 புஷ்பவிதா உவாலாவி ஸாமபுலநதயா உமெ||
 ஸாமகாரணஜோ லாவம் ஸவெபுஷாநெவ கெஹிநா|| கடு
 வுசாஸுதெ உமெநெவ ஸ்ரீஸாமபுலநதயா
 உதி தெஷாம் வபுரஜுக்ஷா ஸாமபுலநதயாஜு|| கச
 வுதாஷத ஸாநபுரீநிஷிதவொபுதம்।

அப்பொழுது செளகன்முதலான மாமுனிகள் சூதமாமுனி
 யைக் கண்ணுற்று சந்தோஷமடைந்து அவருடைய நல்வரவை விசா
 ரித்து ஆஸனமுதலானவை யெடுத்தவந்து உபசாரம்பண்ணி அவரை
 யிருப்பிலுட்காரவைத்து, அவர் கிருந்திருக்களைப்பாறியவுடன் காதலோடு
 முனியை நோக்கிவருமாறு, வினவினர்:— கஉ

“வாரீர் மகாகணந்தங்கிய மாமுனியே, நல்வரவோ? நாங்கள்
 தங்களைக்கண்டு நீடிய காலமாயிற்று. தங்களுடைய தீர்த்தயாத்திரையில்
 நாங்கள் எந்தெந்தப் புண்ணியதீர்த்தங்களைக் கண்ணுற்றீர்கள்? (கங) ஓ
 மாமுனியே, தாங்களெந்தப்புண்ணிய தீர்த்தங்களில் வியமத்துடன் ஸ்நா
 னம் பண்ணியிருக்கிறீர்கள்? இப்போது எவ்விடம்விட்டு வருகின்றீர்கள்?
 ஏதாயினுமாச்சரியங்களைக் கண்ணுற்றீர்களோ? (கச) தங்களுடைய
 முகங்களையக் கண்டால் ஏதோவொரு விசேஷத்தைக் கண்டிருப்பவர்
 போல் தோன்றுகின்றது. பிராணிகள் மனத்தில் விசேஷமான எண்ணங்
 கொண்டிருந்தால் அது கண்ணுறபோன்ற நின்மல வஸ்துவில் பிரதிபிம்
 பம் தோன்றுவதுபோல் முகத்தின் சைக்கினையால் வெளிப்படுகின்ற
 தல்லவோ?” கடுஇ

என்று சென்னகாதிமுனிகள் கேட்க, சூதமாமுனி அமுதத்தைப்
 பழிக்கின்ற திவ்விய வசனத்தைக் கூறாவின்றுகொண்டு மகிழ்வடைந்து
 வணக்கமாக வருமாறு மதுமொழி கூறினார்:— கசஇ

ஸ்துதி:—

நமோ வொஸு ஸ்வாமிநிஸ்யாமி ஹ்ருதயத் தம் நமே||

விந்ஷ்ரஜே ஶஹாக்ஷத்ராநுநாநாயணாஸுரோக்ஷி

கீழ்க்கண்ட நகரெதே நயிமா ஸனூராஸி சா கிஹ் || கஅ

உய்ஷா கெஞ்சுராணி வண்ணாநி தீயுடாநி விவியாநிவ!

மகாஸூகிரியா ஸ்ரீயா விஸ்வாநாத்யா || கக

சுகுதிபுராஹ்மணிகா ஜாகா வரணமு வா சிஹாநதீ!

ஸ த து ரெ ஸ ஐ ரெ ரொ ஐ ரெ ஷ்டா வெ ம வ தீ த டு || ௨௮

தெனா டிசுமிணிதா டிபுராஜி டெனா செ கெயா உதுஃ

உறாஜை ஐதா யது வதகெ வரடுவதா || ௨௧

யது ஸாக்ஷாஜி யவதீ வநாஸநிநுவவதி தா.

தாருவணீகதி விஸ்தார தாபுயாதி வாணாநாயகம் || ௨௨

ஸரணம் தீபம் நாயு நாகவா தாதா நாகவியு வது।

கருவி வெற்றி ஸ்வரஜோ தகுநா. மொகாஷாயி நீ|| உரு

“ஓ, ஓ மாமுனிகளே, தங்களுக்கு வந்தனம், பிரமஞ்ஞானிகளாகிய பெரியோர்களுக்கு எக்காலத்திலும் வந்தனம். (தாங்கள் வினவியதைப் பற்றிக் கூறுகின்றேன், கேட்க.) (ஹிமாலய பர்வதத்திலிருக்கின்ற) புண்ணிய பூமியாகிற நரநாராயணமென்ற ஆசிரமத்தினின்றும் தீர்த்த யாத்திரையாகச் செல்ல விருப்பங்கொண்டு பூமிமுழுமையிலும் சுஞ்சாரம் பண்ணினேன். ௧௮

அனேகம் தேவாலயங்களையும் அனேகம் புண்ணியதீர்த்தங்களையும் கண்ணுற்று வெகுதூரம் யாத்திரைசெய்து, மத்தியில் களைப்பாறி, பாண்டியராஜன் செங்கோல் செலுத்திவருகின்ற பூமியில் ஒரு மகாநதியைத் தரிசனம் பண்ணினான். ககூஇ

வேகவதி (வைகை) யென்ற நதியின் தீரத்திலருள்புரிகின்ற சுந்தரேசுவரரைத்தரிசித்து, அவ்விடத்தினின்றும் தென்றிசை நோக்கி வெகுதூரம் செல்ல, மங்களத்தை யளிக்கின்றவளான ஆதிப்பராசக்தி வீற்றிருக்கின்ற மலயபர்வதத்தைக் கண்ணுற்றேன். அவ்விடத்தில் ஸாக்ஷாத் பராசக்தியானவள் ஸ்ரீ தாமிரபர்ணியென்ற திருநாமம் பூண்டு, ஸமுத்திர ராஜனோடு சேருகின்றாள். ௨௨

அந்த ஸ்ரீ தாமிரபர்ணியை வினைத்தல், காணுதல், தியானம் பண்ணுதல், குளித்தல், அல்லது குடித்தல் இவைகளில் ஏதேனுமாயினு

நீங்கனெல்லோருமொன்றுசேர்ந்து (இந்நைமிசாரணியத்தில்) சிறப்புற்ற யாகத்தைச் செய்துவருகின்றதாகச் செவியுற்று, தங்களுக்கு நான்கண்ட ஸ்ரீ தாம்ரபர்ணிதேவியின் சிறந்தமகத்துவத்தைப் பற்றிக் கூறவந்திருக்கின்றேன். ஒ மாமுனிகளே, நானிதைக்காட்டிலும் தங்களுடைய சந்தோஷத்திற்குச் செய்யவேண்டிவதாக விருப்பது யாது? கல்லது, நான்தங்களுக்கு இனிமேற்செய்யவேண்டிவதாக ஏதாயினும் இருக்குமானால் அனைத்தத் தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன்.” உஅஇ

வ்யஸஸ்யஸஹயா வெந்ராவ்யஸஸிஷ்யகேஷ்யஸ்ய
 சூத்யஸ்ய ஹவதா ஜஸ்யஸ்யபுஜிநஹவீதஸ்ய॥ ௩௦
 சுஹா விவிதஜநக் தாஜா வரபாவநீ
 சூதள சுதா வஸ்யஸ்யஸ்ய சுதொவா கெந ஹெதாநா॥ ௩௧
 சுயஸ்யா ஜெயா வ்யாவஸ்யஸ்ய வ்யஸ்யா
 சுயஸ்யவ்யஸ்யா ஜெயா த்யஸ்யாஹவ்யாஹித்யஸ்ய॥ ௩௨
 வஸ்தாநி வடி விஸ்யாபு வ்யஸ்யஸிஷ்ய ஜெஹாஜெத
 ஹித்யஸ்யா வஸ்யஸ்யா ஜெஹாஹாஹா தாஜெவணீயம் வஸ்யாஜெதா
 சுத்யஸ்யா வஸ்யா வ்யஸ்யாஹவ்யாஹித்யஸ்யா ௩௩
 சுத்யஸ்யா வஸ்யா வ்யஸ்யாஹவ்யாஹித்யஸ்யா ௩௪
 சுத்யஸ்யா வஸ்யா வ்யஸ்யாஹவ்யாஹித்யஸ்யா ௩௫
 சுத்யஸ்யா வஸ்யா வ்யஸ்யாஹவ்யாஹித்யஸ்யா ௩௬
 சுத்யஸ்யா வஸ்யா வ்யஸ்யாஹவ்யாஹித்யஸ்யா ௩௭
 சுத்யஸ்யா வஸ்யா வ்யஸ்யாஹவ்யாஹித்யஸ்யா ௩௮
 சுத்யஸ்யா வஸ்யா வ்யஸ்யாஹவ்யாஹித்யஸ்யா ௩௯
 சுத்யஸ்யா வஸ்யா வ்யஸ்யாஹவ்யாஹித்யஸ்யா ௪௦
 சுத்யஸ்யா வஸ்யா வ்யஸ்யாஹவ்யாஹித்யஸ்யா ௪௧
 சுத்யஸ்யா வஸ்யா வ்யஸ்யாஹவ்யாஹித்யஸ்யா ௪௨
 சுத்யஸ்யா வஸ்யா வ்யஸ்யாஹவ்யாஹித்யஸ்யா ௪௩
 சுத்யஸ்யா வஸ்யா வ்யஸ்யாஹவ்யாஹித்யஸ்யா ௪௪
 சுத்யஸ்யா வஸ்யா வ்யஸ்யாஹவ்யாஹித்யஸ்யா ௪௫
 சுத்யஸ்யா வஸ்யா வ்யஸ்யாஹவ்யாஹித்யஸ்யா ௪௬
 சுத்யஸ்யா வஸ்யா வ்யஸ்யாஹவ்யாஹித்யஸ்யா ௪௭
 சுத்யஸ்யா வஸ்யா வ்யஸ்யாஹவ்யாஹித்யஸ்யா ௪௮
 சுத்யஸ்யா வஸ்யா வ்யஸ்யாஹவ்யாஹித்யஸ்யா ௪௯
 சுத்யஸ்யா வஸ்யா வ்யஸ்யாஹவ்யாஹித்யஸ்யா ௫௦

என்று புத்திசாலியான சூதமாமுனி கூறிய வசனத்தைச் செவியுற்று பலவாறு கொண்டாடி, செளனகன் முதலான முனிகள் வியாஸமாமுனியின் சேஷனான மாசற்ற சூதமாமுனியை நோக்கி, வருவாறு வினவினர்:— ௨௬௩

“ஓ சூதமாமுனியே, தாங்கள் கண்ணுற்ற விஷயம் ஆச்சரியப்படத்தகுந்ததே. தாங்களனுபவித்ததும் வியப்படையக் கூடியதே, மகா பரிசுத்தையும் அற்புதத்தை விளைக்கின்றவருமான ஸ்ரீ தாமிரபர்ணிதேவியானவள் ஆதியில் எக்காலத்திலுண்டானாள்? அவள் எவ்விடத்தினின்றுமெதற்காகவுண்டானாள்? ௩௧

அவளெவ்வாறு மலயபர்வதத்திற்குச் சென்றாள்? ஸ்ரீ புரமென்பது எவ்விதம்? ஸ்ரீ தாமிராதேவி எவ்வாறு ஸமுத்திர ராஜேனாடி சேர்ந்தாள்? ௩௨

இவையைப் பற்றி “ஓ புத்திசாலியான வியாஸமாமுனியின் சேஷனே, விரிவாகக் கூறவேண்டும்” என்று ரிஷிகள் வினவ, சூதமாமுனியானவர் மேன்மை தங்கிய ஸ்ரீ தாமிரபர்ணிதேவியை மனதில் தியானித்துத் தியானித்து கூப்பிய கையைச் சிரசில் வகித்து, குருவாகிய வியாஸமாமுனிக்கு வந்தனம்பண்ணி மகிழ்வடைந்ததினால் புளகிதமாகின்ற கவசத்தைத் தரித்து ஆனந்தநீர் துளும்பிய கண்களால் முனிகளை நோக்கி, வருவாறு கூறத்தொடங்கினார்:— ௩௩

லீஹாஜெவ்யாஸ்து வரீதம் தாந்ராயாம் வரஜோஜ்யம் || நக்
 உஸ்யுணீணாதி ஸக்யஜீவாவி ஸவபுவாமெவ்வரஜோஜ்யமெத |
 வபரா லக்ஷணம்தா மனஸீ ருஜ்வதீ க்ருயாநி || நக்
 நிஜாஜீமள தந் உதாசுதஸயநீ க்ருஜ்யம் ||
 வ்ராஜ ராஸீ துநஸெவரஜாஜீமஸ்ய கத்யுகா || நக்
 கத்யுகா மெநகாஸ்யாயாம் வ்ராஜாவிவ ரவிவ்ரா |
 வ்ராஜாஸுதகாஜீஹாஜெவீம் உரணாதித்யவாபுவா || நக்
 கஸுதஸவரவஸதாம் நானாஜீவிவகூஷி ||
 கநகாஜீகெயநகஜீநீயஸுஜாநித்யா || சய
 ஜீவினகாடிநவடி தநிஸாகரகயாநி தா ||
 சுஷாஜஸுமெஜீகூஷிஜா தாயமெயாஜீவா || சக
 வ்ருயஜீநாம் ஜீமமெண வ்ராஜெயவநிஷுஜமெண ||
 நிஜாஜீவ்ராஜாவகரஜீவ்ராஜாந் || சஉ

“ஒ ரிஷிகளே, கும்பமாமுனியின் மகத்துவத்தைப் பற்றிக்கூறு
 கின்றேன், நீங்களெல்லோரும் கேளுங்கள். ஸ்ரீ தாம்ரபர்ணிதேவியின்
 அற்புதமான சரித்திரத்தை ஒருதரமாவது சிவணம்பண்ணுவோன்
 ஸகலவிதமான பாவங்களில் நீண்டும் நீங்கிவிடுவான். நக்ரு.

முற்காலத்தில் தக்ஷப்பிரஜாபதியின் குமாரியாகிய தாக்ஷாயணி
 யானவள் ருத்திரனுக்கு மனைவியாகப் பவித்து (தாக்ஷயாகத்தில் ருத்தி
 ரனை அழைக்காமையால், பலவிதச் சங்கடம் நேரிட்டபடியால்) கோபம்
 பூண்டு தக்ஷனிடத்தில் பிறந்ததை நினைத்து தன் சரீரத்தை அக்கினி
 குண்டத்தில் ஆகுதி பண்ணி பர்வதராஜனாகிய ஹிமவாஹுடைய மனைவி
 யாகிய மேனே என்பவனிடத்தில், கிழக்கு திசையில் சூரியனொளி தோன்
 றினாற்போல், புத்திரியாக அவதாரம் பண்ணினாள். நக்ரு.

அந்தத் தேவிபானவள் உதயஞ்செய்துவருகின்ற சூரியன் போல
 சிவந்தமேனியால் விளங்கியும் சிறப்பான குஸும்ப வஸ்திரந்தரித்தவளுத
 பற்பல ரத்தினங்களால் அலங்கிருந்தயானவளும்: பெரன்னாற் சமைந்ம்
 தோள்வளை, கைவளை, இவைகளால் அழகியகைகளையுடையவளும் (சய)
 ரத்தினங்களழுத்தப்பெற்ற கிரீடத்திலிசைக்கப்பட்டதான சந்திரப்பி
 ரையின் ஒளியோடுகூடியவளும் பதினெட்டுக் கைகளால் தரிக்கப்பட்ட
 சிறப்புற்ற ஆயுதங்களால் விளங்குகின்றவளும் (சக) உபநிஷத்துவசனங்
 களைக் கொண்டு முனிகணங்களால் துதிக்கப்பட்டவளும் சிவந்த திருமே

ஸுனடியடிவிநு ஸுஹதவஜுமெவாலிவஹீதாபு|
உவ்ஸுதது லீஹாஜெவீம் லீதலீதஹவாஜிநாடி|| சங
வ்ருணஜீ ஸிரஸா ஹஜிள ஹஜெயாஹந் யம்வ்ருஸாடியது|
தாஷ்டாவாஸெஷஜநநீம் விஸெஷவிடி ஸஷீரிதாபு|| சச
ஹிதீவாநு-

கஃஸ வீஸுஹஜெ ரோதம் வ்ருஸீடி பநஜெஸுசி|
வ்ருஸீடி காருணாவாஜஸுஹகூதிதவராவஜெ|| சநி
ஜெஹஜெநாஜெஹுரூஜாஜெஜெஹுஹுயஜாநஜெஹாடியெ|
ஸஜிஹுஹுநாவாயவ்ருவொஹநகூதொடிஜெ|| சக
நஜெஹுஹுஹு ஜெஹாஜெவி ரோயாஜெஹிதஜாநஜெ|
வாவஹஜநவாணித்யவஜாஹஜெஹஜெஹுஹு|| சள
ஸமஹாஜ ஜமதாஹ ஸாக்ஷாத் கடியெஸ வ்ருகூதிஹ வராவ|
ஜெஹவசீதி ததொஹாஸி வாவி வாவஸுதொவி|| சஅ
ஜெஹகாரிகாணீஜிநாணி கவயா உஜஷ்டாநிவாதநம்|

னியால் உலகமுழுமையுஞ் சிவப்பாகச் செய்கின்றவனும் செளந்தரிய
மென்ற கடலுக்குச் சந்திரப்பிரை போன்றவனுமாக விளங்கினான். சஉ

அப்போது பர்வதராஜன் பயந்தவன்போல் தேவியின் அருகில் வந்து
பூமியில்த் தன் சிரசுதொடும்படியாக அடிக்கடி வந்தனம்பண்ணி ஸகலவித
ஞ்ஞானமுணர்ந்த லோகமாதாவை வருமாறு துதிசெய்யத்தொடங்கி
னான்:— சச

“ஓ அம்பிகையே, உலகத்தை வகிக்கின்றவளே, மாதாவே, தனைய
செய்யவேண்டும், கிருபைகூர்ந்த கடைக்கண்பார்வையால் உலகத்தைப்
பாதுகாத்தருள்புரிகின்றவளே, சநு இந்திரன் உபேந்திரன் ருத்திரன்
முதலானவர்களால் துதிக்கப்படுகின்ற மேன்மைதங்கியவளே, உலகங்களு
டைய தீங்கைத் தொலைப்பதற்கு முயற்சிசெய்கின்றவளே, சக உனக்கு
வந்தனம், ஒமகாதேவியே, மாயையால் அசுரர்களை மயக்கியவளே, பாவத்
தைத் தொலைப்பதற்குச் சிறந்ததான திருவடித்தாமரைமலர்களின்தூளி
யோடு கூடியவளே, (சள) உலகங்களுடைய சிருஷ்டியின் ஆரம்பகாலத்
தில் நீ ஸாக்ஷாத் மூலப்பிரகிருதியாகக் கூறப்படுகின்றனே, அதன்பிறகு பி
ருகஸ்பதி பகவானைக் காட்டிலும் பேச்சில் ஸாமர்த்தியமுள்ளவளாக (நாத
ருபிணியாக) விளங்குகின்றனே, பிறகு மாறுதலையுண்டிபண்ணக் கூடிய

இத்திரியங்களை யுடையவனாகக் காணப்படுகின்றனை, முற்காலத்தில் நீ ரஜோகுணத்தின் சித்திக்காக பிரமதேவனை சிருஷ்டித்தனை, பாலனம் பண்ணுகின்றவிஷயத்தில் தேவதைகளுன்னை நாராயண ரூபினியாகக் கூறுகின்றனர், நீ நிமிஷமாகவும் முப்பது நிமிஷமாகவும் நாற்பத்தெட்டு நிமிஷமாகவும் (அதாவது கலை, காஷ்டை, முகூர்த்தங்களாகவும்) மேஷ முதலான ராசிகளாகவும் அசுவனி முதலான நக்சத்திரங்களாகவும் கூறப்படுகின்றனை, (டும) வேதவாக்கியப்படி தேவதைகள் எல்லோரும் உனது மகத்துவத்தால் ஏர்ப்படுத்தப்பட்டவர்கள். சுகத்தை விரும்புவோர்களுக்கு நீ சுகமளிக்கின்றனை, மோகூத்தை விரும்புவோர்களுக்கு மோகூமளிக்கின்றனை, (டுக) நீயே கருமமாகவும் காலமாகவும் குணங்களாகவும் ஆசாரமாகவும் சூக்குமரூபினியாகவும் இருக்கின்றனை, உன்னிடத்தில் உலக மெல்லாம் வீற்றிருக்கின்றது, அது உன்னுடைய மேன்மையையே அடைக்கவமாகவும் பெற்றிருக்கின்றது, (டுஉ) ஸகலதேவதைகளும் உன்னையே ஆராதிக்கின்றனர், உன்னையே யோகிகள் மனதில் தியானம் பண்ணுகின்றனர், தத்துவரூபமான கருவினால் கர்மடர்கள், உன்னையே ஆராதிக்கின்றனர். -டுக- வேதங்கள், ஆகமங்கள், மந்திரங்கள், இவைகளைக்கொண்டு தேடிப்பிடித்தாலும் நீ அகப்பட்டவன்போல் தோன்றுகின்றனை, ஆனால்

கூர்ஜி ஞானிகாஃ ஸ்ரீ வாஜ்ஜி ஸ்வரோஸி தாழ் || ௧௬
தயாவ்ரஸீடி சிதவ்ரஜேஷ வளவ வரொ ரிஜி
ஐதி ஸ்ரீதா சிவாஜேஷி வ்ராஜிதா வ வம்வம் ||
ஸ்யிபாஃ ஸ்ரீஜயா வவா வ்ராஜி ஹாராவஸ்யாழி

பெயர் -

சிவாஜி தவஸ்யுஷ்ட, ஹவதா ஸஹவாய்யா || ௧௭
கவி-தாஹம் வடரா ஹதூர வஷ-நாணாயோதாயுதா || (கஃ
தவஸாடிஷ்ட ரெணாவிஷ்டாஹெது ஸ்ரீதா துஜைமவிபுஷெ
உவ ஹாஹெஸ்யவிவிஷெஷாஷி தாஹம் கிரஹாழி
தகவஸ்யுஷ்டம் ஹவஜிஜேஷ்டம் ஹவநத்யுயெ || ௧௮
ஜிதாஹயோநா ராஜிவ யாவயொஹ ராமஜிசுஸ்யா ||

உண்மையாக உன்னைத் தெரிந்துகொள்வதரிது, ஒருகால் பரமசிவன் தெரிந்துகொள்ளக்கூடுமேதவிர, வேறில்லை, -௧௬- இவ்விதமகிமைதங்கிய நீ என்னைப் போலிருப்பவர்களுடைய திருஷ்டியில் அகப்பட்டது ஆச்சரியம் போலிருக்கின்றது, இது சிந்தாமணியென்ற இரத்தினம் கிடைத்ததுபோல மகிழ்வடையத்தகுந்ததாக விருக்கின்றது. ௧௬

ஓ அம்பிகையே, உனது பரஞ்சோதியான ரூபத்தைக் கண்ணுற்று நான் மிகவும் நடுங்குகின்றேன், ஓ ஆரியயே, நான் உன்னைப் புத்திரியாக ப்பாவித்து சுகமாக வாழ்ந்திருக்க விரும்புகிறேன். ௧௭

ஆதலால் ஓ மாதாவே, நீ அவ்விதம் தயைசெய்யவேண்டும், இந்தவரதானமே அடியேனுக்குத் தேவை. ௧௮

என்று பர்வதராஜன் மீண்டும் மீண்டும் சிறந்த துதிகளால் வேண்டிக்கொள்ள, மகாதேவியானவள் பர்வதராஜனை நோக்கி, வருமாறு திருவாய்மலர்ந்தாள்:— ௧௯

“ஓ பர்வதராஜனே, தவம்புரிந்தோர்களிற் சிறந்தவனே, நீ முற்காலத்தில் உனது மனைவியுடன் அநேக நூற்றாண்டு என்னைக் குறித்துப் பக்தியுடன் பூசைபண்ணி யிருக்கின்றனை. ௨௦

கடந்தவத்தாலும் பற்பல காணிக்கைகளாலும் அநேகமாயிரமாண்டு இடைவிடாமலென்னைச் சந்தோஷம்பெறச் செய்திருக்கின்றனை. ௨௧

நீ அவ்விதஞ்செய்த தவத்திற் கொப்பானதை நான் மூன்றுலகங்களிலும் கண்டதில்லை, ஆதலால் ஓ ராஜன், உங்களுக்கு (உனக்கும் உன்னுடைய மனைவிக்கும்) மேன்மையளிப்பதற்காக நான் உங்களிடத்திவிப்போது அவதாரம்பண்ணி யிருக்கின்றேன். ௨௨

சூகலம் ஹோமிநள மஞ்சூர சிவஃ ப்ராஹ்மேநாரயள|| சூக
 ஹிஹிஞள ஸாதிசூகாஸுஜ்ஜா ய்யாபஞள தக்ஷிணதபா|
 கடுக ஸுஹுஹுஹுஹு ஸிவீம் சிவவளவாஹுதம் யுவாபு|| ஸு
 ஹத்யுதூ ஸஹஸா ஷெவீ ஷாரிகா ப்ராஹ்மதாஹுஹு||
 ததம் பரஸிஸம்ஹுஷுள ஷ்வதீ ஷெவஸதூ|| ஸுந
 சூராய ஷாரிகாஹிபூம் ஹையாஸிஸதஹுஷு||
 ஸவயத சிஹாஷெவீ பவதஹுஷு ஷெஸ்தி|| ஸு
 காரஹுநாஸிபஸா ஜாதா ரஹவளவநஸாலிநீ|
 ஸவீவி ஸஹுஹுஹிபஹுஷு கீரபந்தீ ரதஸா நஹு|| ஸு
 வித்யாஃ வீதிவிவ்ருணாநா ஹிபுஷெவ சிஹாஷெவ||
 வளதஹிநஹுர ஷெவாஸெநாவதிஸிவீவஹு|| ஸு
 ரஹாய மிரிஜாஹதஹு யதஹுஷு ஷுஹிதாஃ|
 ரஹுஷுண ஷெரிசாஸுஷு ஷெயோ ஷிபுஷெவதஹு||
 தஹெஸதஹுயாஸிஸதஹு யதஹுஷு ஷுஹுநா ஷுபு||

கற்பகாலம் முடிய என்னிடமிருந்து ஸகலவிருப்பங்களைப் பெற்றும்
 சிறந்தவாழ்வை யடைந்தும் என்னைப் புத்திரியாக நேசித்தும் என்னைப்
 பராசக்தியாகத் தியானித்தும் முடிவில் என்னிடமிருந்தே சிறந்த சித்தி
 யைப் பெறலாம்". ஸு

என்று தேவியானவன் திருவாய்மலர்ந்து சாதாரணமான ஒருபெண்
 னாக மாறினான். பிறகு, ஹிமவானும் அவனுடைய மனைவியாகிய மேனையும்
 சந்தோஷத்துடன் அஸாதாரணமாக விளங்குகின்ற குழந்தையையெடுத்து
 கட்டியணைத்து முத்தமிட்டுக் கொண்டாடி ஆனந்தமடைந்தனர். ஸு

அந்தப்பராசக்தியானவன் பர்வதத்துக்கு புத்திரியாகையால் பர்வதி
 யென்ற திருநாமம் பூண்டு பர்வதராஜனுடைய கிரகத்தில் அதிசீக்கிர
 மாக வளர்ந்து யௌவனாவஸ்தைக்கு வந்து சிறந்த வழகுபொருந்தி அநே
 கம் தோழிமார்களுடன் இரத்தினங்களால் சிறைந்த அடிவாரத்தில் விளே
 யாடி கடலுக்குச் சந்திரிகைபோல தாய்தந்தைகளுக்கு ஆனந்தத்தை யுண்
 டிபண்ணினான். ஸு

அந்தச்சமயத்தில் தேவதைகள் ஒருசேனைத்தலைவனை விரும்பிக் கொ
 ண்டிருந்தபடியால் ருத்திரனுக்கு பர்வதிதேவியை மணஞ்செய்விப்பதற்
 காக முயற்சி கொண்டனர். ஸு

ருத்திரனும் பர்வதியைப் பாணிக்கிரகணம் பண்ணுவதற்காக காதல்
 கொண்டிருப்பதைத் தெரியச்செய்யும்பொருட்டு ஸப்த (ஏழு) ரிஷிகளே அ

ശാലിഭർത്തൃജനമെങ്കിലും വ്യാപാരമെങ്കിലും ഹിന്ദുക്കൾക്കായി || ൭൩

இவ்விதம் அந்தநகரமானது சிங்காரிக்கப்பட்டு சொர்க்க லோகம்போ
லவே விளங்கிற்று. அப்பொழுது ஸ்ரீபார்வதிதேவியானவள் கலியாண

கலங்குதா வலமா தாவடி மீவடி ணநமர் யயா |
 ததர் களதகஸ்யதா மாரீ கஞ்ஞாணரகவிணீ || எச
 சுஹாராராயயாரோஸ டெவீ ஸ்ரீவாடெவதாழ் |
 நானொவஹாரவவிஹி தீவநீ ஜநாஜிவி || எடு
 ஸுஞயரீநா மிரிஜயா டெவீ வுராடிவஹுக வுரார் |
 ஸஹவஹதநயநா ஸாஜிவிஹிவஹுக வுரார் || எச
 ஸளஜயபுஸ்வஹுகா ஸிஸாஹா மிவஹடுவீவகா |
 சுநெகயொயி நீஸுஜவஹிஜீ நவஹாஹா || எஎ
 ஜிஹிதவாஜாஜாஹுகாஹிவஹிவகா ||
 ஜிஹிதவாஜாஜாஹுகாஹிவஹிவகா || எஅ
 டெவீ -

சுயிவகஸெ வுஸஸாஹி சுயி ஹொஹாஹிநா ததாஹி
 சுயெவ ஸகாஹா ஹொஹாஹிநா ததாஹி || எச

வேதம் பூண்டு காப்பைக் கட்டிக்கொண்டு ஆதிமாதாவான ஸ்ரீபுரதேவ
 தையை ஆராதனம் பண்ணத் தொடங்கினாள். எசஇ

பற்பல காணிக்கைகளாலும் நூபர், தீபர், கருப்பூரம், முதலானவை
 களாலும் பூசைபண்ணி தோத்திரம் பண்ண, ஸ்ரீபுரதேவியானவள் பார்வ
 திதேவியின் முன்பாக ஆவிர்ப்பாவஞ்செய்தாள். எடுஇ

அந்த ஸ்ரீபுரதேவியானவள் விதிந்த தாமரை மலரின் இதழ் போன்
 றி கண்களுடனும், சிறப்புற்ற சிந்துரம்போன்ற மேனிபுடனும், செளந்த
 ரியமென்ற சமுத்திரத்துக்கு திரைபோலவும் அநேகயோகினிகளுடைய
 கூட்டங்களால் வந்தனஞ்செய்யப்பெற்ற திருவடிமலர்களோடு கூடியவ
 ளும் புன்சிரிப்பினொளியாகின்ற பால்மழையைப் பொழிகின்றவருமாக
 விருந்தாள். எஎஇ

அந்த மகாதேவியானவள் மதுரமாய் மெதுவாகப் பார்வதிதேவியை
 நோக்கி, வருமாறு திருவாய் மலர்ந்தாள்:- எஅ

“அடி குழந்தாய் உன்னிடத்தில் நான் சந்தோஷப் படுகின்றேன்,
 உன்னிடத்தில் சாகுவதமான சுகமிருக்கின்றது, உன்னிடத்தில் பதினா
 ன்கு லோகங்களிலிருக்கின்றன, இவ்வுலகம் உன்னையே சார்ந்திருக்கின்
 றது. எக

ஸ்தி உரு

ஸ்ரீ வித்ராஃ வரதாமஹே திக்ரவடிண ஸ்ரீ ஹம்யயந || ௧௫

மகாமங்களரூபினியான பார்வதிதேவியானவள் சிறப்புற்ற மாலையைப் பெற்று தாய்தந்தைகளுக்கு மிகவும் சந்தோஷத்தை விளைத்துக்கொண்டு (மணமண்டபஞ்சிங்காரிக்கப்பட்டிருந்ததான) அவளுடைய அரண்மனைக்கு எழுந்தருளினாள். அந்

கூடி ஜமடி-யாய நீலகடுணா தேவி தரிதாங்கு தகளத்-
கொ தேவீ-ஷெரீ! திரமுவநவரிவதி-பு-மம் ஜநளவம் நிஜ
கூ-த-காய நிஜஞ்ஞயா-ஸவ-வ|| அக

உதி ஸ்ரீதாஜிவணீ-பிரஹ்மதேய (ஹமவடி-பிரஹ்ம
பெயாமயொமொ நாஜ) வ்யூபரோய்யாயம் ||

(அங்கு, ஸப்தரிஷிகளிடைத்தினின்றும் உறுதியைத் தெரிந்துகொண்
டு) பரமசிவன் உலகநன்மைக்காக குதுகலத்துடன் காப்புக்கட்டுகின்ற
சடங்கை முடித்து மாமுனிநீளையழைத்து மூன்றுலகங்களிலுமிருக்கின்ற
ஜனங்களை தன்திருக்கவியாணத்துக்காக அழைத்துவரும்படி உத்தரவு
கொடுத்தார். அக

என்று முதலாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

|| ஸப ஶீத்யாய்யாயம் ||

ஸ-உ-தம்-

ததஸுராவரம் ஸவ-பு-திரமொகீவரிவதி-பு-மம்
சூவிஸ-பு-ம-வ ஸஹஸா செஞாஸதமராணிகொ ||
ஸதடிதடிவ்யூ-மெ-ப ரஸம்வ்யூ-மெ-தம்ஸூபாஷ-பெ-தம் ||
ஹரிநாவிநம-வ்யூ-மெ-ப-த-ய-ப-ஹா-யம் ||

அத்தியாயம் உ.

சூதமாமுனி கூறுகின்றார்:—

கேளுங்கள் செளனகாதிமுனிகளே, பிறகு பாதாளம், பூமி, சொர்க்க
லோகம் இவைகளில் அமைந்திருக்கின்ற ஸ்தாவரஜங்கமரூபமாயிருக்கி
ன்ற ஸகலமான பிராணிகளும் விரைவாகக் கைலாஸபர்வதமாகின்ற நக
ரத்திற்கருகில் வந்து தோன்றின. க

அப்பொழுது ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவானவர் ஸ்ரீதேவியுடன் கருடனால் வீற்
றிருக்கப்படுகின்றதான ரதத்தில் அல்லது ரதம்போன்ற கருடன்மீதில்
ஆரோகணம் பண்ணி, ஸநந்தன், நந்தன், விஷ்வக்ஸேனன் முதலான
அனேகபரிவாரங்களாற் சூழப்பட்டுக் கைலேமலைக்கு எழுந்தருளினார். உ

ஸநகாபெஷு கெஹாவிவெல ஹஃஸாரஹஸுதஃகெஃவஃ|
 ஹாரஸூ ஸஹிதஃ ஸ்ரீஹு ஸிவாயகெஃவாமகி|| ௩
 கெஹெஷு யநஃ வாஸீ ஷெசாராஜோ ஹதாஸநஃ|
 ரகெஷாயிவொ மநுஷஹொ வஸவொஷுள தயாஸிதள|| ௪
 விபிஹு ஷாஷாஷிதூ ரஃஷு வனகாஷாஸாவொ|
 ஹாராஷிஸஷுஹொகஷுநா தாமாஃ வா தாஹவாஸிதஃ|| ௫
 நஷுஷுயா ஸஹிஜ்ஜுஹெஃவஹெஷு வததத||
 ஹெஷுஷுயொ நாராஷாஷு வஸிஷுஷுஷு கெஃஸுராஃ|| ௬
 வஸவீஷு மசாநு ஸவஷுஷு ஷுஷுநாராயணாஷிகாநு|
 ஸதஃஷுஷு க்ஷவாஷுஷுஷு ஷுயாணாய கெஃநா கெய|| ௭
 ஸஷுஷுஷு வுஷுஷுயுஃ கெஃணிகாஷு நஹஷுஷுஷு||

அவ்வாறே நான்முகன் ஸரஸ்வதி தேவியுடன் அம்ஸவாகனத்திலேறிக்
 கொண்டு ஸநகன் முதலான அனேக சித்தர்களால் சூழப்பட்டு வெகு
 சோபையாகக் கைலாஸபர்வதத்திற்கெழுந்தருளிஞர். ௩

இந்திரன், குபேரன், வருணன், தருமராஜன், அக்கினி, நிருதி,
 வாயு, இவர்களும், [தசன், துருவன், சோமன், அகசு, அனிலன், அன
 லன், பிரத்யுஷன், பிரபாசன், என்ற பெயருடைய] எட்டு வசுக்களும்,
 அசுவிநீதேவர்களும், [தாதா, மித்திரன், அர்யமன், சக்ரன், வருணன்,
 அம்சு, பகன், விவஸ்வான், பூஷன், ஸவிதா, தொஷ்டா, விஷ்ணு,
 என்ற நாமமுடைய] பன்னிரண்டு ஆதித்தர்களும், [மிருகவ்யாதன்,
 ஷர்ப்பன், நிருதி, அஜன், ஏகபாத், அகிர்ப்புத்தினியன், பிநாகி, தகநன்,
 ஈசுவரன், கபாலி, சுவர்ப்பாணு, என்ற] பதினொரு ருத்திரர்களும், பூர்,
 புவஸ், சுவஸ், மகஸ், ஜநஸ் தபஸ், சத்தியமென்ற ஏழுலகங்களிலிருப்
 போர்களும், அதல, விதல, சுதல, ரஸாதல, தராதல மகாதல பாதாளங்க
 ளென்ற ஏழுலகங்களிலும் வசிக்கின்ற நாகங்களும் (மற்றும் கங்கை முதலா
 ன நதிகளும்) மகாதேவருடைய பட்டணத்திற்கு வந்தனர். ௫

நாரதன் முதலான தேவரிஷிகளும் வசிஷ்டன் முதலான பிரமரிஷி
 களும் கைலாஸபர்வதத்தின்கண் வந்தனர். இவ்வாறு பிரம-விஷ்ணு
 முதலான தேவதைகள் வந்திருப்பதாகத் தெரிந்துகொண்டு பரமசிவன்
 கருணைபுரிந்த கடைக்கண்பார்வையால் அவர்களை நோக்கி வெகுமதித்து
 பட்டணப்பிரவேசம் நடத்தத் தீர்மானித்தார். ௭

உடன் மகாதேவர் நவரத்தினங்களாலும் தங்காபரணங்களாலும் அலங்
 கிருதனாகி மணக்கோலஞ்சமைந்து சிங்காரிக்கப்பட்டதான விருஷபவாக
 னத்தில் ஆரோகணஞ்செய்தார். ௮

சூரபுரோஹி ஹாபெவஃ கஞ்ரொணாவிதவெஷயுதஃ || அ
 தம் துஷ்டவாநதபாநதாடிஃ ஸிவாஸு வரபிஷயஃ ||
 மதுவாபேஸாயதொ மொகராஜ ஐவாஸஹ ||
 கூவிஜே சீதிநாபெஷு கூவிததயபுரொவொவி ||
 கூதிதர வபஹ்யுமெந் கூவிந்நுணாணிஸுமெந் ||
 ஸஜநாடிவிதிஸெயு வபஹாயஸாஸுமெந் ||
 ராயமெநிஸுமெநவெபாபெஷ ஹாயமெஹி திஸிடுமெந் ||
 லீணாவெணபுடிபெஷு ஸம்ஹதாபெஷு நாடிதழ ||
 வரிவகுணபுடிபாஹாதி ஸஜேநாடி-வநதரயபு ||
 வளவம் ப்ரயாதா வரிஷபெஷபெஷஸு ஸலிவிந் ||
 ஐது துபிபுஸாநாபெஷ ஸஜபெஷா ஜமசீஸுரஃ ||
 சூஸஸாடி துஷாராதிபு யதர டெவி ஸீதாஸவ ||
 ப்ரதாபுயா ஹாபெவம் ஹதுவா வரபியாதிபுராத ||
 சூசீயவ ம்ரெஹ பெவம் டியவகபாஹாணாதிமி ||
 வஜிபாபாஸ விபிவஹ வபுரோஹிதஸஜிதி ||

உடன் நாரதன்முதலான முனிகளும், சித்தர்களும், முகாரிஷிகளும்
 'ஜய, விஜயீபவ' எனத் துதியளிக்க, குடைபிடித்துச் சாமரைகள் வீசு
 பகவான் ஒரு சக்கிரவர்த்திபோல் விளங்கினார்.

இவ்விதமாகப் புறப்பட்டுச் சிலவிடங்களில் பேரிவாத்தியம் தூரியவாத்
 தியம் இவையை முழக்கியும், சிலவிடங்களில் படகவாத்தியம் குருக்கு
 ழல் இவையை முழக்கியும், சிலவிடங்களில் வீணை, வேணு, மிருதங்கங்
 களை முழக்கியும், செல்ல, வண்டிகளின் முழக்கமும் குதிரைகளின் கனைத்
 தலும் யானைகளின் வீரிடலும், வீரர்களின் சிங்கநாதமுஞ் சேர்ந்து எகங்
 லத்திலுண்டாகிய கம்பீரமான தொனியானது மூன்றுலகங்களை முழங்கு
 ம்படிச் செய்ய, தேவசேனை கூட்டங்கூட்டமாக மந்தகமனம்பண்ண
 லோகநாதனாகிய பகவான் கிரமமாகப் பார்வதிதேவியருள்புரிந்து
 ஹிமாலயபர்வதத்தின்சண் விஜயஞ்செய்தார்.

அப்பொழுது பர்வதராஜன் பகவானைப்பக்தியுடனாதரிப்பதற்காக
 எதிராகவந்து மகாதேவரை யழைத்து அரண்மனைக்குக் கூட்டிவந்து
 ரத்தினசிங்காசனத்திலுட்காரவைத்து, பாத்தியம், மதுபர்க்கம் முதலான
 வையை யளித்து புரோகிதனுடன் சாஸ்திரமுறைப்படிப் பூசைபண்ண
 வெகுமதித்தான்.

உயிர் ஹேணவம் வுராவு ஸுஹவிஷ்ணுமெவஸுமெரொ
 சுநிபாய்ய வியிவகூகாநிம் மித்ருமலிந்தகழ்|| கக
 மெதாஷயாபாஸ டெவாஸு ஹவிஷ்ணுமெவஸுமெரொ
 தாவசு ஸுமதாபிதா துமெஸு யாராவகவம் யாராயம்|| கக
 தாரோமாரிமொம் டெவீ ஹதபும் செண்டு வுஸஜயசு
 தாவதாவிநஹதெபுரூபு வுஸு வுஸு ஸிம்ததம்|| கக
 டெவதபு ஹமொ நெதபுமெபுரீ ததயபாணுநெகஸம்
 ஸுமஜிஜஹஸுயாவாஹம் வுராணிநம் வீரணயந்திஹி|| கக
 வநதவிஷ்ணுமெர வெபுமெர வாமஹதபுரீரிணீ
 வுராவதெவஹதெவஹ ஸிமெவதெவஹ மெவததம்|| உய
 தகதிணா ஹாநதீ ஹிபி மெவகூகாநிம் மித்ருமலிந்தகழ்||
 சுஸதீகரணாநகூகாமதொ நாமமெபிஷிதி|| உக
 ஹிதி ஸுமகூகா மெவாபெவொ யுரநாமமெபிஷிதி
 ஸிமஹதய மித்ருமலிந்தகழ்|| உஉ

திரிபுராந்தகனாகிய மாப்பிள்ளை, பிரமன், விஷ்ணு, தேவதைகள் முதலான சம்பந்திவர்க்கங்களுடன் மணிமயமான மணமண்டபத்திற்குச் சென்று அக்கினியை வளர்த்தி மந்திரங்களை நி முறைப்படி தேவதைகளுக்கு அவிசை ஆகுதியளித்துச் சந்தோஷப்படுத்த, பர்வதராஜன் கடவுளுக்கு ஸ்ரீபார்வதிதேவியை உதகதாரையுடன் தானம்பண்ணினான். கக

ஸ்ரீபார்வதிதேவியானவள் தன்னுடைய கழுத்தில் முன்னமே தரித்திருந்த சிறப்புற்ற தாமரைப்பூமாலையை யெடுத்து பர்த்தாவினுடைய திருக்கழுத்தில் தோள்மாலையாக சமர்ப்பிக்க, ஆகாயத்தினின்றும் மலர்வாரி நான்குபுறத்திலும் பொழிய, தேவதுந்துபி, பேரிமுதலான வாத்தியங்கள் முழங்கின, திருக்கல்யாணஸம்பந்தமான பேச்சுகளை வளர்த்தி பிராணிகள் ஆனந்தப்பட்டன. கக

இந்தச் சமயத்தில் ஆகாயவாணி கூறிற்று:—“ஸ்தாவரஜங்கமரூபமான பிராணிகள் பூமியிலொருபாகத்திற் கூடி வீற்றிருக்க, தென்திசையானது கனக்குறைவினால் உயரக்கிடம்பி யிருக்கின்றது. வெகு தூரிதத்தில் பரத்தைச் சரிப்படுத்தாவிடில் அது தீங்குபெறும்.” என்றாகாயவாணி கூறியதைச் செவியுற்று மகாதேவர் ஒருநிமிஷமாலோசித்து தன்னுடைய பக்தனாகிய கலசமுனியை யழைத்துவருமாறு, திருவாய்மலர்ந்தார்:— உஉ

ஸஜாஸிவம்.

வளஹி ஸாயய யஜேஜ கும்ஹயொநேஹாரிதே. ௨௩

சுயா யாவா சுததவ்யம் சுயதேஹி தேஹதாப்யம்

ஹுரெஷா டிக்ஷிணா தேஹதாப்யம் ஹுரெஷா ஹுரெஷா

ஹுரெஷா வததே தஸா ஹுரெஷா துரதா ஹுரெஷா ௨௪

சுயா ஸஹிதே பததே டிக்ஷிணா யாவா ரிஷிபா

ததத தே டிக்ஷிணா ரிஷிபா ஹுரெஷா ஹுரெஷா ௨௫

ஹுரெஷா ஹுரெஷா ஹுரெஷா ஹுரெஷா ஹுரெஷா

ஹுரெஷா தே ஹுரெஷா ஹுரெஷா ஹுரெஷா ஹுரெஷா ௨௬

ஹுரெஷா தே ஹுரெஷா ஹுரெஷா ஹுரெஷா ஹுரெஷா

ஹுரெஷா தே ஹுரெஷா ஹுரெஷா ஹுரெஷா ஹுரெஷா

ஹுரெஷா தே ஹுரெஷா ஹுரெஷா ஹுரெஷா ஹுரெஷா

ஹுரெஷா தே ஹுரெஷா ஹுரெஷா ஹுரெஷா ஹுரெஷா

“வாரீர் ஸகலதருமங்களையுங்கற்றுணர்ந்த புத்திசாலியே, கும்பமுனியே, தாங்கள் அல்லது நான் சென்று முடிக்கவேண்டிவதாக மகத்தான பொரு சங்கதி யிருக்கின்றது:—௨௩

அதாவது தெற்கு பூமியானது அவ்விடத்தில் சராசரரூபமான பாரம் இல்லாமையால் உயரக்கிடம்பிக் கெடுத்தலுக்கு வந்திருக்கின்றபடியால் அவ்விதமான பீதியிலிருந்து பிராணிகளைக் காப்பாற்றவேண்டும். ௨௪

மனைவியாகிய இந்த லோபாமுத்திராதேவியுடன் தென்றிசைநோக்கி விரைவாகச் செல்லவேண்டும் (இந்தத் திருக்கலியாணத்தைப்பற்றி யோசிக்கவேண்டிவதில்லை) பார்வதிதேவியுடன் இக்கலியாணக்கோஷத்தை அவ்விடத்தில் ஸகலமான பக்தர்களின் நன்மைக்காகத் தங்களுக்குக் காண்பிப்போம். ௨௫

இந்த தாமரைமாலையானது தங்களுடைய ஸ்நானபானம் முதலான கிருத்தியங்களுக்குக் கருவியாகப் பலிக்கக்கூடும்; பரிசுத்தையான பராசக்தியால் அளிக்கப்பட்டதான இம்மாலையானது தீர்த்த (ஜல) ரூபம்பெருகின்றபொழுது தடையில்லாமற் சிறந்தமேன்மையுண்டாகப்போகின்றது.” ௨௬

என்று கடவுள் அருளிச்செய்து பார்வதிதேவியின் திருக்கைகளாலிடப் பெற்றதான மாலையையெடுத்து ஸகலதேவதைகளும் பார்த்திருக்க, பக்தனுக்குக் கொடுத்தனுப்பினார். ௨௭

[illegible]

அந்தக் கும்பமாமுனியானவர் உலகத்தின் கெடுதலைச் செவியுற்றபடியால் அற்பமான மனக்குழப்பத்துடன் மனைவியோடுகூடி மலர்ந்த தாமரைமாலையை யிரண்டிகைகளாற் பெற்றுக்கொண்டார். உக

உடன் ஆகாயத்தினின்றும் மலர்மழைபொழிந்தது, முனிகளும் தேவர்களும் சித்தர்களும் டகாரீசீகளும் சந்தோஷமடைந்து ஆ! ஆ!! 'இது நன்கு, இது நன்கு' என்றுகொண்டாடிப் புகழ்த்திப் பேசினர். கூயஇ

அவர்கள் எல்லோரும் பார்த்துக்கொண்டிருக்க, அம்மாலையானது, ஓரழகிய பெண்ணாக மாறிற்று. அந்தக்கன்னிகையானவள் புடம்பைத் தங்கத்தின் நிறத்தைப் பழித்த திருமேனியால் 'தக, தக,' வென்று சொலிக்கின்றவளும் மாணிக்கம், வைடூரியம், கோமேதம், வச்சிரம், பவழம், பத்மராகம், மரகதம், நீலம், நல்முத்துமுதலான ரத்தினங்களையணிந்தவளும் கிரீடம், தோள்வளை, கைவளை, முதலான ஆபரணங்களைப் பூண்டவளும் கிஞ்சித்து உதயஞ்செய்துவருகின்ற (சிமிழ்போன்ற) கொங்கைகளால் அலங்கிருதையானவளுமாக விருந்தாள். ௩௨ இ

ஆச்சரியங்களுக்கு விதியாகவும் மகத்தான செளந்தரியத்துக்கு ஆகரமா
வுமிருக்கின்ற அந்தச்சுரிகுழலைப் பார்ப்போர் மகிழ்வடைவார். அப்ப
டிப்பட்ட கன்னிகையைக் கண்ணுற்று ஸகலரும் சந்தோஷக்கடலில் ஆழ்
ந்தனர். ௩௩௩

விதர்ப்பராஜகுமாரியான லோபாமுத்திராதேவியானவள் (அகஸ்திய மாமுனியின் மனைவி) அந்தக்கன்னிகையை உச்சிமோந்து ஆவிக்கணம் பண்ணி விதியை (புதையலைப்) பெற்ற தரித்திரன்போல ஆனந்தபரவ சையானாள். ௩௪௩

மகாமேருவின் புத்திரிகளான முக்தா, மணிமதி, பூர்ணபூர்ணை, கோ
ரை, குமுத்துவதி, சியாமாவதி, சந்திரதேசனை, கடனை, கடகை, அருணை,

வளதா டிஸ ஸுதர் தெரொஃ ஸபுஃ ஸஜீவஸ்துதா |
 ஸவபுஷெவஸுரீரெஹுஷெஜொராஸரிஃ ஸஜீவபு.சஃ || சஉ
 ஹோம் ஸஜீவிஸததது தபஜு.ததிகரீவவ |
 ஹோஜாஹுஃ ஸுராமணாஷெஜஸாராணவிமுஹபு || ச௩
 தாஜுபணீபுதி கி ஜமாஃ கெலிது.ஜிராஃ ப்ரபு.ஸி.ரெ |
 ஜீனிமஹபுதிதி பெரெ வராஜநுராஃ ப்ரபு.ஸி.ரெ || ச௪
 ஹதுஃ கெ.கெ.வஸ்து குயஜாநா ஜீ.நி.ஹி.ஜீ.ஹா.த.ஹி. ||
 கெவம் வபு.கதிணீகூ.தது ஜீ.நி.நா ஸஹ நி.ய.ப.ய. || ச௫
 ரொவாஜு.ஜா.நி.த.ஜீ.ஜா.ந.ம.ஷெ.ஜா.வி.ஜீ.வா.த.வா. ||
 வபு.ணீ. ஸ.ம.வஜீ.ஸா.ம. ஜீ.ந.ஸா.ஜா.ய. ஸஜ.பு. || ச௬
 தாஜுபணீ.ஜா. ஸஹ தஜா வபு.ஸா.ந.கெ.ரொ.த.ஜா. ||

ஹதுஃஹி ஸா ஸுராமணெ ரவிநஜுஜாநா ஜீ.கா.கி.நீ.வ
 ஜமதீ.க. ஹஜீ.யா.யெ. || வ்ர.யா.த.ஜு.ஸ.ந.வ.ஜ.நா. ஹ.வ.கெ.ந
 சு.யா.தீ. கா.த.ஜா.நி.கீ.ஜி.ஸ.கெ.ந. ஜீ.ஸ.ரெ.ண ||

என்ற பெயர்கொண்ட பத்துப் பெண்களும் இக்கன்னிகைக்குத் தோழிக
 ளாக வந்தனர். சகஇ

அந்தச்சமயத்தில் ஸகலமான தேவதைகளுடைய சரீரங்களினின்றும்
 கிளம்பிய சக்தி அல்லது ஸாரமானது இக்கன்னிகையிடத்திற் பிரவே
 சித்ததானது அற்புதமான காட்சிபோலிருந்தது. சஉஇ

தேவர்கள் எல்லோரும் இவளுடைய தேகத்தின் சிவப்பு நிறத்தைக்
 கண்டு இவளை 'ஸ்ரீதாம்ரபர்ணி' யென்று கூறினர். சிலர் 'தாமிரை' யென்
 றும், சிலர் 'மணிகர்ப்பிணி' யென்றும், சிலர் 'பரை' (உத்தமி) யென்றும்
 கூறினர். ச௪

இவ்விதம் அனேக புண்ணியநாமங்களால் தேவர்களாலும் மாமுனிகண்
 ற்களாலும் நாமகரணஞ்செய்யப்பெற்று ஸ்ரீதாமிரபர்ணி தேவியானவள்
 பரமசிவனை வலம்வந்து விடைபெற்று முனியுடனெழுந்தருளிஞள். ச௫

அவ்வாறே மகாதவம்பொருந்திய அகஸ்தியமாமுனியானவர் லோபா
 முத்திராதேவியுடன் பரமசிவனை வந்தனம்பண்ணி அவரை மனத்தில்
 தியானம்பண்ணி, ஸ்ரீதாமிரபர்ணிதேவியை யழைத்துக்கொண்டு சந்தோ
 ஷமாகப் புறப்பட்டார். ச௬இ

ஓ செளனகாதிமுனிகளே, —இவ்வாறு, தேவர்களாலும் அசுரர்களா
 லும் கொண்டாடப்பட்டு, கங்காதேவியானவள் பகீரதமகாராஜன்விஷ
 யத்தில் தேவஸ்தானத்தைவிட்டு (பாரதபூமிக்கு) வந்ததுபோல், லோகமா

ஹ்யொஹ்யம் ஸுதா தஜெஹ்ஸம் ய்யாயநாஹா க
ஹ்யம் ஹவாநீழ் ஸீமயாஜ்ஜாவாஸுஜெஹ்வயாமொஜெஹ்
ஜெஹ் ஹவாநீழ் ஹஜிஜெஹ்

ஹிஜிஜெஹ் தஜெஹ்வயாமொஜெஹ் ஹிஜிஜெஹ்

தாவாகிய ஸ்ரீதாம்ரபர்ணிதேவியானவள் புன்சிரிபூண்டு முனிசிகாமணி
யுடன் அவ்விடம்விட்டு பாரதபூமியின் தென்றிசைநோக்கி யெழுந்தரு
ளினாள். ஈளஇ

ஓ செளனகாநி முனிகளே,— அகஸ்தியமாமுனியானவர் சித்தத்தில்
மீண்டும் மீண்டும் பரமசிவனைத் தியானம்பண்ணிக்கொண்டும் கற்பலதை
யைப்பழிக்கின்ற ஸ்ரீபார்வதிதேவியை வாக்கினால் துதித்துக்கொண்டும்
சந்தனபர்வதத்தில் (மலயபர்வதமென்ற பொதியமாமலையில்) ஆசிரமத்
தைச் செய்துகொள்ளவேணுமென்ற கருத்துடன் கிரமமாக (தேவபூமி
யைத்தாண்டிப்) பாரதபூமிக்கு வந்தார். சஅஇ

இரண்டாவதத்தியாயம் முற்றிற்று.

||ஹிஜிஜெஹ் தஜெஹ்வயாமொஜெஹ்||

ஹிஜிஜெஹ் தஜெஹ்வயாமொஜெஹ் ஹிஜிஜெஹ்
ஹிஜிஜெஹ் தஜெஹ்வயாமொஜெஹ் ஹிஜிஜெஹ்
ஹிஜிஜெஹ் தஜெஹ்வயாமொஜெஹ் ஹிஜிஜெஹ்

ஹிஜிஜெஹ் தஜெஹ்வயாமொஜெஹ் ஹிஜிஜெஹ்

ஹிஜிஜெஹ் தஜெஹ்வயாமொஜெஹ் ஹிஜிஜெஹ்

அத்தியாயம் ஈ

இவ்வாறு சூதமாமுனியாலுரைக்கப்பட்டதும் பாபத்தைத் தொலை
க்கின்றதுமான புண்ணியசரித்திரத்தைச் செவியுற்று (சௌனகன் முத
லான) மாமுனிகள் மறுபடியும் சூதமாமுனியை நோக்கி வினவினர்:—

“ஓ, சூதமாமுனியே, இப்பொழுது தங்களாற் கூறப்பட்டதும் ஆச்ச
ரியத்தை விளைக்கின்றதுமான கதையானது எங்களுடய சரீரத்தில் புளகி
தத்தை யுண்டிபண்ணி யெங்கள் மனதைக் குளிரச்செய்கின்றது. உ

ரஸாயநநிவாஹாதி நித்யம் நகுதநதாந மத்யு।
 தாஜிபணபுரா ஜிஹாநபுரா ஜிஹிஜா ஹரிபுணபுரா || ௩
 நகுதநிபிமயாஜி விஸநைஹதயாஜித்யு।
 விஹாராஜிபுஹி பஜிஜ ஹபத்யாநஸகுதநஜந || ௪
 சுநயாஸஹிஜி ஸ்ரீபாபுராஜிபணபுரா வபுஜாஜிவஜி।
 சுயாவா ஜிஹயம் பூராவ சுயாவா வஸதிம் வ்யயாஜி || ௫
 ஸ்ரீபுரானு சுயஜிஷ்டம் சுயாவா நிஸ்யதா ஸாரிசு।
 சூலாமநஜிஜாஹபத்யாஜிபணபுரா வபுதத்யுத || ௬
 வநததவபுஜிபுஷணபுஹி பௌராணிகொதஜி।
 ஐதிபுஷொஜிநிபுஷொமெஷ்டிஸகுதொவகூஹபுஷொஜி
 ஸகுதஜி-
 ஸுபுணுஜிஜிமயஜி ஸபெபு பூரா வ்யாஸெநயீஜிதா।

மீண்டும் மீண்டுஞ்செவியுற்றாலும், இச்சரித்திரமானது ரஸாயனமென்
 ற ஒளவுதம்பொல் புதிதாகவே தோன்றுகின்றது. நதிகளிற் சிறந்த ஸ்ரீ
 தாமிரபர்ணிதேவியின் மகத்துவமோ, அதிகபுண்ணியத்தை விளைக்கின்
 றது. ௩

ஓ, தருமசாஸ்திரங்களைக் கற்றுணர்ந்த சூதமாமுனியே, நாங்கள் தங்க
 ளுடைய கதையாகின்ற அமுதத்தைப் பானம் பண்ணியும், திருப்தியடை
 யவில்லை. ஆதலால் அந்தக் கதையை யெங்களுக்கு மறுமடியும் விஸ்தார
 மாகக் கூறவேண்டும். ௪

மேன்மைதங்கிய அகஸ்தியமாமுனியானவர் இந்தத் தாமிரபர்ணிதே
 வியோடுகூட எவ்வாறு மலயபர்வதத்தின்கண் சென்றார்? அவர் எவ்வா
 று வாசம்பண்ணினார்? ௫

அவர் ஸ்ரீபுரத்தை யெவ்வாறு கண்ணுற்றார்? நதீதேவியான ஸ்ரீதாமிரப
 ர்ணம்மலயபர்வதத்தினின்று மெவ்வாறு வெளிக்கொண்டாள்? அகஸ்திய
 முதுகுனி யிந்தநதியை யெவ்வாறு சமுத்திரராஜனோடு சேர்த்துவைத்தார்?
 ஓ, பௌராணிக சிகாமணியே, இவையெல்லாவற்றையும்பற்றி யெங்க
 ளுக்கு விரிவாகக் கூறவேண்டும்” என்று செளனகாதிமுனிகள் வினவ,
 சூதமாமுனி அவர்களை நோக்கி வருமாறு கூறத் தொடங்கினார்:— ௭

ஓ, செளனகாதி மகாரிஷிகளே, கேட்க, கூறுகின்றேன் முற்காலத்தி
 ல் புத்திசாலியான ஸ்ரீவேதவியாசபகவான் சுகப்பிரமரிஷிக்குத் திருவா
 ய்மலர்ந்தருளிய புண்ணியமான பூர்வசரித்திரத்தை. ௮

ஸாகாய கயிதௌ வுண்ணுதிஹாஸம் வாராதந்யம் || அ
 ஸுண்து ஸுபெயஸ்ய மஹோஹுதேநீஷிணம் |
 சுந ஜாவ்யு ஸிஹாஜெவம் ஜெவாநாஜெத்யு கும்ஹவம் || கூ
 ஸஹிதௌ ஸபிதா ஸாஜயதாஸ ஸஸ்யவதத ||
 ஸாராவதீதிக்யுஜெ ஜெஷ்டா நாராயணாயபு || ம
 நேஸ்யத்யு உ கெஜாரம் வெரெஸம் ஸம்புணஜெ உ
 ஹரிஜாரம் புணஜெமெ ஸுஹாவத்யு உ ஸாஸ்யத்யு || மக
 சுவஹெக்யு சுபாஸகெஷ த்யெயாய்யா ஸாரயஜெவி |
 ஸிஹாகாய உ மொகணம் ஸ்ரீமெஸம் வாராஷா த்யெ ||
 சுஜெஷ்டா மொஜாவஸீ நகா தஜஹஜ்யா கலம்ஸி நீ ||
 சுஜோஸகாநநம் ஜெஷ்டா ஸிஹாஜெஷ்டம் புணஜெ உ || மக
 ஸெஷாஜ்யு ஹரிஜெஷ்டம் காஸீ கஜெஷ்டிகா ||
 யத்யாஷெ ஸாஸவீ ஸக்தெஷகாநமஜஹகாஜெயா || மச
 புணஜெ தம் வாரநஜெஷ்டெகாஜெநிபம் ஸிவ ||
 ஜெவா வாரஜாஜாவ்யு ஹரி கவார ஸிஹாநீ || மரு

இச்சரித்திரத்தைச் செவியுற்றோர்களுக்கு அசுவமேதயாகஞ்செய்த பு
 ண்ணியபலன் கிடைக்குமென்று கற்றுணர்ந்தோர் கூறுகின்றனர். அஇ
 அந்த அகஸ்தியமாமுனியானவர் சிவபெருமானிடத்தினின்றும் தே
 வதைகளிடத்தினின்றும் விடைபெற்று ஸ்ரீதாம்ரபர்ணிதேவியுடன் கை
 வாஸபர்வதத்திலிருந்து புறப்பட்டார். கஇ

அவர், சராவதியைத் தாண்டி நரநாராயணலயத்தைக் கண்ணுற்று, கே
 தாரத்தை வணங்கி, சோமேசனைத் தொழுது, ஹரித்துவாரத்தைவணங்கி
 அதற்குக் கீழ்பாகத்தில் புராதனமாக விருக்கின்றபிரமாவர்த்தத்தைக் கட
 ந்து, அயோத்தியையும் குருகேசத்திரத்தையும் கண்ணுற்று, சரயூநாயை
 த்தாண்டி, உஜ்ஜயினியில் மகாகாளரை வணங்கி, கோகர்ணத்தைக் கண்
 டி, அப்பால் ஸ்ரீசைலத்திலெம்பெருமானை வணங்கி, கிருஷ்ணாதிக்கோ
 தாவரீ, கலம்பினியென்ற துங்கபத்திராநதி, இவையையத்தாண்டி, குமகா
 ணனத்தைக் கண்ணுற்று, மகாலட்சுமியைத் தொழுது, திருப்பதியில் பெ
 ருமூர்தியை வணங்கி, காஞ்சிபுரத்தில் ஜனங்களுடைய நன்மைக்காக அருள்புரி
 ந்து கமலபீடத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பராசக்தியையும் ஏகாம்பரக்கடவுளையு
 ம் வரதராஜப்பெருமானையும் தொழுது, கம்பையென்ற மகாநதியைக் கட
 ந்து, அதிசூக்குமமாக விளங்குகின்ற சிதம்பரேசனை வணங்கி, மத்தியார்

பொது ஜெய சிம்ம யோகத்தால் உபயோகப்படுத்தப்படும்.

9

வஜ்ரஜலிவஹோ ஹக்ஷா ஸஹ்ராத ஹ்ருஷீச|| உஉ
 ஜெயம்|| ஸ்ராமதாதெ ஜஹாஹம ஸ்ரஸீடி தவஸாம் தியெ
 சுதாயெ-ஹாலிகுதாயெ-ஹாலீ ஸ்ரதொஷீ தவடிஸ-நதகீ
 ஹ்ருமஜிநா ஜெந்ய ஜீயா தவஸம் ஹமஸு|
 ஹவாடிஸாம் ஸ்ரவஸநம் ஸ்ரெயஸெ ஜமதாம் யதூவஸ|| உச
 ஸ்ரதூகீஜூலீ ஹமவநு க்ஷபாமஜித காரணஸு|
 வகுண-ஹக்ஷாஸ்ய தெஸுஹபு கிம் கசிஷ்யாஜிஹம் விரயஸு||
 ஹதி வுஷெஜாஜிவயெ-ஹ்ண ஸ்ரே ஃ கஹஹவொ ஜநிஹி
 ஸ்ரவஸெஷ ஸ்ரவஸாஹ ஜெஸெஷம் வுஜுதெத்யுயெ|| உக
 வஸதஸி ஹ்ருஜெ ஸிஜிஸ ஜேதீ ச-ஹ்ர-ஹ்ர-வவ-ஹ்ருதள|
 சுலிஷ்யுய ஜே க்ஸெஸுஷாஹாஜா நஹ ஜெஹ்ஸுதாஸு|| உஎ
 உளவதம் வஸஜேத்யுதள வவநம் ஸஹ்ரஸாஸாஸு
 ஜஹாஹாஜாமதெஸுஷு சுதக்யுதெஜாஸி கெவெஸு|| உஅ

“ஓ, மேன்மைதங்கிய தபோசிதியே, தேவரீர்களுக்கு நல்வரவோ
 அடியேனிடத்தில் கிருபைபாலிக்கவேண்டும், தேவரீர்களுடைய தரிசு
 னத்தால் அடியேன் புண்ணியவாளுகவும் சிறப்புற்றவளுகவு மாகிவிட்
 டேன். உக

தேவரீர்களுடைய நல்வரவை எனது தவத்துக்குப் பிரதிபலமாக நினைச்
 கின்றேன். தங்களைப்போலுள்ள பெரியோர்களுடைய யாத்திரையானது
 உலகத்தின் நன்மைக்காகவே யிருக்குமென்றும் உறுதியாக நினைக்கின்
 றேன். உச

ஓ, பகவானே, இவ்விடத்திற்குத் தாங்களேழுந்தருளியதற்குக் கார
 ணத்தைத்தெரிந்துகொள்ள விரும்புகின்றேன். ஸகலமான விருப்பங்களை
 யுமனுபவித்திருக்கின்ற தேவரீர்களை அடியேன் எவ்வாறு சந்தோஷம்மெ
 றச்செய்ய வேண்டும்?” உரு

என்று பர்வதராஜன் பிரார்த்திக்க, அகஸ்தியமாமுனி பிரீதியுடன் தி
 ருவாய்மலர்ந்து அவர் அவ்விடத்திற்கெழுந்தருளியதற்குரிய காரணதி
 னை முற்றிலுமுரைத்தார். உச

அச்சமயத்தில் தும்புருவென்றும் பர்வதனென்றும் பெயர் கொண்ட
 இரண்டுதேவமுனிகள் அவ்விடம்வந்து, அகஸ்தியமாமுனியையும் மலய
 ராஜனையும் நோக்கித்துதித்துச் சந்தோஷத்துடன் பரமசிவனாற் கொடுக்
 கப்பட்ட கட்டளையை வருமாறு தெரிவித்தனர். :— உஎ

தவினாராயயாரோஸ டெவடெவம் சீரீஸ்ரரஃ
 ஸோவிவகெஜேஹாவஞ்ஜிஜிதிராபஜிதாவஹாழ்|| நடு
 தவினாவிரவஞ்ஜுஹம் ஸுஸனொமிர்ஜாநிதஃ
 ஐஜிஹவஹ் ஸ்ரீதா குஹிம் கௌஸாஜவழ்|| நடு
 ஸ்ரீதொவி தவகெஜே நஸஜீவஞ்ஜா வஹ்நிரியழ்||
 தொவிதா வவதா தொகா ஜநா ஸ்வாவஜ்ஜிஹஜீ|| நடு
 ஐதஃவரகெ வகெஜி ஜிமதாஜீவகாரக||
 ஐதொ விதஞ்ஜெஜிஹநா யதா ஜேஜிதிரகா ஸஹ|| நடு
 ததா மனாவி ஸஹிதொ மிரிணாநெந வஹ்நா||
 ததா ஜிஹயிஹெவ டெவீஜாராயு ஸாஹவீழ்|| நடு
 ஸ்ரீகா கஜேஹஜிதாநி மிரிணாநெந வஹ்நா||
 தாஜியா தீய ஜாஹிணா மஹ் ஸ்ரீதா ஜீவரஹ்|| சடு
 யதா ஜே வரஜி ஸ்வாநா ஸிவரெ ஜெயஸுதா||
 ஸ்ரீதயி வவதா காரா ஸுதாஜிதகா வஹ்நா|| சடு

அவ்வாறே மலயராஜனும் பரமசிவனுக்குச் சந்தோஷத்தையுண்பெண்
 னும்படி மகத்தான பூசையைச் செய்தான். உடன் பரமசிவன் பார்வதி
 தேவியுடன் சந்தோஷமாக விக்கத்தினின்றும் ஆவிர்ப்பவித்து அந்தக்
 கலசமாமுனியை நோக்கி அன்பாகத் திருவாய்மலர்ந்தருளினார்:— கூக

“ஓ முனிசிகாமணியே, உம்முடைய செய்கையால் நாம் சந்தோஷப்ப
 படுகின்றோம். இந்தப்பூமியானது உம்மால் ஸமமாகச் செய்யப்பட்டிருக்
 கின்றபடியால் ஸ்தாவரஜங்கமரூபமான லோகத்திலுள்ள பிராணிகள்
 (காப்பாற்றப்பட்டு) சந்தோஷப்பட்டு வருகின்றன. கூக

ஓ லோகோபகாரியே, இதற்குப்பிரகும் ஒருத்தரவைத் தமக்குக்
 கொடுக்கின்றோம், கேட்க; இவ்விடத்துக்குச் சமீபமாக நமது வாஸஸ்தா
 னமொன்றிருக்கின்றது, அங்கு விசித்திரமான சித்திரஸபையொன்று வி
 னங்குகின்றது. கூக

இந்த மலயராஜனோடுகூட தாம் அவ்விடம் சென்று நம்மையும்
 ஸ்ரீபார்வதிதேவியையும் பூசைசெய்து இந்தப்பர்வதராஜனோடுகூட ஆச்ச
 ரியகரமான வரலாறுகளைச் செவியுற்று இந்த மலயபர்வதத்தினுடைய
 கொடுமுடியிலிருக்கின்ற க்ஷேத்திரத்துக்கு ஸ்ரீதாமிரபர்ணிதேவியுடன்
 விரைவாகச் செல்லவேண்டும். சயி

அவ்விடத்தில் நான்கு வேதங்களும் பர்வதங்களின் வடிவைப் பெற்று
 கான்குபுறத்திலும் விளங்குகின்றன. அவைகளுடைய மத்தியதேசத்தில்

மருவியும்கிதிவொதம் தநயெயு வரலோக உதழ் |
 தலெவஹி மூகிஸெயு ஓலோகம் ப்ருணவாயபு || சஉ
 கஹ்யொஸ தஸு கதவுவொ வஸதி லகவதா ஹிரா |
 சுமெந ராஜா திதி லஷ்ஸாநெ வஸது மாலிகா || ச௩
 ததூ ஸெய்யாஸி வஸ்யுஷு டுவு லகாநி மஹீதமெ |
 ஹிராஜா கயா மஸா தாஜீவணீடு கூலாரிகா || ச௪
 விபாஸுதி வராம ஸீதிம் மஹ ஸவவநம் மூடா |
 லவதா ஸெய்யஸா நகநம் ப்ராஷம் மெஸுஹதஸ-கநயு ||
 மெவதகூலிதம் ஸாநம் ப்ராதா மொகெ லவிஷுதி |
 மெ மாலெயிஷுதி தெஷாம் காறாங் டிஜாஜீஹயு || ச௬
 ஹதம் மூகினு ராஜாநம் தாஜீரானாஷு நஸாஸு ஸம் |
 தலிநஹதி மெவ மெஷு ஸபஜெ ரபாஜி ஹம் || ச௭

குப்திசிருங்கமென்று பெயர்கொண்டதான சிறப்புற்ற கொடுமுடியொன்
 று விளங்குகின்றது. ஓ முனிசிகாமணியே, அதுவே நம்முடைய பிரண
 வ (ஒங்கார) ரூபமான கேசுத்திரமென்று கவனிக்கவேண்டும். சஉ

ஹதம்பிரணவாலயத்துக்குச் சமீபத்தில் தாம் ஸ்திரமாக ஆசிரமத்
 தைச் செய்துகொள்ளவேண்டும். தாமிரபர்ணிதேவியானவள் மலயரா
 ஜனாற் குரிப்பிடப்படாநின்ற பிரதேசத்தில் வாசம்பண்ணவேண்டும். ச௩
 அவ்விடத்தில் தங்களுக்கு உலகம்புகழும்படியாக நன்மையுண்டா
 கப்போகின்றதை நீங்கள் காணலாம். ஓ பர்வதராஜனே, உனது புத்திரியா
 கிய ஸ்ரீதாமிரபர்ணிதேவியானவள் விசேஷமான மகிழ்ச்சியையுண்டு
 பண்ணப்போகினாள், உன்னுடைய இருப்பிடத்துக்கு நீ சந்தோஷத்து
 டன் செல்லலாம். ச௪இ

நீங்களெல்லோரும் பூர்வஜன்மத்தில் புண்ணியஞ்செய்திருக்கின்றப
 யால் நமது தரிசனம்கிடைக்கலாயிற்று. ச௫

இன்றுமுதலிந்தப் பிரதேசமானது “தேவதத்தம்” என்றுபெயருடைய
 நாக வழங்கிவரக்கடவது, இந்த தேவதத்தாசலத்தில் நம்மைக்குரித்து
 பூசை செய்வோர்களுடைய ஸகலமான விருப்பங்களையும் கொடுப்
 பொம்.” ச௬

என்று அநஸ்தியமாமுனிக்கும் மலராஜனுக்கும் ஸ்ரீதாமிரபர்ணிதே
 விக்கும் உத்தரவுகொடுத்துவிட்டு பரமசிவன் அந்தமகத்தான லிங்கத்தில்
 மறைந்தார். ச௭

ஐதி ஸ்ரீதரவணீஷோ ஹரெத்ய குகீயாய்யம்||

ஓ செளனகாதிமுனிகளே, இவ்விதம் சிவபெருமான் உத்தரவுகொடு
த்தவாக்கியத்தைக் கொண்டாடிக்கொண்டு அகஸ்தியமாமுனியானவ
ர்களினிற்சிறந்த ஸ்ரீ தாமிரபர்ணியை பின்புறத்திலழைத்துக்கொண்ட
நவரத்தினகசிதமான சபையால் அநிமேனாகரமாய் திரிகூடமென்று
லகத்தில் பெயற்பெற்றிருக்கின்ற மகாஸ்தலத்தை யடைந்தார். சூக

மூன் ஞாவுதத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்துதி:

ஸ்ரீ ஸரீ வரத பரவக்ஷாமி வண்ணோவ்யாநமீ-ததம
வந்தாநஸ்ய ஜாபதெந் திதெவஜாநவாமி நம: || (ந)

கேளும்பிள்ளாய், கூறுகின்றேன் சிலாக்கியமான புண்ணியசரித்திரத்தை. இக்கதையைப் படிப்போர்கள் தெளிவான அறிவை உணர்வின் றனர். ௫

சதருத்திரீயமென்ற மந்திரத்தினால் அகஸ்தியமாமுனி கடவுளைத்
துதித்து, அவருடைய அநுக்கிரகம்பெற்று அந்தவிங்கத்துக்கு அற்பமாக
தென்பாகமாக விருகூத்தின் சுவட்டிலிருக்கின்ற விஷ்ணுவிக்கிரகத்தை
சிவலிங்கவடிவாகச் செய்து, கோபுரத்தூவாரத்திற்குக் கிழக்குபாகமாகவி
ருக்கின்ற தரணீபீடத்தையும்; வேதவிருகூத்தையும், திரிபுரசத்துரு
வான பராசக்தியையும் கொண்டாடி, குப்திசிருங்கமென்ற வலிய கொடு
முடிக்குச் சென்று; -- என்று வேதவியாஸபகவான் அற்பமாக கதைகூற,
சுசுப்பிரமரினியானவர் (மத்தியில்) வேதவியாஸபகவானை நோக்கி மீண்
டும் கேட்கின்றார்:— ௧௨

ஸங்கு|| தாத கிம் யரணீவீம் மாஹா காவா ஸரீரிதா
ஸுதுதிவ்யக்ஷ ஹதிவ்யாதீ ஸவ்யக்ஷம் கௌந ஹைதமா
காவாது மவகாரணெடு டெவீ டுஷெதி கீதி-தா|
வள ததவது ஸெஸெஷெண வ்ஹாநாபூத-ஹை-ஸி|| கௌ
வ்யாஸம்

ஸுண-வக்ஷாஜேஹம் தாத ஹைஸ்யாஸெஸ்யவ வெஹவ்யா
வாரா வ்யயுஜேஹாதெஜா ஸுசுவதீ-ஹைஸம்|| கடு
ஸரீசுது ஸீஹீம் ஸவ-ஹம் யந-ஹா ஸுசு-ஹம்ஜநம்|
ஹை-ஹை ஹைரிதாநி வஸ-ஹம் ஸாமராம்வராபூ|| கௌ
யே-ஹை ஸாவபாஹை தவஸா ஸ வாராவரெ|
வண-ஹை ஸுஜேஹவாந யஜே-ஹை ஷட-ஸரீயாந வ்ஹம்|| கௌ

“ஓ பிதாவே, தாங்கள் கதைகூறிவருவதில் தரணீட்டமென்று கூறி
னீர்களல்லவோ? அது எவ்விதம்? குகையிருப்பதாகக் கூறியது யாது?
வேதவிருஷமென்று பெயர்பெற்றது எக்காரணத்தால்? பராசக்தியைத்
தரிசித்ததாகக் கூறினீர்களல்லவோ, இந்தச் செண்பகவனத்தில் தேவிய
ருள்புரிந்துவருவதற்குக் காரணமென்னே? இவையெல்லாவற்றையும்
பற்றி ஆதிமுதல் விரிவாகக் கூறவேண்டும்.” கௌ

என்று சுதப்பிரமரிப்பி வினவ, வேதவியாஸபகவான் கதைகூறத் தொ
டக்கினார்:—

அடே குழந்தாய், கேட்க, இந்த ஸ்தலத்தின் மகத்துவத்தைப் பற்றி
யே கூறுகின்றேன்:— முற்காலத்தில் மகாபலபராக்கிரமசாலியாக பிருது
வென்று பெயர்கொண்ட வெகுசூரனான சக்கிரவர்த்தி யொருவனிருந்
தான். கடு

பகைவரை வெல்லுகின்ற பிருதுசக்கிரவர்த்தியானவன் தன் வில்லி
னால் பூமிமுழுமையையும் மேடுபள்ளமின்றி சமமாகச்செய்து, நான்கு
சமுத்திரத்துக்குள்ளடங்கிய பூமியை (பகவாகச்செய்து, பால் கறப்பது
போல்)அனேக நவரத்தினங்களைக் கறந்தான். கௌ

அவன் தவத்தினால் இவ்வுலகத்துக்குவேண்டிய கட்டுப்பாடுகளைச்
செய்து, பிரம கூத்திரிய வைசிய சூத்திரர்களாகிய நான்கு வருணங்
களுஞ்சூரியதொழில்களையும் ஏர்ப்படுத்தி நிலைபெறச் செய்தான். கௌ

அக்காலத்தில் ஜனங்கள் எல்லோரும் அவரவர்களுக்கு ஏர்ப்பட்டிருந்த
நிலைமையைத் தவறாமல் நடத்திவந்தார்கள். உலகமில்விதமாக நடந்து
கொண்டுவர, பிருகஸ்பதி வம்சத்திற்பிறந்து சுருதி யென்று பெயர்கொ

இவ்விதம் இந்தப் பிராமணனால் வருத்தமடைந்துகொண்டிருக்கின்ற பாரதவருஷத்தைக்கண்டு மனம்பொருமல், பிருதுசக்கிரவர்த்தியான வன் விசனமடைந்து கைலாஸபர்வதத்தின் அடிவாரத்துக்குச் சென்று சமாதிபண்ணத்தொடங்கினான். ௨௪

ததூரீயத ஸாஸிபு. டெவடெவெந ஸூலிநா|| உடு
ஸிவ

ஹுஷெஷீதவ ராஜெஜு ஜோதெராவி நலெய்யா||
வ்ருண ஹவ யயாகாஃ வகுரயிஷெ சநெநாநயாநு|| உசு
உதி டெவஸு ஸடியா வானீகாண-டி ஹவதி||
வயாஜலீபுடொ ஹகூ வாஹெவ செவொவத|| உள
ராஜா|| ஹவநுதி டெஜாத-ஃ வர வாமவரி ஸங்கா||
வெஷிகூலி ௨: செவஸலியா வாரடிஷகா|| உஅ
செவடா கஜாவிஷெவெஸ நெவ யாண- சநெநாநயாநு||
உதி ஸுவாண- ராஜாந- ஸுத-வாஹ செவஸு|| உசு
ஸிவ|| சா ஹிணா க-ர- ராஜெஜு தவாஸலிசெநாவா||
யெ டிஷயணி வாவிஷா: செவலீ ஸலியலீவிகா|| உய
ஸ-திராம-ர-காநஸவ-வெஷிகாநஸு-ஹணைகாநு
தெஷா கஜாவிராயெ நெவகெவி சநெநாநயா|| உக
கஸுவிஷெவ காய-ஷெ ஹத-நா க-ஹவ-ஹவ||

அவன் தோத்திரங்களாலும், மந்திரங்களாலும், பூசைகளாலும் பரம
சிவனை யாராதனம்பண்ண, பரமசிவன் சூலபாணியாகவந்து, சக்கிரவர்த்
தியை நோக்கி வருமாறு திருவாய்மலர்ந்தருளிஞர்:— உடு

“ஓ, ராஜேந்திரனே, உன்னுடைய பூசையாலும் துதிகளாலும் நாம்
சந்தோஷப்படுகின்றோம். உன்னுடைய விருப்பத்துக்கிசைந்தபடி வரங்க
களைக் கேட்கலாம், அவைபை நாமளிப்போம்”. உசு

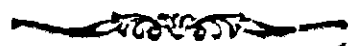
என்று கருணைபுரிந்து கூறியதைச் செவியுற்று அரயன் கைகூப்பி வ
ருமாறு விண்ணப்பங்கொடுத்தான்:— உள

“ஓ கடவுளே சங்கரா, அடியேனுக்குத் தாங்கள் வரமளிக்க விரும்புகி
ன்றீர்களாகில், வேதாசாரங்களைக் கெடுத்து சைவமதாசாரங்களைத் தூ
விக்கின்ற மூடர்களுடைய விருப்பங்கள் ஒருபொழுதும் நிறைவேற
க்கூடாது” என்று ராஜன் கேட்க, பரமசிவன் மறுபடியும் திருவாய்தி
றந்தார்:— உசு

“ஓ ராஜாதிராஜனே, யோசிக்கவேண்டிவதில்லை, நீ கேட்டுக்கொண்டது
கைகூடக்கடவது. மதங்களிற்சிறந்த சைவமதத்தையும் வேதவிதிப்படி ந
டத்து வருகின்ற சிறப்புற்றபிராமணர்களையும் பற்றி தூஷிப்போர்க
ளுடைய எவ்விதவிருப்பங்களும் ஒருபொழுதும் நிறைவேறமாட்டா. உக
ஒருதேவகாரிய சிமித்தமாக அகஸ்தியமாமுனி தென்றிசைக்கு வரப்

என்று ஆகாயவாணி கூற பரமசிவனுடைய வடக்குபாகமாக ஒருதிட்டா

நான்காவதத்தியாம் முற்றிற்று.

5

2

15

—•••••

முற்காலத்தில் ஸ்தாவர ஜங்கமரூபமாகவிருக்கின்ற அண்டகோளமானது பிரளயத்தில் மறைந்து இருளால் வியாபிக்கப்பட்டிருந்தபொது யாதொருதொழிலு முண்டாயிருக்கவில்லை. ௬

கடுவா வுரவுதெ தஹிவ வெகாஸிகவிநாஜிதெ
 நவ டெராதக கடுகாணி விஷயாஸு மனெனாகுநாஃ|| க
 சுகவிகடுவகுஹெஸா யஹுஹ வஸிவடுதெ
 சுதூ காலிபலகுதெவீ தூவணகா வணகாருவிணீ|| எ
 ஸுஹெலாஹிதகூஹுஹ ருவா ஸுகூஹுஹுநா
 சுஜா ஜதீதீ ஜமதாஹுதா காரபுஹகா|| அ
 ஹிதாஹெவ் ஹி ஹொகாநா ஹெஹெவ வநாஃ தநாஃ||
 யொமரோயா நஹாவெந ஸாஸகுத ஹியா நதூபஃ|| க
 வியிஃ ஸமபாய ஸஹிஸு ஹஸிஃ வாஹநகடுகணி
 சுதூயாயாஹிஸுஹுஹுஹு தெவ வகூஹுஹுயாவாநஃ|| ம
 சுதஹிசுகுடதீதூஹுஹு கரூபாணாஃ ஹெஹநாஹமெஹு
 தெஹாஹிஹுஹுஹுஹுஹு ஸஹிஷுஹு ஜமஹுஹுயா|| மக

அவ்விதமிருக்க, யாதோன்று பிரமமென்று கூறப்படுகின்றதோ அப்
 படிப்பட்ட நாதமானது திடீரென்றுண்டாயிற்று. இவ்விடத்தில் வெளுப்
 பு, சிவப்பு, கருப்பு என்று மூன்றுபிறமுடையவளும் ஸத்துவ ரஜஸ் த
 மோகுணங்கள் பொருந்தியவளும் அன்னியனாறுண்டிபண்ணப்பட்டாவ
 னும் சொயம் திரிலோகமாதாவும் அற்புதக்காசுதியளிப்பவளும் மாதி
 ருகாருபிணியுமான பராசக்தியானவள் குகம்ருபிணியாகத் தோன்றி
 னாள். அ

ஓ, புத்திசாலியான புத்திரனே, இப்போது கூறிய விஷயத்துக்காக
 ஒரு புராதன சரித்திரத்தை மறுபடியும் கூறுகின்றதைக் கேட்க. இச்சரித்
 திரத்தைச் செவியுற்றவன் ஸகல பாவத்தினின்றும் நீங்கியிருக்கின்றான்
 அவன் உலகநன்மைக்காகமாத்மிரம் சிறந்தசரீரத்தைப் பெற்றுக்கொ
 ண்டு மாயாவைபவத்தினால் (சிருட்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹிருதி யென்ற
 மூன்றுபெண்பாலுடன்) மூன்று பிள்ளைகளைப் பெற்றாள். க

அவள் சிருட்டியை நடத்தும்படி பிரமதேவனையும், ஸ்திதியைநடத்
 தும்படி விஷ்ணுவையும், ஸம்ஹிருதியை நடத்தும்படி ருத்திரனையும்
 நியமித்தாள். அவ்வாறே அம்மூவர்களும் கட்டளைப்படி மூன்றுவிதமாக
 கடத்தத்தொடங்கினர். ம

இவ்விடத்தில் மூவர்களுஞ்சேர்ந்திருந்தபடியால் அதற்குப் பொரு
 ளாக இது திரிகூடமென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அவர்களுடைய
 (மூவர்களுடைய) அதுக்கிரகத்துக்காக லோகமாதாவானவள் திரிவேத
 (மூன்று வேத) ரூபிணியாக இவ்விடத்தில் வீற்றிருந்து அருள்புரிந்து
 வருகின்றபடியாலும் இது திரிகூடமென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. கஉ

தருமீதநுஹரகுலெவண ஸாஸ்யிபு கருமெதயதஃ
 தெநாவி ஹதநா க்ஷெத்ர திருகுகுடிரிதி கயுதெதகஉ
 யமெமபமெமவ சிய-காபாபிவாபாய சிவா ஸ்யயபு
 வளதஸிஹவ ஸிஹெதா சேகிபுதிருதயராதநஃ || கரு
 டிபிஷிதி தச சஸாச ஸுமஸ்யாஸு திருகுகுடதா
 கெதருதிஹாஸம் ஹதெயாவி ஸுணம் வகு சிஹாபெத ||
 யஸு ஸுவணதெருண நரஃ வாமெவஃ பூசுமயுதெ
 வாரா டிநுஸுதஃ கபிசு நிஸுமஹஸ்யுஹி சாதமஃ || கரு
 உபுமஸா ஹிபுதெதா வமவாஹு கெதருவமமவஃ
 ஹாமிதெயெ ஹதெ லீரெ ஸுமஹவ ஸஹ ஸொடிஹொஃ
 விதிமகதரு நணா தோ சேயம் பூவா மஹாபு
 சியம்நா சிஹாஸகாசாடிஸாஸுமஸிபிநபு || கரு
 யயாவெ ஸாஸாஸு நம ஸ்வாஸாய சிஹாஸாபு
 ததஃ ஸிஹெதா சிஹாஸி சிஹாஸாஸும ஸுமஹாபு || கரு

யுத்தோதும் பராசத்தியானவன் உலகத்துக்கு வேண்டிய கட்டிப்பா
 களைச்செய்து, இந்த விக்ரகத்தில் சைதன்னியத்தைச் செய்தி,
 சொயம் திரிமூர்த்தியாக விருப்பதைத் தெரிவிக்காதின்ற காரணத்தாலும்
 இது திரிகூடமென்று கூறப்படுகின்றது. கருஇ

ஓ, புத்திசாலியான புத்திரனே, இப்போது கூறிய விஷயத்துக்காக
 ஒரு புராதன சரித்திரத்தை மறுபடியும் கூறுகின்றதைக் கேட்க. இச்ச
 ரித்திரத்தைச் செவியுற்றவன் ஸகல பாவத்தினின்றும் நீங்கிவிடுகின்
 றான். கருஇ

முற்காலத்தில் தது என்பவனுக்குப் பிறந்தவனும் நிசும்பாகரனுக்கு
 மாதலனும் உதும்பரன் என்று பெயர்கொண்டவனுமாகிய ஒரு அ
 சுரராஜனிருந்தான். கருஇ

நிசும்பாகரனென்ற மருமகனாகிய யுத்தவீரன் யமலோகஞ்செல்ல,
 அவனுக்குத் தம்பியான சும்பாகரனும் தன்னுடைய மற்ற ஸகோதரர்க
 ளுடன் காலகதியைப்பெற, உதும்பராகரனானவன் யுத்தகளத்தினின்
 றும் பயந்தோடி, அடர்த்தியான மலய பர்வதத்துட்சென்று, மாயாவை
 பவத்தில் சமர்த்தனான மயனென்ற அசுரசிற்பியைக்கண்டு தனக்கு வாஸம்
 பண்ணுவதற்காக “பெரிய கட்டிடமொன்று செய்துதர வேண்டும்”
 என்று வேண்டிக் கொண்டான். கருஇ

அப்பொழுது மாயையில் மயனென்று பெயர்பெற்ற மயாகரனான

குலம், கட்டுவாங்கம், உலக்கை முதலான ஆபத்தங்களால் மசிக்கப்பட்டதான சத்துருக்களைப்பாதி. கூடியவரை, பார்வதிதிருவிடே, வருத்தி

கூயாம்பை ஸ்குதா லெடிதா ஹகிதா ரணஸ்குடெ|| உரு

புலிடி

கூதராபுலஸுலுலுடிதா ஹநவாஃ வுரா|| உரு

ரகூணா லெயவ லொகாநா ஸாசுரா க் மகாஸ்கெ

கோகஃ வாஹி ஹயாசு லீதாநநாயாஹ ஹதவதெ|| உரு

கலிவஸா ஹயாவாதா லெயஹி ஹவநதயடி

லொயாவஹநாஹீநா லெடிதாநா கீதிஃஹஜிதி|| உரு

கூடிஸுவி துஹஸவா லெடிதாநா கூணஹுமாரடி

தாநுஹுடிஹடி ஹமெடி கூஹகாநா ஹிதகாஜியா|| உரு

கூயா ததலீஹ லிஸா ஸகெய வாலுதெ ஹயாசு

தலூஹி வாஹி கயூணி வுஸஹி வுதாநிவ ஹபடி

தஹுஹி ஹஹி ஹவஹிதவிதி துதாஸு வாவாநிநா

மடைந்து கொண்டிருக்கின்ற அடியார்களை யெக்காலத்தும் காத்தருள் புரியவேண்டும். உரு

அம்பிகையே, முற்காலத்தில் யுத்தகளத்தில் ஸகலமான அசுரர்களும் விழுங்கப்பட்டார்கள், அப்படிப்பட்ட பார்வதியே, வருத்தமடைந்து கொண்டிருக்கின்ற அடியார்களைக் காத்தருள் புரியவேண்டும். உரு

ஓ, அம்பிகையே, முற்காலத்தில் உனது திருக்கைகளில் விளங்காவின்ற குலாயுதத்தால் அசுரர்களெல்லோரும் உலகநன்மைக்காகப் பிளக்கப் பட்டார்கள். அவ்விதமான கிருபையானது இப்பொழுது எவ்விடஞ் சென்றுவிட்டது? உரு

ஓ, மாதாவே, பக்தர்களிடத்தில் நேசமுள்ளவளே, பயந்து நடுங்கி உதவியற்றிருக்கின்ற அடியார்களைப் பாதுகாக்கவேண்டும். மகிஷாசுரன் முதலானவர்களுடைய கீர்த்தியைத் தொலைத்தவளே, அதுவிரைவாகவே மூன்றுலகங்களையும் உன்னுடைய கருணைக்குப் பாத்திரமாகச் செய்ய வேண்டும். உரு

முற்காலத்தில் உன்னுடைய ஆயுதங்களால் அசுரசேனையெல்லாம் துறத்தப்பட்டு ஒருமிஷத்தில் மடிந்துபோயிற்று. அப்படிப்பட்ட ஆயுதங்களை இப்பொழுது பக்தர்களைக்காப்பதற்காக ஓ துர்க்காதேவியே, உனது திருக்கைகளில் விளங்கும்படி செய்யவேண்டும். உரு

உன்னால் உலகமுழுவதும் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது, உன்னால் தீங்கில்லின்றும் பாதுகாக்கப்படுகிறது, ஆதலால் ஓ கலியாணியே, தாய் மக்களைக் காப்பாற்றுவதுபோல் அடியார்களைக் காப்பாற்றவேண்டும். உரு

ஓ அகிலலோகமாதாவே, உனக்கு வந்தனம், ஓ பவானியே, ருத்திரானி

ஐதம் தெதே-^{யு}-^{யி}சாடி-^{யி}கு^{யி}தெ^{யி}வ^{யி}து^{யி}ய^{யி}நா^{யி} தி^{யி}வ^{யி}ஸ்ரீ^{யி}
 வு^{யி}ஸ^{யி}னா^{யி}வி^{யி}ர^{யி}வ^{யி}கு^{யி}டி^{யி}ஸா^{யி}தி^{யி}ர^{யி}பா^{யி}டி^{யி}வ^{யி}ஸா^{யி}ஹா^{யி}ந^{யி}நா^{யி} || ௩௨
 ஸள^{யி}ர^{யி}டி^{யி}ய^{யி}ப^{யி}லி^{யி}ய^{யி}க^{யி}டு^{யி}வ^{யி}ர^{யி}அ^{யி}க^{யி}டா^{யி}க^{யி}டி^{யி}க^{யி}ஷ^{யி}வ^{யி}ஸா^{யி}டி^{யி}
 தி^{யி}தா^{யி}ஜ^{யி}டி^{யி}சு^{யி}ரா^{யி}ர^{யி}க^{யி}லி^{யி}கா^{யி}க^{யி}வ^{யி}வ^{யி}ஸ்ரீ^{யி} || ௩௩

போ விஷாஷா ஜெமிஸெய்யுளாஃ கிம் கூத்யம் ஹதாஃ ஹித்ய
 ஸாபயிஷ்யாஜேஹம் ந குநம் போ யத்யம் ஹதாஃஸாஃ|

என்று முனிமன்னவர்கள் துதியளிக்க, தாமரைமலரைப்பழிக்கின்ற வதனத்தோடுகூடிய பராசக்தியானவள் கிருபைகூர்ந்து இந்தவிக்கிரகத் தினினும் ஆவிர்ப்பலித்தாள். ௩௨

அந்தப் பராசக்தியானவள் வாழைக்கனியில் பரிமளத் தைப்பழிக்கின்ற வாக்கினால் வருமாறு திருவாய்மலர்ந்தாள்:— ஒ முனிமன்னவர்களே, நீங்கள் விசனப்படவேண்டிவதில்லை. தங்களுக்கு நான் செய்யவேண்டியதான நன்மை யாது? தங்களுடைய விருப்பத்தை நான் உறுதியாக முடித்துத் தருகின்றேன், நீங்கள் மனவருத்தப்படவேண்டிவதில்லை". கூடுதி

என்று தூர்க்காதேவி உத்தரவுகொடுக்க, முனிகளெல்லோரும் பக்தியால் ஒடுக்க வணக்கத்துடன் 'ஜய, ஜய,' என்று கைகூப்பி வருமாறு விண்ணப்பம் கொடுத்தனர். கூகி

பிஷயம்

நு எ

五 四

५३

சுக்

B

45

15-5

ॐ

நாள், சுக

42

● 系

ஸ்வாவததொ டெடிதொ நநாவதஸாவதாநா
 ஸாவததொ மூலதீ வெமாசு வுவிசெவ நீஜா நமெ||
 ஸதம் ஸவஸுயதம் நமநீகெநகஸ||
 லீவாநாவீ ஸாவஸு தாமாணாம் வரஸுத|| சடு
 வயபுயநீ லீவாவீ காவா நவஸிவபுல||
 ஸவம் லீவததொதொ ஸத நூலாவீதொ லீவாநா||
 கெவிநவா லீவததொதொ கெவிநவா லீவததொ
 ஸவஸுயதம் வரஸுயதம் ஸவஸுயதம் ஸவஸுயதம்
 ஸவதாநாம் ததொ லீவததொதொ வஸுவஸுதாநாம்
 லீவாவததொவஸுதொ லீவததொதொ லீவததொதொ
 லீவததொதொ லீவததொதொ லீவததொதொ லீவததொதொ
 லீவததொதொ லீவததொதொ லீவததொதொ லீவததொதொ
 லீவததொதொ லீவததொதொ லீவததொதொ லீவததொதொ

இவ்வாறு பலவித சேனையாற் சூழப்பட்டு வந்துகொண்டிருந்த அசுரத் தலைவர்களை மறைத்துத் தடுத்துப் பிடித்தெடுத்து தூர்க்காதேவியான வன் அவளுடைய வாயைத்திறந்து உள்ளிலெறிந்துவிட்டான். சச

தூறு, ஆயிரம், பதினாயிரம் எண்ணித்தொலையாத ரதங்களையும் ஆயிரக்கணக்கான யானைகளையும், கோடிக்கணக்கான குதிரைகளையும் 'ஞாறு ஞாறு' வென்று கடித்துப் பொடித்துப் பிரளயகாலத்துக்கந் தீப்போல் பயங்கரமாக காளியானவன் விழுங்க, ஒரு முகூர்த்த நேரத்தில் அந்தக் குகையானது (அசுரர்களில்லாமல்) சூனியமாகிவிட்டது. சச

சிலர் நாசமடைந்தனர், சிலர் விழுங்கப்பட்டனர், இவ்விதமிறந்துபோன அசுரர்கள் கொடிய ராக்ஷஸசீரங்களைத் தொலைத்த இதரர்களுக்கு அரிதான வீரசொர்க்கத்துக்குச் சென்றனர். சச

இவ்விதம் மடிந்துபோன அசுரர்களில் இரண்டாயிரத்தி ஐநூறு அசுரர்கள் லோகமாதாவினிடத்தில் பக்திசெலுத்தி வெல்லமுடியாத 'மகாபூதகணங்கள்' என்று பெயர் பெற்றார்கள். சச

அவர்கள் தூர்க்காதேவியாற் கட்டளையிடப்பட்டு கேட்த்திரபாலர்களாக வியமிக்கப்பட்டார்கள். அதுமுதற்கொண்டு அந்தக் குகையிலிருந்த நகரமானது சித்தர்களுக்குச் சுகமான இருப்பிடமாகிவிட்டது. சச

இவ்வாறு தூர்க்காதேவியானவன் அசுரர்களை யெல்லாங் கொண்டு குகைவிட்டு வெளிப்பட, குதியளித்துக்கொண்டிருந்த முனிகணக்களை நேர்த்தித் திருவாய் மலர்ந்தான்:— இம்

ஸூரபுரோதா சிவநிதிகெணவயு-ஜாஜஹாந சிவெஸுரீ || ௫௦
 ஸஹ வஜ்ரணி ய-ஷாகம் சிவ விரொர சிவநீஸுராரி
 திக்ரேக்ய வவ்ஷிஷாதி ஹதாஹிதகாஜ்யா || ௫௧
 யஜாயதா த-யஜிஷு வானிவ-வதி வகு-சமெ
 ததாததா ந-பகுவெண மாஸமிஷாஜ்ய-வவவ || ௫௨
 சுவி-தா வுணதாயுதா ஸ-வஹுதாவ வ-நவ்வந
 கா-கதிதாநி வுதாஸுராரி ஸவெ-ஷாஜெவ செஹிநாபுரு
 ஜாஹாத்ய-ஜி லீ-வாயா யெஸு-ஹி வ-ஹிவீ
 தெஷாஜிவி விஸெஷெண திக்ர-காஜாநு ததாஜி-ஹ || ௫௩
 ஐதிஸு-வாணா ஸா செவ-தெ-தெவாநாய்யத
 சுஜாவிவ த-தெ செவ-கெ-தெ வரஜிவாவநெ || ௫௪
 ஸ-ஹிஷாஸு-கா தொகா கிஷ-பஹு தவொயநாரி
 தவபுராநி திதநா-ஸு-வஹி வ-வெஸுரீ || ௫௫

“வாரீர் முனீசுவரர்களே, தங்களுக்கு நன்மையுண்டாகக் கடவது;
 இனிமேலும் நீங்கள் விசாரப்படவேண்டிவதில்லை தங்களுடைய நன்
 மைக்காக யான் இந்த விடத்திலேயே வாஸம்-ஹிவேன். ௫௦

எப்பொழுதெல்லாம் உலகத்தில் தருமத்துக்கு வாட்டமானது நேரி
 டக்கடுமோ, அந்தந்த காலத்துக்கிசைந்த ரூபமெடுத்து திங்குக்குத்
 தீர்ப்புசெய்வேன். ௫௧

இவ்விடத்தில் என்னைப் பூசுப்போர், வணங்குவோர், தியானிப்போர்
 துதிப்போர் இவர்களுக்கு விருப்பங்களை யெல்லாம் மீண்டும் மீண்டும்
 அளிப்பேன். ௫௨

எனது திருவிளையாடலின் மகத்துவத்தைக் கேட்போர் அல்லது படிப்
 போர் இவர்களுடைய விருப்பங்களை யெல்லாம் விசேஷமாகக் கொ
 டிப்பேன்”. ௫௩

என்று கூறிக்கொண்டு அந்தத் தேவியானவள் இந்த விக்கிரகத்தில் அந்
 தார்த்தானம் பண்ணினாள். அதுமுதல் இதுபரியந்தம் தூர்க்காதேவியா
 னவள் இப்பரிசுத்தமான கேஷத்திரத்தில் அருள்புரிந்து வருகின்றாள்.

ஆதலால் தேவியருள்புரிகின்றதான இந்தப்புண்ணியகேஷத்திரத்தில்
 ரிஷிகளும் மற்றஜனங்களும் மகிழ்வடைந்து பராசக்தியைத்துதித்துக்
 கசிந்தவம் புரிந்துவருகின்றனர். ௫௪

அதுமுதற்கொண்டு யுத்தத்திலிறந்தவர்களான அசுரர்கள் பூதகணங்
 கள் என்று பிரசித்திபெற்று இம்மகாஸ்தலத்தைக் காத்துவருகின்ற
 னர். ௫௫

இவ்விதமாக அகஸ்தியமாமுனியானவர் சிறப்புற்ற நாராயண விக்ந்தை சிவலிங்கமாக மாற்றி, பக்தியுடன் பூஜையளித்தார். ௧௩

வெவாஜேநாநிதொ யீஜோநு ஸவயபூர்விடியெ வராபு||
 உவஹாநெநேஜஹாநெவொ நிதிநெஷெநெநவ வ.த.நா||
 ஆதூஸாஜிநாவொவொ ஸவஹ ததூவஸநிஸாபு|| சுடு
 உதிஸீ தாஜிவணீநேஜாநெது வணுஜாய்யா||

அக்கிருந்தவர்களை யெல்லாம் சிவநீகை பெறும்படி செய்துவிட்டு
 புத்திசாலியான முனியானவர் லோபாமுத்திராதேவியுடன் சாஸ்திர
 முறைப்படி பலவித காணிக்கைகளால் தூர்க்காதேவிக்குப் பூசைய
 ளித்து, அவர்களுடைய அதுக்கிரகம் பெற்றுச் சுகமாக இரவுகாலம் அங்கு
 தங்கினார். சுடு

ஐந்தாவதத்தியாயம் முற்றிற்று.

||சுப ஷஷ்டாய்யா||

வ்யாஸஃ

புறாதாயாநு ஸவயபூர் நியஜேநா நததூரஃ (நெஷெஷெ
 தாஜேநேதாவயாரோஸ வெஷாநெது ஸ்ரீநிஜேநாநு
 சுமஸ்யஃ

ஸவ தாஜே ஜஹாநெவீ வெகாநுமதஹகாரிணி|

ஸுபுறாதா நிராக்ரஹஸா பூஸவா ஸவ ஸொஹநெ|| உ

அத்தியாயம் சு.

ஸ்ரீவேதவியாஸபகவான் கூறுகின்றார்:—

ஓ புத்திரனே சுகப்பிரமமே, பிறகு இரவு சென்றபொழுது அகஸ்
 தியமாமுனி ஸ்நானம்முதலான காலேக்கடன்களை முடிக்கவேண்டிக்கொண்
 டவராய் செவிகளுக்கு இன்பமான தோத்திரங்களால் ஸ்ரீதாமிரபர்ணி
 தேவியைப் படுக்கைவிட்டெழுந்தருளும்படி வருமாறு வேண்டிக்கொண்
 டார்:— க

“ஓ அம்பிகையே, ஸ்ரீதாமிரபர்ணியே, மகாதேவியே; உலகத்துக் க
 ளுள்புரிகின்ற மந்தளதேவியே, இரவுகாலம் முழுமையும் சென்றுவிட்
 டது, சித்திரைதேளிந்து எழுந்தருளுக. உ

ஸநாதிஸாஹலீகஸ்கநகாஹ்வஜோவிகெ|
 ஶஹாரீணிபுஸுதேராதஃ ப்ருப-ஹி ஹவ ஸொஹதெ|| ஈ
 ஸங்க-ஹதெதநவம் ஹஜா லிஹாய க்ருவணம் யயா|
 உத-ஹநஹிமீம் யானி ப்ருப-ஹி ஹவ ஸொஹதெ|| ச
 மளரீக-ஹவதொஹி ஹிஸ-ஹஸ்ரீவிஹ-ஹிதி|
 தீய-ஹமா தீய-ஹதெரதெவ ப்ருப-ஹி ஹவ ஸொஹதெ|| ன
 ஸிவஸதிபுதெ வ-ஹெனெ வி-ஹ-ஸதிபுதெவாஹிதி|
 ப்ருஹஸதிபுதெவாஹி ஸு-ஹ-ஹிதெவாஹிதி|| ஈ
 ஸஹதா வரதா ஹஸிவ-ஹ-ஹிதா ஹநாஹிணா||
 ஸு-ஹ வரதா ஸதி-ஹ-ஹிதா ஹநாஹிணா|| ஈ
 ஹஸி
 ஹி ஹ-ஹா ஹ-ஹிதெவாஹி ஹநாஹிணா|| ஹஸிதா||

ஆதியற்றவனான பராசக்தியினுடைய கழுத்திலணிந்திருந்த பொற்
 ருமரைமாலையே, நவரத்தினங்களுக்கு இருப்பிடமாகிய தாயே, மங்கள
 தேவியே, நித்திரைதெளிந்து எழுந்தருளுக. ௩

யாசகர்கள் கிருபணனைக் கவனியாமல் வேறிடஞ்செல்வதுபோல்
 வண்டுகளெல்லாம் குவிந்துகொள்கின்ற நெய்தல்மலர்களை விட்டு வளர்ந்
 த தாமரைமலர்களால் நிறைந்த தடாகத்துக்குச் செல்லுகின்றன. ஆத
 லால் நித்திரைதெளிந்து எழுந்தருளுக. ௪

பார்வதிதேவியின் கொங்கைகளாகின்ற பர்வதங்களில் அருவியின்
 சோபையைப்பழித்திருந்த தாயே, புண்ணியத்தை யளிக்கின்ற (கங்கை
 முதலான) தீர்த்தங்களுக்கும் சுத்தியை விளைக்கின்றவனே, அருபிணி
 யே, நித்திரைதெளிந்து எழுந்தருளுக. ௫

அமுதருபமான பிரவாகத்தையுடைய புண்ணியவதியே, வி-ஹ-ஹிதெவாஹி
 யாகின்ற பிரவாகத்தையும் பிரமபக்தியாகின்ற சுவையையுமுடையவளாய்
 சிவபக்தியாகின்ற பயனை யளிக்கின்றனே. (ஆதலால் ஓ திரிமூர்த்திரு
 பிணியே,) உலகநன்மைக்காக நித்திரைதெளிந்து எழுந்தருளுக. ௬

ஓ மலயராஜகுமாரியே, உன்னிடத்தில் ஸ்நானம்பண்ணுவோர்களுக்கு
 நீ சிறந்தபுண்ணியத்தை நல்கி அன்னத்தையும் (உணவையும்) பொருளை
 யு மளிக்கின்றனே. ஆதலால் பராசக்தியாகிய நீதான் அருள்புரியவேண்
 டும்." ௭

ஸ்ரீகாரா

வரமெழுந்தி வடுக கருணாணி சேஷதிவரிவாலிதெ
 சேஷஜயா சேநெருங்கு ஸாநவாநாய ஸகூரடி|| கஉ
 வருவாஹரகுலா ஸுபெரவா நகீரவீத-சேஷ-ஸி
 ஐநெ ஹவெதாஃ ஸாதிதள வடுக தெ கீரடி விமுமெ||கங்
 உரோஜாவிதா ஸாது சேனிவாயா சேநாஹரா|

உடன் மகாதேவியானவள் தன்தோழிமார்களுடன் மெல்லமெல்ல வெளிப்பட, உருக்கிய தங்கத்தினொளியைப் பழித்து “தக, தக” வென்று சொல்கின்றதும் மார்த்தவத்தினால் தாம்ரைமலர்களைப் பழிக்கின்ற துமான தேவியின் திருவடி (பூமியிற்பதிய) தீப்பொரிகள்போன்ற நவ ரத்தினங்கள் நான்குபுறத்திலும் சிதறின. கூடு

நின்மலமான அந்த ரத்தினங்களில் மங்களமான ஸ்ரீ தாமிரபர்ணியின் பிரதிபிம்பங்கள் காணப்பட்டன. அவைகளில் ஒரு ரத்தினத்திற் காணப்பட்டதான அவளுடைய அழகிய சாயையை யழைத்து லோகமாதா வான இம்மகாநதியானவள் புன்சிரிப்பூண்டு வருமாறு திருவாய்மலர்ந் தாள்:—கக

“வருக, அடி பெண்ணே, வருக கவியாணியே, நமது சக்தியால் மகத் துவம் பொருந்தியவளே, இம்மாமுனியிலுடைய ஸ்நானபானத்துக்காக நீ அதிவிரைவாகவே பிரவாகரூபினியாக தெளிந்த தீர்த்தத்துடன் ஒரு நதியாக பவிர்க்கவேண்டும். கடஇ

உன்னுடைய சமீபத்திலிருக்கின்ற இவ்விருவரும் தீர்த்தரூபம்பெற்று அடி குழந்தாய், உனக்குத் தோழிகளாக பவிக்கக்கடவர்.” கங

என்று ஸ்ரீதாமிரபர்ணிதேவி உத்தரவுகொடுக்க, அவ்வழகிய ரத்தினச் சாயையானவள் நவரத்தினங்களால் பற்பல நிறந்தங்கி அவ்விரண்டு ஸகிகளுடைய “அவ்வாறே செய்கின்றேன்” என்று கூறி ஸமலமான பேர்களும் கண்களைச் செலுத்த, மகாதேவியான ஸ்ரீதாமிரபர்ணியை வலம் வந்து விடைபெற்று உன்னதமான மலயபர்வதத்தினுடைய கொடுமுடியில் நின்றும் ஏராளமான பெருக்கத்துடன் மச்சங்கள் கச்சபங்கள் முத்துச்சிப்பிகள் குடைப்பாசிகள் நெடிய நீர்ச்சுழிகள் இவைகளால் நிறைந்து தெளிந்தமதுரமான திரைகளை வீசிவெகாண்டு மகாபாவங்களைத் தொலைக்கின்றவளாய் திரிசுடசுஷெத்திரத்தின் மத்தியோடு மெதுவாகப் புறப்பட்டு அகஸ்தியமாருணியின் திருவடிமலர்களையும் லோபாமுத்திராதேவியின் பாதங்களையும் கழுவிக்கொண்டு அவளுடைய (லோபாமுத்திரையினுடைய) பாதங்களில் அணிந்திருந்த சுபஞ்சுக்குழம்பினால் சிவந்த நிறமுடையவளாக வெளிக்குண்டாள். மீதி

நாதாவணந்தயா வித்ராபிரோ நாதா ப்ரவகிரொ|
 வெவெத்ரூபாஸி ஸிதெ வக்ஷ வித்ராயஜி நிஸாகரொ||
 ஜாதா லோநதீஹேஷா தஷ்டாஹிதெத்ரி கீதித்தா|
 வாதாநதீதி விஷ்ராதா வாதாநதீதயா ப்ரவகிரொ|| உக
 ததீவீதேவிதெ ஸாக்ராதா லோநதீவி தீநீதீ||
 இது ப்ரவாஹநதயாயா லோநதீயா லோநதீயா|| உச
 ஸஸ்தா வவித்ரிதீதா லோநதீயா வித்ரிதீதா|| உச
 தெஷாநதீயா லோநதீயா தீநீதீயா லோநதீயா|| உச
 ஸஸ்தா வவித்ரிதீதா லோநதீயா வித்ரிதீதா|| உச
 வனவம் திரகூடதீயா நவ ஸ்வதீயா க்ஷுப்தீயா|| உச

உரகர்களும் கின்னரர்களும் இந்திரன் முதலான ஸகலதேவதைகளும்
 அகஸ்தியமாமுனிபைத் துதித்து ஆகாயத்தில் மலர்மழையைப் பொ
 ழிந்துகொண்டு திரிகூடக்ஷேத்திரம்வந்து இம்மகாநதிக்கு பற்பல நி
 றங்களிருக்கின்றமையால் சித்திரம்போற் றேன்றுதலால் இவருக்குச்
 'சித்திரநதி' என நாமகரணம் பண்ணினர். உக

இம்மகாநதி சித்திரைமாதம் சுக்கிலபக்ஷத்தில் சந்திரன் சித்திரை
 நக்ஷத்திரத்தோடு கூடியிருக்கின்ற சமயத்தில் (அதாவது சித்திராபூர்
 ணிமையில்) பிறந்தகாரணத்தாலும் 'சித்திரநதி' எனக்கூறினர். உசஇ

அவள் சிசுப்பருவத்திலிருந்தபடியால் 'பாலநதி' எனவுக்கூறினர். அ
 வளுடைய தோழிகளில் ஒருத்திக்கு 'சுக்கிரை' என்றும், மற்றொருத்
 திக்கு 'மந்தனி' என்றும் பெயரிட்டனர். உகஇ*

இவ்வாறு மகாநதியானவள் கொள்ளவெள்ளத்துடன் செல்ல இஃது
 மகாபுண்ணியநதி எனவியம்பி மகரிஷிகளும் தேவதைகளும் பிதிருக்க
 ளும் குகிகர்களும் அதில் ஸ்நானம்பண்ணினர். உசஇ

அப்பொழுது அவர்களுடைய நன்மைக்காக திரிகூடவாலியான மகா
 தேவர் மகத்தான லிங்கத்தில் சிந்தும் ஆவிர்ப்பாவம்செய்து தீர்த்தம்
 நல்கினார். உகஇ

மேன்மைதங்கிய அகஸ்தியமாமுனியானவர் தன் மனைவியுடன் சிவ
 பெருமானுடைய சன்னிதானத்தில் (பழையகுற்றாலத்தில்) இம்மகாநதி

*இவ்விதம் நதிகளும் செங்கோட்டைக் குச்சமீபமாகச் செல்லுகின்

அப்பொழுது அகஸ் தியமாமுனியானவர் மாலைக்கடனைமுடித்து மனைவியுடன் ஓளபாஸனம்பண்ணி மனோரஞ்சிதமான கதைகளைச் சொல்லி முனிஜனங்களைச் சந்தோஷப்படுத்த, இரவுகாலம் அரைநிமிஷம்போலவே சென்றுவிட்டது. ௩௩

“அடி பெண்ணே, நீ யார்? பயங்கரமான இக்கொடியகாட்டில் ஏன் கொடூரமாக அழுகின்றாய்? நான் அறிந்துகொள்ளக்கூடியமானால் உன்னுடைய துக்கத்துக்குரிய காரணத்தை யறிந்துகொள்ள விரும்புகின்றேன். இவ்வாறு நீ ரோதனம்பண்ணவேண்டாம், உனது சங்கடத்தை ஆதிமூதலாகக் கூறுவேண்டும்”. நுகுதி

[illegible]

அப்பொழுது ஆகாயவாணி 'உனக்கு நன்மையுண்டாகக்கூடும்' என்று கூறிற்று. அதைச் செவியுற்று நான் உடன்கட்டை யேறி மரணமடைவதில் வின்றும் மனதைத் திருப்பி எனக்கு நன்மை யெக்காலத்திலுண்டாகப்

தஸ்தர்ஷ்ணா துபாவ்ய சூயம்வெது ஹரிஸ்க்ஷணாக்

13

தடிஸ்துவாஸியாஸாவீ வஞ்ரிதா காவ்யவஞஜீ|
 சுநுமபுஹா தூரீவணர்ஜாஃ ஸம்ஸமபுதூம்ஸஜநம்||ருக
 சுஜாவிவணுதீபபுர ஸா தூஸுதெ டிக்ஷிணாவயெ|
 தள டிவகீ பூதிஷ்டாவ்ய ஸாஸுதெ சுஹஸம்ஸவம்|| ருச
 வுநஃ ஸ தயா ஸாயபும் பூபாதெ டிக்ஷிணாம் திஸு|
 சூஸஸாடி சரிமாதபு யதூவெஹ வஸுணாதஜம்|| ருநி
 வஜ்ராம்மடி டிக்ஷிணாதெ ஸுஹஸாவெந சுஸிபதம்|
 விதூரதிஷ்டாம் மஹாதெ தூநிபுதாம் விஸுசுபுணர|| ருச
 வகார வஸதிம் ததூ தீயஸுத வஸுபதம்|
 வீக்ஷரணஸுத ஸாவாஹம் திநாயஸாடிம் ஸதபு|| ருஎ
 ஸ தூஷ்டா சுதஸீஸதநம் வஜ்ஜியகூர தீஹாதபு|
 சுநுமபுஹா தூரீவணர்ஜாஃ வுநதெபுக்ஷராமதம்|| ருஅ
 வஜ்ராம்மடி மஹாஸூரநம் தீதாரணாவஸுஜிகபு|
 தஸூரதிக்ஷிணதம் கிணிக்ஷுரஸாதி தூதீதூ ஸம்|| ருச

அந்தக் குந்தளையினுடைய கண்ணீரானது ஒருநதியாகப் பிரவகித்தது. அது ஸ்ரீதாமிரபர்ணிதேவியின் அனுக்கிரகத்தினாலும் கும்பமாமுனியின் சேர்க்கையாலும் தென்றிசையில் இன்றும் புண்ணியமாய் 'அமுகுண்ணியாறு' என்று விளங்கிவருகின்றது. ருஇ

அகஸ்தியமுனியானவர் அந்த தம்பதிகளை ஆசிரமத்தில் சுகமாகவாழும்படி செய்துவிட்டு மறுபடியும் ஸ்ரீதாமிரபர்ணிதேவியுடன் தென்றிசை நோக்கிப் புறப்பட்டு வருணகுமாரனால் வீற்றிருக்கப்படாதின்றதான சிலாகர்த்தத்துக்கு (சிவசைலத்தின் வடக்குபாகத்துக்கு) வந்தார். ருதி

வருணபுத்திரனாகிய வச்சிராங்கதன் என்பவன் நான்முகனுடைய சாபத்தினால் வருந்தி தன் பிதாவினிடத்திலுத்தரவுபெற்று மலயபர்வதத்தினுடைய அடிவாரத்தில் விசுவகன்மாவினாலுண்டிபண்ணப்பட்டதான வெரு குகையில் வாசம்பண்ணிவந்தான். ருசுஇ

அந்த வச்சிராங்கதன் சாபத்துக்கு முடிவுகாலம் எப்பொழுது நேரிடப்போகிறதென்று ஒருநூற்றாண்டுகாலம் வருந்தியிருக்க, கும்பமாமுனியை தரிசனம்பண்ணி மகாநதியைப் பூசைபண்ணி அவனுடைய அனுக்கிரகத்தினால் மறுபடியும் தேவத்வத்தை (சாபமுடிவை) யடைந்தான். ருஅதி

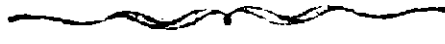
வச்சிராங்கதனுடைய குகைக்குத் தட்டத்தக்கத் 'தீதாரணாலம்' என்று

கருதராஸுஜோஸ்ய-புலோவ-பிவ-மவஃ||
||உதி ஸ்ரதாஸுஜோஸ்ய-புலோவ-பிவ-மவஃ||

பெயர், அதற்குத் தென்பாகமாக இரண்டு மையில் தூரத்திலிருக்கின்ற
தான அத்திரிமுனியினுடைய சிறப்புற்ற ஆசிரமத்துக்கு [சிவசைலத்
துக்கு] முனிகாமணி யெழுந்தருளினார். இஃது

ஆளுவதத்தியாயம் முற்றிற்று.

||கரு வஸுஜோஸ்யஃ||

ஸ-ரு-தஃ

ஐ-தம் நிமதி-தாம் வரணீ-வி-தூ வுரஸெநயீ-தா

ஹஷ-புரணஃ வ-நவ-பாக்ய-பாஸவாஷெ-ஸ-கொ-பி-நிஃ

ஸ-கஃ||

கிராமதஃ கி-சு-தவாந வரணீ-கெ-ந-ஹ-த-நா

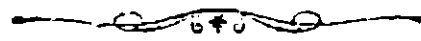
வெயாஸ-பி-வ-தெ-ந-த-ந-க-ய-வி-வ-நா-ச||

வ-ர-ஸஃ||

ஹ-தெ-க-ய-பி-ஷ-பி-ம-ய-க-க-ஷ-நா-ஸி-நீ-த

வ-நா-ஸ-ந-ம-கெ-த-ஸ-க-ந-ய-ம-ய-வ-ப-ஹ-தெ-தஃ||

அத்தியாயம் எ.

அவர்களில் ஜேஷ்டகுமாரனாகிய வச்சிராங்கதன் வெகுருனும், தீர
ணம் மகாபலசாலியுமாக விருக்க, அவன் ஒருசமயத்தில் சிறந்தவீணையை
யெடுத்து விமானத்திலேறிக்கொண்டு பிரமலோகஞ்சென்று, கானவித்தை
யை விளக்குவதற்காக வருணலோகத்தினின்றும் விஸ்தாரமான ஆகாய
மார்க்கமாகப் புறப்பட்டு ஆதித்தமார்க்கத்தைத் தாண்டிச்சென்று அநேக
தீர கங்களையும் நகரத்திரங்களையும் சிம்சுமாரசத்திரத்தையும் தாண்டி,

டி.டி.டி. ஸ விஜாநஸ்ய ப்ரயாதஃ ப்ரஹ்மணஸ்யாடி |
 டிணிகாஹிதி ஸ்ராதஃ மஹாகாநாஃ மணஸ்யாடி || யச
 வஜ்ராமஹி
 ஸாயஃ மஹாயகாஜ க்ஷா க்ஷுமெந:ஸி விஸெஷ தஃ |
 கஃஜிஸ்யஸ்ய மக்ஷஸ்ய ஸ்யெசய:ஜித்யித்ரஹா || யச
 ஸஸகாஸ்ய வயகுரெஷா க்ஷுத்ர வா நீயதெ க்யா |
 ஸ்ரேஸ்ய வயகுரெஷா க்ஷுத்யா ஸ்ரேஸ்ய வயகுரெஷா | கந
 ஸ்ரேஸ்ய வயகுரெஷா க்ஷுத்யா ஸ்ரேஸ்ய வயகுரெஷா |
 ஸ்ரேஸ்ய வயகுரெஷா க்ஷுத்யா ஸ்ரேஸ்ய வயகுரெஷா | கச
 ஸ்ரேஸ்ய வயகுரெஷா க்ஷுத்யா ஸ்ரேஸ்ய வயகுரெஷா |
 ஸ்ரேஸ்ய வயகுரெஷா க்ஷுத்யா ஸ்ரேஸ்ய வயகுரெஷா | கரு

ஸப்தரிஷிமண்டலத்துக்குச் சென்று அதையுந்தாண்டி துருவனை வலது
 வந்து மறுபடியும் ஆகாயத்துக்குச்செல்ல, அங்கு விமானத்திலேறிக்
 கொண்டு பிரமஸபைக்காக [முன்னமே] சென்றுகொண்டிருந்த மணிகாந்
 தனென்ற கந்தர்வராஜனைக் கண்ணுற்று வருமாறு கூறினான்:—கந

“அடே நீ கந்தர்வராஜனாக விருப்பதுந்தவிர விசேஷமாக நல்லகாலத்
 திற் பிறந்தவனாகவுமிருக்கின்றாய், நல்லது, உன்னுடன் விமானத்திலி
 ருக்கின்றவளான இவ்வணங்கு என்னுடைய ஆசாநாயகி. இவளுக்கு
 குஸ்தபகாவதி [பூங்கொத்துப்போன்ற கொங்கையுடையவள்] என்று பெ
 யர். இவள் கஞ்சளனென்ற யக்ஷனுடைய குமாரி, இவ்விதமிருக்க, நீ
 இவளை எவ்விடங் கூட்டிக்கொண்டுபோகின்றனை? அடே, விட்டுவிடு
 இப்பிரைகுதலை. நீ இவ்விதங்கெட்டசெய்கையை யினிமேல் செய்யக்
 கூடாது.” கந

என்று வச்சிராந்ததன் சிறிக்கூற, மணிகாந்தன், வருமாறு மறுமொ
 ழி கொடுத்தான்:—

“அடே வச்சிராந்தனே, உனக்கு அகங்காரம் வேண்டாம். யாதெ
 னில் இவள் உனக்கு சாஸ்திரமுறைப்படி மணஞ்செய்த மனைவி யில்
 லை, இது உனக்குந்தொரிந்தவிஷயமே. உன்னைப்போலவும் என்னைப்போ
 லவும் இவளுக்கு அனேக ஸகோதரர்களும் ஆசாநாயகர்களும் உண்டு, இ
 வள் எவனை மாப்பிள்ளையாக வேண்டிக்கொள்கின்றாளோ, அவனை இவ
 ளுக்குப் புருஷன், என்பது சந்தேகமில்லை. கரு

ஸாயாரணா ஸ்ரீ ஸவெஷ்டா ஸாயாரணா ஷெவகவிதா
 வளவரிசெய்யா நய்வாபெந கவஹம் ஸரேஹாந்ஹுகா|| கசு
 மஹுகம் தம் வராகித்ய தாரோநீய வாராஹநாழி
 ஸுதிமாராரணம் லொகம் லொவ்யாமாஹுஷணம் ஸமாழ
 தம் தீநரிநஸம் ஸ்ரீநம் ராஹணம் மஹுகாயிவழி
 கிரெததிதி வப்யுத்ய டயாலம் ஸ விதாரேஹம்|| கஅ
 கிரீகம் ஸஞாவஸங்குராஹஸ்தம் துர்தவவஹம் வரழி
 டாராநுஷதரிநஸம் கஹம் ஸளவ்யம் ஹவிஷ்யதி|| கசு
 யரிதஸஸ்ய ஸா நகுநம் ஹாயுர ஹவிதாரேஹமுகி
 தயாவ்யாகுரீ தஸெஸ்ய வயவாஹவிதம் வரழி|| உடு
 ராமவதெதா யெ ஹவனி தெ த்யாஜிரா கிதீவதம்||

இவள், தேவகுலத்திற் பிறப்போர்களுக்கெல்லாம் தாவியாக தெ
 ய்வத்தாலேற்ப்படுத்தப்பட்டவள், என்கூற, ஒருவருக்கொருவர் வாக்கு
 வாதத்தினால் டெரியண்டைநேரிட்டது. கசு

அப்பொழுது வச்சிராங்கதன் மணிகாந்தனை தோல்லியடையச்செய்
 து அந்தச் சுரிசுழலைக் கூட்டிக்கொண்டு தன்னுடைய வருணலோகத்
 துக்குத் திரும்பினான். ஆனால் மணிகாந்தன் பிரமலோகத்துக்கே சென்
 றான். கஎ

மணிகாந்தன் பிரமசபைக்குச் சென்று தேகம்வாடி மனம் கலங்கி ரோ
 தனம்பண்ணிக் கொண்டிருந்ததைக் கண்ணுற்று, மனமிரங்கி நான்மு
 டசன் “இதுவென்னசக்தி” என்று சினேத்து மணிகாந்தனை நோக்கி வரு
 மாறு கேட்டான். கஅ

“அடே, மணிகாந்தனே, நீ எதற்காகச் சிந்தையால் வருந்திமனக்க
 லங்கி யிருக்கின்றாய்? உனதுதேகம் வாடிவிளறி யிருக்கின்றதே; அடே
 மாதர்களிடத்திற் பற்றுதலுள்ள புருஷர்களுக்குச் சுகமென்பது யா
 து? கசு

அடே, ஸியாயமாக யோசித்துப் பார்க்கும்விஷயத்தில் அவள் (ஸ்தபகா
 வதி) அவனுடைய ஆசாநாயகியே. நீ அவளை மத்தியகாலத்தில் தாவியாக
 பாவித்தனை. ஆகிலும் அவன் (வச்சிராங்கதன்) இப்பொழுது, பலாத்கா
 ரம்பண்ணியபடியால் மறுபடியும் அவனுக்கே அவள் நாயகியாகிவிட்
 டாள். உடு

வனததாரஹு தெஸெவ ஜோஸு செவமதியு-உவழ் உக
 உது-கா மமவாஹ ஸ்ரஹ ஸாங்கயாஜோஸ மஹுகழ்
 ஸெவெவி வஜ்ராமகி: ஸாவா துஷ செவமதிய-உயாசு உஉ
 விதரம் ஸரணம் ப்ராவ வரண யாடிஸாம் வகிழ்
 ஸ து வ-தும் ஸஜாஸாஸு ப்ராவ ஸ்ரஹ ஸ்ரஹ
 ப்ராய உயாஜோஸ ஸாவாந்தம் ஸெவெவி தம் வ-நரஸு
 ஸ்ரஹ
 யஜா ஜெயஸெவெஸு ப்ராமதஸு-மெ ஜெஹாடியே உச
 ஜ்ஜுதெ ஜெஜஸம் விதும் தொருண ஜெனிஹாஸு
 யஜா தாஜ்ரஸஜோய-கொ ஜெ ப்ராவருணிநா-தூவாஹ் உரு
 குமஜிஷ்ஜிதி ஜெகாநா ஹிதாய ஜெநிபு-மவ்
 ததந-முஹஜோஸாடி தாஜ்வணீ-உ வ்ரவஜி உ உச
 வ-நஜெ-வமதி யாதா ஸவ்யெ-நா தா து ஸ-ஸய்

ஆனால் நான் இப்பொழுது ஒரு சிபந்தனை செய்கின்றேன்:— பெண்
 டர்களிடத்தில் காதல்கொண்டவர்கள் நம்முடைய ஸபையின்கண் வரக்
 கூடாது. இதுமுதல் இதை உளர்ஜிதத்துக்குக் கொண்டுவரவேண்டியதி
 னால் அந்த வச்சிராங்கத்தன் உறுதியாக தேவதைகளுக்குரிய சுகானுபவ
 மில்லாதவனாகப் போகக்கூடவன்” என்று (சிபந்தனை:புடன்) வச்சிராங்
 கதனுக்குச் சாபங்கொடுத்து நான்முகன் மணிகாந்தனைச் சமாதானப்ப
 படுத்தினான். உகஇ

அவ்வாறே வச்சிராங்கதன் தேவர்களுக்குரிய சுகானுபவமற்றவனாகி,
 நடுநடுங்கி தன்பிதாவான வருணபகவானைச் சரணமடைந்தான். உஉஇ

அப்பொழுது வருணபகவான் தன்புத்திரனுக்கு ஸமாதானவாக்கினால்
 தேவதாண்டவிய பிரமதேவனிடஞ்சென்று சாபத்துக்கு முடிவுகூடீ
 படி வேண்டிக்கொள்ள, பிரமதேவன் வருணனை நோக்கி வருமா—
 றினான்:—உயகஇ

“அடே, வருண, மலயபர்வதத்தினுடைய அடிவாரத்திலிருந்து
 உன்னதமான தோரணமென்ற கொடுமுடியில் நவரத்தினங்களுக்கத்
 ஒளிதங்கிய விசித்திரமான கடுஞ்ஜோதியானது எக்காலத்திற் காண்ட
 படுமோ, எக்காலத்தில் முனிகளிற் சிறந்தவரான அகஸ்த்யமாமுனி உலக
 நன்மைக்காக ஸ்ரீதாமிரபர்ணியுடன் அந்தத்தோரணசலத்துக்கு வரக்கூ
 டுமோ, அக்காலத்தில் அகஸ்தியமாமுனியினுடைய அதுக்கிரகம்பெற்று
 ஸ்ரீதாமிரபர்ணிக்குப் பூஜைபண்ணினால் மறுபடியும் வச்சிராங்கதன் ம
 னைவிமான் தடையின்றி தேவர்களுக்குரிய கதியைப் பெறக்கூடும்.” உஉஇ

உதா உவா து மாவா து வாராணி ஸஹ ஹாய த்யா||
 வர ஸுணவ்யாஜபா விஸுசுபேணா நிதி தா மஹா||
 சூஸாடி வஸதீ மகெந வீசுபாரணா ஹோமேநி|| உஅ
 ஸோமே தாநீ வணயா யாதொ ஹய ஹவா||
 மதெ வஷபுமதெ வகுணே மஹாபாநி வுஜ்யம்||
 தொணா தரணாதி துபாடம வாராவித்யு||
 சூமோக்ய ஸ மஹாபாநி யீரொ வஜ்யாமொபே ரு||
 நிமபே மதபாநி வணயா ஹோமே||
 உதாநா நவநாநேபாரா மரவாபிகா||
 உதாநாநேபாநி மாரே வாவவிஹம்||
 வஸநாநேபாநி ஸகுகிதொகிவாரா||
 சூபாபதொநாநாபா மஹே தநிவீ||

கக

கஉ

என்று பிரமதேவன் பிரதிசாபங்கொடுக்க, வச்சிராங்கதானவன் பி
 தாவிலுடைய கட்டளைப்படி விசுவகர்மனால் மலயபர்வதத்தினுடைய அ
 டிவாரத்தில் உண்டுபண்ணப்பட்டதான ஒருகுகையில் மனைவிபுடன் வா
 ஸம்பண்ணிக்கொண்டு மாமுனியின் வரவை யெதிர்நோக்கிவந்தான். உஅ
 “ஸ்ரீதாமரபர்ணியின் சேர்க்கை யெக்காலத்திலுண்டாகும்” என்று
 வச்சிராங்கதன் வழிநடந்த குகிபோல் களைப்புற்றிருக்க, ஒருநாற்
 றுண்டிகாலஞ்சென்றது. அக்காலத்தில் அவனுடைய குகாத்வாரத்தி
 லிருக்கின்ற தோரணசலமானது உதயஞ்செய்துவருகின்ற சூரியமகவா
 ன்போல் சிவந்து பற்பல வர்ணங்களடங்கியதாக த்தோன்றியது. தீரண
 கிய வச்சிராங்கதன் அவ்விதமான கதிஞ்ஜோதியைக் கண்ணுற்று மகிழ்
 வடைந்து விரிவான பள்ளத்தாக்கினின்றும் வெளிப்பட்டு விஸ்தாரமான
 மாபண்பூமியில் கண்களைச் செலுத்தினான். கஉஇ

“அந்தண்பூமியானது தேவேந்திரனுடைய பூங்காவனம்போல் விக
 லங்கி மலர்களால் சிறைந்திருக்கின்ற பற்பல விருக்ஷஜாதிகளோடும் அந்
 மாதர்வன்ற விருக்ஷங்களடங்கிய தோப்புகளோடும் வாழ்வையாக விருக்
 ஷுயின்ற வாழைகள் பாக்குமரங்களோடும் நெற்புற்ற பறவைகளோடும் வ
 ஸந்தகாலத்தில் வீற்றிருக்கப்பட்டதென்ற மன்மதனுடைய விலாஸத்தி
 னால் இன்பமாக கானம்பண்ணுகின்ற கோகிலங்கள் சச்சிரவாகப்பறவை
 கள் இவைகளோடும் ஆச்சரியத்தை விளைக்கின்ற தோரணமென்றபர்
 வதத்தின் காந்தியோடும் நவரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு இயல்
 பாக விருக்கின்ற [மனிதனுடைய கால்படாமலிருக்கின்ற] பிரதேசத்தோ
 டும் கூடியிருந்தது. கஉஇ

ஐதம் வ்யாவாஸ்யம் ஐஷ்டிம் ஸர்கோ ஐரணாதஜி|| ௩௩
 ஐஸராவ்யத்யு களமெஸர்ம் பூஹாஜொரஹஸாரிவ ஹிதாழ்||
 ஐஷ்டா ஸ விஸ்யாவிஷ்டா ஐஷ்டா ஐஷ்டிமத்யுதம்|| ௩௪
 ஐக்ஷிஸாரமத்யுகரணம் தவம்மெலிவ ஹிதாழ்||
 ஐக்ஷிஸாரம் ஐஷ்டிம் ஐஷ்டா வரஹாநதநிஹாரம்|| ௩௫
 பவாத வாக்யொஸ்யஸ்ய வாக்ஷிமாம் வாக்ஷிமாரிதி||
 ஐவதத ஐஷ்டிமத்யுதம் மெலிவாஹிதாஷ்டிமத்யுதம்|| ௩௬
 தாஹ்யாம் ஸஹாரிததா ஐஷ்டிமத்யுதம் ஐஷ்டிமத்யுதம்||
 தவ்யா ஐஷ்டிமத்யுதம் ஐஷ்டிமத்யுதம் ஐஷ்டிமத்யுதம்|| ௩௭
 தவஹிதாநாரஹிதா ஸஹாரிததா ஶ்வேதகாவதி||
 ஶ்வேதகாவதி ஶ்வேதகாவதி ஶ்வேதகாவதி ஶ்வேதகாவதி|| ௩௮
 ஶ்வேதகாவதி ஶ்வேதகாவதி ஶ்வேதகாவதி ஶ்வேதகாவதி||
 ஶ்வேதகாவதி ஶ்வேதகாவதி ஶ்வேதகாவதி ஶ்வேதகாவதி|| ௩௯

இவ்வாறு வருணகுமாரன் நான்குபுறத்திலும் கண்டனைச்செலுத்தி வ
 டதிசையிலும் சந்திரிகை போல ஆனந்தத்தைவிளைக்கின்ற சோதியைக்
 கண்டு ஆச்சரியப்பட, விசேஷமாக கண்களுக்குக் காஹியைக் கொடுத்து
 தவத்துக்குப் பயன்போல் விளங்குகின்ற முனியைக்கண்டு ஆனந்தபர
 வசனாகி “அடியேனைக்காட்பாற்றவேண்டும், அடியேனைக்காட்பாற்றவேண்
 டும்” என்று கதறிக்கொண்டு அகஸ்தியமாமுனியினுடையவும், லோபா
 முத்திராதேவியினுடையவும் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கினான். ௩௬

அவர்கள் [முனமிரங்கி] வச்சிராங்கதனுக்கு நல்முத்தைவிளைக்கின்ற
 வளான ஸ்ரீதாமிரபர்ணியைக் காட்டினர். வச்சிராங்கதன் இவர்களுடைய
 அனுக்கிரகத்தைப்பெற்று ஸ்ரீதாமிரபர்ணிதேவியைத் தரிசனம்பண்ண,
 முன் பிரமதேவன் கூறிப்படி [நெய்வபாவத்தை யடைந்தான். ௩௭

அப்பொழுது ஸ்தபகாவதியென்ற அவனுடைய ஸ்திரீயும் சந்தோஷத்
 துடன் விமானத்திலாரோகணம்பண்ணினாள்; உடன் பிதாவாகிய வரு
 ணபகவானும் அவனுடைய ஸகோதரர்களும் ஸகலமானதேவர்களும்
 நான்கு புறத்தினின்றும் வந்து “ஆ! ஆ! இது நன்கு, இது நன்கு”
 என்று மெச்சிப்பேசினர். ௩௮

வச்சிராங்கதன் சாபத்தினின்றும் நீங்கியபடியால் சாணையிற்பிடித்த
 ரத்தினம்போல் மாசுற விளங்கிக்கொண்டு, ஸகலதேவதையும் துதிய

ஸாபாது ஸாவதிக்கு வகுஜி கம்ஸகடுமே ஸாஹொர்
வஜ்ராமொஷா சேகாஸாவொ சேகாசேணிரிவாஸஹ| சய
க்ஷயபு வரூணொ ராஜா மொவாசேஜாவகிம் சேதிபு|
க்ஷிஷ்டய சேதிம் வாஸா சேயாஸகநுக்ஷாபு| சக

ஸுஹ்ணா நாதவஸ்யுரம் ஸாஸுக்ஷாயம் ஜலாயிவம்|
தீபுநாநாம் சிவ்யுரகவாணாம் ஸாயம் கொடித்யம் சௌ||
ஸா தாவித்யக்ஷாநாயம் ஸாயுதா மொகவாயநீ|
தவ்ஹாடகஸம்ஸேவ ஸஹ சேனிதேவிகா|| சந
தாம் சுஷ்டா சேநயம் காமேவாஸு ஸய சாநமெவம்|

தாஷ்டாயம் வசேஷீதாஃ வசுஷ்டயுஷ்டிசுமொ சிவி சச
ஸாஜஸுஸகஸிவாநா ஸாயம் ஷாநித்யநகஸாபு|
ஜெநிஷாஸிவ ஸவ்யாதொ விநாஜ சேவ தமெ|| சந
ஸமெசம் வசீவ்யம் சீதாஸுத்யா சேனிமஸ்யா|
காமயொநிஸுதேவ்யுஷ்டாசுஷிணாம் சிஸு|| சக

ளிக்க, அகஸ்தியமாமுனியையும் ஸ்ரீதாமிரபர்ணியையும் வலம் வந்து
வந்தனம் பண்ணிப் பரிசுத்தஞாகப் பவித்தான். சய

உடன் ஜலாதிபதியான வருணபகவான் வோபாமுத்திராதேவியுடன்
கூடிய அகஸ்தியமாமுனியைக் கொண்டாடி வெகுமதித்து மலயராஜகு
மாரிக்குச் சிறந்த துதியளித்து பிரதேவனிடத்தினின்றும் உத்தரவு
பெற்று மகாநதிக்குப் பணிவிடைசெய்வதற்காக சிறந்தரூபந்தங்கிய மூன்
றரைக்கோடி தீர்த்தங்களை வெகுமதியாகக் கொடுத்தான். சயஉ

அப்பொழுது மின்னல் கொடியைப் பழிக்கின்ற மேனிபூண்ட தீர்த்
தகன்னிகைகளால் நான்கு புறத்திலும் சூழப்பட்டு ஸ்ரீதாமிரபர்ணிதேவி
யானவள் சுருள்த்தங்கத்தின் நடுவிற்பதிப்பிக்கப்பட்ட மாணிக்க ரத்தி
னம் போல் விளங்கினாள். சக

ஸ்ரீதாமிரபர்ணியைக் கண்டு முனிகள், தேவர்கள், சித்தர்கள், அசுரர்
கள் இவர்களெல்லோரும் சந்தோஷமாக ஆகாயத்தினின்றும் மலர்ம
ழையைப் பொழிந்து துதித்தனர். சச

உடன் அந்த தேவர்களும் சித்தர்களும் ஒன்றுசேர்ந்து பூமிக்கு வந்த
பொழுது, அநேக நகரத்தரங்கள்போல விளங்கினர். சந

அகஸ்தியமாமுனி அவர்களால் சூழப்பட்டு ஸ்ரீதாமிரபர்ணிதேவியை
யழைத்துக்கொண்டு ஆனந்தக் களிப்புடன் தென்றிசைநோக்கிப் புறப்
பட்டார். சக

சுஹொ ஸாமரே ஸ்ரீ தவாது கம்ஸீஸர்தா
 கெந்) லொகலி தாய-ய லொகெவெந கலி தழா 102

முற்காலத்தில் அவ்விடத்திலிருந்துகொண்டு மலயராஜன் தன்மனைவி யுடன் நீடியகாலம் தவம்புரிந்துவர, சகலப்பிராணிகளுக்கும் நன்மையை யளிக்கின்றவரான சிவபிரான் ஆவிர்ப்பவித்து அவனுக்கு அநுக்கிரகம் பண்ணினார். அதுமுதல் சிவனுள்புரிந்த காரணத்தால் அவ்விடமானது சிவசைலமென்று கூறப்பட்டுவருகின்றது. சகல

அப்பொழுது ஸ்ரீஹரிபோல் மகத்வந்தக்கியவரான அத்திரிமாமுனி யானவர் அகஸ்தியமாமுனியின் முன்பாகவந்து பாத்தியம், அர்க்கியம் மதுபர்க்கம், இவைகளை முறைப்படியளித்து நல்லமனதுடன் முனிக்கு அபிதிபூஜைபண்ணி வெகுமதிசெய்து வருமாறு முனியை நோக்கி வினவினார்:—நுக

“ஓ முனிமன்னவா, அகஸ்தியமாமுனியே, பரமசிவனுடைய கட்டளைப்படித் தாங்களிவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளியிருப்பதை உலகநன்மைக்காகவே நினைக்கின்றேன். ௫௨

ஹரீரயஸ்ய ராஜஸெக மஹாரோகயதஃ வுராந்
 தவஸா வாலிதம் விஸ்வம் வாவெஹுஹ்வராவஸ்யா ௫௩
 ஹரீந் ஹவதா ஸ்ரஹ்ஜாரோநயதா நதீஸ்ரீ
 வாவாஹ்யாநஹ்வாயொயெஹ்நிஹ்நா தாலிதம் ஜமஃ ௫௪
 வனநாம் ஹீஹாநதீம் வுண்ணாரம் ஹ்நா தாவநாஸிநீஸ்ரீ
 யெஹ்ஜனி நாரா ஹ்நா தெஷாநாவி ஹ்நா தா ௫௫
 யஹ்வாவாநதொ ஹ்நாஸிநாம் ஜீவஹ்நொமிணம்
 ஹ்நி வாவா ஹ்வொமிணம் வஹ்நொந் வுந்வொநம் ௫௬
 நொஹ்வொஹ்நிநா ஹ்நி தாவ்வா ஹ்வொஹ்நி
 நஹ்வொஹ்நி ரோதாஸ்யஹ்நி ஹ்நி வாவா தாவயந்தீ
 வொயொஹ்நி தீயஹ்நா ஹ்நி ஹ்வொஹ்நி வுந்நா ஹ்நி
 ஹ்நாஹ்நி ஹ்நி ஹ்வொஹ்நி ௫௭

முற்காலத்தில் பகீரதமகாராஜன் தவஞ்செய்து தேவகங்கையைப் பூ
 லோகத்துக்குக் கொண்டுவந்ததினால் இவ்வுலகம் பாவங்களிலிருந்து காப்
 பாற்றப்பட்டது. ௫௨

(அத்தன்மைபோல்) இப்போது தாங்கள் ஸ்ரீதாமிரபர்ணிநதியைக்
 கொண்டுவந்ததினால் ஓ உத்தமனே, இவ்வுலகம் பாவத்தினின்றும் கொ
 டிய பிணியினின்றும் வறுமையினின்றும் காப்பாற்றப்பட்டு வருகின்ற
 து. ௫௪

தரிசனம் பண்ணியமாத்திரத்தில் ஸகலபாவங்களையும் தொலைக்கின்ற
 வளான இம்மகாநதியைப் பக்தியுடன் பஜிப்போர்களுக்கு வறுமையென்
 பது கிடையாது. ௫௫

இம்மகாநதியின் தீர்த்தத்தைப் பானம்பண்ணுவோர் நீடியகாலம் பி
 ணியற்று வாழ்ந்துவருவர் என்று கூறி கும்பமாமுனியை மீண்டும்
 மீண்டும் வெகுமதித்து கைகூப்பி வந்தனம்பண்ணி (அவர்) மலய
 ராஜகுமாரியை வருமாறு துதிக்கத்தொடங்கினார்:—௫௬

“ஓ மாதாவே, உனக்குவந்தனம், பிரமதேவன்முதற்கொண்டு புழு
 முடிவாக அடங்கியிருக்கின்ற இவ்வுலகத்தைப் பாவத்தினின்றும் நீக்
 கிப் பரிசுத்தப்படுத்தி வருகின்ற நீ, இயல்பாக தீர்த்தரூபம் பெற்றிருப்
 பதாகத் தோன்றினாலும் வேதாந்தசாஸ்திரங்கள் உன்னைச் சூக்ஷ்ம ரூ
 பிணியாக முறைப்பிடுகின்றன ௫௭

சுமனெய்ய ந சூநீனெருண தவக்யிகூ ஸுராநிதூநி
 ஸிவஸெனெய்யாஸகூ ஸம்ப்ரவய உதொநயவ|| கூச
 வடய ச்யவீலாநு காஜாநு உஜதாம் விவதாம் துணாடி
 வடநெயம் நதீ நாஜீ|| ஸவிஷ்ணுதி ந ஸம்ஸயம்|| கூடு
 சுத்யுஸெடி திமடி கா யஸூடாடுத்யுதி வுஸஸ்யு||
 ஸிவஸெனெய்யாஸகூ|| ஸிவஸெனெய்ய ததம்|| கூச
 தாஜீ நுஜெதி செவிதூஉநெய் ஸெனெய்யாநிதி
 வஸவம் வுஸஸ்யு வஸூயா ஸூதி வஸூயா நதீடி|| கூச
 ஸஹா துணா சூநிமஸெனெய்யாஸகூ|| ஸம்ஸயம்||
 வுதஸெ சுமஸீஸவ நுஸூயா வஸூயா|| கூஅ
 மெய்யாஸெநெய்ய ஸிவஸெனெய்ய வதமெய்யாஸகூ||
 ஸகூ ஸஸூயாஸகூ|| நகூ ஸெய்யாஸகூ|| ஸகூ
 உதெய்ய சூநிவா|| ஸீதாம்ரபர்ணியை கதூ||

அத்திரிமகாரிஷியானவர் தன் மனைவியின் கைநயப்பிடித்துக்கொண்டு
 தேவசிரேஷ்டர்களோடும் அகஸ்தியமாமுனியோடும் சேர்ந்து ஸ்ரானம்
 பண்ணி தேவதைகளுக்கும் பிதிருக்களுக்கும் தர்ப்பணம்பண்ணி [தேவா
 லயம் சென்று] சிவசைலநாதனை வணங்கி அவர் விரும்பி யிருந்ததைப் பூர
 ணம்பண்ணினார். கூச

இம்மகாத்மியில் ஸ்ரானம் அல்லது பானம் பண்ணுவோர்களுடைய
 ஸகலவித விருப்பங்களையெல்லாம் கடிப்பிக்கின்ற காரணத்தினால் இவ
 னோர் தடையிலாமல் “கடனை” என்று கூறலாம். கூடு

இவன் அத்திரிமகாரிஷியின் கிமித்தமாக வெளிப்பட்டதினால் ‘ஆத்தி
 ரேயி’ என்று கூறப்படுகிறான். சிவசைலத்தினின்றும் வெளிப்பட்ட
 தினால் “சிவசைல” என்றும் கூறினர். கூச

சிலர் தாம்ரபர்ணிதேவியின் அதுவையென்றும், சிலர் கிரிநதி யென்
 றுக்கூறினர். இவ்வாறு கடனாநதியைப் பற்றிப் பற்பல விதமாக மெச்சிப்
 பேசிய மாசற்ற முனிசுருங்கணாற் சுற்றப்பட்டு அகஸ்தியமாமுனியா
 னவர் அத்திரிமகாரிஷியுடன் ஸ்ரீதாம்ரபர்ணியை யழைத்துக் கொண்டு
 புறப்பட்டார். கூஅ

உடன் விமானசாரிகளான சித்தர்கள் கிரணர்கள் இவர்களுள்ளோ
 ரும் நகூத்திரகணங்கள்போல் நான்குபுறத்திலும் வளைந்தார்கள். அ
 வர்களுடைய மத்தியிலிருந்த அகஸ்தியமாமுனியானவர், ஆகாயத்தில் சந்

சூலாடிபதி மாத்ராணி லிங்கோந்நயதஸுவி|| உ
 ஸுதர்குணவனோவம் வ்யவோஹதி ஸுயேவ ரே||
 வாராவாரிவாவார சிதஞ்ஞாதிஜேதம்|| ௩
 ஸ்வாரவ்யாடிவ்யவஸாரவாரிவஸுதஸு||
 ஸுயொவிஸுதாதிஜேதாதிஜேதவணாஸுதவஸு||
 கயம் பூவ நஜீவஸுதாதிஜேதாதிஜேதவஸு||
 கயம் பூவாஸுதாதிஜேதாதிஜேதவஸு|| ௪
 ஸுதிவ்யுதாதிஜேதாதிஜேதவஸு||
 கயம் விஸுதாதிஜேதாதிஜேதவஸு|| ௫
 வ்யாஸு||
 வஸுத கயவிஸுதாதிஜேதாதிஜேதவஸு||
 ஸுதிஜேதாதிஜேதாதிஜேதவஸு|| ௬
 கயவிஸுதாதிஜேதாதிஜேதவஸு||
 வஸுதாதிஜேதாதிஜேதவஸு|| ௭

அச்சரித்திரமானது ஒருபுறம் போல் உவயவங்களை உளரச் செய்து சித்
 தத்துக்கு ஆனந்தத்தை யளிக்கின்றது அமுதம்போல் உள்ளடங்கிய, தா
 பத்தைத் தொலைக்கின்றது, சமுத்திரம்போல் அனவற்றதாயும் விரிவா
 யுமிருக்கின்றது, [வீணைபோல்] இன்பமாயுமிருக்கின்றது. ௬

ஸ்ரீதாமரபர்ணிதேவியின் மகாத்மியமானது ஒப்பற்ற [அனவற்ற] க
 வையோடுகூடியதான அமுதப்பிழம்புபோலிருக்கின்றபடியால் மீண்டும்
 கேட்க விரும்புகின்றேன். ௭

புண்ணியவதியான ஸ்ரீதாமரபர்ணிதேவியானவள் எவ்வாறு குப்தி
 சிருங்கத்துக்குச் சென்றாள்? அவள் எவ்வாறு பிரவாகரூபம்பெற்று ஸமுத்
 திரராஜனோடு சேர்த்தாள். ௮
 என்று குமாரனால் கேட்கப்பட்டு மேன்மைதங்கிய மாமுனியானவர் (வி
 யாஸபகவான்) புண்ணியசரித்திரத்தை வருமாறு விரிவாகக் கூறத்தொ
 டங்கினார்:—௯

அடே குதந்தாய், உனக்குக் கூறுகின்றேன்; நீ கவனமாகக் கேட்கவேண்
 டும். அத்திரி, தும்புரு முதலானவர்களான வசு, கௌதமன், காரதர்,
 கபிலன், அங்கிரஸ், உசத்தியன், பகன், காணாதன், ரைவதன், அரு
 ணன், புத்திரசேனையோடுகூடியவனான வருணன், இவர்களோடும்
 நான்குபுறத்தினின்றும் வந்துகொண்டிருந்த சித்தர்கள், தேவதைகள், த
 விரவும் அனேகப்பேர்கள் இவர்களோடுகூடி கும்பமாமுனியாகிப் பு

பிறகு மறுநாள் காலையில் அத்திரிமுதலான முனிஞ்ஞன் அகஸ்தி
யமாமுனி காலைக்கடன்களையும் வேண்டியவைகளையும் முடித்து பரிசுத்
தமான ஸ்ரீதாமியபர்ணியை யழைத்துக்கொண்டு [அந்தக்கல்யாண்] தீர்த்

மேகங்கள் கர்ச்சிப்பதுபோல் அவ்விடத்தில் இரவுகாலம் (பூதகணங்
கள்) முழங்குகின்றதாகச் செவியற்று வரப்படுகின்றது. அப்படிப்பட்ட
ஆசிரமத்தைக் கண்ணுற்று, கும்பமாமுனியானவர்கைகூப்பி பிரவேசித்

ஸ்வரஹ்) வயாநெஹ்) டேவாஸாஸுரோயயு: || உக
 தாஜீபண-பு) ஸரோயுதோமதம் கௌஸ்ய-தழ்
 விஜாய மமவாங் ஸ்ரீஜாந் ஹயஜீவொ லோகோநி || ரு
 சுதிரும் லோகோமஸ்யுந் வரணம் யாடிஸா வதிழ்
 வனதாநநுரஹ் விபிவதயா துஹ்ர-வவ-தள || ரு
 வஜிபிசுய்யாந்யாயம் தாஜீபண-ஸாநிசுரபு
 ஸ்ரீநஜ்) ப்ரணஜோமே ஸஜிபேஸாஸநம் சுரோஜ || ரு
 உவலிஷ்ட-ஸவெ-ஷ-வஜி-தஷ-யயோவிதழ்
 ஸஹ-ஜீவ ஹயஜீவம் கூஹயோநிஹாஷத || ரு
 ஹயஜீவம் (தழ்)
 ஸ்ரீஜோவலி லோகோயா-ஸெ கூயெததாயு ந-ஜி
 ஸஜீமாநயதா டேவீம் தாஜீபண-ஸாநிசுரபு || ரு
 சுரோயம் ஹாநி வஜி: ஸம-பாடி மஸ்யவீ
 ஸஹா சுரஜி: கூய-ஸவ-ப்ரணிஹி-தாடி || ரு

தார், (அவ்விதமே) தேவர்களும் வானங்களே விட்டிருக்கி ஆசிரமத் திற்கு வந்தார்கள். உக

உடன் மேன்மைதங்கிய அயக்கீவமாமுனி ஸ்ரீதாமரபர்ணீதேவி யோடுகூடிக் கும்பமாமுனி யெழுந்தருளியிருப்பதாகத் தெரிந்து கொண் டி,வந்து, அகஸ்திமுகுனி, அத்திரி, வருணன். தம்புரு. பர்வதன், இவர்க ளுக்கும் கூடவந்தவர்களுக்கும் சாஸ்திரமுறைப்படி மரியாதைபண்ணி நதிகளிற் சிறந்தவனான ஸ்ரீதாமரபர்ணிக்குப் பூஜையளித்து முன்பாக நமஸ்காரம்பண்ணி அவர்களுக்குத் தகுந்தபடி ஆஸனம் நல்கினார். ரு

அவர்களெல்லோரும் வெகுமதிக்கப்பட்டு உட்கார்த்தவுடன் அயக்கீ வமாமுனி கும்பமாமுனியை வெகுமதித்துக் கொண்டாடி வருமாறு வி னவினார்:—ரு

“வாரீர், மைத்திராவருணியே, தாங்கள் களேப்படைந்திருக்கின்றீர்கள் நதிகளிற் சிறந்தவனான ஸ்ரீதாமரபர்ணீதேவியைக் கூட்டிவந் தபடியால் கற்செய்கையை நன்கு செய்துவிட்டீர்கள். ரு

இப்பாரதபூமியானது சொர்க்கலோகத்தைவிட மேன்மைதங்கியதாக செய்ப்பட்டிருக்கிறது. “ய! வித்தை! உலகத்திலுள்ள ஸகலபிராணிக ளுக்கும் நன்மையை யளிக்கக்கூடிய செய்கையைச் செய்திருக்கின்றீர் கள். ரு

உரீமூர்த்தி வுணுஸரீதேவஸ்யாம் வாஹுஷாஸம்ஸிதாரீ||
 உளவெஃகா லீலாநெகலாஸள வக்ஷுஷோம் ஸஸிமாஸுரள||
 மாலிகா யாநீதாநெலீ சுணபுயெரரஸி நாவஹ|| சாந்
 மொகாவஸீ வ காவஸீ கவொலதஸம்ஸிதே||
 நாஹவஸம்ஸிதேதாநெவொவாய ஸுஃகா நெவ ஸம்ஸிதே||
 ஜிஹாபாம் ஹாநதீ நெலீ க்ஷுத்யபுக்ஷஸி ஸம்ஸிதா||
 ஜிஹயொஃ ஸம்ஸிதா நாமா மாவொஸ்யாஸுரணாஹ||
 மீநயொ வஸவஃ ஸாயுர ரொநெகலெஷா ஸம்ஸிதா||
 வநநாஸிரக்ய தீயபாநி வஸநெ தீயபுதாஹ||
 ஸவெஃகா வெஃகாஸு லீலாஸு மாயத்யுர ஸாகரே ஸு
 சுநபா யாயபுதெ நொகஃ வாலுதெ வாவமஹாஸ||
 தஸாநிதாஃ பெ ஸெவாநெ ந ஸிதெஷாஃ வராஹவஃ||
 உதஃ வரஃ தெ கதஃவஃ ந வஸ்யுஸுக்ருதம் லீலா||
 காலீநாநிவி நெகாநாநிம தபாஸு நெநிஸா||

கயும், ஸரஸ்வதியும், யமுனையும், ஐராவதியுமாய புண்ணியநதிகளும்
 வீற்றிருக்கின்றனர். சஉ

இவளுடைய கடிதடத்தில் மந்தரமும் கைலாஸமும், கண்களில் சந்தி
 ரஞரியர்களும், நாசிகையில் பார்வதிதேவியும், செவிகளில் அசுவநீதேவர்
 களும், கண்ணக்களில், கோதாவரியும் காவிரியும் நாபியில் பரபிரமமும்
 நாவிதாத்வாரத்தில் வாயும், காலில் ஸரஸ்வதியும், மார்பில் ஸ்ரீதே
 வியும், முட்டிகளில் நாகங்களும், திருவடிமலர்களில் காமதேனு முதலான
 பசுக்களும் உரோமக்குழிகளில் முணிகளும், அவ்ந்தவசுக்களும் குகிகள்க
 ளும் வீற்றிருந்து (அவயவங்களாக) ந்தாணப்படுகின்றனர். சதுஇ

உலகத்திலுள்ள தீர்த்தங்களெல்லாம் இவளை உபாசனைபண்ணி தீர்த்த
 சக்தியைப் பெறுகின்றன நான்குலேதங்களும் மந்திரங்களும் காயத்திரி
 யுடன் இவளிடத்திலேயே யிருக்கின்றன. சசுஇ

இவளால் உலகம் தரிக்கப்படு கின்றது பாபப்புதரினின்றும் காப்பா
 ற்ப்பப்படுவருகின்றது. ஆகையால் (ஸமஸ்ததேவதாருபினியாக விருப்ப
 தால்) இவளைப் பஜிப்போர்களுக்கு அவதரி யென்பது உண்டாகவேமாட்
 டாது. சஎஇ

ஓ முணியே, தாங்கள் இதைவிட மகத்தான புண்ணியம் பண்ணவேண்
 வெதாக நான் நீனைக்கவில்லை. ஓ உத்தமனே, ஆ! என்னவிகதை! இந்த

அனஞ்ஞாதேவியுடனிருக்கின்ற ஸ்ரீதாமிரபர்ணியானவள் லோபாமுத்
ராதேவியாற் கொண்டாடப்பட்டும் முனிமன்னவர்களால் பூசித்து த்துதி

ஸூதா லிஷ்யாம்பரயா லிஷ்யாஹஸாரவகுஷிதா |
 சுந-ஜமுதாஹ விஹிதபோதியுஹ ஹரிணாபேநா || ௫௬
 தெதிராவாணநா ஸாயபுரிதிரேவ்யாபேநீஸாரா |
 க்ருகா கரிதாண்யுஸௌநி வனுஜாஹிநா நயவி || ௫௭
 ஸஹாஸவதிநா ஸாயபு ஹயதிரேவண கவிதபு |
 சுமீக்யத்யயாந்யாயம் தெந ஸாயபு லீஹாதுநா || ௫௮
 ஸஹாபேணாரி ஸயெபு தெஸ-ஸேஷ-ஸுதாஸுதே |
 க்ருணபாயிவாஹவஸுஹாநி தீருணி வனு வ || ௫௯
 ததாஸுதேவஹ ஸவஹ ஸதேதாபேஷாஜநாயதபு |
 விஜாநஸதஸகீணபு நாநாபேநீஸாராபுதபு || ௬௦
 மயவெபுமயாயாபேநாபேநா லீஹாதுவாஸவஹ |
 ஹதி ஸ்ரீதாபேணாரிஹாபேஷாஸுதாஸுதாபு ||

சுப நவமோப்யாயம் |

—o—o—o—

வ்யாஸீ

சுபாவரேஷு ஹபுவத்யுதிதே கரேஸாஹிணி |

சுவதீயபு லீஹாபேஷா விஸுதேஷா வியதவாசு || ௬௧

யளிக்கப் பெற்றுக்கொண்டு ஸ்நானம்பண்ணி சிறந்த ஆடையாபரணங்களை யணிந்து அயக்கிரீவமுனிபால் அளிக்கப்பட்ட விருந்தை ஸ்வீகரித்து அதுக்கிரகம் பண்ணினான். ௫௬

கும்பமாமுனியோடு கூட அத்திரிமுலான முனிசுவரிகள் காலைக்கடன்களையும் பஞ்சயஞ்ஞமுதலானவைகளையும் முடித்து வருணபகவானுடன் அயக்கிரீவமுனிபால் நல்கப்பட்ட விருந்தை முறைபோல் நெற்று அம்முனியுடன் அந்த ஆசிரமத்தில் சந்தோஷமாகச் சுகமெடுக்க, எட்டுபகல் ஒருசிறிஷம்போல் தோன்றியது. ௫௭

எட்டுமயில் தூரம்நீண்டதான அந்தஆசிரமமானது அனேகவிமானங்களாலும் பற்பல முனிகணங்களாலும் நிறைந்து கந்தர்வர்கள் கானம்பண்ண, சிறந்த திருவிழாவைப் பழித்ததுபோல் விளங்கிற்று. ௬௦இ

எட்டாவதத்தியாயம் முற்றிற்று.

—o—o—o—

வ்யாஸஃ|| உத்யுக்தா சீஹாபெவஃ ஷ்ரெஷ்யாபோஸை போரிஹ||
 சுகுஜாதஸ்யா ஸ்ருஹநாஸ்யுரோ கரவாணுஹ||
 உதி ஸ்ருவஹம் தாபுஷா விஸ்வகரோணமீத||
 ஸ்ருவஹமெநே போநிவாயா கும்ஹயொநீபுஷாநி தஃ||
 ஸ்வெவஹ சீபநயொபெலாஸ்யாய ஸாப்யித்யவஹஜயந||
 ஸ்யயத்ரவெணாநாஸிஷொ விஸ்வகரோ சீஹாபெதி||
 திராநெதிர மாவிஸ்யம்மஸ்ய சியெவி த்யுதஸாவிதி||
 திரேஷெ ஹநநிதிர சீபுதம் வித்யுதஸாவிதி||
 வஹநஸ்யுஷோணெந விஸ்வாஸ்யா சீஸ்யாவிதி||
 விஷ்வாஸ்யாநம் சீஸ்யாநம் ஸ்ருஹநஸ்யாநம்||
 ஹவநம் ஹவநாஸ்யாநம் சீஸ்யாநம் மணேஸிதி||
 திரேஷெ தா போநிவாயா தமெயமாஸ்யாநஸ்யாவிதி||
 சீஹாநஸம் ஹவநாஸ்யாநம் சீஸ்யாநம்||
 வஹவம் வித்யாநம் ஹவநம் கும்ஹயொநீபுஷாநி தஃ||

நான் தங்கரிடத்தினின்றும் உத்தரவு பெற்று தங்களுக்கு வாஸம் பண்ணுவதற்காக "ஆசிரமசீர்மானஞ்செய்யவேண்டும்" என்று முன்பாக நின்றுகொண்டு பிரார்த்திக்கின்ற விசுவகர்மாவை நோக்கி அகஸ்திய மாமுனி ஸந்தோஷத்துடன் வெகுமானமாக உபசாரம்பண்ணினார். அங்கிருந்த முனிகளும் தேவர்களும் சும்பமாமுனியின் பேச்சை மெச்சிக் கொண்டாடினர், க

ஸ்ரீஹயக்ரீவமாமுணியாலுத்தரவுகொடுக்கப்பட்ட புத்திசாலியான விசுவகர்மாவானவன் உயர்ந்து விஸ்தாரமான விருஷவர்க்கங்களடங்கிய குப்திசுநங்கமென்ற கொடுமுடியின் மத்தியில் மூன்றிரவில் அற்புதக் காகுதியளிக்கின்றதான் ஆசிரமத்தை யுண்டுபண்ணினான். யஇ

அந்த ஆசிரமமானது நூறுமுதம்கீளமும் அவ்வளவதலமுடங்கி ஆதித்தஸ்தானம் அம்மகாஸ்தானம் விஷ்ணுஸ்தானம் கணபதிஸ்தானம் சிவஸ்தானம், பிரமஸ்தானங்களடங்கியும், ஆஸ்தானமண்டபம், முனிசாலை, பர்க்காலை, போஜனசாலை, சிவத்தியானசாலைகள், அடங்கியிருக்கின்றது. யக

கட்டிடத்திற்கு வெளிப்பக்கங்களில் கதலி, பூகம், புன்னாகம், பனஸம், காரக்கம், விருசம், ரம்பை, கிரமுகம், பாடலம் முதலானவிருஷஜாதியால் அலங்கிருதமாய் விளங்குகின்றது. இவ்விதம் சும்பமாமுனிக்கு ஆசிரமத்தை யுண்டுபண்ணியபிறகு நவரத்தினங்களால் செய்யப்பட்ட மே

நான்கு புறத்திலும் பரிமாணமான மலர்மழை பொழிந்தது, மகரந்தத் திவலைகளேவகித்துச் சந்தனமரங்களில் வீசி பரதநாட்டியங் கற்பிக்கின்ற வளைப்பழித்து சைத்திய பரிமாணத் தங்கிய மந்தமாருதம் வீசிற்று. உலகி

ஸ்ரீ ஸ்ரீ வரதாட்சுரி கயோக்யமெதா ரிஜி
வீரஸ்தஸ்ய சம்வஸ ஸம்வாதம் வரதாட்சுரி நம
சுவி ராதவத் தாதி தமஸ் கர்ணநாரணா |

ஆக்காரியத்தை விளக்கின்றதான ஆசிரமத்தில் அகஸ்தியமாமுனிவர்
ஸகலமானவர்களையும் ஸரஸ்மாக வுபசரித்து பதினொரு ராத்திரி வர
ஸம்பண்ணி ஸ்ரீதாமிராதேவியை யழைத்துக்கொண்டு நரரதர் முதலான
முனிசுணங்களுடன் குகைக்குச் சென்று அக்குகையில் ஸ்ரீபுரதேவதை
யைப் பூசித்து தேவர்களால் கொண்டாடப்பட்டு இம்மகாநதியைச் ச
முத்திரராஜனோடு சேர்த்துவைத்தார். அந்தச் சமயத்தில் அவ்விடத்தி
லற்புதம்போல் ஜனங்கள் கூட்டங்கூட்டமாகக் கூடினர்” கூஉஇ

என்று வேதவியாஸபகவான் கூற, சுகப்பிரமரிஷியானவர் சிலசக்கதி-
களைத் தெரிந்துகொள்வதற்காக பிதாவை நோக்கிக் கேட்கின்றார்:—
“ஒ பிதாவே, ஸ்ரீபுரதேவியின் வாஸஸ்தானம் எவ்விதமாக விருக்கின்றது?
குறை எப்படிப்பட்டது? பரமேசுவரியான ஸ்ரீபராசக்தியானவள் எவ்வித
மானரூபம்பெற்றிருந்தாள்? இவையெல்லாவற்றையும்பற்றிவிரிவாகக் கூற
வேண்டும்”

என்று சுகப்பிரமரி ஸ்ரி கேட்க, வியாஸபகவான் மறுபடியுக்கூறத் தொடங்கினார்:—கேளும் புத்திரனே, வீரசேனமகாராஜனுக்கும் சங்கமாமுனிக்கும் நேரிட்ட ஸம்வாதரூபமான வினோததைக் கூறுகின்றேன். கூடி ஹிமாலயப் புவதத்திற்கு வடபாதத்தில் புலப்பவதியென்ற நதியின்கரை

உகரொ ஹிஸெஸெஸு வுஹ்வத்யாபூர ஈகதிணை|| நக
தவ்யாரோவீஸுஹ் கபூரீரஸெந உதிஸுரதர்||
தவஸாஸம்ஹாராயு செஹெ செருவாகுவுறுஜி ஈபு
செவடிசுஹ் ஸரோரஹு விஈநஹ் ஸவபுஸாதிபு
உஹுஜி நஹிஹாவீயெபூஸுநமெஹ் கஹ்ஹாரஹெணை||
செஸாஸு ஸஸுநதா தெந வுரஹ்வ ஹ்ஹீதபு||
வயஸுஸுரஹ் கெஹ்வஹ் ஹிஸுஹ் யாஸாஹ் மணபு||
வஜுஹ் ஹிஸுநாஸு மஹா ஹிஸெஸுயா||
தஹ்வஹ்ஹெ தாரிஹ் ஹா நஹி கஹ்ஹிதா||
புரஹ்ஹெ ஹ்ஹி நஹிஹ் நஹிஹ் நஹிஹ்ஹி||
தாரிஹ்ஹ் ஹாஸுஹ் ஹாஸுஹ் ஹிஸுஹ்ஹி||
நாஸுஹ் வஹ் ஹிஸுஹ் வஹ்ஹி||
விஹ்ஹிஹ்ஹி ஹாஸுஹ் வஹ்ஹி||

யில் தங்கத்தினுள் சிவந்ததிறமுடையதான மானவதி யென்று பெயர்கொண்ட
வொரு நகரமிருக்கின்றது. கூ

அந்த மானவதியில் வீரசேனன் என்று பெயர்பெற்ற வொரு அரசனிட
ருந்தான். அவன் தவத்தினுள் சிவனைச் சந்தோஷப்படுத்தி அவரிடத்தினி
ன்றும் மூன்றுலகங்கள் வணங்குந்தன்மையையும் ஒரு விமானத்தையும்
அடைந்தான். அவன் ஒரு சமயத்தில் சூரியன் போல் ஜொலிக்கின்றதா
யும் குங்குமநிறத்தைப்பழிக்கின்றதாயும் பலசாலிகளாய்மிருக்கின்ற குதி
ரைகளால் நடத்தக்கூடியதாயும் செய்யம் நடக்கக்கூடியதாயுமிருக்கின்ற
சிறப்புற்ற விமானத்திலேறி தேசங்களை யெல்லாம் முறியெஞ்சுந்நிப்
பார்க்க விருப்பங்கொண்டு புறப்பட்டு புஷ்பவதிநதியின் கரைக்கு வந்
தான். கூ

அந்ததியை வச்சிரதந்தமென்று பெயர்கொண்ட அனைக ஜலஜந்துக்
கள் கலக்கிப் பிராணிகளைத் தொந்தரை செய்துவர, அதன்ஜலஜந்துக்கட்
டத்தை அவன் கொடிய கதாயுதத்தினுற் கொன்றுவிட்டான். ச

புஷ்பவதி நதியானவன் சங்கடம் விட்டு நீங்கியபடியால் சந்தோஷப்
பட்டு நாதேயி என்ற அவளுடைய கன்னிகையை வீரசேனமகாராஜ
னுக்குக்கொடுத்தான். ச

வீரசேனமகாராஜன் நாதேயியை விதிப்படி மணஞ்செய்து அவ
ளுடன் கூடிக்கலந்து சுகமாகவாழ்ந்துவர, தன் புத்திரனை யழைத்து
இராச்சியத்தை ஒப்பிவித்துவிட்டு, மனைவியின் உச்சாகத்திற்காக வி

ரெளம் ஓடிக்கிணிகூகு ருரோணலு தலு கி
 வரீது தீவவஷ காணி அம்பயிகுா ஹிரோவகுடி|| சக
 ஸஹிதகுத ஹயிஷ்டா ஸ குஷா ஹாருகீம் தீஹீடி
 நமராணி விவிதூரணவநாநி விவிபாநீவ|| சச
 வெரோரியாநாசு ஸகீதூவ்ய) கூரோணஃ வநய-யள|
 விரோநம் காசீமம் தஹி ஹஸ்யா ஹீஜிபதகெ|| சகி
 கிரெததிகி ஸஹ்ராணுரிந்யா ரீஸு ஸுவிரோநு|
 தாவடிஸா தஸி தூ வாமஹகுஷாநீரிணீ|| சச
 கூஅம்புரீரெராரெநுஸு ஹவி ஸுரீ-வெரவி
 வராமெடுகநிபம் ஸுமம் ரீயுஹகுஷு கீ|| சஎ
 ஹி ஸுரகூ வவொ ராஜா விஸயாவிஷ்டோ நஸி|
 ஸஹிவகுது விரோநகாசு ஸலாடிவதகாரஹ|| சஅ
 குஷா தீரே தீஹா தகுா ரீ-கே? ஸஹஸ்யாஸுரீடி|
 வி-ராடிவாஸுஹாஸா ஸஹாய : ஓவிவெஸஹ|| சக

னத்திவேறி பூம்முமுமையிலும் சஞ்சாரம்பண்ண விருப்பத்துடன் மகா
 மேருவை வலம்வந்து அவ்விடங்களில் ஆர்காங்கு மனைவியிடத்திற்
 கொஞ்சிக் கொஞ்சிக் கிரீடித்து அனேக துவீபுகளையும் ராச்சியங்களையும்
 தாண்டி மறுபடியும் ஹிமாலயபர்வதம் வந்து அதைத் தாண்டித் தென்
 றிசைக்கு வந்து பாரதபூமியில் விசித்திரங்களான நகரங்களையும் பற்ப
 ல பூங்காவனங்களையும் கண்ணுற்று அதிவேகமாக விமானத்தை யோட்டித்
 தென்கோடிக்கு வர, இச்சைப்படி செல்லக்கூடிய விமானமானது அவமா
 னமடைந்ததுபோல திடீரென்று சின்றுவிட்டது. உடன் 'ஆ! ஆ! இதென்
 ன விந்தை' என்று புத்திசாலியான வீரசேனராஜன் சிந்திக்கத்தொடங்கி
 னான். சகஇ

அப்பொழுது ஆகாயத்தில் விசித்திரமாக ஆகாயவாணி கூறிற்று:—
 பரானந்தையான பரசக்திக்கு இருப்பிடமாக விருக்கின்ற மலயபர்வதத்
 தின் சிகரமானது பிரம், விஷ்ணு, ருத்திரர்களான திருமூர்த்திகளாலும்
 மற்றதேவதைகளாலும் தாண்டக்கூடியதில்லை. சஎ

என்று ஆகாயவாணி கூறியதைச் செவியுற்று, வீரஸேனமகாராஜன் துச்
 சரியப்பட்டு விமானத்தைத் திருப்பி அதினின்றும் இறங்கினான். சஅ

மகாநதியான ஸ்ரீதாமிரபர்ணியி ன தீரத்திலிருக்கின்ற சங்கமாமுனியின்
 ஆசிரமத்தைக் கண்ணுற்று மனைவியுடன் நடந்து ஆசிரமத்திற் புகுந்து

[illegible]

உடன் சங்கமாமுனி அரசனுடைய சீரகதத்தை விசாரித்து இருப்புக் கொடுத்து உட்காரவைத்து மதுரமாக வருமாறு சந்தோஷித்துடன் கூறினார்:—(பெஇ)

தங்களுடைய முகலகூணத்தைக் கண்டால் ஏதோ வேர்திசயம் கொண்டவர்போற்றொன்றுகிறது. ஓராஜனே, அந்த வீச்சையை யென்னிடமுரைக்கக் கூடுமானால் உரைத்தல் வேண்டும்.” இசுதி

என்று சங்கமாமுனி வினவியதைச் செலியுற்று வீரசேனமகாராஜன் அவருடைய வசனத்தைக் கொண்டாடித் தலைவணங்கி வருமாறு கூறினான்:-- 339

வீரஸெந்

கவ ஓஸாடாது க ஸுருஸூகம் ஸவதுத் கீது|| ௫௬
 தவா நுநாமவா துஸு சுதொ ரெ விவர்தகா||
 ஓஸாடாஜெவ்ஜெவஸு கீஹா ஜெவஸு ஸகலீந்|| ௫௭
 விஜாநம் காஜிமம் லிவூகி கண்ணிதமதாமபு||
 சுதூ வுஸுலிவூஜுஹு ஜாயதெ காரணம் ந ரெ|| ௫௮
 வசஷா நாஜி தம் காஜெயீ வ ஹவது ஜிஜா ஸகீ||
 கீந்விபுயா வாரொஹா ஜாஜயவது கீந்|| ௫௯
 வசதஜூகி ஜுமம் ஸவது ந நாநா ஸுபாஸிஸுமகாபு||
 ஜாதாஜுஷு கீந் தகெந காஹுஜி காதாகாகுரா|| ௬௦
 சுதொகாகாகுரிதா கீயெயா கீமவாஸிபுதா||
 ஜாதாஜிபுதி தகெந ஸ்வீதம் கெந ஹதாநா|| ௬௧
 கீதி வுஷுஷு தஜுஸு வீரஸெந்ஸு ஹவதெ||
 ஸாவபிகா வொவா ஹுயா வுஜஹார கீந் ஹு|| ௬௨

“ஓ முனிசீராமணியே, தங்களுடைய கிருபையினால் ஸக்லமும் கேஷமே, தங்களுடைய நேசத்திற்குப் பாத்திரான அடியெனுக்குக் கெடுதலுண்டாகுமோ? ௫௬இ

தேவாதிதேவனான பராசிவனுடைய அனுக்கிரகத்தாற் கிடைத்ததும் ஒருவராலும்தடுக்க முடிவுபெறாததும் இச்சைப்படி செல்லக்கூடியதுமான விமானமானது இவ்விடத்திற்கு வந்தவுடன் நின்றதுவிட்டது. ஓ, உத்தமனே, ஆ! ஆ! இதற்குக் காரணந்தெரியவில்லை. ௫௮

இவனுடைய பெயர் நாதேயீ. இவன் புஷ்பவதி நதியின்புத்திரி. கற்புற்ற இம்மாதா என் மனதிற்கிசைந்தவள். இவன் பற்பல துவீபுகளால் நிறைந்த பூமண்டலத்தை முற்றிலுங்கண்ணுற்று குதூகலம்பெறுவதற்காக அடியேனைக் கேட்டிக்கொண்டாள். அவ்விதம் அடியேனும் லேகலோக பர்வதம்முதற்கொண்டு ஸஞ்சாரம்பண்ணி தென்றிசையாகிய இவ்விடம்வந்தேன். விமானம் நின்றதுவிட்டது. அதற்குக்காரணத்தைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகின்றேன்.” ௬௧

என்று வீரசேனமகாராஜன் கேட்க, அவருடைய வசனத்தைச் சிலா கித்துச் சங்கமாமுனி மறுபடியும் கூறுகின்றார்:— “கேளும் ராஜனே கூறுகின்றேன் விமானம் நின்றபோனதற்குரிய காரணத்தை:—கூஉஇ யாதொன்று உலகத்திற்குக் காரணமோ, யாதொன்று உலகத்திற்கு ஸா

ஸ்ரீநாம ராஜிவ ப்ரவக்ஷா|| தி யெந வுஷுமத்வதவாநு|
 யதம் ப்ரவக்ஷிதமதாம் யந வாக்ஷிமக்ஷவி வததெ|| கரு
 யெந விஸ்தரிதம் வ்யாவ்ரதம் யதாவந ந நிவததெ||
 திவா வகவஸு|| வபுவிவிதஷய ந ப்ரீஸுனி யத|| கரு
 தவ்யுஷு வரதம் தெஜம் வரதம் நடி மவதரஸு||
 ஹிமாய ஜமதாரிசம் தெயுயம் ஹாவதவசு வததெ|| கரு
 ததத நியம் நிவதய ரதெ ஹி வரஸு||
 ஸ்ரீதேவஸிவாசஸு தரணீரகுலகக்ஷண|| கரு
 திவா காஜு நகரு|| ஸஸௌபயதா நடி நிவதரஸு||
 கரு தத நெஸெஷுஜோ திதததததத ஹாஜரெ|| கரு
 விதெ வகுவயதகெ ரதெ ரெநி தித||
 தெஸஷா யரதிகரு|| ஸெஷுதா தா வுரவஸு||
 குஷு விஷுயத ஜமதம் வாமுநாநிவ வவதத||
 வகுவத யரவ நெவ நு வஸித நித யய|| கரு
 கருஷு விஷு? நந் விஷு காவித தித||

க்ரியோ,யாதொன்று இவ்வுலகத்தை வியாபித்துக்கொண்டிருக்கின்றதோ
 யாதொன்றைச் சேர்ந்தோர் திரும்பி ஜனனமெடுக்கின்றனரில்லையோ,யா
 தொன்றை மனசு, வாக்கு, புத்தி, முதலான இந்திரியங்கள் கண்டுபிடிக்க
 இன்றனவிலையோ, அப்படிப்பட்டதான பரமானந்த சிவநந்த பரஞ்சோ
 தியான பரப்பிரமமானது ஒன்றாயினும் உலகநன்மைக்காக இரண்டாகி
 (ஸ்திரீபுருஷரூபமாகவிருந்து) இவ்விடத்தில் ஒன்றோடொன்று கிரீ
 டை பண்ணிவருகின்றது. கருஇ

யுவதிரூபம் பெற்று பரஞ்சோதியானது (பரஞ்சோதியான) பரமசி
 வனுடைய மடியிலுட்கார்ந்து கலியாணவேஷத்திற்குரியதான சிறப்புற்ற
 தங்காபரணங்களை யணிந்து சிறந்த வழகுற்று இந்த உலகபர்வதத்தில்
 சொதிர்க்கிரகம் என்ற குகையினுள்ளில் ஸ்திரீகாணிமயமான ஸ்ரீசக்கிர
 பீடத்தில் பரமான்மாவுடன் கிரீடைபண்ணுகின்றது. கருஇ

தேவர்கள், அசுரர்கள், சூரர்களால் சேவிக்ப்பட்டவனான ஆதிபரா
 சக்தியானவன் வலைபோல் ஸம்ஸாரத்தை விரித்து சிருஷ்டி ஸ்திதி
 ஸம்ஹாரம் அனுக்கிரகம் திரோதானமென்ற ஐந்து கிருத்தியங்களில்
 முயற்சிகொண்ட தேவதைகளை (திருமூர்த்திகளை)ச் சுவாதீனப்படுத்தி
 மாயாசக்தியால் உலகத்தைப் பாலனஞ்செய்து கொண்டு வினோதமாக
 வீற்றிருக்கின்றான். கருஇ

சுது தீய ஸ்ய தாரீர ஸ்வபவா தகநாஸிநீ|| எயி [திருநீ||
 கெடுவெடுகுதராயா - னிவெடுவாடுகுதராலவொ
 தாரீராபாய ரீயு தீய தீயீஸ்ஸ ஸாலநா || எக
 ஸுலாமரம் தியரிதா ஸெராடு தாரவா பூதிவிதா||
 சுடு செவாஸு விஸ்ராஸு - துராஸு சுதவ் வொ|| எஉ
 உவாஸுடுத ஸுஹரிவெணடா ராயுண ஹரிணாதயா||
 திகுடுதர தீயுடுதவடு வாராவயடுதா மதடு|| எங
 ஸுஸகது கீயடுத ஸாகுதா வரா நடிஸு ரவயா||
 தலுவ நவவாஸாபாசு விரா நஞ்ஞதம் தவ|| எச
 தவா ஸுய தீயடுவயடாபா தாராயா சுதஜநீ||
 கவிவாடி ரீயடுதெடுகுதராயா - னிவெடுவாடுகுதராலவொ
 தகநாஸு ஸுலாமரம் தாரீராபாய ரீயு தீய தீயீஸ்ஸ ஸாலநா ||
 கடுதா வாலிடுதா ராயுண ஹரிணாதயா || எங

இவ்விடத்தில் ஸகலபாபங்களையும் தோலைக்கின்றவளாயும் ஸகலதீர்த்
 தருவிணியாயுமிருக்கின்ற ஸ்ரீசாமிராதேவியருள்புரிந்துவருகின்றாள். இவ்
 விடத்தில் லோபாமுத்திராதேவியுடன் அகஸ்தியமாமுனியானவர் சிவ
 னுடைய உத்தரவினால் ஸ்ரீதாமிரபர்ணியைக் கொண்டுவந்து ஸமுத்தி
 ரஞ்செல்லும்படிபான பிரவாகருபம்பெறும்படி அவளைப் பிரதிஷ்டை
 செய்திருக்கின்றார். எகஇ

இவ்விடத்தில் நான்குவேதங்களும் புராணங்களும் மந்திரங்களும் யசு
 கங்களுமிருக்கின்றன. இம்மகாநதியானவள் பிரம, விஷ்ணு, ருத்திரர்க
 ளால் உபாஸனை செய்யப்பட்டி வருகின்றாள். எஉஇ

எக்காலத்திலும் மகாதேவர் பராசக்தியான கட்டிவில் வீற்றிருந்து
 பிரமானந்தருபமான தன் ஸாக்ஷாத் சக்தியுடன் கிரீடிக்கின்றார். எஙஇ

அப்படிப்பட்டபுரஞ்சோதியைத் தாண்டிவசற்குத் திறமையில்லாதப
 டியால் தங்களுடைய விமானமானது சின்னுவிட்டது. ஆதலால் தாங்கள்
 மகாநதியான ஸ்ரீதாமிரபர்ணியில் ஸ்நானம்பண்ணி அகஸ்தியனையும் அ
 வர்மனைவியான லோபாமுத்திராதேவியையும் வந்தனம் பண்ணி அவ்வி
 ருவர்களுடையவும் அனுக்கிரகம் பெற்றபிறகு அந்தப்பராசக்தியைத் த
 ரிசனம்பண்ணவேண்டும்". எடுஇ

என்று புத்திசாலியான சங்கமாமுனியின் வாக்கியத்தைக்கேட்டு வீரசே

பூதஜாஷத தம் ராஜா விஷயாலிஷ்டோ நஸஃ |
 கயெயம் கயிதா ஸுஹவ கயா ப்யுநகம்வயா || ஏள
 தேஹா நகீவ வாவவீ ஸ்ரீரிவா தஜாயிநீ |
 தேபயா ரொவ கணபுஷ்ய களபுஷீ ஸாரபீ யயா || ஏஅ
 நெநவ மஸ்யா ஸயா பாரம விநா துவிநா கிது |
 ஸரீநீதா தேநீஜெண தாரீரா கௌஜநீதா || ஏக
 கயஜுஷ்டா தேஹாபெவீ வஜிதா வவிஸெஷ சஃ |
 தகாஸுரிவஹம் கதூ வத தெ வரபோஜுதஸு || அய
 வளதகஸவபுரிஸெஷெண விஷ்டாஸுரேஷி ரெ மாரா |
 ஸம்வஃ

வளதகிவிதூ கலிகஜெஷ்டா
 ஸுப்யா நகீஜுஷ்டாஸுரேஷிதா துஃ |
 ஸுணபுஷ்டா ராஜிவ விநயந ஸரீய

ன மகாராஜன் ஆச்சரியமடைந்து சங்கமாமுனியை நோக்கி மறுபடியும்
 வினவுகின்றான்:—எகஇ

“ஓ, உத்தமனே, அடியேனிடத்திற் கிருடைசெய்து கூறிய கதையா
 னது மகாநதிபோல் பாவத்தைத் தொலைக்கின்றது. ஸம்பத்துப்போ
 ல் ஆனந்தத்தை யளிக்கின்றது. செவிகளுக்குத் தேன்போலவும் மனதுக்
 குச் சந்திரிகைபோலவும் இருக்கின்றது. ஒருவன் அமுதத்தையடைந்தா
 லும் அதைப் பானம்பண்ணுவதில் திருப்தியடைப்பெறான். எகஇ

ஆதலால் நான் கேட்கின்றேன்:— முனிசிகாமணியான சும்பமாமுனி
 யால் ஸ்ரீதாமரபர்ணி எவ்விதங்கொண்டு வரப்பட்டான்? அவர் பராகத்தி
 யை யெவ்வாறு கண்ணுற்றப் பூஜித்தார்? எகஇ

அவருடைய சிறப்புற்ற ஆசிரமம் எங்கு விளங்குகின்றது? ஓ, குரு
 வே, இவையெல்லாவற்றையும் பற்றி விரிவாக ஆதிமுதல் அடியேனுக்குக்
 கூறவேண்டும்”. அயஇ

என்று வீரசேனமகாராஜன் வினவ, சங்கமாமுனி மறுபடியும் கூறத்
 தொடங்கினார்:— ஓ, வீரசேனமகாராஜனே, தாங்கள் என்னிடத்தில்
 பிரச்னம் பண்ணியதான ஆதிபராகத்தியின் திவ்யசரித்திரமானது வெ
 ரு விசித்திரமாகவும் மகாபாவங்களைத் தொலைக்கின்றதாகவுமிருக்கின்றது

அக்குகையின் முன்பாகத்திலிருக்கின்ற மகாபரிசுத்தங்களான இஷ்டா
என்றும் உளர்ஜஸ் என்றும் பெயர்கொண்ட கெடிய தடாகங்களில் ஸ்நா
னம்பண்ணி சந்திரசூரியர்களை வந்தனம்பண்ணி அவ்விடத்துக்காவற்கா
சர்களை யெல்லாம் வெகுமதித்து கும்பமாமுனி ஸ்ரீநாமராதேவிபுடன்
குகையிற் பிரவேசித்தார். ௧௧

விருக்ஷங்களில் கோகிலங்கள் பஞ்சம ஸ்வரத்தை கானம்பண்ணுகின்றன, கொழுத்தவண்டிகள் நீங்காரஞ்செய்கின்றன, ஏழுகோடி மகாமந்திரர்கள் தேனீக்களுடையவும் பறவைகளுடையவும் ரூபம்பெற்றுக் கோலாகலத்துடன் நீங்காரஞ்செய்து திக்குதளை முழக்குகின்றன. அவ்விதமான சடங்கமானது கரைகளில் பாலகூரியனால் பஞ்சள் நிறமான ஒளியைப்பரவச்செய்தும் வஸந்தரூபம் மன்மதரூபம் நான்குபுறத்திலுங்காப்பாற்றப்பட்டும் ஓராஜனே, மனைவிகளுடன் சேர்ந்திருக்கின்ற சித்திரகேது முதலான பிரமதகணத்தலைவராலும் நான்குபுறத்திலும் எச்சரிக்கையாக காக்கப்பட்டும் மரதகப்பச்சையான இலைகளால் அலங்கரிதமாயும் அமுதத்தைப்பழிக்கின்ற கணிகளால் சிறப்புற்றுமிருக்கின்ற தங்கலாழைக்கட்டடங்களாலும் விடுந்த மல்கள் நிறைந்த பற்பலவிருக்ஷ வர்க்கங்களாலும் சுற்றிலும் சிங்காரமாக விருந்தது. கள

தங்கமயமான அழகிய ரத்தசந்தனமரங்களால் கரைகளில் குளிர்ந்த
தமிழல் தங்கியதும் அம்ஸம் வாரலங்களால் வீற்றிருக்கப்பெற்றதும்

ஈகஸ்ய வாஸோதஜாம் ஸிவவயங்கவதி-கீழ்
 உதாஸ்யம் வனுவிஃ ஸுகெஷெஷெ-புதநம் யதூஷ்யதே||
 வனுசுத்ய வரா யதூ வனுதாஸ்வவெஷெரொ||
 யதூ கடுஷூராகவூர ஜாயதே ஸாஹவீ கரா|| உச
 தாஷ்யஷா வராஸா தஜஸுஷா ஹாஸ்ய தாஷிஷீழ்||
 மொவாஸூரூநிஷா யிஷாஸு ஸாஸாராயு கெஷூஸீழ்|| உச
 தாஷ்யவண-ஷா ஸாஸாய-தஷ-ஷாஸ வாரெஷூஸீழ்||
 சுதஷ்ய||
 ஸாஸ ஜ்யாஸதூ வாவகுரொ ஈகஸீக்ய தவராஹவெ|| உச
 ஸாஸாஸீகீர-ஸூரணி ஸுஸீஷ கீஸாஹவி||
 ஈ-ஸிதாண வஸாஸார தாஸிஸாஸிஷி ஷெஷிநாஸு|| உச

உத்தராமனாமென்று பெயர்கொண்டதுமான அக்காயலில் அகஸ்தியமு
 னி ஸ்நானம்பண்ணி ஸமீபத்திலிருக்கின்ற ஸ்ரீபுரத்திற்குச் சென்
 றார். உச

ஆ! பரமசிவனாகின்ற கட்டிலில் எழுந்தருளி வீற்றிருக்கின்றவரும்
 பரமானந்தரு ினிபாயுமிருக்கின்ற பராசக்தியை அகஸ்தியமாமுனி தரி
 சனம்பண்ணினார். உசஇ

யாதொரு பராசக்தியிடத்தில் குக்குமங்களாயிருக்கின்ற நான்கு ஐந்து
 கோணங்கள் ஏன்றுசெ ந்தகாணப்படுகின்றனவோ, யாதொருபராசக்தி
 யிடத்தில் சிவசக்தி ஸ்திதி ஸம்ஹாரம் அதுக்கிரகம் திரோதானமென்
 ற ஐந்து கிரத்திரங்களில் ஜக்கிரதை பெற்றிருக்கின்ற பிரம, விஷ்
 ணு, நத்திரன், முதலான பெரியோர்கள் பஞ்சதாம் (= ஐந்து)கண்முத
 லான இந்தி யக்கிரின் தன்மையைப் பெற்றிருக்கின்றனரோ, யாதொ
 ரு பராசக்தியிட தினின்றுக் காரிசுவரநடைய மடியில் வீற்றிருக்கா
 ளின்ற சிவசுலையானது உண்டாகின்றதோ, அப்படிப்பட்ட பரமானந்தப்
 பிரவாகமாகின்ற உமு அவடிவடபெற்ற பராசக்தியைக் கண்டு லோபா
 முத்திராதேவியுடன் குப்பமாமுனி பூசைசெய்து வந்தனம்பண்ணி ஸ்ரீ
 சாயிராணி தவியுடன் வருமாறு ததிசெய்யத்தொடங்கினார்:—உசஇ

“காரீய, உதயஞ்செப்துகெண்டிருக்கின்ற கருணையின் பிரவாகமு
 தைப்பவனே, குறவாலற்றவனே, ஜனனமரணங்களையறுக்கின்றவனே,
 நத்திராத்தினியே, ஓசாம்பவி, தயை செய்யவேண்டும். உசஇ

பாபஸமுத்திர டேவி க்கின்ற ஸம்ஸாரத்தைத் தாண்ட விருப்பமு
 டைய பிரானிகளுக்கு நீ துடுப்புபோலிருக்கின்றாய், மாயையாகின்ற

வழித் தல் ஸத் தல் வான்பாவல் யெய்யீழ் ஹநீஃஸா|| ௩௫

யாதொரு பதஞ்சே-தியான உன்னைத் துதிசெய்ய யோக்கியமாகவும்

பதவஸுரணீரஹம் ஸதாராராயபி ப - நஃ

பேயுதத்யுமதள ரீதஃ ப்ரஸீடி வாரபெவெத்

௩௬

புலீடி விஜநதி புலீடி புலணாகிகெ

விவசுநாநாலியகுகொணெ

வாணிஸுலாயுகு தவணுபாரணெ

புலலஸுலாநதெ புலீடி

புகுஷு வாராங்குஸவதூஹெ

௩௭

ரீதஃ புலீடி ரீதபாபவதவீடு

ரீதாவிஸுஷகயபா ருவிதபுலெ

வணுபுலெஸுரரீணுஸுலெ

பேயு ரீதஃ கபுப ரீதாராஸு

௩௮

புலலஸுரணீரஹம் ஸதாராராயபி ப - நஃ

ஸத்தியமாகவும் முடிவிற்கேரவேண்டிய வஸ்துவாகவும் இரவும்பகலும் தியானம்பண்ணத்தகுந்தவளாகவும் ஜோதியாகவும் ஆதியுவதி ரூபமாகவும் கூறுகின்றனரோ, அப்படிப்பட்ட உன்னை மீண்டுமாரா திக்கின்றேன். ௩௯

ஓ, மகாதேவியே, யாதொருகதியுமில்லாத என்னிடத்தில் தயையெய்ய வேண்டும். ஓ, பரதேவதையே, தயையெய்யவேண்டும். ௪௦

ஓ, லோகமாதாவே, ஒக்காரரூபினியே, தயையெய்யவேண்டும். ௪௧ இசரணமடைந்தோர்களுக்குக் கற்பக்கொடியே சிறந்த பாசம், அங்குசம், பத்மம் (தாமரைமலர்) இவைகளைத் திருக்கைகளில் தரித்திருக்கின்றவளே, ஐந்து கணைகளெனக் கூறுகின்ற (அரவிந்தமுதலான) மலர்களைப் பழிக்கின்ற விரல்களுடைய திருக்கைபூண்டவளே, ஸ்ரீசக்கிரத்தின் திருகோணங்களை பற்பல விதமாகப் பகுத்தருள்புரிக்கின்றவளே, தயையெய்ய. ௪௨

தாயே, மலயபர்வதமாகின்ற பத்மபீடத்தில் வீற்றிருப்பவளே, விசேஷமான மாயையின் ஒருபாகத்தால் உலகத்தைச் சிருஷ்டித்தவளே, பிருதிவி, அப் தேஜஸ் வாயு ஆகாயம் அல்லது சிருஷ்டி ஸ்திதி ஸம் ஹாரம் அதுக்கிரகம் திரோதானமென்ற ஐந்துகளுக்கு ஈசுவரனாகவுமிருக்கின்ற பரமசிவனாகின்ற கட்டிலில் வீற்றிருக்கின்றவளே, விரைவாக அடியேனுக்கு மங்களத்தை அல்லது வெளிச்சத்தை யளித்தேவீண்டும்." ௪௩

என்று லோபாமுத்திராதேவியுடன் அகஸ்தியமாமுனியால் துதி

வலிகெடுத்தும் ஹவெய ஸ்ரீதம் ஸஜீனாஜஸ்யொஜதழ்
 கூலிவ் பெஸெ சீசுபுஸாஜிவ்வொ ந ஹவெஸுணாபு|| சக
 டுவி-க்ஷஹயஸுனாபராய ஸிஷ்டாடியம் வரொ|
 கடிாவிடிவி டா ஸஜு-சீசுவது ஹகெ வராவஹம்|| சஎ
 ஸவெ-து ஹ ஸுவிந் ஸந்த- ஸவெ-து ஸந்த- கிராஜியம்||
 சீ வியது ஜநம் வாவவாராவஹயாடியம்|| சஅ
 ஹயது ஹ ஹவ-ஜமதார விரம் ஜீவந்த- ஜினவம்|
 ஹயது ஹ ஹயுராணி சீ வுஸாஜாநுஹாரீ-நெ|| சக
 கடி- வரண-தெ- உதெ- ப-ஹ-தெ- விஜயாஹ்யெ|
 வரஷா சீசு-நஜீ- வுணா- வுயா-த- வர-ணா-யயழ்|| சய
 சுஸு-ரம் சுருதயெ பெலீ ஸீ-நி-த-து ஸநவாயிநீ-
 ஹவ-து ஸவ-துஸஸு-நி ஹவ-நி விவி-யா-ந-வி|| சக
 ஸஜீன-தொ சீஹா நடி-ரம் வ-வ-ஹ-ஹ-யயம் வரா-ரி|
 ஹதி ஹ-ஹ-ஷ-ஹ-ய-யா பெலீ பெவவரா-வி-தா|| சஉ

எண்பது மையில் தாரம் சுற்றளவுகொண்ட பூமியானது சித்தபூமியாகப் பவிக்கக் கடவது. சடுஇ

என்னுடைய கிருபையினால் இவ்விடத்திலிருக்கின்ற மானிடர் களுக்கு யாதொருவிதமான பஞ்சம் பீதி மனவருத்தம் மாரி (பிளேக்கு) வை குரி முதலான தீங்குகள் ஒருபொழுது முண்டாகமாட்டா. ஜனங்களுக்கு அவமதிப்பும் உண்டாகமாட்டாது- சஎ

எல்லோரும் சுகிகளாக விருக்கக் கடவர், எல்லோரும் பிணியற்றவர் களாகவும் இருக்கக்கடவர். ஒருபொழுதும் ஜனங்களுக்கு பாவம் பீதி அவ மதி முதலானவை உண்டாகமாட்டா. சஅ

எல்லோருக்கும் நன்மையுண்டாகுத, சகலமானபிராணியும் நீடியகா வம் வாழ்ந்திருக்கக் கடவது. ஒ, மாமுனியே நம்முடைய அதுக்கிரத்தி னால் தங்களுக்கும் மேன்மையுண்டாகக்கடவது. சக

விஜயமென்று பெயரோடு கூடிய மகாபரிசுத்தமான இந்தச் சுபலக்கி னத்தில் இந்த தாமிரபர்ணீயானவன் மகாநதியாகப் பவித்துச் சமுத்திர ராஜனோடு சேரவேண்டும். சய

இம்மகாநதியின் இரண்டு தீரங்களிலும் லட்சுமீதேவி குற்றவில்லாம லெக் காலத்திலும் வாஸம்பண்ணக் கடவன். ஸகலவிதமான பூண்டுகளும் கனிகளும் சிறப்பாக வுண்டாகக்கடவன. சக

இம்மகாநதியின் நான்கு புறத்திலும் மூலிகை களுமுண்டாகக் கடவ

ஸரோஸிஷ்டாரஸா தாஜ்ரேணாஜேஷ்டுமெனெஷ்டுமெனெஜ்ஜி
 தவதா வுஷ்டாங்கமமெர ஹவமெ ரிணிகுணெனெ|| ௫௩
 ஜிதாஜிணியெ வீமெ நியாய ஜெயாதஜி|| (௫௫௩|| ௫௪
 கையுஷிணு கஸ்யாஸாரொரெ: ஸவீமெனெ: கஸ்யஸம்ஸு
 வ துஸ்கேஷ்டுதொயெஸு ஹேகேஷ்டுஸஸாஹுமெனெ:
 கையுஷிணு நு கிமணாஃ ஸிபாஸு ஸதகாடியம்|| ௫௫
 கையுஷிணு தபா தாஜ்ர ஹரிஸுஹவாஸுமெனெ:
 வயஸ வரகேஷ்டுராணீ ஸாக்ஷாஜிவ ரிஹேஸுரீ|| ௫௬
 ஸகவீணையரா ஸம்ஸஸாஸீரஹயாரிணீ||
 ஸயபுரஹாரணஸம்ஸயாகா தரஹீ காணுந்ரஹாணா|| ௫௭
 ஸெஷ்டிரா நாஜிமெனெஷ்டுஷ்டிரா நாஸாஸாரஸ ரொரெ:
 மெதஜ்ஜ த்ரஸாஸாஸா வாரிஸுயபிஜிதா|| ௫௮
 ஸவீஜநஸாஸாஸாஸா மொகதஜ்ஜ ரிவாஸாஸா||

ன். என்று திருமுர்த்திகளால் வந்தனாளிக்கத்தகுந்த பராசக்தியான
 வன் ஸந்தோஷமாக திருவாய் மலர்ந்து தாமரைத் தண்டுபோல் மிரு
 துவான கைகளால் ஸ்ரீதாம்ரபர்ணியை முத்தமிட்டு ஆவிக்கனம் பண்ணி
 னான். ௫௬இ

பிறகு விருஷாங்ககரத்தில் நவரத்தின விமான [கர்ப்ப கிரகத்தின்
 கோபுர] த்தால் அலங்கிருதமான ஆலயத்தில் நவரத்தினங்களாற் ச
 மைந்த திவ்வியமான பீடத்தில் மலயராஜகுமாரியை உட்காரவைத்து
 பராசக்தியானவன் பொற்குடத்தில் சிறைத்து அமுத தைப் பழிக்கின்ற
 புண்ணிய தீர்த்தத்தினால் அபிஷேகஞ்செய்தான். ௫௭

அவ்வாறே ஸனகன் முதலான மாமுனிகளும் சித்தர்களும் பிரம விஷ்
 ணு. இர்திரன் முதலான முப்பத்துமுகக்கோடி தேவதேவர்களும் நான்குமுத்
 திரத்தினின்றும் பொற்குடங்களில் சிறைத்திருந்த தீர்த்தங்களினால் அ
 பிஷேகம் பண்ணினர். ௫௮இ

அப்பொழுது ஸ்ரீதாம்ரபர்ணியானவன் பீதாம்பரவஸ்திரந்தரித்து
 (பில்லக்கு முதலான) ஸகலமான ஆபரணங்களைத் தரித்து முத்தா
 ஹாரங்களையணிந்து கஸ்தூரிதிலகமிட்டு கிளி, வீணை, சங்கு, பத்மம்
 இவைகளைத் திருக்கைகளில் தரித்தும் தங்கச் சற்றைத் பழிக்கின்ற தே
 கசோபையால் தக, தக, வென்று ஸ்ரீதேவிபோல் ஒளியைப்பரவச்செய்
 வ, மணிமுக்கை முதலான தோழிகள் குடைபிடித்து சாமரைகள் வீச

தாவதாதிபிஷாஹ்ஃ வீரயபோணா வநதீவநஃ || ௬௫
 குடிபெஸ கபாபிஷா வரவாஹயித சிஷதா
 தாவநாதிமணாஹிஷா வரவாஹயித சிஷதா || ௬௬
 வரவாஹயித சிஷதா வரவாஹயித சிஷதா || ௬௭
 விஷாஹிஷா வரவாஹயித சிஷதா || ௬௮
 விஷாஹிஷா வரவாஹயித சிஷதா || ௬௯
 விஷாஹிஷா வரவாஹயித சிஷதா || ௭௦
 விஷாஹிஷா வரவாஹயித சிஷதா || ௭௧
 விஷாஹிஷா வரவாஹயித சிஷதா || ௭௨
 விஷாஹிஷா வரவாஹயித சிஷதா || ௭௩
 விஷாஹிஷா வரவாஹயித சிஷதா || ௭௪
 விஷாஹிஷா வரவாஹயித சிஷதா || ௭௫
 விஷாஹிஷா வரவாஹயித சிஷதா || ௭௬
 விஷாஹிஷா வரவாஹயித சிஷதா || ௭௭
 விஷாஹிஷா வரவாஹயித சிஷதா || ௭௮
 விஷாஹிஷா வரவாஹயித சிஷதா || ௭௯
 விஷாஹிஷா வரவாஹயித சிஷதா || ௮௦
 விஷாஹிஷா வரவாஹயித சிஷதா || ௮௧
 விஷாஹிஷா வரவாஹயித சிஷதா || ௮௨
 விஷாஹிஷா வரவாஹயித சிஷதா || ௮௩
 விஷாஹிஷா வரவாஹயித சிஷதா || ௮௪
 விஷாஹிஷா வரவாஹயித சிஷதா || ௮௫
 விஷாஹிஷா வரவாஹயித சிஷதா || ௮௬
 விஷாஹிஷா வரவாஹயித சிஷதா || ௮௭
 விஷாஹிஷா வரவாஹயித சிஷதா || ௮௮
 விஷாஹிஷா வரவாஹயித சிஷதா || ௮௯
 விஷாஹிஷா வரவாஹயித சிஷதா || ௯௦
 விஷாஹிஷா வரவாஹயித சிஷதா || ௯௧
 விஷாஹிஷா வரவாஹயித சிஷதா || ௯௨
 விஷாஹிஷா வரவாஹயித சிஷதா || ௯௩
 விஷாஹிஷா வரவாஹயித சிஷதா || ௯௪
 விஷாஹிஷா வரவாஹயித சிஷதா || ௯௫
 விஷாஹிஷா வரவாஹயித சிஷதா || ௯௬
 விஷாஹிஷா வரவாஹயித சிஷதா || ௯௭
 விஷாஹிஷா வரவாஹயித சிஷதா || ௯௮
 விஷாஹிஷா வரவாஹயித சிஷதா || ௯௯
 விஷாஹிஷா வரவாஹயித சிஷதா || ௧௦௦

வியானவன் ஸந்தோஷத்துடன் தீர்த்தரூபம்பெற்றுப் பிரவதிக்க ய,
 னப்பட்டு தன்னுடைய கருபாதிமுண்டியால் அடிக்கடி கருணையை
 ளிப்படுத்தினான். ௬௫௮

உடன் அந்தக் கிருபையைத் தெரிந்தகொண்டு முனிகணங்கள், ௬௫௯
 தர்கள் தேவர்கள் குகிகள் இவர்களுடைய விரும்பும் தக்கருடைய விருப
 பம் கைகூடாவின்றபடியால் “நன்கு” நன்கு” என்று ஸந்தோஷமாகக்
 கூறினர். இதைத்தெரிந்தகொண்டு பிரம், விஷ்ணு, ஹமக்கிரீஷ்,
 இந்திரன். இவர்களும் மற்ற தேவர்களும் பற்றல கீரமுடைய வர்
 னங்களிலேறி ஆகாயத்திற் கூட்டங்கூட்டமாகக் கூடினர். கந்தர்வர்கள்
 வீணையெடுத்துச் செவிகளுக்கு மதுரமாகக் கானப்பண்ணினர். ஸர்
 புண்ணியகதைகளைக் கூறினர், இவ்விதம் ஏதாவத்திதண்டான கோ
 னியானது பர்வகாலத்தில் கடல் கோஷித்தாற்போல் முழங்கிற்று. ௬௬௦

இவ்வாறு ஜனங்களானந்தம்பெற, லோகமாதாவான ஆதிப்பரரசுதி
 யானவன் “ஓ, நீ பிரவதிக்கலாம்” என்றுத்தரவுசெய்ய, இந்த ஆச்சரி
 யத்தைப் பார்பதற்காக, ஜனங்கள் மௌனமாகக் கண்ணுற்றுச் செவி
 யுற்றிருக்க, ஸகலமான ரிஷிகளும், ஸ்ரீதாம்ரபர்ணிடேவியை ஸ்பரிசித்
 து வருணகுத்தமுதலான குத்தங்களை ஓச, திமிரென்ற அண்டகோனத்
 தைப் பிளக்கக்கூடிய தொனியில் ஒரு முடிக்கமுண்டகவே, பெருவென்
 ளக்காணப்பட்டது. ௬௬௧

விஹாநாடிஸிஜிதொ ஜலவஃ ஸிஜிஸித||

எகஇ

தடிஸவவராஜிஜாதரவஃ

நாநாஜிஜொகிததொநாநாநா

கிஷிஷிஜாஜிஜாநாநாநா

விஜாதஜெகஃ ஸிஜிஸிதொதொ

எகஇ

உஜாவஜிஜிஜிஜிஜிஜிஜிஜிஜி

ஜிஜிஜிஜிஜிஜிஜிஜிஜிஜிஜி

உஜிஜிஜிஜிஜிஜிஜிஜிஜிஜி

ஜிஜிஜிஜிஜிஜிஜிஜிஜிஜி

எகஇ

வாஜா ஹரவிஜிஜிஜிஜிஜி

வஜாதாவிஜிஜிஜிஜிஜிஜி

ஜெஜிஜிஜிஜிஜிஜிஜிஜி

ஸாஜிஜிஜிஜிஜிஜிஜிஜி

புஜிஜிஜிஜிஜிஜிஜிஜி

ஸாஜிஜிஜிஜிஜிஜிஜி

ஜெஜிஜிஜிஜிஜிஜிஜி

ஜிஜிஜிஜிஜிஜிஜிஜி

எகஇ

அந்தப்பிரவாகத்தினின்றும் அந்தத்தினங்களைப்பதித்து "தக தக" வென்று ஒளிவீசிக்கொண்டு ஜோலிக்கின்ற தங்கவிமானமொன்று முதலாவது அல்லது கிழக்குப்பாகத்திற்கிளம்பிற்று. எயகஇ

அந்த விமானமானது உயர்ந்த கொடிகளால் ஆகாயபரியந்தம் உன்னதமான அக்கிரபாகத்தோடிகூடியும் தடித்த போல்மரத்திற் சேர்த்துப்பூட்டப்பட்ட விசையுள்ள வெள்ளைக்குதிரைகளால் விளங்கியும் நான்குபுறங்களிலும் கட்டப்பட்ட சிறிய கண்டைகளோடு கூடியும் அவர்களுடைய முன்பாக மைனாபர்வதம்போற் கிளம்பிற்று. எயகஇ

லோகநாதனார் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு விடத்தில் உத்தரவுபெற்று வாதாபிசத்துருவான அகஸ்தியமாமுனி லோபாமுத்திராதேவியுடன் பராசத்தியை வந்தனம்பண்ணி உத்தரவுபெற்று ஹயக்கிரீவன் முதலான மாமுனிகளுடன் சிறப்புற்ற விமானத்தை வலம்வந்து அதிலாரோகணஞ்செய்ய, அந்த விமானமானது ஜனங்கள் பின்னொடர், சிறப்புற்ற கிழக்குதிசை கோக்கிப் புறப்பட்டது. எகஇ

ததூரயிகா ப்ரஹ்மரொகோத்யம்
 ப்ராவ்ரஸாடா மயஸ்ய வஹீர்
 நாராயணமெதந்நுலிநாயதாஷாஸ
 ஸரீஸுஸஞாவவதஃ ப்ரஸஹாஸ||

அக

சூகீணபுஷ்பபூகராஸிஸளவெவம்
 ப்ராயாஸ வஹ்ம் ஸுஜநவக்யரோமபுட
 ஸரீஜதஃ ஸாஜஸரீஸுதாவம்
 ஸரீஸுஹஷபூலிநவபுணாடி||
 உதிஸீதாஸ்திவணீரோஹாதேஜ் ஸாரோய்யாயம்||

அஉ

||ஸய வனகாடிஸாராய்யம்||

வீரஸெதஃ

ப்ரஹ்ம ப்ரஸஸ்தித்யுதஃ ஹவதா மதபுஜீத்யுதஃ |
 கெந வா கிரிபுதம் பவபுஜம் ததூ வித்யு கிரீஜுத்யு||

க

இரண்டு யாமகாலமாக அதைப் பூரணம் பண்ணி பாணருபினியான
 ஸ்ரீநாராயணன் தாபத்தைவிட, அவருடைய அநுக்கிரகம் பெற்றான்.

அந்தப் பாணதீர்த்தத்தினின்றும் இம்மகாநதி தேவர்கள் மலர்மழை
 பொழிய, நான்கு புறத்திலும் தாபத்தைத் தீர்த்ததுக்கொண்டு, ஸகலமான
 ஜனங்களும், ஸந்தோஷமடைந்து புகழ்த்துகின்ற தொனியானது முழ
 ங்க, முனிசிரோமணியான அகஸ்தியமாமுனியின் விமானத்தை அனு
 ஸரித்துச்சென்றான். அஉ

பத்தாவதத்தியாயம் முற்றிற்று.

அத்தியாயம் ௨௧

வீரசேனமகாராஜன் வினவுகின்றான்:—

“ஓ, உத்தமனே, தாங்கள் அந்தப்பள்ளமானது மிக ஆச்சரியகரமாக
 விருங்கின்றதென்று தெரிவித்தீர்களே; அந்தக் குழியானது யாராலுண்
 டெண்ணப்பட்டது? அதிலென்ன விந்தை? க

உலகதாவி ப்ருவாஹண வகுண-ம் யாஜ்ஞயாஜ கயபு|
 ஹரிஃ ப்ருஸாஜிகரொகதாஜ்வண-ஃரார் கயபு-மெ|| உ
 த-ஹி-ஃ க்ஷிஸெஸெஷண வடி விஸூயபு-மெ ம-ரொ|
 ந த்ருஷி-ஃபமது-ஜி ஜ-ஷணவி கயாஸ-யாபு ஈ
 ஸ-ஃ

ஸ்ருணு ராஜந ப்ருவக்ஷாதி கயா-மெநாவவா தீதீ|
 வ-ரா க்ருதய-மெ மொகெ லீ-பு-ராமெந திஸா-மெ-||
 மெவாஃ வர-ஸ-ம் த்ரு-ஃ-ஸ-ம்-கர-ம் ஸ-ரண-ம் ய-ய-||
 க்ஷா-ஸ-ம் த-த-ஷ-ஃ-ம் வீ-ர-ம்-ஃ-ப்ரு-த-வ-வா-ந-|| இ
 ர-ஸா-ர-யொ ஸ்ரு-ஹ-ஸ-மெ-தா ர-த-ஸா-ந-ம்-ஸ-ர-ஸ-ந-||
 ஸ-ஹி-ஃ-ம்-ஸா-ண-ஃ-ர-ஃ-ய க்ஷா-ஹ-வ வ-ரா-த்ரு-ய-பு|| ஈ
 வ-ரா-ஹ-க உ-தி-வ்ரா-தி-ம்-மெ-மெ-மெ-த்ரு-மொ-க-ஃ-ம-பு-
 ஸ-ரா-ம்-த-கொ-வ-ஃ-ம-ந-ம்-ஸா-ண-ஃ-பு-ஷ-ஃ- வ-ரா-ம்-த-ஃ-|| எ
 க-த்ரு-வி-ஸ-ஃ-ஹ-மெ-மெ-மெ-நி-ப-யெ-ஃ-ம-யா-வ-மெ-|

எவ்வாறு இரண்டு யாமகாலம்பூராவும் பெருவெள்ளத்தில் விழுந்து
 பெருகிற்று? ஒழுனியே, ஸ்ரீஹரியானவர் எவ்வாறு தாமிரபர்ணிதேவிக்
 குக் கிருபைகூர்ந்தார்? உ

அவையெல்லாவற்றையும் பற்றி அடியேனுக்கு விரிவாக ஒருருவே,
 கூறவேண்டும். தங்களுடைய கதையாகின்ற அமுதத்தைப் பாணம்பண்
 னியும் அடியேன் திருப்தியடைகின்றேனில்லை.” ஈ

என்று வீரசேனமகாராஜன் வினவ, சங்கமாமுனி கூறுகின்றார்:—
 கேளும் மகாராஜனே, கூறுகின்றேன் பாவத்தைப் போக்கக்கூடிய புண்
 னியகதையை. முற்காலத்தில் கிருதயுகத்தில் அசுரர்களால் உலகம் வ
 ருத்தமடைந்து கொண்டிருக்க, தேவதைகள் நடுநடுக்கிச் சங்கரனைச் ச
 ரணமடைந்தனர். சஇ

சரணமடைந்த தேவதைகளுக்கு அபயதானமளித்து வீரனான வீரருத்
 திர மூர்த்தியானவர் பூமியை இரதமாகவும் பிரமனை ஸாரதியாகவும்
 மகாமேருவை வில்லாகவும் விஷ்ணுவைப் பாணமாகவும் தரித்துத் திரி
 புரர்களென்ற அசுரவீரர்களை வெரித்து “புராந்தகன், புரசத்துரு”
 என்ற பட்டப்பெயரை மூன்றுலகமறியும்படியாகப்பெற்றார். சஇ

பாணம் திரிபுரர்களைச் சம்ஹாரம்பண்ணியும் கோபாக்கினி சமனமா

அறிவிருந்து நீர்க்குமிழிகள் கிளம்புகின்றதினால் தண்ணீர் தளைக்கின்றது போலிருந்தது. உண்ணத்தைச் சகிக்கமுடியாமல் ஜலஜந்துக்களெல்லாம் நான்கு புறத்திலுங் கிளம்பின. ஆகாயமுழுமையிலும் தாபம் வியர்பிக்க, தேவர்கள் சித்தர்கள் யக்ஷர்கள் குகிகர்கள் பதகர்கள் உரகர்களெல்லாக் கூட்டங்கூட்டமாகவோடி நடுநடுக்கி மனங்கலங்கியபடியால் கீமதகர்ச்சிதம் போல் அவர்களுடைய கூக்குரலுண்டாயிற்று. யசுதி.

உஹாநாடிஷ்டஹவநெவாநாரீவமஜததாபு।
 டிபெஷ்டஹதம்ஸவெபு வித்யாகுநா ஷஹவிரொ|| கடு
 வரிவ்யத்யு விஜாநனடிமஹேஷ்டா மேகிஸததீ||
 சுதாஜிவிராவாஸெடிம் ஹயமீயவம் உஹாபுஸம்|| கடு
 சுகஸிகிரிடிம்வித்யம்ஹமவநு கெநகஹதாநா।
 உபாநாரீவவஸ்யாநி கயுதாஹே காதஹவவாகு|| கடு
 ஹயமீயவம்
 ஸுணு ஸுஹநு புவக்யாநி விவித்யஸ்யாஸ்ய காரணபு।
 வாரா வாரஹொஹெனவ நிடிபெஷ்டஹவபுத்யபெ|| கடு
 சுபாநா கொவடிஹநம் வானம் நாராயணாதக்யு।
 ஹயெஷ்டநஹாமதெபு ஸாமெஷ்டு ஸங்கதிவ்யாஜிவம்|| கடு
 ததாவஸந்திகரணி தாஜிவணிபு ஸயாதிசு||
 ஸிவபீதிகுசீஹேஷ்டா ததாவஸாயிஷ்டி|| உய

இவ்விதமான செய்கையைக்கண்டு சகலமானபேர்களும் சித்திரத்தில் வரையப்பட்டவர்கள் போல் அசைவின்றிருந்தனர். கடு

உடன் அகஸ்தியமாமுனியானவர் தன்னுடைய விமானத்தைத் திருப்பி கைகூப்பி மகாபிரபுவாகிய ஹயக்கிரீவமுனியை நோக்கி, வருமாறு வினவுகின்றார்:— கடு

“ஓ மாமுனியே, இதென்ன வாச்சரியம் திடீரென்று விளைப்பில்லா மலுண்டாகின்றது? இவ்விதம் நேரிட்டகாரணமென்ன? ஏதோ தீக்குண்டாவது போலிருக்கின்ற படியால் இதைப்பற்றி பெனக்குக் குணகலமாகக் கூறவேண்டும்.” கடு

என்று அகஸ்தியமுனி வினவ, அடக்கிரீவமுனி கூறத்தொடங்கினார்:--

“ஓ உத்தமனே, கேட்க, கூறுகின்றேன் இந்தவியப்புக்குரிய காரணத்தை முற்காலத்தில் ருத்திரனால் திரிபுரர் என்ற அசுரவீரர்கள் தகிக்க பட்டிருந்தபொழுது, ஸ்ரீ நாராயண ரூபமான பாணமானது அதன் சக்தியை அவ்வீரர்களிடத்தில்த் தாக்கியும் கோபத்திற்குக் குறைவுவந்து சாந்தமாகாமல் ஜொலித்துக் கொண்டிருந்தபடியால், ருத்திரன் மகாபுண்ணியமான மலயபர்வதத்திலொரு குழியில் உஷ்ணசாந்திக்காக பாணத்தை வைத்திருந்தார். கடு

இப்பொழுது அவ்விதமான பாணதாபத்தைத் தீர்ப்பதற்காக, அமுத ரூபினியான ஸ்ரீதாம்ரபர்ணியானவள் சிவனுடைய சந்தோஷத்தின்

என்று முனிசிரோமணிபாகிய அயக்கிவ முனிகூற, சூரியன்போல் அந்தக்கணையானது வெளிச்சத்தைப் பரவச்செய்துகொண்டு சூழிலிட்டு வெளிப்பட்டு விமானத்திலேறி ஆகாயத்திற்கினம்பி மூன்று லோகத் தையும் ஒளிபெறச்செய்தது. உகதி

ழிவிவகுள ஜெனவவூ பூஸவபுத ஜெனவூந்|| ஈச
 ஜெனவூ ஸ்வேஸு வாவவீ உண்டநாவகநுகா|
 தகூண்டநவயாவூயாதூயபூணவூவாஹிநீ|| ஈடு
 கூவிடபெனூஸூராவூ கூவித ததி நிதிமா|
 கூவிதூஜெனவூ ஸ்வயந்தீ தாரமெம் ஸூரெனரிவ|| ஈன
 ஹவந்தீவ ஸூரெனவெநாவெநூதூதூதூவ கூவிதூவிசு|
 ஜெனவூ தீவ ஸூரெனவூசூசூஸூராவூ ஈச|| ஈள
 காவூஜவதநா ஜீநநயநா ஹஜவீவிகா|
 ஸூவத-தநாவிததாபூர வெநவபூஜவீதாரவாரா|| ஈஅ
 உருவாகூநவதீ ஜெனவூநவகூண்டூ|| ஈக
 வூரெனவகூவிதூதி ஜெனவூகூராவூ|| ஈக
 தாரமவூ ஸூரெனவூநவவூதூஜெனவூநவ|
 கூவிதூஜெனவூதூதி ஜெனவூவூ வூரெனவூ|| ஈய

ஸகல பாபத்தையுந்தொலைக்கின்ற மலயராஜகுமாரியானவள் அகஸ் தியமாமுனியின் ரதத்தைப் பின்னொட்டுப் பிரவகித்தாள். ஈடு

ஸ்ரீ தாமிரபர்ணியானவள் பெரிய குன்றுகளில் ஏறினாள், சிலவிடத் தில் பாறைகளினின்றும் விழுந்தாள், சிலவிடத்திற் கைகள்போல் விளங் குகின்ற திரைகளால் மோதினாள். ஈக

நுரைகளோடுகூடிச் செல்லுகின்றதைப் பார்த்தால் ஸ்ரீதாமிரபர்ணி தேவி நகைக்கின்றவள்போலவும் மேடுபள்ளங்களில் உயர்ந்து தாழ்ந்து செல்லுகின்றதைப் பார்த்தால் நடனஞ்செய்கின்றவள்போலவும் “கள, கள” வென்ற சத்தத்துடன் செல்லுகின்றபடியால் அவள் பேசுகின்றவள் போலவும் பிரவகித்தாள். ஈள

ஸ்ரீதாமிரபர்ணியானவள் தாமரைமலராகின்ற வதனத்தோடும், மச் சங்களாகின்ற கண்களோடும், திரைகளாகின்ற கைகளோடும், சுழியா கின்ற நாபி (கொப்புள்) யோடும் நுரைக்கூட்டமாகின்ற வெளுத்தவஸ் திரத்தோடும் சக்கிரவாகப் பறவைகளாகின்ற கொங்கைகளோடும், கு டைப்பாசியாகின்ற கூந்தலோடுகூடி அன்னநடையாகச் செல்வதினால் ஒரு கொழுத்த மாதாபோல் விளங்கினாள். ஈக

தண்ணீரானது திரைகளாகின்ற துதிக்கையோடும் நுரைக்கூட்டிகளா கின்ற கொம்புகளோடுகூடிச் செல்வதால் யானைபோல் விளங்கிற்று.

வெநகஜைகஸம்மஹ ஜீவததஸு வணாதிதழ்
 தரம்மஹாமாஹிரம் ஹோமிரம் ஜீவஹிதழ் || சக
 ஜீனிவீஜி-ஜிதா ஹாரிதரம் ஹிந்நெதவ
 ஜீஹாமாஹாரிவஹ வஹமணயம்வருகாஸதெ || சஉ
 சுவததவகருநிகரஹொஹுஜிஹெந்மழ்
 பாஹொமணீஹாவம்மஹாவஹி நவீஜிநவஹ || சக
 ஜீநநகருநிகரம் வெநஜிஹவஹிவஹி ||
 ஜீனிஜிஹவஹிஹிஹாரம் ஜீஹ மமநவஜிஹ || சச
 மமநவச-ஹநாநாஹிஹிஹாரம் ஜீவஹிஹி ||
 ஹாரம்ஹிஹிஹிஹாரம் ஜீவஹிஹிஹாரம் ஜீவஹிஹி || சரு
 சுவததவகருநிகரஹொஹுஜிஹெந்மழ்
 உதவாநாஹிவஹிஹிஹாரம் ஜீவஹிஹி || சக
 ஹிஹிஹிஹிஹாரம் ஜீவஹிஹிஹாரம் ஜீவஹிஹி ||

சிலவிடத்தில் பிரவாகமானது துறையாகின்ற சட்டையோடும் சுழிக
 ளாகின்ற செவிகளோடும் துறையாகின்ற உடலோடுஞ் சொல்வதினால்
 ஒரு ஸர்ப்பம்போல் விளங்கிற்று. சக

சிலசமயத்தில் பிரவாகமானது மின்னல்போன்ற நவரத்தினங்களையும்
 இடிமுழக்கம்போன்ற துறகளின் சத்தத்தையும் வச்சிராயுதம் போன்ற
 முத்தாளையும் பெற்றிருப்பதினால் மேகம்போல் விளங்கிற்று. சஉ

சிலசமயத்தில் பிரவாகமானது சக்கிரக்கம்போன்ற சுழிகளோடும் அ
 சைவுள்ள கொடிகம்போன்ற துறகளோடும் மூங்கில்குழிகள் போன்ற
 ஜலஜுந்துக்களோடும் செல்வதால் ஒரு விமானம்போல் விளங்கிற்று. சக

சிலசமயத்தில் பிரவாகமானது நகரத்திரக்கூட்டம் போன்ற மச்சந்
 ளோடும் வெள்ளைமேகம் போன்ற துறையோடும் சிலவுபோன்ற ரத்தினங்
 களி னொளியோடும் கூடியிருந்தபடியால் ஆகாயம்போல் விளங்கிற்று. சச

இந்தவினோதத்தைப் பார்ப்பதற்காக ஆகாயத்திற் கூட்டங் கூட்டமாக
 விமானங்களிலேறி வந்திருப்போர்களுடைய சிவானது தண்ணீரில்
 காணப்பட்டதைப் பார்த்தால், (அது) விசுவாமித்திர மகாரிபியாலுண்டு
 பண்ணப்பட்டதான இரண்டாவது சொர்க்கம் போல் விளங்கிற்று. சரு

இந்தப் பிரவாகமானது விசேஷமான விசுத்திரத்தை யுண்பண்ணு
 கின்றது போலவும் மகிழ்ச்சிக்கு நிதிபோலவு மிருப்பதால் தேவதைகளெ
 ஸ்லோரும் பூசைபண்ணினர், துதித்தனர், வந்தனம் பண்ணினர். சகஇ

இவ்வாறு ரத்தினமாதாவான நதியானவள் பலவிதக் கொடிகளை யிழுத்துக்கொண்டு அகஸ்திபராமுனிபிணுதடய தேரைப் பின்னொடர்ந்து சிலவிடங்களில் சர்ப்பங்களையும் சிலவிடங்களில் யானைகளையு மிழுத்துக் கொண்டு சிலவிடங்களில் வேதமாகவும் மற்றவிடங்களில் மெதுவாகவும் மச்சங்களையும் கூர்மங்களையும் முதலைகளையு மழுத்துக்கொண்டு முனிகளால் துதிக்கப்பட்டிப் பூமையைப் பரிசுத்தமபண்ணி பரமபரவனமான பர

ஊதீர்த்தக்குழியைப் பூரணம்பண்ணியபிறகு வடகிழக்காகச் சென்று புத
றில் பிரவேசித்தாள். ௫௫௫

(இந்நதி) அயக்கீவமுனியின் ஆச்சிரமத்திற்கு மேற்குபாகத்திலிருக்
கின்ற பிசங்கிலை யென்று பெயர் கொண்ட தட கத்தை ஸிறைப்பி, பா
ன்றகளில் த் தயங்கித் தயங்கி ருத்திராடவிக்கு வந்து, அப்பால் பிரமசய்
யைக்குவந்து, அப்பால் இரமாக்கிடத்திற்கு வந்து அதிலிருந்து கலைமான்
முகம்போன்ற பாறையி ருக்குமடத்திற்கு வந்து குகைக்குச் சமீபத்திலி
ருக்கின்ற குமாரகேசுததிரத்திற்கு மேற்குப காக வடக்குநோக்கி முத்து
சிலைக்குவந்து அதினின்றும் சோதிர்மணி யென்ற மலையின் நடுவாக
வந்து அதிகமான இரைச்சலுடன் பைநாகஸரவில் (கலியாண தீர்த்த
த்தில்) வீழுந்தது. ருகுஇ

இவ்விதமாகப் ப்ரவாகமானது பைநாகஸரஸ் என்ற கவியாண தீர்த்தத் தில் விழுந்தவுடன் ஆ! ஆ!! தண்ணீர்த்திவலைகள் கூட்டங் கூட்டமாகக் கிளம்ப, அருவியின்வழியாகச் சிறந்த சங்குகளும் முத்துச்சிப்பிகளும் விழுந்துடைந்தன, அருவியானது வேகமாகவிழுகின்றபடியால் அது சிறி யதிவலைதிவலையாகப் பகுக்கப்பட்டு ஆகாயத்திற்கினம்பி பகற்சமயத் தூலும் நகூத்திரங்கள் போல் வீளங்குகின்றது ௧௨௩

६५

50 51

55 56

கூ ஏ

57 58

இந்தியில் விளங்குகின்ற பெரியசுழிகள் பாதாளலோகத்தில் வலிக்
கின்ற அசுரர்கள் அல்லது ஸர்ப்பங்கள் இவர்களுக்கு இந்தியில் ஸ்

ஜயந்தீவ சிஹாஜாராணா வடு செருவி வஸந்த தழி
 சூறொமவாண்டிநா மெநகாராபுகுவிதீ|| எம்
 சுவதநாவிவிவரா நவடுஸவாடுவெணிகா|
 உகுவாகஸநவதீ விகவககேதா நநா|| எக
 ஹஸ்யாநா விஹாடுத்யுஷா விஹாரகூ நவதா உநா|
 சூராவிநீ ஷகதிராடுதெயாடுஷாவிநீ ஷனிவசுஷணா|| எஉ
 சிகரண்டுஷேகாடுஷா ஸாஸகாரா வயகுலீவ|
 வளவசியாடுஷா காரா டெவீ ஷயநாடிநீ|| எக
 மெசுவாண்டாரணீ ரஜ்யா வ.வீ மமநஸ ஜிகாடி|
 வகுரயிகா சிஹாடுதாடுயே சிஹா வாதகநாஸிமீ|| எச
 தடுஷாஜீவீ ஸசாவ்யதா ராஜா தாடிவீழ்|
 கிஸடுஷேஜீ வஸந்ஷயாடி திரணத வயதா|| எடு
 வளவசியடுஷெஸா வுகிசுஜி ஷாடிவீழ்|
 தவடுஷெஸா காரா வணாநாடி தா நீ|| எசு

நானம் பண்ணுவதற்காக எர்ப்பட்டிருக்கின்ற வழியின் வாதல்கள் போற்றோன்றின. சுகுஇ

இந்நதியானவன் மணல்திப்டாடி ிற பிருஷ்டபாகத்தோடும் றுரை யாகின்ற வெண்பட்டோடும் சுழிபாகின்ற நாயியோடும் பாசியாகின்ற கூந்தலோடும் சக்கிரவாஸ்ப்பறவைகளின்ற ஷாங்கசனோடும் விரிந்த தாமரைமலராகின்ற முத்தீதோடும் அம்ஸத்திபாகின்ற நையோடும் மச்சங்களாகின்ற கண்டனோடும் கூடி ஒருமாதுபோற்றோன்றினான். எகஇ

இந்நதியானது பறவைகளின் நாதமாகிய பேச்சோடும் ஜலஜந்துக்க ளாகின்ற நவரத்தினகசிதமான ஆபரணங்களோடும் மகரந்தமாகின்ற கொழுப்போடிகூடி அலங்கிருதையான யுவதிபோல் விளங்கிற்று. எஉஇ

இவ்விதமாக சிறப்புற்ற ஸ்ரீதாம்ரபர்ணிதேவியானவன் ககனம் (ஆகா யம்) என்று பெயர்பெற்ற பொற்றாமரைத் தடாகத்திற்குவந்து அதைப்பூ ரணம்பண்ணி, அப்பால் சந்தன மலையினடிவாரத்தோடு தொடர்ந்து கிழக் குகோக்கி மறுபடியும் வடக்குபாகமாகப் புறப்பட்டு மலயபர்வதத்தினு டைய வனபூமியைத்தாண்டி, பாண்டியதேசத்தரசர்களுடைய தவத்திற் குப் பயன்போல் வெளிப்பட்டுக் கும்பமாடுமனியினுடைய விமானத்தை

கய ஊர் சொய்யாயம்.

[illegible]

ஸ்ரீதாமிரபர்ணிதேவியானவள் பாண்டியபூமியில் விக்கிரமசிங்கபுரம்முதல் வடதிசைநோக்கி அங்கிரஸ் வனத்தின்வழியாக பாடலிவனத்தின் மத்தியபாகத்தோடு (அற்பம் மேற்குவளைவாகவடதிசைநோக்கித்திரும்பி) ஆசிரமங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிச் சிறப்புற்றி நக்கின்ற கலியாணவனம்வந்து, கிழக்குதிசைநோக்கி யேராளமான பெருக்கத்துடன் சோதிர்வனம் (செவலுக்கு) வந்து, சந்திரசாலைக்கு வடதிசையாகச் சென்ற பிரமாரணியம் வந்து கரகரக்குன்று முதல் வடதிசைநோக்கிப் புறப்பட்டு பிரம்மவர்த்தபுரத்தைக் கடந்து, ஸ்ரீபலிபுரம் முதலானவிடங்களில்

[illegible]

தெற்கு நோக்கிச் சென்று, அப்பால் தென்றிசை வளைவாகச் சென்று, சராடவிக்கு மேற்குபாகமாக அக்கினிமூலைநோக்கிச் சென்று மறுபடியும் ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்கு அற்பம்மேற்குபாகமாகக் கிழக்குமுகமாகத்திரும்பி (ஸ்ரீவைகுண்டம் முதல்த் தெற்குநோக்கி) ஸ்ரீபரத்திற்க்குவடதிசையாக நத்தவனத்துக்குத் தென்பாகமாக விருஷாடவியின் மத்தியத்தோடு (அக்கினிமூலைநோக்கி) ஜயந்திபுரத்துக்கு வடதிசையி்விருக்கின்ற காதம்பரீவனத்துக்குவந்து தெளிந்தபெருக்கத்துடன் (மூன்றுபாகமாக) சமுத்திரராஜனோடு சேர்கின்றான். அ

இவ்வாறு மலயபர்வதராஜகுமாரியான இம்மகாபுண்ணிய நதியான வள் ஸகல நதிகளுக்கும் நாயகனாகிய சமுத்திர ராஜனோடு சேர்ந்தாள். ௧

இவன் வீருஷாங்கநகரத்தில் (உற்பத்திஸ்தானத்தில்) ஸ்ரீ வித்தையின் மகத்துவத்தால் சிறப்புற்றரூபம் பூண்டு எச்சாலத்தும் தன்கணவனைச் சந்தோஷப் படுத்துகின்றான்; இவன் தீர்த்தரூபம் பெற்று மூன்றுவகைகளையும் பரிசுத்தப்படுத்தி வருகின்றான். ௨௮

ஏன்று ஸம்ஷேபமாக சங்கமாமுனி கூற, வீரசேனமகாராஜன் கேட்
கின்றான்:— “ஓ முனியே, விநயபாங்க ககரத்திலும் சமுத்திரராஜனு

வன காதி வடி விழாய் தொதரு கன துறையினி ஜே|| ம
பூண்டி பூண்டி பூண்டி கயபாபுயாயயவ் ஜோடி
ம.வ.

ஸாயம் பூஷ ஸீமாராஜி ஸ்வதா யஜ்ஞெதஸா|| கங்

ஸரயகு தீரம் ஸரீவி தா நாம் ஸஜாஸிவஹு தா துநாடி!

புதிதானவதென ஸாஸி மென, விதாவிஷெனெய, ரவி. | கஸ்

உரிய பண்பு வகுத்து வரவிடாமை, இவ்வாறு நிகழாது.

வனுமென்றவர்களுக்கி விசுவா வாஸுந்ததோ ஹிநீ || கரு

சொகுஜன் புவகாஸி யமாவத துவதிவதி

வளகு துய்யுவினா ததவ-சு-சுராத-ஹ-ஹிஸா-வரதழ்||

ஆறுவாசை நமடுரு தலையிலே ஐவாபோணிகுல ஸ்ரீராமா

ஹவெந் கூர்வந்^{யெ}பீ^{யெ}ஹாவி^{யெ}ஹாஸநெந்^{யெ} பர.ஹெ|| கௌ

சுபீதா நவகாஸரஹவஸநா வரநாஹவஸிநீ

உறுப்பினர்: உறுப்பினர் - டி. சி. ஜெயராஜ்

டைய அரண்மனையிலும் ஸ்ரீதாமீரபர்ணி எவ்விதமான ரூபம் பெற்றிருக்கின்றாள்.? இவள் எவ்வாறு தீர்த்தரூபம் பெற்றாள்.? காதம்பரீவன மென்பது எவ்விதம்.? ஓ உத்தமனே, ஸகலத்தையு மு ணர்ந்தவனே, த யைசெய்து அடியேனுக்குக்கூறி அற்பம் திருப்திசெய்ய வேண்டிம்." கஉஇ

என்று வீரசேனமகாராஜன் கேட்க, சங்கமாமுனி மறுபடியும் கூறத் தொடங்கினார்:— ஓ வீரசேனமகாராஜனே, தாங்கள் தருமசிந்தையால் கன்குடேட்டீர்கள், பரமசிவனிடத்தில் மனைதச் செலுத்தி ஸம்புத்திகொண்ட பெரியோர்களுடைய சித்தமானது விஷயங்களால் ஏமாற்றப் பட்டிருந்தபோதிலும், தருமத்தினின்றும் விலகுகின்றதில்லை. குசு

ஓ ராஜனே, இதற்கோர் திருஷ்டாந்தங் கூறுகின்றேன்:—வஸந்தஸ
மயத்தில் சந்தோஷப்படாளின்ற கோசுலப்பற்வைகள் வேப்பங்காட்டில்
அல்லது தேன்மா மரத்தோப்பில் வீற்றிருந்தாலும் அவைகளுக்கு இயல்
பான பஞ்சம ஸ்வரத்தை விட்டு விடாதுகின்றனவியலை. கரு

ஆதலால் ஓ ராஜனே, தங்களுக்கு இப்போது வரலாற்றை நடத்தது போலவே தெரிவிக்கின்றேன். நான் கூறுவதையெல்லாம் கவலைவிட்டு (ஒரு புத்தியுடையவருகவே) சிரவணம் பண்ணவேண்டும். கக

மலமபர்வதத்திலுடைய குப்திசிருங்கத்தில் மாணிக்கரத்தினங்களு
டைய ஒளிமயம்பரவச்செய்துநினைபார்ச்ச சிங்காரமானதான ஓர்

當 心

உயி

●

சுதந்திர உறுதிப்பாடு காண்போம்.

“நிருவதாங்கமென்று பெயர்கொண்ட நகரம்ருக்கின்றது. அந்தநகரத்தி னுடைய மத்தியில் பொன்னாற் சமைக்கப்பட்ட விசித்திரமான ஒரு அ ரண்மனையிருக்கின்றது. அந்த அரண்மனையின் மத்தியில் நவரத்தினங் களாற் செய்யப்பட்ட சிங்காரமான சிங்காஸன மொன்றிருக்கின்றது. அந்தச் சிங்காஸனத்தின்மீது பூதாமிரபர்ணிதேவி வீற்றிருக்கின்றாள். இம்மாதேவியானவள் புதிய குசுப்பவஸ்திரத்தைத் தரித்தும் சிறந்த நவரத்தினங்களாற் சமைந்து விவடிபோன்ற ஒளியை வீசிக்கொண்டிருக்கின்ற கிரீடத்தைச் சிரசில்தரித்தும் சரத்காலத்துச் சந்திரப்பிண்டை யைப் பழித்த வதனத்தோடிகூடியவளும் சுழல் தங்கத்தில் சிறப்புற்ற வைரத்துண்டிகள் அமிழ்த்தப்பெற்று ஒளிவீசுகின்ற சிங்ககோயணிக் தவளும், நவரத்தினங்கள் பதித்து ‘பள’ பள’ வென்றிருக்கின்ற தோள் வளை வையுடையகோயணிக் குகொண்டும், மேல்வஸ்திரத்தால் (ரவிக்கையால்) பதியக்கட்டப்பட்டிருக்க தங்கக் கலயங்களைப்பழிக்கின்ற கொக்கைகளின் மீ தாக நகரத்திரக்கூட்டங்களைப் பழிக்கின்ற முத்தாலுறாரங்களைத் தரித்தும் தங்க ஒட்டியாணம் அல்லது கச்சப்புறத்தைப் பின்னட்டின்மீது விநகக் கட்டியும், சிறிய தங்கச் சதங்கைகளால் “ஜல்” ஜல், என்று மதுரமான தொனியை யுண்டிபண்ணுகின்ற நுபுரங்களை யணிந்துகொண்டும் வ ளர்ந்த தங்கத்தாமரைமலரைப்பழித்து புன்சிரிப்போன்ற அமுதத்தைப் பெருக்குகின்ற முகத்தில் வண்டிபோன்ற கஸ்தூரிநிலகத்தைத் தரித்தும் பின்னல் கொடியைப் பழிக்கின்ற திருமேனியோடும் கூடி நான்கு கை களிலும் சங்கு, பத்மம், வீணை பெண்கிளி இவைகளைத் தரித்து வெள்ளத் தரியமென்ற இராச்சியத்தில் செங்கோல் செலுத்துகின்ற சந்திரவர்த தினியாகவே விளங்குகின்றாள். உத்தி

செய்யெனவா கணிகா ரீனிவெ டு டிவனு பா || ௨௨
 ஓவநயவா டீநா ரீகூரீ மாதரஹிண் |
 ஸவ்யா நவெ நஸரணி ஸநயகுவரீ ஜயா || ௨௩
 கரவாஜா நநா ஓவாஜா ஸவநயபா ரீதவா ஹிதீ |
 ஸவவா ஸுபா ஓவஷா ஸா கடிவா ரஸிவா திகா || ௨௪
 வெவனெ விவிபாகா ராஸுபா வாரீ ஓதா ||
 ஓதாவதீ ரீனிவதீ வெவெத வாஸுபா ஓயா || ௨௫
 ரீனிகா ஓநயநயா ஓவா ஓவா ஓவா ஓவா ஓவா ||
 வடுணா வடுணா ஓவா ஓவா ஓவா ஓவா ஓவா ||
 வெவா ஓவா ஓவா ஓவா ஓவா ஓவா ஓவா ||
 ஓவா ஓவா ஓவா ஓவா ஓவா ஓவா ஓவா ||
 வவா ஓவா ஓவா ஓவா ஓவா ஓவா ஓவா ||

இப்பெருமாட்டி கொடிப்பாசித்துண்டுகளைப் பழித்தின்ற கூந்தலையும்
 நீர்க்குமிழிகளைப் பழித்தின்ற வச்சிரமணிகளையும் மச்சங்களைப்பழித்தின்
 ற கண்களையும் திரைகளைப்பழித்தின்ற முத்துமாலைகளையும் நுரையைப்
 பழித்தின்ற மேல்வஸ்திரத்தையும், சக்கிரவாகப்பறவைகளைப் பழித்தின்
 ற கொங்கைகளையும், மலர்ந்த தாமரைமலர்களைப்பழித்தின்ற கைகால்
 முகங்களையும், அமுதப்பெருங்கைப்பழித்தின்ற ஸௌந்தரியத்தையும்
 பெற்று ஆச்சரியப்படக்கூடிய திருமேனியால் பரமமங்கன ரூபினியாக
 விளங்குகின்றாள். ௨௪

இப்பெருமாட்டிக்குப் பற்பல சத்தின் (யோகினிகள்) பற்பலவேஷம்பூண்
 டு பணிவிடைசெய்து வருகின்றனர். தர்கத்தில் ரத்தினங்கள்பதித்தபி
 டிகளுடைய இரண்டு வெண்சாமரைமலர்களை யெடுத்து முத்துசிலையென்
 பவளம், மணியதியென்பவளம் இரண்டுபக்கங்களிலும் இடைவிடாமல்
 வீசுகின்றனர். ௨௫

பூர்ணபூர்ண யென்பவள் பூர்ணிமாசந்திரனைப் பழித்தின் வெண்
 சூடைமைப் பிடித்தின்றாள், கோளையும், குமுத்துவதியும் (மயில்) வீசு
 ரிகளைப் பிடித்தின்றனர். ௨௬

இராவதி யென்பவள் வெற்றிலைச்சுறுளை யெச்சரிக்கையுடன் தரித்தின்
 றாள். ௨௭

விபுல ஸ்ரீஜைவதீ வகடனாஜி-நமீஷ-பாரா
 ஸ்ரீஹிஷாஷவபோஷ-ஷோ ஹிஷயகுதி வபோஷுதா|| சஉ
 உகடனாஜிவதீ வகடனாஜி-ஸாவிநீ||
 வாரபெயநாஸாபோஷோஜி-பேராதா-பேரமாதீநீ|| சந
 பரிஸாபோஷஹாஸிணா தபாயதஜிஷவாஜிம
 ஸ்ரீபோஷபதீ-காஸ-பெரேந-பதீ-விஜநாபெயர்|| சச
 பேரஹாஸாரதிகபெயபுபுபதீ-தரமரிண்||
 ஹாஸஸாரஸஸாசீணா-காஜி-கிஷாஷிண்|| சடு
 உதா-பெயாடியாகா-வொஷயதீ-ஜமதரபு||
 ப்ரவிஸாஜி-விதா-பாஜி-புஷவவாவிஷாயா|| சக
 ஸாஸெந தரண-ஹகா-நதீ-நடி-மணைபித-||
 வாராகவீ-திஷா-பெநாஜி-ஹகாஷணா|| சஎ
 ஸெநத-தீ-தூதி-கபெர-ஸெயு-நா-ஸ-பெயு-நா||
 ஸாஷய-புஷாம-பொஷ-ஹ-ஸ-பெய-வய-கபே|| சஅ

தோட்டங்கள், தெங்கு, பாக்கு' தேன்மா, நாரக்கம், மல்லி, மருதுண்
 ணி, குடைப்பனை நீர்நொச்சி மொகிழு மருது முதலானவைகளால் சி
 றைந்தும் வேதகோஷங்களால் முழங்கியும் ஓம தாமத்தால் வியாபித்தும்
 அடர்ந்த தாமரைமலர்களால் சிறப்புற்றும் திருவிழாக்களால் விளங்கியும்
 செண்பகமலர்களில் தட்டிவீசுகின்ற இளங்காற்றினாலும் சிரமத்தை பரிசு
 ரித்தின்றதீர்த்தத்தினாலும் ஜனங்களைத் திருப்திசெய்துகொண்டும் பற்
 பல மலர்களால் பரிமளமானவாசனையை விளைத்துகொண்டும் பறவைக
 ளுடைய கானத்தால் இன்பத்தையளித்துக்கொண்டும் மகரத்தத்திவலைக
 ளால் பெருக்கத்தை விருத்திபண்ணிக்கொண்டும் அம்ஸம் சக்கிரவாகம்
 இவைகளுடைய தொனியாகிற பேச்சைப்பேசிக் கொண்டுஞ்செல்கின்றாள்.

இவ்வாறு பெரியதிருவிழாவை விளைத்துத் தெளிந்தபெருக்கத்துடன்
 ஸமுத்திரராஜனோடுசேர்ந்து மூன்றுலகங்களையும் காப்பாற்றி வருகின்
 றாள். சக

இவள் தன்னுடைய ஒருபாகத்தினால் கீழ்க்கூறியபடி யுவதிபாக வி
 ருந்துகொண்டு சமுத்திரராஜனுடைய இடது மடியிலுட்கார்ந்து ஆபர
 ணங்களால் விளங்கியும் அனைத்தீர்த்தங்களால் அகம்படிசேவிக்கப்பட்டும்
 ஸௌந்தரியமாகின்ற பாலாழிக்கு ஸ்திரீரூபம்பெற்ற அமுதம்போலவும்
 நாராயணனை லெட்குமிதேவி ஸந்தோஷப்படுத்திவருகின்றது போலவும்
 தன் கணவனைப் புணர்ந்து ஸந்தோஷப்படுத்துகின்றாள். சஅ

22

॥சுய சூயொடிஸோய்யாயம்॥

ஸூக்தம்

உத்யோமதிநம் டெஸ்யோஸூராயாஃ வரோஹீ. தழி
 குந்ஹீஹீயொ வீரஸெநா ஹீவதிஃ || க
 கூலிஷ்டயாவமாநுதம் ஹீம்ஸம்வா பூணீயி
 வீரஸெநா ஹீதஜா ஹீயொ வஹீநீஸுவீச|| உ
 வீரஸெநம்
 பூஹீஸூராயாகாரா கயேயம் கஸூஷாவஹா
 ஸூதாவி ஹீயஸூஷாஹீ ஜநயதேவ ஹீதராபு || க
 உயம்ஹீஸூயிம் பூவ வநே காஹீஸூயி
 காஹீஸூயிநிதிபூதம் கெந ஜமதூயெ || ச
 காரணம் ஸூதாநிதூயி விஸூரஹீஸூயி
 ஸம்வா

அத்தியாயம் டெ

குதமாமுனி செளனகாதிமுனிகளுக்குக் கூறுகின்றார்:—

ஓ முனிகளே, இவ்வாறு வியப்பை விளைக்கின்ற ஸ்ரீதாமிரபர்ணீ
 தேவியின் வெளிப்படுதலைச் செவியுற்று மேன்மைதங்கிய வீரசேனமகா
 ராஜன் ஆனந்தக்கடலிலாழ்ந்த மனத்துடன் ஸ்ரீதாமிரபர்ணீயையும் சங்க
 மாமுனியையும் துதித்து மறுபடியும் முனியைநோக்கி வினவுகின்றான். க

“ஓ உத்தமனே, பாவத்தைத்தொலைத்து குதூகலத்தை யுண்டிபண்ணு
 கின்றதான தாங்கள் கூறிய கதையை அடியேன் செவியுற்றேனாயினும்,
 அது மறுபடியும் கேட்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தையே யுண்டிபண்ணு
 கின்றது. க

இம்மகாநதி காதம்பரீவனத்தில் சமுத்திரராஜனோடு சேர்ந்ததாகக் கூறி
 னீர்கள், அந்த வனம் மூன்றுலகமறியும்படி காதம்பரீவனமென்று பெயர்
 பெற்றதற்குரிய காரணமென்ன? இதைவிரிவாகத் தாங்கள் அடியே
 னுக்குக் கூறவேண்டும்.” சஇ

“ஆ, அவிவேகிகளுடைய மனதிற்குச் சுகமொருசமயத்திலுங்கிடையாது, யாதொருவனுக்கு வாக்கு, கிருவைய, சித்தம் இவைகள் சுத்தமாக விருக்கவில்லையோ, அவனுக்கு உவார்சிலத்தினின்றும் பலன் கிடையாம விருப்பதுபோலவே, நன்மையுண்டாகமாட்டாதென்று நினைக்கின்றேன். அகக்காரபில்லாமல் ஸகலமானப் பிராணிகளையும் ஸமமாகப் பார்க்கின்ற பெரியோர்களுக்கு அணிமாதி எட்டுஸம்பத்துக்களும் தடையின்றி கைகூடிவருகின்றன வென்பது நிச்சயம். டிஇ

அத்தியாயம் ௧௩

ய ஸாண்டீயுணயிஷெ ஹோமெஸு வ்வியெரவி
 ஸாயய ரெ காந்த ஸெஹாஜா முஸிநிதீ தஃ|| சந
 ரா வாணிநாவாணி மூலீதா ஸுஹவாரிணஃ
 ஸஹவந ரெரெ காபாநெவ ருதிஃ வரா|| சச
 ருநதாம்புலஜ நாலெவநாநிஃ
 ரெநெ ஸீயணயந்தீ செநஸாய ஸு ஸுயயள|| சரு
 ராயரெணத ஸுஹெ ஸதாராநநி
 ஸுநா விநிதித ஸுயாஸகூலா நஸு
 ஸு காவிரதா ஸுஹ ஸுஹ ஸுஹ ஸுஹ ஸுஹ
 ஸுத ஸுயாஸகூலா ஸுத யஃ ஸுஸெவதெ|| சரு
 ஸுயா தாந ஸுஹ ஸுஹ ஸுஹ ஸுஹ ஸுஹ
 ஸுஹ ஸுஹ ஸுஹ ஸுஹ ஸுஹ ஸுஹ ஸுஹ ஸுஹ

இந்தச்சரீரத்தினாலும் மற்றும் விரும்பக்கூடியவைகளாலும் உன்னைச்
 சந்தோஷப்படுத்தும்படி செய்வேன், வருக, அடே நாயகனே, நேசமுடனிஷ்
 டப்படடி செய்க, நீ புண்ணியஞ்செய்தவனாகின்றாய்” என்று மொழிந்து
 கொண்டு அவனுக்கு கைலாக்குக் கொடுத்து சந்தோஷமாக வீட்டிற்குச்
 சென்று மன்மதனுடன் ரதீதேவி புணர்ந்தனுபவிப்பதுபோல் கட்டிமுத்
 தமிட்டுச் சுகித்து அவனுக்கு வஸ்திரம், உணவு, தாம்பூலம், நீராடல், பூச்சு
 முதலானவையைக் கொடுத்து வெகுமானித்து அவனுடன் மகிழ்வடைந்
 தான். சரு

அங்கு, அனுப்பப்பட்ட தண்டதாரன் காலதாமதப்பட, நான்முாகச்
 னதிருஷ்டியால் ‘தண்டதாரன் சிறிதிற்பத்திற் பற்றுதலுற்றுணி
 று தெரிந்துகொண்டு உத்தரவை மறுத்து நடந்ததால் சினப்பட்டு
 னை ‘ஞு, ஞு’ வென்று அடிக்கடி கடித்து அவனுக்கு வருமாறு
 ந்கொடுத்தான்:— சரு
 முதலாவது செய்யவேண்டிய செய்கையை மறந்து, தன்னிஷ்டப்படி
 ன்ற கொடிய பாவியானவன் (தண்டதாரன்) தடையின்றி கும்பீ
 ன்ற நரகத்திற்குச் செல்லவேண்டும். சரு
 னு காரியத்தை மறந்து தன்னிஷ்டப்படி நடக்கின்ற கெட்டபுத்தி
 தண்டதாரன் நமது சத்தியலோகத்திற்கு வரக்கூடாது. சரு

என்று கட்டளை கொடுக்க, கலசியானது அவ்விடம்விட்டுப்
வந்து நான்குதிக்குகளிலும் அலைந்து முடிவில் தீக்கற்றைகளால்

ஸாருமொ
 ஸாருமொ ஸாருமொ
 ஸாருமொ ஸாருமொ
 ஸாருமொ ஸாருமொ

ஸாருமொ ஸாருமொ
 ஸாருமொ ஸாருமொ
 ஸாருமொ ஸாருமொ
 ஸாருமொ ஸாருமொ
 ஸாருமொ ஸாருமொ
 ஸாருமொ ஸாருமொ
 ஸாருமொ ஸாருமொ

கம்
 2.
 ஸத்
 காகக்
 வா

மிந்து
 மிந்து
 தாடங்
 பத்ஸம்,
 யதாகச்
 பண்ணி

ம் கலச
 இத்திரி
 முகன்

வது அத்தியாயம், முதல் வரியைப் பார்க்க. இவர் மித்திர (சூரிய) னுக்கும் வருணனுக்கும் பிறந்தவர். ஆகையால் 'மைத்' திராவருணி' பென்று பெயர் பெற்றதாக ஸம்ஸ்கிருத வித்துவா அன்களில் சிலர் கூறுவர்.

மித்திராவருணனென்ற மாமுனியொருவர் கடற்கரையில் நிக் உலாவிவர, அங்கு வந்திருந்தவளான ஊர்வசியென்ற சுரிசுழலைக் கண்டு காதல்கொண்டு இவருக்கு இந்திரியம் ஸ்கலிதமாக, அவர் புகழைக் குடத்திலடைக்க, அதினின்றும் இவர் அவதாரம் பண்டிதர். ஆகவே, இவர் மித்திராவருணனுக்கு பிறந்தவராகையால் மத்திராவருணியென்றும், குடத்தினின்றும் உண்டானபடி, 'கும்பஸம்பவன்', 'கும்பமுனி', 'கடோற்பவன்', 'கலயமுனி' என திருநாமங்களையும், 'லோபாமுத்திராபதி' யென்றும் பேர் பெற்றார், என்று

சு. 2.

லத்

சாகக்

வா

வஞ்சகத்தில் இரண்டாவது முன்றாவது அத்தியா சம்மந்தபீடங்களைப் பார்க்கையில் இந்தமகானுடைய தைக்கன் நன்கு விளங்குமாகையால் நான் இவ்விட காத் துறவில்லை.

யறிந்து

கலசியை

தொடங்

ஸம்பா முகன் யாகஞ்செய்ய, இவர் அவருடைய பிண்டானவரென்றும் சிலர் கூறுவர்.

ஸ்ரீவத்ஸம்,

பொருந்தியதாகச்

பெயர் பெற்றார். அதாவது:—

பண்ணாது, பர்வதம். ஸ்த்யாயதி = அடந்தவசனங்களாலும் கலச

பெயர் பெற்றார். அதாவது:— பண்ணாது, பர்வதம். ஸ்த்யாயதி = அடந்தவசனங்களாலும் கலச பெயர் பெற்றார். அதாவது:— பண்ணாது, பர்வதம். ஸ்த்யாயதி = அடந்தவசனங்களாலும் கலச பெயர் பெற்றார். அதாவது:— பண்ணாது, பர்வதம். ஸ்த்யாயதி = அடந்தவசனங்களாலும் கலச

கருடைய உதவிக்காக சமுத்திரம் பூசைபண்ணி, நான்முகன் பொதுநன்மைக்காக வாதாடிவது படிப்போர் ஸ்கலவித பீதிகளிலிரு பர்வதத்துக்கும் இமாயை பர்வதமாகாராஜனே, ஸ்கல காரியங்களை வியாபித்தம், என்ற பர்வதம், இராமணம்

ளில் இவர்முதலானவர். இந்தமகான் நம்முடைய தமிழ்ப் பாஷை யைச் சீர்திருத்தியவர். இவர் தமிழில் அனேகம் கிரந்தங்களை உண்டிபண்ணினார். விருத்திராசுரன் என்ற பிராமணகுமாரனைக் கொலைசெய்த பாபத்துக்காக இந்திரன் தண்ணீரில் மறைந்த பொழுது, நகுஷன் என்ற மகாராஜன் இந்திரனாக நியமிக்கப்பட்ட, அவன் இந்திராணிபென்ற நித்திய பெளவனவதியிடத்தில் கனமாக மோகங்கொண்டு ஸப்த (ஏழு) ரிஷிகளைபழைத்து சிபிகை (பல்லக்கு) சுமக்க உத்தரவு செய்து “ஸர்ப்ப ஸர்ப்ப” (விரைவாகச் செல் செல்), என்று கூறியதிற் கோபம் பூண்டவரான இந்தக் கும்பமுனி நகுஷனை ஸர்ப்பமாகும்படி சாபங்கொடுத்தார். ஸ்ரீ தாமிரபர்ணிதேவியைக் கூட்டிவந்த மகான் இவரேயா. இவர் பரிசுத்தமான மலயபர்வதத்தில் இன்றும் தவம்புரி வருவதாக இந்தப் புத்தகத்தினின்றும் ஊகிக்கலாம்.

பரு

லோபாமுத்திரை — இவளை விதர்ப்பப் பென்றும் அகஸ்தியமாமுனிக்கு மனைவிபெள் இப்பூங்குமுலாள் அகஸ்தியமாமுனிபால் ஸகடைய அழகைபெடுத்து ஸ்திரீரக்னமாக சி ளிடத்தில் காதல்கொண்டு இரகசியமாக வி அந்தப்புரத்திலிவளைச் சேர்ப்பிக்க, அங்கு இவளர்ந்து பருவமடைய, மாமுனி இவளை மர்வம், 97-வது அத்தியாயம் 7-வது சுலோ

ஆனால் தன்னிடமிருந்து சுகம் பெற செல்வம் சம்பாதனம்பண்ணிவரவே டத்தில் வேண்டிக்கொண்டபடியா

பத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக அந் தக்கன நோக்கிக் கூறுக. (மகிபனிடம் சென்று மிகுந்த “அடிபெண்ணே, பூ மகிபனிடம் சென்று மிகுந்த குத்திரபூமியின் சம்ம வும் மற்றுமரசர்களிடமிரு லத்தைத்தெரிந்துகொலவனென்ற அசுரனை வெட்டிவிட்டுப் டம், தாமஸம்செய்யாமல் னைவியை தி வெட்டிவிட்டுத் தக்கற்றதாயும் க என்று கட்டளை கொடுக்க, ன்ருதிக்குகளிலும் அகிலை முடிவிட தக்கற்றதாயும் க னாவ்

தெஜீஷம் ஸஜிதாபாபு தக க்ஷெத்ரம் ரக்ஷயஜித்வாக்ஷி
 கமெத்ருவாவாஸகெராக்ஷ ஜாடிஸாஷம் திரதாஸ்யு|| (௭)
 கப விஜாய மமவாந் ஸுஹாஸுஹவிதா வரஃ|
 ஸ்யபிஷாயயள தத்ரு ஹம்ஸாரகுஷொ ஜதநுதா|| (௮)
 கௌஸீ வஹுஜீயாமெத்ரு தத்ரு வகெத்ரு க்வொகெஷ||
 தெஜோபிம்ஹரிங்குக்ஷா ஜீவாரதகவுஷ|| (௯)
 ஸீத்ருவத்ருக்ஷஸிராயுத்ருக்ஷஸுமொக்ஷாஸிகுயாஸ்யு|
 புஷஸுஹவதநம் ஸாஷம் களஸ்யாஸ்யாஸ்யாரிண|| (௧௦)
 வளவந்தித்ருஹ்மெரஃ ஸுரவ்ய வகுஜயாரிஸ ஹதித்ரு|
 குதநுநாராயுதெவெஸம் வுநஸித்ருவெஸ ஸிரவ்யுயச||
 யொமஸித்ருவெஸஸம்ஹ மெரெத்ருவெத்ருவெத்ருதமஸித்ரு
 ஸாக்ஷா திரஷவணம் யொமக்ஷு தீயத்ருவாரிணா|| (௧௧)
 திரவாரம் வகுஜயாஸ்யு ஸிரயித்ருவ ஜிதெத்ருயம்|
 வகுஜாதெ வாரித்ருவத்ருக்ஷாராந்ருநிஸ்தம்|| (௧௨)

சம்மந்தமில்லாததாயும் சிறப்புற்றதாயுமிருக்கின்ற புண்ணிய ஸ்தலத்
 தைக்கண்ணுற்று, அதைப்பாவங்கள் சம்மந்தப் படாமலிருப்பதற்காகக்
 காத்துக்கொண்டு பன்னிரண்டாண்டு இடைவிடாமல் அவ்விடத்தில் வா
 ஸம்பண்ணிற்று. (௧௬)

பிறகு பிரமஞ்ஞானிகளிற் சிறந்தவனான பிரமதேவன் அதையறிந்து
 அம்ஸவாகனத்திலேறி சுசியாக அவ்விடத்திற்குவந்து தன் கலசியை
 வெகுமானித்து அவ்விடத்தில் அருமையாகத் தவம்புரியத் தொடங்
 கினான். (௧௭)

அவன் மரகதப்பச்சையால் ஸ்ரீ ஹரியின் விக்கிரகத்தை ஸ்ரீவத்ஸம்,
 கௌஸ்துபம், பீதாம்பரம், சுமுகமான வதனம் இவை பொருந்தியதாகச்
 செய்து, பிரதிட்டைபண்ணி பக்தியுடன் ஸ்ரீஹரியைத் தியானம் பண்ணி
 விக்கிரகத்தில் ஆவாகனஞ்செய்து பூசைபண்ணினான். (௧௮)

யோகசித்தியாகின்ற கருவிகளாலும் வேதாந்தவசனங்களாலும் கலச
 தீர்த்தத்தில் மூன்றுதடவை ஸ்நானம்பண்ணி நிஷ்டைசெய்து இந்திரி
 யங்குளையடக்கி மூன்றுகாலம் ஸ்ரீ ஹரிநாமப் பூசைபண்ணி, நான்முகன்
 பூசையின் முடிவில் ஆனந்தபரவசனாகி சிறந்த துதிகளைச் செய்தான். (௧௯)

அவ்வித ஸ்துதியை ஒரு தரமாவது படிப்போர் ஸகலவித பீதிகளிலிரு
 ந்து நீக்கிவிடவர். ஒ வீரசேனபகாராஜனே, ஸகல காரியங்களை

யடுஸெசுவாரவந்தாநுயுஞை ஜஞவொஹயாசு|
 சாரிதாநீம் புவகூரூதி ஹந்திம் ஸவகாய ஸிவிதாழநீசுந்
 ஸுணாஹாடி சிஹாராஜ ஸாவயாநெந மெதவா|| ௨
 உதி ஸ்ரீதாஜவணீபுராஹாதெய குயொடிஸாய்யாய்||

||சுய வதுடிஸாய்யாய்||

புஹா

நடுஸுஹிம் ஹயஸெ ஹசியாஜெ
 ஹயிஸுயாஹாரகாருணுஜெதெ
 வுதாவுது விஸுஜெததுதீயம்
 ராஹம் ப்ராஹம் ப்ராஹா வாவ வாவ|| ௩
 யதாஹாஸம் ஸாந்திம் தர்வகாஜிம்
 கியாயுதொ கிவிஸுந்தஸியாஜா||
 வாரம் ப்ராஹம் கிவிஸுந்தாஹா வாவ வாவ||
 தநெஹயா காரி ஸாஜெதெ கிதாந்த|| ௪

யும் அனுகூலப் படுத்துகின்றதான அந்த ஸ்துதியைத் தங்களுக்கு இப்
 பொழுதே கூறுகிறேன், ஓ மகாராஜனே, கவனமாக அந்த ஸ்துதியைச்
 சிரவணம் பண்ணலாம்:— கூரு

பதிமுன்றாவதத்தியாயம் முற்றிற்று.

அத்தியாயம் ௧௪

அத்தியாயம் ௧௪

பிரமதேவன் துதியரிக்கின்றான்:—

“கடவுளே, சிறந்த மேன்மைதங்கியவரும் சிறந்த ஒளிதங்கியவரும்
 எங்கும் கிணறந்தவரும் அளவற்ற கருணைக்கிருப்பிடமுமாகிய உமக்கு வந்
 தனம். (யாதெனில்) வேதவாக்கியங்கள் வியத்தருபமாயும் அவ்வியத்தரு
 பமாயு (ஸ்தூல சூக்குமருபமாயு) மிருக்கின்ற இவ்வுலகத்தை உமக்கு
 இரண்டாவது ரூபமாகக்கூறுகின்றன. ௧

சாமர்த்தியமுடையோர் (யோகிகள்) தாமரை மலரைப்பழிக்கின்றதான
 யாதொரு தங்களுடைய திருவடியை மனதில் நன்கு தியானம்பண்ணி
 யுட்புகுந்து ஸம்ஸாரமாகின்ற கடலின் மறுகரைக்குத் தடையின்றி சிசவ்

வினாய ஞானாநவி யீரயீரா முஹாணி வதாசுரஸௌ
ரஹாணி| வணடாஸநாஃ காநநோஸ்யதெ டலாஹெ
தொஸுரெஹம் நதொஸி||

ஸ்ரீ ஹரியே, வெகுதீரீயசாலிகள்கூடவும் பெண்டர் மைந்தன் முதலிய அன்பர்களையும் ஸ்ரீ தேவி நர்த்தனம் பண்ணும் தாமரைத் தடாகமுதலான பொருளடக்கிய வீடுகளையுமிழந்து காட்டுக்குவந்து சரகு முதலியவற்றைத்தின்று உமது திருவடிகளை யடைவதற்காகத் தவம் புரி கின்றனர், அவ்வித மகத்துவந்தங்கிய உம்மை நான் வந்தனம் பண்ணுகின்றேன். ௩

நதெதாவி லெயுடா நவிநாகு தெ வடி வடிநி நாரிநு
விவாழி ருநெயு ஸ ராஜிஹைக்கொருஷ ஹிஸா ஹிடி
ஸாணு தெந ஸாண வுஜாஜிஹி

நிரஹிபாஹிஜிபவதி திதெ நெநுநகுதெவா
ஸுதெஷி விதெகாசியிஷிநி விஸிஷி ஹாவநா வதெந நா
யு வுணவாபுஷுதெகி

(நதெநாநஜிநாந்தமணாய வெயஸெ விஸெஷிவிஜாந
முணபுகாஸிநெ நதெநாஸுதெஹி வுநாஷாய வெ
வநு வராய வாராயணயஜிஸாவி நாடி)

ஐதெஸுதெ ஹாஹிஸுதெ வநநிபுஜிவிதெ
ஸராயநா விஸிடி அநுய ஸ வுதெகாசியகி

ஸுபெ

வனவதெய தஸுஸி ஸாஜிதெமாஹி
வதெணெகுவதெ ருதெ ராஜிநு ஹவாநு மருபயஜி
வராஜுஹதெதெஹிஹி வுஹாண வாகுஜிவெயி

ஒ தாமஸ்ரக்கண்ணே, எனது சிரசினால் உமது திருவடிகளுக்கு
வந்தனடளிக்கின்றேன், சிறந்தவாக்கினால் உமது திருநாமங்களையுச் சார
ணம்பண்ணுகின்றேன், பாவங்கொண்ட மனத்தினாலும்மை நீனைக்கின்
றேன், ஒ கடவுளே, அநாதர்களைக்காத் தருள்புரிகின்ற உம்மையே சர
ணமடைகின்றேன். ௨

ஸகல இந்திரியங்களையும் அடக்கி நின்மலமாயிருக்கின்ற எனது சித்தத்
தில் யோகாப்பியாஸத்தின் முறையை யனுஸரித்து ஒங்காரமென்ற சின்
னத்தையுடைய உம்மைத் தியானம்பண்ணுகின்றேன். ௧௧

நமோநமச் சாந்த குணபவேதஸே விசேஷவிஞ்ஞாநகுணப்பிரகாஸிநே
நமோஸ்து துப்யம் புருஷாய வைநம: பராய பாராயணதர்மசாலிநாம்."

இவ்வாறு ஸ்ரீஹரிநாமத்துதிசய்து பிரமதேவன் மறுபடியும் நிஷ்டை
பண்ண, ஸமாதிபால் உலகமுமுமையும் (ஸர்வம் விஷணுமயஞ்ஜகத்
என்று) ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவின் மயமார்கவே கண்ணுற்றான். ௧௨

கேளும்வீரசேனமகாரஹுனே, ஒரு நூற்றாண்டுகாலம் இவ்விதம் பிரம
தேவன் தவம்புரிய, ஸ்ரீ ஹரியானவர் கருடன்மீதிலாரோகணஞ்செய்து
கொண்டு பிரமதேவனுடைய முன்பாகவந்து திருவாய்மலர்ந்தார்:— ௧௩

"ஓ சான் முகனே, உன்னுடைய கிந்தவத்தினாலும் சிறந்த துதியிடு

ஸ்ரீ ஹரிஃ

வீரஞ்சோஷி தவஸா ஸ்ரீஹ்ந ஸ்ரீஹ்ந தவாய நம||

ஸ்ரீஹ்ந தவாயிஸெஷண வீரஞ்சோஷி நிதாரணமடி||

மெகஞ்சோஷிஹ்ந ஸ்ரீஹ்ந ஸ்ரீஹ்ந தவாய நம|| கரு

நமஸ்யிஹ்ந ஸ்ரீஹ்ந ஸ்ரீஹ்ந நமஸ்யிஹ்ந

கருஸீ வாவிகாஷெஷா ஸ்வயதீபநிஷெவிதா|| கரு

வாவஸீ ஹ்ந ஸ்ரீஹ்ந ஸ்ரீஹ்ந ஸ்ரீஹ்ந ஸ்ரீஹ்ந

வாவஸீ ஹ்ந ஸ்ரீஹ்ந ஸ்ரீஹ்ந ஸ்ரீஹ்ந ஸ்ரீஹ்ந கரு

ஸ்ரீஹ்ந ஸ்ரீஹ்ந ஸ்ரீஹ்ந ஸ்ரீஹ்ந ஸ்ரீஹ்ந

வாவஸீ ஹ்ந ஸ்ரீஹ்ந ஸ்ரீஹ்ந ஸ்ரீஹ்ந ஸ்ரீஹ்ந கரு

ஸ்ரீஹ்ந ஸ்ரீஹ்ந ஸ்ரீஹ்ந ஸ்ரீஹ்ந ஸ்ரீஹ்ந

ஸ்ரீஹ்ந ஸ்ரீஹ்ந ஸ்ரீஹ்ந ஸ்ரீஹ்ந ஸ்ரீஹ்ந கரு

வாவஸீ ஹ்ந ஸ்ரீஹ்ந ஸ்ரீஹ்ந ஸ்ரீஹ்ந ஸ்ரீஹ்ந

வாவஸீ ஹ்ந ஸ்ரீஹ்ந ஸ்ரீஹ்ந ஸ்ரீஹ்ந ஸ்ரீஹ்ந உய

ஹ்ந ஸ்ரீஹ்ந ஸ்ரீஹ்ந ஸ்ரீஹ்ந ஸ்ரீஹ்ந கரு

வைகுண்டத்தைக்காட்டிலும் பாலாழியைக்காட்டிலும் உன்னால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கின்றதான சிறப்புற்ற இந்தக்ஷேத்திரமானது கமக்கு ஸந்தோஷத்தை விளைக்கின்றதென்பதில் சந்தேகமில்லை. கரு

ஸகலமான தீர்த்தங்களாலும் ஸேவிக்கப்படாதிருக்கின்ற 'கலசி' என்று கூறப்படுகின்ற இத்தடாகமும் கற்பகாலம்முடிய மனிதர்களுடைய பாவத் தத்தொலத்துப் பாக்கியத்தை யளித்துக் கொண்டிருக்கக்கடவது. கரு

உன்னுடைய 'கலசி' அதாவது சும்பம் வீற்றிருக்கின்றபடியால் இந்த வனமானது 'சும்பாடவி' யென்ற திருநாமம்பெற்றவிளங்கக்கடவது. கரு

இவ்விடத்திலுள்ள பிராணிகளுக்கு மோட்சத்தையளிப்பதற்காக நான் வைகுண்டத்தில் அநுள்புரிந்துவருவதுபோலவே இவ்விடத்தில் வாசம் பண்ணியருள்புரிகின்றேன். கரு

இவ்விடத்தினின்று பாதாளலோகஞ் சென்று உன்னுடைய வேதங்களைக் கொண்டுவருகின்றேன், என்று கருணாதிதியாகிய ஸ்ரீ ஹரியானவர் பிரமதேவனைச் சமாதானப்படுத்திப் பாதாளலோகத்திற்குச் சென்று, அசுரனை யமபுரிக்கு அதிதியாகச் செய்து வெதங்களை யெடுத்துவந்து நான்மு கனுக்குக்கொடுத்து, அந்த புண்ணியவத்தானக்ஷேத்திரத்தில் அந்தர்த்தா னம்பண்ணினார். உய

[illegible]

வகுதிதாண்டித் தும் கூம் ஐ. தெய்வகூழை ரெ ஸு ஹு ஈ।
 ஹவிதவெயு கரீ-கமமெ மெரீவம் சொலி தருகிறா-கவலி॥ ௨௪
 ஸதா ரிஸா யு வம் ஸம-தாஜா : ஹா ஸம்பு ஹாவெ தெ।
 கது யீரா நு சொல்கி ஜபாஸூர மனி வீயி தாம்॥ ௨௫
 ஸீரெ தாஷஸு வடும் வாழீநு யெ ஸஹனெ விவஸி தத்।
 தெ யாந்தி வாலை ஸளபுரி திவெஜா தநிஸி தழ॥ ௨௬

இவ்விதமாக நான்முகன் நான்குவேதங்களைப் பெற்றானந்தம்பெற்று
மறுபடியும் கருணாதிதியாகின்ற ஸ்ரீ ஹரியைப்பூசைபண்ணினான். உக

தருமதரெனென்ற பிரமசாரியான தண்டதரன் அவ்விடம்வந்து, பிதாமகனை வந்தனம்பண்ணி துன்பத்தினால் விக்குள்கொண்ட வாக்கினால் வருமாறு, நான்முனை நோக்கி விண்ணப்பம் கொடுத்தான்:—உஉ

“ஓ பிதாமகனே, யாதொரு குற்றமின்றியிருக்கின்ற அடியேனிடத்தில் இவ்விதங்கொடிய சாபத்தைப்பொழிந்தீர்களே? அவ்விதங்கொடிய ஆக்கமாகின்ற சமுத்திரத்தினின்றும் அடியேனுக்கு மோசனமெவ்வாறு கிடைக்கப்பெ-கின்றது? கிருபைகூர்ந்துரைத்தல்வேண்டும்.” உக

என்று தண்டதரன் வினவ, பிரமதேவன் மறுமொழிகூறினான்:—
‘அடேகுழந்தாய், நீ நமது’ரைகளுக்குச் சினேகிதனாகவும் பக்தனாகவும் ஊழியனாகவும் இருக்கின்றாய். உனது செய்கைக்குக் கிடைத்ததான பயனைப் பற்றி நீ விசனப்படக்கூடாது. ஸத்துக்கருளுக்கு அஸத்துக்கருடைய சேர்க்கையைண்டாகுமானால் தீங்குநேரிடக்கூடும், அந்தவிஷயத்திற் கற்றுணர்ந்தோர் வியாகுலப்படுகின்றனரில்லை, மூடர்கள் வருத்தப்படுகின்றனர். உடு

சீதம்- உஷ்ணம், சுரும- தூக்கம், இவ்விதமான இரட்டைகளைப் பொறுக்கின்றவர்களே கற்றுணர்ந்தோராகின்றனர், அப்படிப்பட்டவர்கள் மோகத்தையப்பெறுகின்றனரென்று வேதாந்தநூல்களின் ஸாரமிருக்கின்றது. 2-சு

அது கௌதம மகரிஷியனுடைய ஆச்சிரமமாக விருக்கின்றது. ஒரு யோஜனை தூரம் சுற்றளவுள்ள அந்த ஆச்சிரமத்தை (சிவனருள்புரிகின்ற செளண்டரக வனத்தை) ஏகத மகரிஷியின் புத்திரியான சும்பீநசியென்று பெயர்கொண்டவள் (கௌதமமுனியின்) சாபத்தினால் அழகழிந்த இராக்ஷஸியாகப்பவித்து நின்:லானுஷமாகச்செய்து கெடுத்துவருகின்றாள். நுகடு

ததாநீவயொஸ்யமொ மவெஸாத்விவாரணா || ௩௩
 வசஷாவி தாஜீவீவொரா வ்யாவீதாஸிஸொயவி |
 சுநவகுப விரம் சுரம் தாஜீயாஸ்யஸுமெவவாசு || ௩௪
 கிரீடாஸ்வாவகஸாஷா வஸீதஸ்யா மவெஷியஸு |
 சுரமஸீவநரிதி வுஸஸீம் வஸீமெவெஷித் || ௩௫
 வ்யாவ்யாடவீதி வ வுநம் சுயயம்து வஸீம்ததம் |
 மெத்யவநுஸாஸ்யாயம் ஸுஹா ஸுஹவிதாம் வநம் || ௩௬
 மஸ்ய வெஷிகியி ஸீத்யா வ்யாயாஸ்யஸுவநவபுதி |
 மதி ஸீத தாஜீவணீஸுமொக்யவ துஷஸாய்யாயம்

||சுய வஸுஷஸாய்யாயம்||

ஸம்வீ

வனததெத சுயிதம் ராஜந்யூதாஸுமெவரிவ்யுஸுவி |

தேவி வரானின்ற ஸமயத்தில் நாமிருவரும் கண்டுகொள்ளலாம், தடையிலே. ௩௩

பெண்கடுவாயாகும்படி நம்மால் சாபங்கொடுக்கப்பட்ட அந்தத் தாமசியும் கடற்கரையில் நீடியகாலம் கடுவாயாகப்பவித்து வருத்தமடைந்து, முடிவில் ஸ்ரீதாமிரபர்ணியின் தீர்த்தத்துடன் சம்மந்தப்பட்டு மோசனமடைந்து, (சௌண்டரக வனத்தில் இருக்கின்ற) கும்பிநவீ யென்பவளுக்குத் தோழியாக பவிக்கக்கூடும். ௩௪இ

(நம்முடைய காதம்பரீ என்ற மாலை) அவ்விடத்தில் வந்திருந்த காரணத்தினால், (கீழ்ச்சமுத்திரக்கரையானது) காதம்பரீவனமென்று பிரசித்தமாகக் கூறக்கூடும், கடுவாய் வீற்றிருக்கின்ற படியால் வியாக்கிராடவி யென்றுங் கூறக்கூடும்." ௩௫இ

என்று பிரமஞ்ஞானிகளின் சிறந்தவனான நான்முகன் தருமதரனென்ற தண்டதாரனுக்கு உத்தரவுகொடுத்து, வேதங்களையெடுத்துத் தன்னிருப்பிடமாகிய ஸத்தியலோகத்திற்குச் சந்தோஷமாகச் சென்றான். ௩௬இ

பதிநாலாவதத்தியாயம் முற்றிற்று.

வகுஜிகூ யயா ந்யாயம் நெவெஜெரிதெராவி
 நஜெஸுஜெவிசுயாணி ஜெஹாவா தகநாஸிநி|| அ
 தாஜெவணி க் கூயி ஸ்ராவெஸு பாஹி ஜாம் ஹவஸா மநாசு|
 ஐதி ஜெஜுஸுஜெயயா வ்யாபுயிகூ ப்ருணஜெய|| கூ
 ப்ருதிஜெஜெநிக்நிவ்ரு வுமஸூகவாஜெநீஸூநி||
 ஸஹஸுஜெவடஜெநிமநென ரதஜவாஸகூபசு|| ௨
 வள ஜஸிஜுஜெநெவொரஸுஜெஜெ ஸுஜெஹாய நி||
 வயுஜாநஸு ஜெஸுதஸு ஜெஜெநெவ ஜெஹாஸுஜெ|| ௨௧
 ஜெஹாவா தஜுஸுஜெஜெ சுஜெஹாநததாஜெஜெ||
 ஹவாஸுயா சுஜெஹா ஸுஜெஸுத வநகாநநா|| ௨௨
 கிஜிதஜுஜெஹா ஹஜயா ஜநா ஜெஜெவிநெ ஹயாசு|
 ஹஜெஜெநதஜெமொஸுஜெ ஸுஜெஹாநத வ ஜெஜெஜெ|| ௨௩
 ஜெஜெஸுதஜுஜெநாஜெஜெ ஜெஜெநாநி விஜெநெநெ||
 ஜெஜெஜெஜெஜெநிகாஸுஜெ ஜெஜெஜெஜெஜெஜெஜெ|| ௨௪

தைச்செய்து அதில் தேவியை யாவாகனம்பண்ணி, கந்தம், புஷ்பம், அட்
 சதை, பொரி, தூபம், கருப்பூரம் முதலானவையால் பூசை செய்து வி
 திப்படி நைவேத்தியம் தாம்பூலம் முதலானவையாலும் உபசாரம்பண்ணி
 “நமஸ்தே, தேவி கல்யாணி, மகாபாதகநாசினி, தாம்ரபர்ணித்துவயி
 ஸ்நாஸ்யே, பாகிமாம் பவஸாகராத்” என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லிப்
 பிரார்த்தனைபண்ணி, வந்தனமளித்து விக்கிரகத்தைத் தீர்த்தத்திலிட்டு,
 மறுபடியும் ஸ்நானம்பண்ணி முனிசுருஷிகளுடன் சமுத்திரதீரத்தில்
 வாஸம்பண்ணினார். அந்தச்சமயத்தில் வச்சிராயுதத்தினால் மலையைப்
 பிளந்தாற் போல் அதி கடினமான தொனி யுண்டாயிற்று. ௨௧

விருக்ஷங்களையும், கொடிகளையும் சுழற்றிக்கொண்டு கொடுங்காற்றாக்
 கிளம்ப, மலைகளும் கானனங்களும்மடங்கிய பூமியெங்குங்குலிங்கிற்று. ௨௨

“ஐயோ, இதுவென்ன” என்று கூறி பயத்தினால் மனங்கலங்கி ஜனங்
 கள் நான்கு திசைகளையும் நோக்கி யோடினர். காற்றினால் திரைகளு
 டைந்து தண்ணீர் ஒரு பக்கமாகச்சேர்ந்திருக்க, சமுத்திரமானது சுருங்கி
 விட்டதுபோற் றேன்றியது. ௨௩

பறவைகளெல்லாங்கூடி கூட்டங்கூட்டமாக கதறிக்கொண்டு ஆகாயத்
 தில் வட்டமிட்டன. அவ்விடத்தில் விமானசாரிகளான சித்தர்களுக்கூட
 இதுவென்னமாயமென்று தீருமானிக்கத்திறமையற்றவளர்காகிவிட்டனர்.

சூரீகாசுலகனாராவம் தெநவகுணம் ஜமதூயபு
 ததூ"ஜூஸூத செலவாஹா வ்யூவீ கநகவாடா|| கடு
 ஸோடியனீ ஜீஹம் வுஹு க்ருஜகூ லீஷணம் ரவபு
 ஹாடியனீவ வஸுயாம் லீஹனீய நஹஹபு|| கக
 வ்யூதூஸயம் தீ ககஹம் ஸவ்ராவ வுரகொகோமெம்||
 தாம் உபுஷா வ்ஸோபாவீஷா மெதூராவரூணீரா-தூவா||
 ஹுஜாரகெரெதூராயாஹ வாகூஷா தெந டிரதா||
 நிவவாத வயஹெரெ வ்யூகூதா தகுமராஸிவச|| கடி
 மெஸஷா-தாரூரூவாஹை உ வகிதா மிரிகுடிவக||
 உதவாத தகாமெயூநி ஜமெளமொமேவ ஸூஜவக|| கக
 விகீப-பூரோணா வாதெந ஸகி-தாஜிபஹ-தாபு||
 கவிராஜாரநிகமெரஜ-மயமெமேவ உநாகூதா|| உய
 வதகாமெநஜ-மகமெணம் ஶூவ்யூவாவீ-ஹஜிவம்||
 ஸகிஸவ-ஜமளவஸு விநூககுடிஸகிஷு|| உக

ஆகவே பூமி பாதாளம், சொர்க்கமென்ற மூன்றுலகங்களிலும் 'கள,கள
 வென்ற தொனியுண்டாயிற்று. இவ்விதமிருக்க, பொன்னிறத்தைப்பழித்
 த மலைபோன்ற தேவத்தையுடையதான ஒருகொடிய கடுவாயானது வாலேச்
 சுழற்றி அடிக்கடி லீசியடித்து 'க்ரீ, க்ரீ' என்று பயங்கரமாகக் கதறிக்
 கொண்டிம் பதியிடுவதினால் பூமியை மறைப்பதுபோலவும் நாலினால்ஆகா
 யத்தைலேகனம்பண்ணு (நக்கு) வதுபோலவும் திக்குகளை வேறுபாடம்
 செய்வதுபோலவும் காணப்பட்டு முனியின் முன்பாகக் குதித்துவந்
 தது. ககஇ

அதைக்கண்டு வியப்படைந்து கும்பமாமுனி மனச்சமாதானத்துடனி
 ருந்தும் கோபத்தினால் ஹுங்காரம் பண்ண, அந்த ஹுங்காரத்தினால்
 பஞ்சப்பொதிபோல் வெகுதூரத்தில் வலைந்து பறந்து பர்வதத்தினுடைய
 கொடுமுடிபோல் கடுவாயானது ஸ்ரீதாமிரபர்ணியின் பிரவாகத்தில் விழ,
 மேகக்கூட்டம்போல் தண்ணீர்த்திவலைகள் ஆகாயத்திற்கிளம்பின. கக

அந்தத்தண்ணீர்த்திவலைகளாகாயத்திற் காற்றினால் நான்குபுறத்திலுங்
 கொண்டுபோகப்பட்டு புடைபோல் தோன்றி மேகக்கூட்டம்போலவே தண்
 ணீர்த்திவலைகளைப் பொழிந்ததானது மழைகாலமென்று நீனைக்கக்கூடிய
 தாக விருந்தது. ஏககாலத்தில் தண்ணீர்த்திவலைகள் கிளம்பியிருப்பதால்
 அது விந்தியபர்வதத்தினுடைய சிகரம்போலவுந்தோன்றிற்று. உக

இந்த மதனதாபத்தைத் தொலைப்பதற்காக அதிசீதமான தீர்த்தத்தில்
ஸ்நானம்பண்ணினேன். ஆகிலும் இந்த அக்கினி இத்தண்ணீரால் சமனம
டையவில்லை. விரகாக்கினி என்னைக் கொலைசெய்து விடுவதற்கு முன்ன
மே யெனக்கு அனுபவிக்கயோக்கியனான ஒருபுருஷனை யேர்ப்படுத்தித் த
ரவேண்டும்தயாசிடீயே". ௨௭௮

இதைப்பார்த்துச் சங்கராஜன் பூங்குழலாளோடுகூடி நகைக்க, காரத முனிவந்து மாலையின் பூர்வசரித்திரத்தை வருமாறு தெரிவித்தார். சபை

என்று தேவரிடிகளிற் சிறந்தவரான நாரதமுனி உபதேசங்கொடுக்
க, சங்கராஜன் அந்த வுத்தரவை மாலைபப்போல் கிரீடத்தினால் வகித்

தம்மீம் புணிவத்யாமெது கூஹயொநீவாநவீ
 ஸஹவத்யா நேஸ்யத்யா தீயபுஷேவீம் சிணிபுஸத்யா || ௫௭
 வித்யாநகம் ஸஜாராஹ்ய விஜாநஃ காணுநாராணயா
 ஜாலீஹீநி க்ஷுக்ஷணீஹி ஹப்யுமெது வபஹஹிராநிதம் || ௫௮
 ஹப்யுமெது நஹிஜாநெந ப்யாபாஜிஹவநஹப்யுதி
 க்யப்யுயொஜநஜாமெதுண வபவபாஹொயெஹொ வப்யுமெ || ௫௯
 தாஜ்யாபா ஜகதிணெ ஹாமெ வஜ்யாப்யுபாஹிஜி ||
 நஜீவாநிதிவ்யாதம் நிஜீயாந நமரம் சிஹ || ௬௦
 நித்யஜிஹ்யப்யுத்யாஜ்யாம் ஸிவவகுஜாஹாராயணம் ||
 சிஹிநாஜிஷ்டஜாமெகண வத்யுத்யு ஸாஹம் கியா || ௬௧
 விரகாஹம் தமாரஸாயப்யு வஹஹி விஷயாஹ வஹகாஹ ||
 தவிதாவஷப்யுஹஹ்யாஹெத தாஜ்யவணீஹ வ்யுஸாநகம் ||
 ஹாயப்யுபா ஸஹிதொ யொமீ ஸஹொகஜீவாஹவாஹ ||
 ஸ்யுணவாண்யாஹ க்யாநிந்யாஹ விந்யாஹகாராநிஜப்யு || ௬௨

துக்கொண்டு மனைவியுடன் நாரதமுனியையும் அகஸ்தியமாமுனிமுத
 லானவர்களையும் ஸ்ரீதாம்ரபர்ணிதேவியையும் வந்தனம்பண்ணி அவனு
 டைய தகப்பனாற் கொடுக்கப்பட்டிருந்த தங்கவிமானத்திலேறிக் கொண்டு
 பொன்னுபரணங்களையணிந்த தாலிகளாலும் தாஸர்களாலும் பின்னொ
 டர்ந்து துதிக்கப்பட்டு ஸோமாரணியத்திற்குச் சென்றான். ௫௭

ஸோமாரணியமானது கீழ்ச் சமுத்திரத்திற்கு மேற்குபாகமாக நான்கு
 மயில் தூரத்தில் ஸ்ரீதாம்ரபர்ணியின் தென்கரையிலிருக்கின்றது. அந்த
 ஸோமாரணியத்தில் நதீபுரமென்று பெயர்கொண்ட வெரு சிறந்த
 நகரத்தை யுண்டிபண்ணி, அதில் (அவன்) குடிபார்த்து ஸ்ரீதாம்ரபர்ணி
 தேவிக்குப் பூசையளிப்பதோடுங் கூட, பரமசிவனுடைய ஆராதனையில்
 எச்சரிக்கை கொண்டிருந்தான். ௫௮

அவன் நாரதமுனி ஸ்ரீதாம்ரபர்ணி ஸகலமான கடன்களைச் செய்து தாமவியு
 டன் கீடியகாலம் விருப்பங்களையெல்லாம் அனுபவித்துவந்தான். ௫௯

இவ்விதமாகப் பத்துநூற்றாண்டுகள் செல்ல, யோகாப்பியாஸம்பண்ணி
 ஸ்ரீதாம்ரபர்ணிதேவியின் அனுக்கிரகத்தினால் சங்கராஜன் மனைவியுடன்
 பிரமலோகத்திற்குச் சென்றான். ௬௦

ஒ வீரசேனமகாராஜனே, மீண்டும் வேறு புண்ணிய கதையைக் கேட்க,
 விந்திய சத்துருவானவர் இம்மகாத்மியைச் சமுத்திரராஜனோடு சேர்த்து

ஸோயொஜ் நஜீஸுள தஜோஜ்ஜு) நஜீவகி||
 கிஷெவ் ஸவ-தீய-காதி ஷெவா ஸூஸ்ய-வ-ஸவ-ஸம்||
 ஹயஜீவ-வெஸீவெஸீ நஸெத்ய ஜெயாஹ||
 வுதீஷாவ்ஷெவ-ஸூஸம் தஜுஸாஜ ஜெவ-ஸூ|| சுசு
 ஸூஸ்ய-வ-ஸவ-ஸூஸம் ஷெவ-ஸூஸம் ஸூஸம் தஜு||
 தஜ-ஸூஸம் ஷெவ-ஸூஸம் ஷெவ-ஸூஸம் ஷெவ-ஸூஸம்|| சுரு
 ஷெவ-ஸூஸம் ஷெவ-ஸூஸம் ஷெவ-ஸூஸம் ஷெவ-ஸூஸம்||
 ஷெவ-ஸூஸம் ஷெவ-ஸூஸம் ஷெவ-ஸூஸம் ஷெவ-ஸூஸம்||
 ஷெவ-ஸூஸம் ஷெவ-ஸூஸம் ஷெவ-ஸூஸம் ஷெவ-ஸூஸம்||
 ஷெவ-ஸூஸம் ஷெவ-ஸூஸம் ஷெவ-ஸூஸம் ஷெவ-ஸூஸம்||
 ஷெவ-ஸூஸம் ஷெவ-ஸூஸம் ஷெவ-ஸூஸம் ஷெவ-ஸூஸம்||
 ஷெவ-ஸூஸம் ஷெவ-ஸூஸம் ஷெவ-ஸூஸம் ஷெவ-ஸூஸம்||

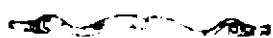
ஐதி ஸூ தாஜீவ-ஸூஸம் ஷெவ-ஸூஸம் ஷெவ-ஸூஸம்||

அவர்களிடத்தினின்றும் விடைபெற்று, ஸகல தீர்த்தக்கட்டங்களிலும்
 ஸநானம்பண்ணி, ஸகல தேவதைகளையுங் கொண்டாடி, ஹயக்கிரீவர்
 முதலான சித்தர்களுடன் மலயபர்வதத்திற்கு வந்து, பிறகு கோட்டிசு
 வரனை ஊர்க்காட்டில் பிரதிட்டைபண்ணி, அவருடையவும் அனுக்கிரகம்
 பெற்று, பிரம்மவர்த்தபுரம் வந்து, கலியாணக்கோலம்பூண்ட வேணு
 வனேசனைத் தரிசித்து, அவருடையவும் அனுக்கிரகம் பெற்று மறுபடியும்
 மலயபர்வதத்திலிருக்கின்றதான (அகஸ்திய கூடமென்ற) தன்னுடைய
 ஆச்சிரமத்தின்கண் சென்றனர். சுரு

இவ்விதம் புராதனமாய் அதி ரகசியமாயிருக்கின்ற இதிஹாஸத்தைச்
 சிரவணம்பண்ணுவோன் அல்லது பாராயணம்பண்ணுவோன் ஸகலபா
 வத்தினின்றும் விடுதலடைகின்றான். சுசு

ஓ, வீரசேனமகாராஜனே, (தாங்களென்னைக் கேட்டுக்கொண்டபடி)
 ஸ்ரீதாமரபர்ணிதேவியின் சரித்திரத்தையும் தங்களுடைய விமானம் மல
 யபர்வதத்தைத் தாண்டமுடியாமல் நின்றுவிட்டதற்குரிய மலயபர்வதத்
 தின் சிறப்பைப்பற்றியும் கூறினேன். சுசு

தருமிஷ்டர்களிலும் நன்னொடை கொடுப்பவர்களிலும் சிறந்தவரான
 தங்களுடைய சேர்க்கையால் ஓ, வீரசேனமகாராஜனே, எனக்கும் தருமத்
 தைப்பற்றித் துதிசெய்யக்கூடாது. சுசு

ஸகு தஃ

ஐ.தம் ஸம்வொ ஜீஹா தெஜாஃ ஸம்வ்யஷ்ட ஷே நஹி ஹஜா
ஸம்வ்ய வஹா ராஜா நம் ஹயொ வஹ நஃஸுவீ || ௧௨
ஸம்வஃ

ஜீஹாராஜ கஃவெஸ்யஷ்ட யாஜெத் தெ ஜிதீஷீஸ்ரீ
விவித்ருநெனவ வஸ்யாஜி கொகிதுஸெவ வஹிஷ்ட || ௧௩
ஸகுவிநம் ஸுயதெ நீதிஸம்வொ திஜீயத தஃ
தஜீயஹா நம் ஸுயதெ வணிகம் பஜி வினா || ௧௪
ஸவஃஜோஸி கஃவெநாஸி யஜிபுஷோஸி விஸெஷ தஃ
தஸாநநீஷா தெ ராஜிவ பஜிபுஷ நுத்ரு கிவ்ருஜே || ௧௫
வ்யுஸேநாநெந ஹிஷோஸி வகேஷு ஸுணம் கயாஜிபாஸி
கஜிபவ்ஷிஸிஸெநுஷோ ஹயத்ருவாஜிபியஃ || ௧௬
தாஜிபிஸம்வொயிநாயஜி தஜிஸாஜி வொவ்யுவி
ஹ்யாபவ்யாஸம்வொஜி வ்யுதிஷோவ்யு நஜீவஃ || ௧௭

என்று ஓ சென்னகாதி முனிசுளே, மேன்மைதங்கிய வீரசேனமகாரா
ஜன் வினவ, சங்கமாமுனி மகிபனுடைய வாங்கியத்தைக்கொண்டாடி
மீண்டுமவனைநோக்கிக் கூறத்தொடங்கினார். ௧௨

ஓ, ராஜகுலத்திற் சிறந்தவனே, தங்களுக்கிவ்விதம் தருமத்திற் புத்தி
யானது சென்றுகொண்டிருப்பதில் நான் ஆச்சரியப்படவில்லை. கோகி
லப் பறவைகளுக்குப் பஞ்சமஸ்வரத்திற் கானம்பண்ணுதல் இயல்பாகவே
யிருக்கின்றது. ௧௩

சிவபெருமானிடத்தில் நீதியும், பள்ளத்தில் தண்ணீரும், யுவாவினி
டத்தில் யுவதியும் கற்றவனிடத்தில் தருமசிந்தையும் இயல்பாகவே யிருக்
கும். ௧௪

தாங்கள் கற்றுணர்ந்தவரும் நல்லகுலத்திற் பிறந்தவரும் விசேஷமான
தருமசிந்தை யுள்ளவருமாக விருக்கின்றீர்கள். ஆதலால் தங்களுடைய
மனதானது தருமத்தைவிட்டு விலகி யெவ்விடத்திற்குச் செல்லும்? தாங்
கள் கேட்ட கேழ்வியால் நான் சந்தோஷப்படுகின்றேன் கேட்க, கூறு
கின்றேன் புண்ணியகதையை. ௧௫

முனிகளிற் சிறந்தவரான சமுத்திரத்தைப் பாணம்பண்ணிய முனிபா
னவர் (அகஸ்தியர்) ஹயககிரீவன் முதலான முனிகளோடுகூட ஸ்ரீதா

சூலிவடுதல தரு ஹரிம் ஸம்ஹாராயு ஹிதஃ
 தாஜாயா உதரெ தீரெ லாயாலாவொவ லாயவழ்|| ௨௮
 டிகுதினெ வகடனாடவொ ஸ்ரீவாரெ வாரொஷாதலீழ்
 கூலவாரணெ ஹரிம் நகலா ஸகயடொ காஸவநெ தய||
 வாரொகெஸம்வரகெடுதரு காணலிவொவ ஸாடிஸழ்
 வனகரா தருஜிகா தரு ததரெ ஹதி கூலவலொ|| ௨௯
 கூலொ கூலெ ஸகாலெவொவ ஸுஹவயலவாரம் யயளி
 யதரு ஸாஹலெஹஸா நொ திதொ ஸாஸிஹிதொ விஹம்
 தாஜாயாஹிதெ தீரெ வாரணெ வெணவநாஜரெ
 ஸுஹவயலவாரம் நாரெ வாரம் ஹவ நவலுஷணழ்|| ௩௦
 கூலெயொஜ நவிலாரம் ஸவலெதா ஹதருஸஞ்சிகழ்

மிரபர்ணிதேவிநபத் சமுத்திரராஜனோடு சேர்த்துவைத்து அவளுடைய
 அதுக்கிரகம் பெற்று ஸோமாரணியத்தில் நதீபுரியில் (ஆற்றாரில்) சங்க
 ஜாலனை தாமசிக்குப்படிசெய்து அவ்விடத்தில் ஆவர்ப்பவித்த விஷ்ணுப
 கவானையும் சிவபெருமானையும் பக்தியுடன் வணங்கிக் கொண்டாடி ஸ்ரீ
 தாமிரபர்ணியின் வடகரையிலிருக்கின்ற பெருங்குளம் மாயக்கூத்தனை
 யும் கண்ணுற்று வகுளவனத்தில் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவை (ஆதிநாதனை) தரி
 சனம்பண்ணி, ஸ்ரீவைகுண்டத்திற் பெருமானையும் நாணல்க்காட்டில் சூரி
 யபகவானையும் வந்தனம்பண்ணி மருதூரில் மரதகவல்லியையும் பக்தி
 யுடன் தரிசித்து, அவ்விடத்தில் ஓரிரவுதங்கி மறுநாள் காலையிற்செய்
 யவேண்டிய கடன்னை முடித்தபின்பு பிரமவர்த்தபுரமென்ற திருநெல்
 வேலிக்குச் சென்றார். ௨௮இ

அவ்விடத்தில் சிவபெருமான் ஸ்ரீபார்வதி (காந்திமதி) தேவியுடன்
 இடைவிடாமலருள்புரிந்துவருகின்றார். ஸ்ரீதாமிரபர்ணியின்மேற்குக்கரை
 யில் பரிசுத்தமாயிருக்கின்ற வேணு (மூங்கில்) வனத்தில் பிரமவர்த்த
 புரமென்று நாமம்பூண்டதாயும் உலகத்திற் சிறப்புற்றதாயும் அரையோ
 டினை தூரம் விஸ்தாரமுள்ளதாயும் ஸர்வதோபத்திரமென்று கொண்டா
 டப்படுகின்றதாயுமிருக்கின்ற நகரமொன்றிருக்கின்றது. ௨௯இ

இவ்விடத்தில் ஸாக்ஷாத்மகாதேவரே பாண்டியராஜனாக விருத்துகொண்ட
 டி (செங்கோல் செலுத்தி) தானம்கொடுத்து பிராமணர்களைப் பணக்கர

அவ்விதமாக விருக்கின்ற மகத்தான பிரமவர்த்தபுரமென்று நிறந்த
மேன்மைநங்குப நகரத்திற்குச் சும்பலாமுனியானவர் மற்றமாமுனிகளு

மறுநாள் சூரியபகவானுதயஞ்செய்துவர, பொற்றாமரையில் அகஸ்திய
மாமுனி ஸ்நானஸந்தியாவந்தனம் முதலான காலேக்கடன்களை முடித்து

கனயாபயபாபு அறிமனெனெடிபுடிவெவவா ஸனியனா|| சச
 வரணவாபுபெயலாபுடி.தசுத-பெருணா ஸஹ|
 சூஜமாபி உஹாபெதஜாஹிபெடிவபுஹிநிதம்|| சந
 வளதவின நுரெ ராஜிந-பீய்யா ஸ-பிஹாஹி நம்|
 உதவபுடிஹ தாகாபெரெஹிபுடி வபுஹிநிதம்|| சச
 தாவலாவிபஹிஹிஹி மபுமந ஹநுபிநிவ|
 பெகலாபுடிஹ ஸங்காபுடி வபுஹிநிதம்|| சஎ
 கபெதநாபாபிபிஜிஹ தரணம் பெகலாபுடி|
 மஹாபாபுபிபாபி ஸ-பிஹிபிபாபி|| சஅ
 பெகலாபுடிபுடி வபுஹிநிதம்|| சச
 உதவபுடிஹ தாகாபெரெஹிபுடி வபுஹிநிதம்|| சச
 கிபுடிபுடிபுடிபுடி வபுஹிநிதம்|| சச

ரிஷிவர்க்கங்களுடன் நெல்லையப்பருடைய சன்னிதானத்திற்கு வந்தார். சச

அந்தச்சமயத்தில் வருணபகவான், அவருடைய புத்திரர்கள் தும்பரு முனி அநேகம் சித்தர்கள் இவர்களுடன், வந்துசேர்ந்தான். சந

இச்சமயத்தில் வடதிசையில் பேரி வாத்தியம் படகவாத்தியம் இவை முதலானவாத்தியங்களுடைய முழக்கத்தினால் விசித்திரமான வொரு இரைச்சலுண்டாயிற்று. சச

அவ்வாறு முழங்க, ஆகாயத்தில் சூரியன்போல் ஒளியைப் பரவச்செய்துகொண்டு சிவபெருமானெழுந்தருளிஞர். அந்தக்கடவுள் கைலாஸபர்வதத்தினுடைய சிகரம்போலுயர்ந்தோங்கி வெளுத்திருக்கின்ற விருஷபத்தின் மீதிலாரோணஞ்செய்தவரும் லோகமாதாவாய் ஆதியுவதியாயிருக்கின்ற ஸ்ரீபார்வதிதேவியை மடியில் வைத்துக்கொண்டவரும் கங்கையைச் சிரசில் தரித்தவரும் சந்திரப்பிரைசூடியவரும் சங்குபோல்வரும் நல்முத்துப்போலவும் வெளுத்த சிறங்கொண்டவரும் கோடிமன்மதர்களுடைய அழகுப்பழிக்கின்றவரும் சுருள்-தங்கத்தினால் செய்து பதுமராகமுதலான ரத்தினங்களுமுத்தப்பெற்றிருக்கின்ற கிரீடம் - கைவளைதோள்வளை முதலான ஆபரணங்களை யணிந்தவருமாக விளங்கினார். சச

அந்தச்சமயத்தில் பூதகணங்களும், நந்தி, பிருங்கி முதலான பரிவாரங்
களும், மகாகணபதி, சுகன், சண்டேசன் இவர்களும், பிரம விஷ்ணு
முதலான தேவர்களும், அனேகசித்தர்களும், முத்தர்களும், ரிஷிகளும்,
விமானசாரிகளும், இந்திரன் முதலானவர்களும் வந்து அனேகமாழ
னிகளுடனாகியத்திற் கடவுளைச்சுற்றி அரம்படிசேவித்தனர். சூ

* அதுகாரணம்பற்றி சிந்துபூந்துறை பென்று வழங்குகின்றது.

உறுதியுறொதிக்கொெ வவுகூறுதலைநாடியுஃ

அப்பொழுது கும்பமாமுனியானவர் வெகுஸந்தோஷத்தினால் ஆனந்த
நீரைப்பொழிந்துகொண்டு கூப்பியகையைச் சிரவில் வைத்து உட்கார்

ஹஷ்டமஸ்தாயா வாஸா தொதமேவம் ப்ரக்யுதே|| கூக
 சுமத்யு||
 நமீ கயூணவெஷாய சுவிசுஷ நாயிநெ|
 மதே வஹாஸிணெ விஸுஸாயாநாஃ ஹபுடிபாஹணெ|| எய
 நமீஸாநா நிவாஸாய ஸாநாநாஃ ஸமீமேதஸாடூ|
 சுஸாயாரணக்யுத்யாய நமீஸு க்யு தீவாஸஸெ|| எக
 நிவயீராய நித்யாய நிஸீரோஹ்யுடிபாதநெ|
 வாடாயடிவாஸிவெஷெ நமீ கெஷேஹாராய தெ|| எஉ
 சுபடி ரிதகாகாரபிபஃ ஸுபிகஹாஸுடூ|
 சுமெஷ தமீவி யதெஜெஜெஷேபீஹதம் நமீ ப்ரபூ|| எக
 காஹம் கயூண நிவபம் சுவிதாஸெஷகளதூகடூ|

ணக்கின்றுகொண்டு சரீரத்திலுண்டாயிருந்த புளகிதத்தால் அவருடைய
 விருப்பம் கைகூடியிருப்பதை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு அதிகஸந்தோஷ
 கிமித்தம் விக்குள்கொண்டவாக்கினால் கடவுளை, வருமாறு தோத்திரம்
 பண்ணத் தொடங்கினார்:— கூக

“கவியாணக்கொலம் சமைந்து மகாபாவங்களைத்தொலைக்கின்ற சிவ்பெரு
 மானே, உனக்கு வந்தனம். உலகத்திற் கற்றறிவிள்ளோர்களுடைய இருத
 யமாகின்ற கட்டிடத்தில் களைப்பாறுகின்ற கடவுளே, உனக்கு வந்த
 னம். எய

ஸமபுத்தியுள்ளவர்களான ஸாதூக்களுடைய மனத்தில் வாஸம்பண்ணு
 கின்ற வுனக்கு வந்தனம். அஸாதாரணமான செய்கையைச் செய்கின்ற
 வனும் யானைத்தோலை யணிந்தவனுமான வுனக்கு வந்தனம். எக

நீலகிறமான கழுத்தையுடையவனும் சிறந்த மேன்மைதங்கியவனும்
 இடதுபக்கத்தில் ஸ்திரீரூபம் பெற்றவனும் உலகத்திற்கு நன்மையை
 ளிக்கின்றவனுமான வுனக்கு வந்தனம். எஉ

அர்த்தசரீரத்தால் மரகதப்பச்சைபோன்றவனும் பாதிச்சரீரத்தால் ஸ்ப
 திகசிறம் போன்றவனுமான வுனக்கு வந்தனம், அத்துவைதமாயினும்
 (ஒன்றாயினும்) இரண்டாகத் தோன்றுகின்ற பரஞ்சோதிக்குத் துதியளித்
 கின்றேன். எக

பார்க்கப் பார்க்கத் திகட்டாத வழகுபொருந்தியவனும் மக்களத்திற்
 கிருப்பிடமும் ஆச்சரியத்தை விளைக்கின்றவனும் நல்லயுவாவுமான ஸாம்
 ப பரமசிவனை யடியேன் சார்கிறேன். எச

[illegible]

இதற்கு மேற்குபாகத்தில் ஒரு யோஜனை தூரத்தில் சென்னை அரசு மென்று மகாபரிசுத்தமான சௌதமமா முனியினுடைய ஆச்சிரம மொன்றிருக்கின்றது. நம்முடைய கட்டளைப்படித் தாங்கள் அவ்விடத்திற்குச் சென்று நம்முடைய வீக்கத்திற்கு விதிப்படிப் பூசையளித்து, தர்மமதா

உதய சூரியன் உதித்தான் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். உதய சூரியன் உதித்தான் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். உதய சூரியன் உதித்தான் என்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

॥ கரு வடிவ ருபாயோய ॥

ஸத்யாபதி ஸஃ

[illegible]

என்று தயாவிதியாகி பமகாதேவர் முனியின் மனைவியாகிய லோபாமுத்ராதேவிக்குமுத்தரவுகொடுத்து நேசத்துடன் முனிமன்னவனை நோக்கி மறுபடியுந்திரு வாய்மலர்ந்தார். ஈ

பதினாறுவதத்தியாயம் முற்றிற்று.

அத்தியாயம் ௩௭

புத்தமசிவன் ஐதிகின்றார் :-

“ஓ அகஸ்தியமாமுனியே, உலகன்மைக்காக நாம் உத்தரவுகொடுப்பதைத் தாங்கள் கவனிக்கவேண்டும். நம்முடைய இந்தக் கோத்திரமானது (சாலிவாஹநகரம்) பிரமகோத்திரமென்று கூறப்படுகின்றது. க

இந்தக் க்ஷேத்திரத்தைக் கண்ணுற்றமாத் திரத்தில் பிராணிகள் இல்லர வாழ்க்கையை யனுபவித்து மோக்ஷத்தைப் பெறுகின்றன. வடதிசைநோக் கிச் செல்கின்ற இந்த ஸ்ரீதாமிரபர்ணியில் சிந்துபூந்துறை யென்று சொற் பெற்றதான தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்பண்ணுவோர் (அல்லது) அதைப் பா னம்பண்ணுவோர் தடையின்றி மோக்ஷத்தைப் பெறுகின்றனர். ௩

ததீயபுசுணிகாயெந ஸீதா சிவயீத யுதாவிவா|
 வஸ் மெவியுயதெஃ ஹகுக்ரா சிவாயுமெஜெகவாஜமஃ|| ச
 க்ஷிவ்வபுஷய தீதீபெபு ஸூக்ரா சிவ வரடிவிலுபு|
 வஸ்யுத்திதெஷாந்திதூநா ந சிவதமபுஷபுஸம்ஸுயமஃ|| கு
 க்ஷிவ்வபுஷயதீ தீயபு வஸ்யுதவாஷ்ரணீவயஃ|
 ஜெஹிதிவிபுஷாய நநெனுவ சிவபுதவஸ்ய வடிஸநபு|| க
 காணிசிதூ மெககராத ந சிவஸூ வஸ்யுமெஷாதெஃ|
 ஸதாநி சிவமெககஸ்ய ஸாக்ரா சிவஸாவா நஸகூதிஃ|| எ
 வஸ்யுநிசிரிசெக்து சிவஸா வகூஷாவிவா|
 தெஷாந்தியாதா மெதவஸ்யுநாமெ மெவவஸ்தெதாயமஃ
 சுதூத துஷுதமஃ தகந சிவவஸ்யுதபு|
 வராயாஸூ நவகுதெஸூ தாஜிராயாஸூவஸ்யு வ கூ
 சுந்தராமஃ மக யபுசெக்து ஜெஹிதிசியம் யுமவபு|

இந்த தீர்த்தத்தின் ஒருதிவலையைப் மானம்பண்ணுவோன் அல்லது
 அதைச் சிரசில் தரிப்போன் நம்முடைய பக்தனாகப் பவித்து நமது சாயுஜ்
 யத்திற்கே பாத்திரமாகின்றான். ச

இந்தச் சிந்துபூந்துறையில் ஸ்நானம்பண்ணி, ஸகலவரங்களை யுமளிக்
 கின்ற நம்மைத் தரிசிப்போர் மறுபடியும் மாதாவினுடைய கர்ப்பபாத்தி
 ரத்தில் வாஸம்பண்ணமாட்டார். கு

சிந்துபூந்துறைத் தீர்த்தமும், பொற்றாமரையின் புண்ணியதீர்த்தமும்
 சோதிலிங்கத்தின் பூசையும் நமது விக்கிரகத்தைத் தரிசிப்பதும் லோ
 கமாதாவான காந்திமதிதேவிக்கு வந்தனமளிப்பதும் மகாவிஷ்ணுவைவ
 ணங்குவதுமாகிய இவையெல்லாம் முக்தியென்ற லோகத்திற்குச்செல்வ
 தற்குரிய படிக்கட்டுகளாக விருக்கின்றன. எ

எவர் நமதுகேத்திரத்தை மனதால் நினைக்கின்றனரோ அல்லது தரி
 சனம்பண்ணுகின்றனரோ அப்படிப்பட்டவர்களைச் சிகழ்ப்பதற்கு ஒழுனி
 யே, யமதர்மராஜன் சக்தியற்றவனாக விருப்பான். அ

இவ்விடத்தில் அற்பமாகக் கொடுத்தாலும் அற்பமாக ஒமம்பண்ணின
 லும் அற்பமாக ஜபம்பண்ணினாலும் அது அளவற்ற பயனை விளைக்கின்
 றது. க

பரை யென்ற நதிக்கும் அதுபூதியென்ற நதிக்கும் உள்ளடங்கியதும்
 சோனதேவதீபிற்கும் ஸ்ரீநாமிரபர்ணிக்கு முள்ளடங்கியதுமாயிருக்கின்ற

திருயம்தெ ஜாதவஸ்து ஸவெதோகூநவஸ்யம்॥ ௧௦
 விநஸ்யம்தெவ வாவாநி ஜஹா ஹெவஸ்யாஸநாக்
 தவ்யா மெநவத்யுஜெக்செத்ரம் ஸூகூஜம் புய-ததஃ ௧௧
 காண்டயொந கௌநயா யஜேவத்யூ ஸஜீநி தஃ
 புதிவஷ்டம் ஸஜாமத்யு மெவெத்ரஜாவி விஸௌதஃ ௧௨
 ஸங்குமெ வ. ளணிபுராயாந்தம் ஜாஜேவத்யு த-ஹேவ
 வஸவந்தஜந-ஸ்யாஸ்யாது காண்டயொநம் ஸஜாஸிவஃ॥ ௧௩
 ஜாஜாஃ ஜீநிபீதெஸெ டகூவதவாஜீநிநயா
 ஸஜாஜிஜ்யுஹஜாஹ்யாந்தம் வெஷ்யாஜாஸ்ய ஸங்குமஃ॥ ௧௪
 ஜஹாஸ்யாநிஸவ்யாஸ்ய காந்தித்யுஃ வ்யஸாஜதஃ
 மொவாஜேஜா யஜேவத்யு வஸ்யாவ வரஜாஜேஜா॥ ௧௫
 வரஜஸவ்யாஸ்யவஹ-ஹேவஸவ்யாஸ்யவ்யுஷ்டிவ்யாஸ்ய
 ஸிவவ்யாஜகதி னீசு த்யு டெவீஸுஜமஜேஸிகாபு॥ ௧௬

சோதிர்மயமான பூமியானது பிரமகேசத்திரமென்று கூறப்படுகின்றது.
 இந்த பிரமகேசத்திரத்தில் மரிப்போர் தடையின்றி முக்தியைப்பெறுவார்
 கள். ௧௦

இவ்விடத்தில் வாசம்பண்ணுவோர்களுடைய பாவமெல்லாம் பைரவ
 ருடைய சாசனத்தினால் நசித்துவிடுகின்றது. ஆதலால் முக்திபெறவி
 ரும்புவோன் இந்தகேசத்திரத்தை யொருபொழுதும் விடவேகூடாது,

ஓ கும்பமுனியே, தங்களுடைய பத்னியாகிய லோபாமுத்திராதேவி
 யுடன் ஆண்டிதோறும் சித்திரைவிஷுதினத்திலும் சித்திராபௌர்ணி
 மைதினத்திலும் இவ்விடம்வந்து நமக்குப் பூசையளிக்கவேண்டும்." ௧௧

என்று ஸதாசிவன் கும்பமுனிக்கு உத்தரவுகொடுத்து, ஒரு நவரத்தின
 மாஸையு மொருகுடாமணியையும் வெகுமதியாகக் கொடுத்து இரண்டு
 கைகளாலுமாலிக் கனம்பண்ணி விடைகொடுத்தனுப்பினார். ௧௨

அவ்வண்ணமே லோபாமுத்திராதேவியானவள் ஸ்ரீகாந்திமதிதேவி
 யின் தயவினால் அநேகரத்தினங்களை வெகுமதியாகப் பெற்று ஒப்பற்ற
 மகிழ்வடைந்தாள். ௧௩

கும்பமாமுனி லோபாமுத்திராதேவியுடன் இவ்வாறு அநேகவரங்களைப்
 பெற்று ஸந்தோஷமடைந்து வேணுவனேசனையும் காந்திமதியம்பாளை

25

இந்தக் கும்பீரசியானவன் மேகத்தின்மத்தியில் மின்னல்-கொடிபோல்
அடர்த்தியான கானனத்தில் மலர்கொய்து அங்குமிங்கும் விளையாடிக்
கொண்டிருக்க, கௌதமமாமுனியின் புத்திரனாகிய சதானந்தனென்ற
பிரமசாரியைக் கண்ணுற்றான்: ௨௮

க-ஓ-ஹீ நவஸீ

கூபேழா ஜம்ஹூரியா நேஷனல் வியாநத்!

உதேகாமுயியர் ஸதிக் வசுதம் வீரகிவசிவக்யம்!

பெய்வவனார் தயா சூகா தயாவா. தியுமுககியாழி.

ஸரீர்துகள வீர்தியுதள வியாய ஸஹ களதுகாக!

வரு விசீயுதொருவம் ழஹாநு காரொதர்வத-ம் || ௩௫

அவ்விதம் நடந்துவர, கும்பீநசியானவள் சதானந்தனை நோக்கி வருமாறு வினவினாள்:— “ஓ சதானந்தனே, நீ கிரகஸ்தனாக விருக்கவேண்டும். ஓ புத்திசாலியே, நான் மனைவியாக விருக்கின்றேன், நீ அக்கினியில் விதிப்படி சிவபெருமானுக்கு ஒமம்பண்ணவேண்டும், நான் பலவகைக் கறிகளுடன் ருசியாகப் பாகஞ்செய்கின்றேன்” என்றுகூறிப் போதனைசெய்ய, சந்தோஷத்துடன் அவ்விரண்டுபேர்களும் நாயகனும் நாயகியுமாக விருக்க விருப்பங்கொண்டனர். கூட இ

ஒளபாஸனம் வைசுவதேவம் (பஞ்சயஜ்ஞம்) தேவாரம் அதிதிபூஜை படுக்கை, உணவு, முதலான ஸகல செய்கைகளை அவ்விரண்டுபேர்களும், சந்தோஷமாக நடத்தி ஒன்றுக்கொன்று நேசமாக வனத்தில் களித்துவர; வெகு (நாழிகை) சமயம் கடந்துவிட்டது. ௩௮

தாவநுநிவரஃ ஸ்ரீரோநு மனதேஷுவஸாரம் திபிஃ
 வெஸுபெவாழிகம் சுபகா ஹோஜநாய நிஜாதீஜபு|| நகா
 குஜஹாவாஸுரீகாரீ ஹொ வுராமாஜயவிஷ்ணுஃ
 தம் ஐஷ்டா வுதவிஷ்டம் த்ஹேஜஸரீஃமஃமஃ|| நகா
 ஜாகா வஸஃ ஜாநஐஷ்டா கொவாழிஐஷ்டா
 மனதேஃ
 ஐஷ்டாஹி கருதிதம் கரீது சுதவாநயி வாலிஃ|| நகா
 தஸாசு விராயவகுத ஸ்ம் வநெ வஸுரிஹாஹுயி
 யதா தாரோநஐதொயஸிஹி யபுஜ்யதே ஹவா|| நகா
 தாவபிரீகஸாபஸு ரீமெ) தம் கரீஹுயி
 தஸுராஸுமஃமஃதொண ஸரீநம் ஸெருஸஹிஷ்ட சய
 வதிஷ்டி திராயய புரஹபஸுதீபுஸம்மரீகா
 ஹாஹுயம் யாதா கருணாத்ருஸெயொ வவிஷ்டி||

அப்பொழுது தபோவிதியாகிய கௌதமமுனி வைசுவதேவமுதலான
 கடன்னைமுடித்துவிட்டுப் போசனம்பண்ணுவதற்காக ஜிரமத்தி (வாத
 லீ) லீ ருந்துகொண்டு தன்குமாரனைக் கூப்பிட, அந்தச் சதானந்தன் நடு
 நடுக்கிக்கொண்டுவந்தான். நகஇ

அவ்விதம் வந்தவனான சதானந்தனைப் பிரமதேஜசில்லாதவனாகக் கண்டு
 கௌதமமுனி தன்னுடைய யோகதிருஷ்டியால் நடந்ததைத் தெரிந்து
 கொண்டு கோபத்தினால் வருமாறு சாபங்கொடுத்தார்:— நகஇ

“அடே துர்ப்புத்தியே, மூடத்தன்மையாலெவ்விதமான கெட்டசெய்கை
 யைச் செய்திருக்கின்றன? நீ அவ்விதஞ்செய்ததற்காக இந்தவனத்
 தில் ஒரு பிசாசாகப் பவித்து வாஸம்பண்ணவேண்டும். எப்பொ
 ழுது ஸ்ரீதாமரபர்ணியினுடைய தீர்த்தத்திவலை உன்னுடைய சரீரத்திற்
 சம்மந்தப்படப்போகின்றதோ, அப்பொழுது சாபத்தினின்றும் நீங்கிச்
 சொயரூபம்பெற்று மறுபடியுமென்னுடன் சேர்வாய். நகஇ

இந்த கும்பீகசியுமிராக்ஷியாகப் பவிக்கக்கடவன். இந்த ராக்ஷியினு
 டைய பர்வதம்போலிருக்கானின்ற தேகமானது ஸ்ரீதாமரபர்ணியின் தீர்த்
 தத்தைத்தொடானின்றபொழுது அது (சரீரம்) பூமியில் விழுந்துவிடும்.
 அப்பொழுது அவளும் மீண்டும் ஸ்நானம்பண்ணிச் சிறந்த சொயரூபத்
 தைப்பெறுவாள்”. சக

ஐத்யுகா தாவஹ க்ரோயாக்ஷமளதரோ மஹிஸதரே |
 ஸஹாய்யோ ஸாநிஹோத்ருஹ ஹிரோஜ்ஜ வஸதி வ்யயாக் ||
 ஐத்யு ப்ரவதஜோநாயாம் கயாயாம் தத்ரு காநநே |
 சூஜமாரி மஹாவெஹாக்ஷ வாக்ஷ மெவஸாஹதாம் மதம் || சங்
 கமஸௌ ந ஸரிநீய தாரிராயாவ்யுக் மஹதரே |
 ப்ரோக்ஷயாரிஸ ஹவாநு காமயொநிபிஷ்டாநிதரே | சங்
 ததரஹ்மணஸ்யொமாத்ரு ஸுஹவாநீ மஹநஸுதரே |
 நிபிஷ்டுஸாவஸஹஸா ப்ரக்ஷுநிம் ப்ரத்யவத்யுத || சந்
 ஸுஹதணஹதெ ஷெஹெ வாக்ஷெநீயக்ஷொரிணா |
 விபிஷ்டுஸாவாஸா வாக்ஷொபிஷ்டுதரே நாமா || சங்
 ஸுஹதணாவி தாம் ஹக்ஷா நாக்ஷஸ்யொ வொநத்யுதரே |
 ஸாக்ஷா மெயஜாதீயெயு ஸாவபிஷ்டு ஹவத்யுதா || சங்

என்று கூறி கௌதமமுனி மிகவகங்காரத்துடன் அவ்விரண்டுபேர்க ளைச்சபித்துவிட்டு அக்கினிஹோத்திரத்தை யெடுத்துக்கொண்டு மனைவி யுடன் ஹிமாலயபர்வதத்திற்குச் சென்று வாஸம்பண்ணிவந்தார்.” சஉ

என்று அகஸ்தியமாமுனி லோபாமுத்திராதேவிக்குக் கதைகூற, அந்தக் காட்டில் பிசாசுரூபம்பெற்றிருந்த சதானந்தனாவன் அதிவேகமாக முன்பாகவந்தான். சங்

அப்பொழுது கும்பமாமுனி சந்தோஷமாகக் கலசத்தில் ஸ்ரீதாமீர பர்ணியின் தீர்த்தத்தை யெடுத்துவந்து, அந்தப் பிசாசைப் புரோக்ஷணஞ் செய்தார். சச

ஸ்ரீதாமீரபர்ணியின் தீர்த்தத்திலேயானது தேகத்திற்சம்மந்தப்பட்ட கிமிஷத்தில் கௌதமபுத்திரனாகிய சதானந்தன் சாபத்தினின்றும் சொய ரூபத்தை யடைந்தான். சந்

தருமதாரனென்ற (பிரம) தண்டதாரனால் இராக்ஷஸி கொல்லப்பட, அவளுடைய சரீரமானது ஸ்ரீதாமீரபர்ணியின் தீர்த்தத்தைச் சம்மந்தப் பட, அவளும் (கும்பீகசியும்) சாபத்திலிருந்து விடுபட்டு சொயமான அழகிய ரூபத்தை யடைந்தெழுந்தான். சங்

அந்தப் பிரமதண்டமாரின்று தண்டதாரனும் அவனுக்கேற்பட்டிருந்த சாபப்படி கொடிய சாக்ஷியைக் கொண்டு ஸ்ரீதாமீரபர்ணியில் ஸ்நானம் பண்ண, சொயரூபம்பெற்றார். சங்

வனகதொ மளதஜேஸாஸாவ ஹிஹொ த்ருவாஸ்யுதள
 கூஸ்யாதாஃ ஜெஹா.தாநள யத்ராஸெஸு கூஹஸஹவஃ|| சஅ
 ததாநெயாந்யஜேஷிஷுய வஹவஃ வீத்ரதரோநஸாஃ
 மளதஜே

கூஹஸ்யாநெ ஜெஹாஹாம கஸெவ ஜமதாஃ மாராஃ|| சக
 வனதாரோநயதா தாஜேராஃ ஹவதா ஹொகவாவதீழ்
 ஜெஹ்யஜெஹதீ ஜாதா ஸ்மடாடிவி மஸ்யஸு|| நய
 கூயா விஸுஜிஃ வாவாஸவரீத்ராத ஹ ஸஹயஃ
 ஜெவாஸுஜிஷயஃஸெயு கூயி குஷா ஸ்தாதநாஃ|| நக
 ஸிவகெஷத்ருஜிஃ வுணஜோஸுஜே ஜோகெ வரூ||
 வனலிராமத்யு சூகிலிஃ கூயா கிஷுணகீசு தபு|| நஉ
 வனஷ ஜோணவகொ வ.கஸா வாநுதூஸ்யாவதெ||

அந்தச் சமயத்தில் ஏகதமுனியும் கௌதமமுனியும் அக்கினிஹோத்
 திரத்தையெடுத்துக்கொண்டு கும்பமாமுனியிருக்கின்ற விடத்திற்கு வந்
 தனர். சஅ

அப்பொழுது ஏகதமுனியும் கௌதமமுனியும் (சித்தர்களும் ரிஷி
 களும்) ஒன்றுக்கொன்று வெகுமதித்து சந்தோஷப்பட்டனர். அப்பொ
 ழுது கௌதமமுனியானவர் அகஸ்தியமாமுனியைநோக்கி வருமாறு கூ
 றினார்:— “ஓ சிறப்புற்ற கும்பமாமுனியே, தாக்கே உலகத்திற்குக் கு
 ருவாக விருக்கின்றீர்கள். யாதெனில் தாங்கள் உலகத்தைப் பரிசுத்தமாகச்
 செய்கின்ற இந்த தாமிரபர்ணிதேவியைக் கொண்டுவந்ததினால் இப்பூ
 லோகம் சொர்க்கலோத்திலுஞ்சிறப்புற்றதாயிற்று. நய

தாங்கள் உலகத்தைப் பாவத்தினின்றும் காப்பாற்றினீர்கள் சந்தேக
 மில்லை. ஸகலமானதேவர்களும் ரிஷிகளும் தங்களிடத்திற் சந்தோஷப்
 படுகின்றனர். நக

சிவகேசுத்திரமாயும் என்னுடைய ஆச்சிரமமாயுமிருக்கின்ற இந்த சி
 றப்புற்ற பிரதேசமானது தங்களாலும் இந்த முனிகளாலும் தீங்கற்ற
 தாகச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. நஉ

என்னுடைய குழந்தையாகிய இந்தச் சதானந்தன் தங்களிலிந்தவனத்
 தில் சாபம்விட்டிருக்கினான். இனிமேலும் தாங்களிவனைப் புத்திரனுடை
 ய சிலைமயிருப்பவனாக கீளைத்துக் காப்பாற்றவேண்டும். நக

இவ்விதமாக அகஸ்தியமாமுனியானவர் முனிசிரோமணிகளுடன் பு
தப்பட்டிச் சத்தோஷமாகச் செளண்டரகமென்று பெயர் பெற்ற கேடத்
திரத்திற் பிரவேசனம்பண்ணினார். ௫௬௫

அவ்விதமான கௌதமதீர்த்தத்தில் கும்பமாமுனி மற்றமுனிகளுடன்
 லோபாமுத்திராதேவீஸகிதமாக ஸ்நானம்பண்ணி, பிதிருக்களுக்கும் தே
 வர்களுக்கும் பித்திகளுக்கும் தர்ப்பணப்பண்ணினார். ௪௩

தவ்யாஃகிணதஃ கிணிசதீய-ஃ வெஸாஃவரோஃநய-
யத்ரு ஸாதாநநா ஸவெ-ந வஸு-நி யபோஃய-
தவ்யா ஃகிணவாமெத- தீய-ஃ தெஜஃகர-ஸித-
ஸ்ரீ-ஃவாவந- நாரி-ஃஹாவா தகநாஸந-
யே-ஃஜ-ஃத- நியதா-ஃஜ-ஃவொ-ஃக-ஃவா-
ஸவ-ஃநா-ஃகா-ஃநவா-ஃவெ-ஃஹ-ஃ-
தவ்யா ஃகிணவாமெத- தா-ஃ-
வ-நா-ஸ-ம-தா-ய-த- த-
வ-நா-ய-ஃ-நா-கா-ஃ-
க-த- த-
ஸவ-ஃநா-ஃகா-ஃநவா-ஃவெ-ஃஹ-ஃ-
தவ்யா ஃகிணவாமெத- -ஃ-
௭௨

அதற்கு அற்பமாகத் தென்பாகத்தில் பைசாசமோசன தீர்த்தமென்ற தீர்த்தமொன்றிருக்கின்றது. அதில் ஸ்நானம்பண்ணுவோர் யமபுரியைக் கண்ணாற் பார்க்கமாட்டார். ௭௧

அதற்குத் தென்பாகத்தில் பரஞ்சோதியாய் மகாபாவங்களைத் தொலைக்கின்ற தண்டபாவனமென்று பெயர்பெற்ற புண்ணிய தீர்த்தமிருக்கின்றது. ௭௨

அந்தத் தண்டபாவனதீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்பண்ணுவோர் ஸகலவிருப்பங்களையு மிவ்வுலகத்தில் அனுபவித்து முடிவில் முக்தியைப் பெறுகின்றனர். ௭௩

அதற்குத் தென்பாகத்தில் ஸ்ரீதாமிரபர்ணியுடன் புண்ணியமான கடனாநதி சேர்கின்றது. அந்தக் கடனாஸங்கமத்தில் ஸ்நானம்பண்ணுவது விசேஷமான பயனைவிளைக்கின்றது. ௭௪

அவ்விடத்தில் அந்தர்வாகினியான யமுநாதியும் கடனாநதியும் ஸரஸ்வதியும் ஸ்ரீதாமிரபர்ணிதேவியுடன் சேர்கின்றபடியால் அது முக்கூடலென்று கூறப்படுகின்றது. இம்மூன்று நதிகள் சேர்கின்ற ஸங்கமத்தில் ஸ்நானம்பண்ணுவோன் இவ்வுலகத்தில் ஸகல விருப்பங்களையுமனுபவித்து முடிவில் சிவனுடைய சாயுச்சியத்தைப் பெறுவான். ௭௫

அதற்குத் தென்பாகத்தில் சிறப்புற்றதான மாண்டவ்ய தீர்த்தமொன்றிருக்கின்றது. அதில் ஸ்நானம்பண்ணுவோன் பரிசுத்தமான ஸத்தியலோகத்திற்குச் செல்கின்றான். ௭௬

“ஓம், ஸகலப்பிராணிகளையும் சிருஷ்டித்துப் பாலனம்பண்ணிச் சக்ரரம்பண்ணுகின்ற திருமூர்த்தியும் ஸகலபதார்த்தங்களுக்குக் காரணமு

ஸவக்ஷாரணரவாய தரகொடரவாலிசெ|
 ஹரிநெத்ராலிசெஷெவம் ஹரதாஹவவிஷாதிநழ|| அ1
 சூஸிரதாஹுசெயெ ரகூ, வரடாஜகூநகிவாஸுஹெ|
 ஸுமதூம் ஸுஜரம் ஸுஹூம் ஸொரிகவிதனைகிசு|| அ2
 வீரநதநலாலிஷு வுடா.....ஹெ|
 மஜாயரம் ஸஸியரம் மளயகூ வாராயகூவிமுஹு|| அ3
 வாஸுஷெவவிருயம் ஸாஜம் வுடா.....ஹெ|
 காகாகாது கதாயாரம் ஹவம் ஹகூஹபாவஹு|| அ4
 வாவகூதீஸஹிதம் ஹவூ வுடா.....ஹெ|
 ரவீஷுயஹிநயநம் ரகாரகிணவிமுஹு|| அ5
 ரவிகொடிஷுதீகாஸம் வுடா.....ஹெ|

பியும் விருகூத்தின் பொந்தில் வாஸம்பண்ணுகின்றவனுமாயிருக்கின்ற உனக்குவந்தனம். எனது

ஸ்ரீஹரியின் கண்களால் அர்ச்சனை பண்ணப்பெற்றவனும் காளகூட விஷத்தைப் பானம்பண்ணினவனும் பக்தர்களின் மேன்மைக்காக ஆசை கொண்டவனுமாயிருக்கின்ற புடார்ச்சனை அடியேனுபாஸனைபண்ணுகின்றேன். அ2இ

பரிமளம் பூசியவனும் அழகுபொருந்தியவனும் சந்திரப்பிரைசூடிய வனும் வீரானந்தரஸமென்று திருநாமம் பெற்றவனுமான புடார்ச்சனை உபாசனைபண்ணுகின்றேன். அ3இ

கக்கையைத் தரித்தவனும் பிரைசூடியவனும் அர்த்தநாரீருபம்பூண்டவனும் வாசுதேவனுக்கு நேசனும் சாந்தனுமாக விருக்கின்ற புடார்ச்சனை உபாசனைப்பண்ணுகின்றேன். அ4இ

யமனுக்கும் யமனாயும் கலைகளுக்கு ஆசாரமாயும் பக்தர்களுடைய பீதியைப் போக்குகின்றவனாயும் பார்வதியை யனைத்துகொண்டிருக்கின்றவனாயும் மங்களரூபியாயும் இருக்கின்ற புடார்ச்சனை உபாசனைபண்ணுகின்றேன். அ5இ

சூரியன், சந்திரன், அக்கினி இவர்களைக்கண்களாகவுடைத்தானவனும், விஷ்ணுரூபியும், கோடி சூரியனுடைய வெளிதங்கியமனுவான புடார்ச்சனை உபாசனை பண்ணுகின்றேன். அ6இ

சங்கு, குருக்குமூல்லை, சந்திரன், இவைபோல் வெளுத்தவனும், கருப்பூரம்போல் பரிசுத்தசரீரங்கொண்டவனும் வளர்ந்தகருணாரூபியுமான புடார்ச்சனை உபாசனை பண்ணுகின்றேன். அ7இ

தேசியவாழ்விதழ்

ஸஹாபிஇராமெஷகஸுநாஜுமஃ||

ஸ-ரெஜிஸ்ட்ரேஷனா ஸ்வாஸிதெ தெ.

நெகிர் நலிபுந் தவிவகு ஷணாய||

இது வரையில் லேகாபேவம் ஐதீபுண தயா யிடா அள

உவபாத வுருதழுஹோதி னுவந் கூஹஸுஹவஹி

தாவலிதரது தவறாவப் பநாஸிவாஸிவஃ॥ ௮௮

தம் ஹஜாஜ்யாம் ஸகீ-தாவ்ய வஹ-தீய ஸதாஸிவஃ!

வீதவசூய-வாழெழும் மொவா-உராவதிம் மூட்டி அக

முன்தலை வீரனாயினான் ஸ்ரீ ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்

கதொ மஞாணி லெயா வியாயாவின்தம் னிஃ கூய

ஐத்யூகா ஸங்கரோ ஐத்யோ வீ'மெவாஜநயீயத|

சுதந்திரத்தின் மையத்தில் கருவியாகிய உயிர் உயிர் உயிர் ||

என்று துதித்துப் பக்திதுளம்பிய மனத்துடன் அகஸ்ஸியமாமுனி தண்டம்போல் சன்னிதானத்தில் விழுந்து வணங்கினார். அளகு

அப்பொழுது அர்த்தநாரீசுரனாகப் பரமசிவன் லிங்கத்தினின்றும் ஆவி
 ர்ப்பவித்து திருக்கைகளால் முனியைத் தூக்கி வெருமானித்து புன்சிரி
 ப்பு—ன் லோபாமுத்திரா தேவியின் நாயகனை முனியை நோக்கி வருமா
 டு திருவாய்மலர்ந்தார்:— அக

“ ஒ முனியே, கௌதமமுனியையும், ஏகதமுனியையும் சமாதானப்படுத்தி நாமுத்தரவுகொடுத்திருக்கின்றபடி, மலயபர்வதத்தில் குப்சிருங்கத்திற்குச் செல்லவேண்டும் ”. கூய

என்று பரமசிவன் திருவாய் மலர்ந்தருளி அந்தலிங்கத்தில் மறைந்தவுடன் கும்பமாமுனி ஆச்சரியக்கொண்டு அயக்கீவன் முதலானவர்களுடன் பிரமானந்ததீபையுணர்ந்தார். சுருதி

ஹயநீரவமெவெஸாபயம் வரஜாநஜிவவாந்
 விஜெதா ஸ்ரஜஹத்யாயா ஸவ்யாத்ருஹி ஸதக்யதம்॥ கூஉ
 ஸுரெஜுமோக்ஷித்யாஹுரெதகக்ஷத்யத ஸுராரம்
 கஜபுநத்யுமவபெஸா யத்யு ஸம்ஹம் ப்ரத்யுதெ॥ கூ௩
 வபுடாஜபுநவபுரஸாஜி ப்ரஸுதம் ஹவநத்யுயெ
 டிஸாபலீதி ப்ரஹ்ஸுபுஹ்ஸுநிவாஸதம்॥ கூ௪
 ஹத்யுஸுபபுஜிமொக்ஷிஸிவக்ஷதெ வபுடாஜவம்
 ஸிவம் ப்ரத்யுக்ஷிணீக்யத்யு தாவாஜெத்யு மீஸுரஸா॥ கூ௫
 தாநஜபுஜெவெஸாபயம் ஸிவெஹத்யுயவத்யுமெஜி
 ஸாராஹு விஜாநதெஜாவாஜெத்யுஸாஜிதம்॥ கூ௬
 ஸம்புதெஸு மீஹாதெஜாம் வுத்யுயஜாநஹுராவாஸுரெஜி

ஹதி ஸ்ரத்யுதவணீபுஜாஹாதெஜு வபுடாஸாபயம்

தேவேந்திரன் இந்திராணியுடன் பிரமஹத்தியை விட்டு இவ்விடத்தில்
 நீங்கியபடியால் இது சுரேந்திரமோக்ஷமென்று மூன்றலகத்திலுங்கூறப்படுகி
 ன்றது; பிரமதேவனுடைய தண்டம் (தண்டதரன்) வாசம் பண்ணுகின்ற
 படியால் இது 'தண்டாடவி' யென்றுங் கூறப்படுகின்றது. கூ௪

இவ்வாறு குடும்பமுனியானவர் ஆச்சரியத்தையுடைய விளைக்கின்ற சிவக்ஷத்தி
 ரத்தைக் கண்ணுற்று சிவபெருமானை வலம்வந்து, கௌதமமுனி ஏகத
 முனி இவர்களிடமிருந்து விடைபெற்று, சித்தர்கள், நாரதன், அயக்கிரீவன்
 முதலான முனிகளுடன், லோபாமுத்திராதேவீஸகிதமாக விமானத்தில்
 விஜயம்பண்ணி, தேவர்களாலும் அசுரர்களாலும் துதியளிக்கப்பெற்றுச்
 சந்தோஷமாகப் புறப்பட்டார். கூ௬

பதினேழாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

॥ சுய சுஷ்ராடிஸாடியோயஃ ॥

ஸ்வஃ

ஸ்ருணு ராஜநு ப்ரவக்ஷாமி ஸரிதம் சுஹஜநநம் |
யவ்யுஸ்ருவணஜாதெண நாரஃ வாமெவஃ ப்ரஃஸ்யுதெ || சு
சுதித்ரம் சுவிஜயம் வ்யாஸம் ஸுபதிஃ நாரதந்தயா |
தஹ்ஸஃஸுஹம் வயததெனெவ யஜிதா தூ வரஹ்ணாதஜபு || உ
சுபவ்யுஃ ப்ரஃஸ்யுதெ வயதநாதாஜஸம்மஜே |
ஸூகா உகா யயா ந்யாயம் காஹம் சுபு ஸுபாவ்ய || ஈ
புயயள ரயஜிஸாய யாதீவநஜிவாமஜே |
தெநு ஸிவராகாரம் விஜநம் சுஹஜநநம் || ஸ
நாநாஜிமணாக்ஷணம் ஜெவ்யஜிவாமயா ||
கிண்கிணீஜாமஸஹாஜம் வதாகாபுஜிணீ தபு || ௩

அத்தியாயம் ௨௮.

சங்கமாமுனி கூறுகின்றார்:—

ஓ வீரசேனமகாராஜனே, கூறுகின்றேன் கேட்க, அகஸ்தியமாமுனியின் திவ்யசரித்திரத்தை; இந்தச் சரித்திரத்தைச் செவியுற்றமாத் திரத்தால் மனிதன் பாவங்களிலிருந்து நீங்கி விடுதலடைகின்றான். க

அத்திரி, கபிஞ்ஜலன், வியாஸர், சுமதி, நாரதன், தும்புரு, பர்வதன், புண்ணியவனாகிய வருணபுத்திரன், இவர்களுடன் தர்மான்மாவாகிய கும்பமுனிமானவர் கடனாகியும் ஸ்ரீதாம்ரபர்ணியுஞ் சேர்கின்ற (சங்கமத்) தில் சாஸ்திரமுறைப்படி ஸ்நானம்பண்ணித் தக்ஷிணையளித்துக் காலையில் முடிக்கவேண்டியதான ஸந்தியாவந்தனைமுதலான நித்தியகருமங்களை முடித்துக்கொண்டு விமானத்திலேறி தாத்திரீவனத்திற்கு (நெல்லிக்காட்டுக்கு)ப் புறப்பட்டார். ௩௩

கும்பமாமுனிவருடைய விமானமானது மகாமேருபர்வதத்தினுடைய கொடுமுடிபோல் உயர்ந்து ஆகாசவியாபியாகவும் அநேக நவரத்தினங்களாலும் சதங்கைபோன்ற மணிகளாலும் கொடிகளாலும் அலங்காரம் பண்ணப்பட்டிருந்ததைப் பார்த்தால் இது சூரியனோ? அல்லது அக்கினியின் சுலையோ? என்று தோன்றும்படியாக (சட, சடா) வென்ற வண்டித்தொ

அந்தப் பன்றிமுகிராக்கியானவள் அவளுடைய எயிற்றால் அநேகம் பா
றாக்கற்களைக் கிளப்பிக்கொண்டிருக்கின்றவளும் நகங்களால் பூமியைக் கீறி
முகந்துபார்க்கின்றவளும், பார்ப்போர்களுடைய கண்களில் புழுதியைப்
பொழிகின்றவளும் உறுமுகிறதினால் அண்டகோளத்தைக் குழப்பிக்கலக்
கூம்படிசெய்கின்றவளும் யுகாந்தகாலத்தில் ஆதிவராகம்போல் பிராணிக
ளோ ஒட்டிகின்றவளுமாக விருந்தாள். ௧௨

லீஹாநாடிஸலைவசு த்ராணி த்ராணீதி ஊவதெ|
 வித்ருஸ்தாநு யாவஸிநாஹு வஹதஸ்ஸுரணாமதாநு|| யௌ
 ஜஸ்தா கொவஸஸிவிஷ்டா ஹஹ்காரஸிகெரஹநுந்||
 தஜாஸலைவசுஸ்தா ஹஹ்காரா ஹிஸுநிஹ|| யௌ
 ஹஸ்தாநாஸாஸவதெநா லீஹாஸுஸாஸகொவநா||
 மஜாவாணீஸுஸாஸாஸஸ்தா ஹிஸாஸாஸிஸ|| யௌ
 தாவதஜஸ்தா ஹிஸுஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸா||
 நிவவாத வதெ வொஸெ வஜுஸிஸாஸிஸா|| யௌ
 தஜிஸுஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸா||
 வஹஸுஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸா|| யௌ
 தஜிஸுஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸா||
 தஸுஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸா||
 கமஸுஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸா||
 தஹஸுஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸா|| யௌ

கேளும் ராஜனே, இப்படிப்பட்ட துஷ்டராக்ஷசையைக் கண்டு நடுநடுக்கி
 ஒடிச்செல்கின்ற பிராணிகள் “காப்பாற்றவேண்டும், காப்பாற்றவேண்
 டும்,” என்றுரக்கக் கதறிப்பதறி மணக்கலக்கத்துடன் சும்பமாமுனியினு
 டைய சன்னிதானத்தில் விழுந்து சரணாகதிபெற்றன. அவ்விதமான பிரா
 ணிகளைக் கண்டு சும்பமாமுனிவர் ராக்ஷசியிடத்திற் கோபங்கொண்டு உங்
 கார சத்தத்தைச் செய்தார். கரு

அந்தச் சத்தத்திலிருந்து தீப்பொரிபோன்ற கிறமுடையவனும் வீரப்ப
 ற்களால் பயத்தைக் கொடுக்கின்ற வதனமுடையவனும் கதையென்ற ஆயு
 தத்தைக் கையில் தரித்தவனுமான ஒரு (பூத) மனிதன் கிளம்பி, அந்தப் ப
 ன்றிமுகியைக் கதாயுதத்தால் கடினமாக அடித்தான். கரு

உடன் அந்தப் பன்றிமுகியானவன் கதாயுதத்தின் கடினமான அடியா
 ல் சிதைந்த கொழுப்போடுகூடி கொடிய வனபூமியில் வச்சிராயுதத்தினால்
 அடிக்கப்பட்ட பர்வதம்போல விழுந்துவிட்டான். கரு

மறுபடியும் அந்தமனிதன் பர்வதம்போன்ற ராக்ஷசியின் தேகத்தை ஒவ்
 வொரு பாகங்களிலும் அடிக்கடி விரைவாக அடித்தான், உடன் ராக்ஷசி அ
 தினால் வருந்தி மரணமடைந்தான். கரு

இவ்விதமாக ராக்ஷசி யம்புரிக்குச்செல்ல, சகலமான ஜனங்களும் சந்
 தோஷமடைந்தனர்; மகாகனம்பொருந்திய அகஸ்தியமாமுனிவரும் அந்த

கூடினார்

கூடிய கருதலும் காயலும் ஸவரதொகைதெய்வ நா

திரவ தொகைவருணயதெய்வ உருவீர்தி விதநூலா||உய
கருவாயலும் கெடதும் நிஷ்டைகருதலும் கருதல்.

நகரிகுலவையம் ஸீர உருவகருவியுலகம்

உக

கூடிபுடைய கருவியும் கருவியும் கருவியும்

கருவியும் கருவியும் கருவியும் கருவியும் கருவியும்

உஉ

கருவியும் கருவியும் கருவியும் கருவியும் கருவியும்

கருவியும் கருவியும் கருவியும் கருவியும் கருவியும்

உஉ

கருவியும் கருவியும் கருவியும் கருவியும் கருவியும்

கருவியும் கருவியும் கருவியும் கருவியும் கருவியும்

உஉ

கருவியும் கருவியும் கருவியும் கருவியும் கருவியும்

கருவியும் கருவியும் கருவியும் கருவியும் கருவியும்

உஉ

செய்தையால் சந்தோஷமடைந்து அந்த (ப்பூத) மனிதனை வெகுமதித்து
அவனை நோக்கி வருமாறுகூறினார்:— கக

“அடே, உலகநன்மைக்காக நீ செய்த செய்கையானது எனனைச் சந்
தோஷம்பெறச் செய்கின்றதுந்தவிர முன்னுலகங்களையும் சந்தோஷம்பெ
றச் செய்கின்றது. உய

இந்த வனமானது உன்னால் தீங்கற்றதாகச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது
பர்வதத்தின் கொடுமுடிபோன்ற ராகுசியின் சரீரமானது இப்பொழுது
கல்லாதப் போகத்தவது, உன்னுடைய பலத்தைச் சகலமானபேர்களுந்
தெரிந்துகொள்ளும்பொருட்டு, நீ யானையின் புறத்திலேறிக் கொண்டவன்
போல் எக்தாலத்திலும் இவ்விடத்திலேயே அதன் மீதிலேறிக் கொண்டி
ருக்கவேண்டியது. உஉ

நீ வலுவான அநேக பரிவாரத்தோடு சென்றுகொண்டு கற்பகாலம் முடிய
இந்த க்ஷேத்திரத்தைக் காவற்காக்கவேண்டும். அவ்விதஞ்செய்வதற்காக மே
ன்மையையும் ஆரோக்கியத்தையும் விரும்பிக் கொண்டு, ஜனங்கள் ஸ்ரீதாமி
ரபர்ணியில் ஸ்தானம்பண்ணி உன்னையும் வெகுமதிப்பார்கள்”. உருஇ

என்று அந்த (ப்பூத) மனிதனுக்கு உத்தரவுகொடுக்க, வாடோர் மலர்ம
ழைபொழிய, அகந்தியாமுனிவர் முனிகளாற் கொண்டாடப்பட்ட அந்

ஸாஹா ஜெஸொ ஜெஹாதெஜா விம்மம் ஸம்ஸாரவ்யநுதிஃ |
 ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ || ௨௬
 ஜெஹாதெஃ மஹாஹாராயாம் ஜெஹாதெஃ ஸாஹஜெ ||
 விம்மம் ஸம்ஸாரவ்யநுதிஃ ஜெஹாதெஃ ஸாஹஜெ || ௨௭
 ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ ||
 ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ || ௨௮
 ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ || ௨௯
 ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ || ௩௦
 ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ || ௩௧
 ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ || ௩௨
 ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ || ௩௩
 ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ || ௩௪
 ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ || ௩௫
 ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ || ௩௬
 ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ || ௩௭
 ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ || ௩௮
 ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ || ௩௯
 ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ ஸாஹஜெ || ௪௦

திரி, நாரதன், அயக்கிரீவன், முதலானவர்களுடன் சுபநினத்தில் சுபலக்
 கினத்தில் சுபகிரகங்களால் வீக்ஷணம்பண்ணப்பட்ட முகூர்த்தத்தில் குரு
 ஹோரையில் லோபாமுத்திராதேவியுடன்சேர்ந்து சுசியான பிரதேசத்
 தில்மணலால் சிவலிங்கத்தைப் பிரதிட்டைசெய்தார். ௨௭

அகஸ்தியமாமுனி, மணலால் லிங்கத்தை யுண்டுபண்ணும்பொழுது, அ
 து லிங்கத்தின் வடிவையப்பெறாமல் அது உலேந்துவிடுகின்றது. மறுபடியும்
 உண்டுபண்ணினாலும் அவ்விதமே அது லிங்கரூபம்பெறுகின்றதில்லை, இவ்
 வாறு பலதடவைசெய்தும் உபயோகப்படாததினால் அகஸ்தியமாமுனி மி
 கக்களைப்படைந்து மறுபடியும் லிங்கத்தைச்செய்ய, லிங்கவடிவம் பெறாம
 யால் “ஒ சம்புவே, என்னிடத்தில் இது வென்ன கோட்டிசெய்கீர்?” என்
 று கூறிக்கொண்டு மனவருத்தத்துடன் அகஸ்தியமாமுனி இரண்டுகை
 களாலும் மார்பினாலும் பக்தியுடன் லிங்கிரகத்தைச் சரிப்படுத்துகின்றவர்
 போல் லிங்கத்தை அணைக்க, துன்பமடைந்த பக்தனிடத்தில் வருத்தத்
 தைக்கொடுப்பது சகிக்காமல், சிவபெருமான் மணலால் சமைக்கப்பட்டிருந்
 தபோதிலும் சாக்ஷதமாகவிருக்கப்படாவின்ற லிங்கமாகும்படி கருணைசெய்
 தார். ௩௬

அகஸ்தியமாமுனி இவ்வாறு லிங்கத்தைப் பிரதிட்டைசெய்து, அதில் பக
 வாணை ஆவாகனம்பண்ணி, பிராணப்பிரதிட்டை முதலானதைச் செய்து

[illegible]

பிரமன் முதலான (ஐந்து) தேவதாருபியாக இருந்துகொண்டு சிருஷ்டி, ஸ்திதி, சங்கரம், அருட்கிரகம், திரோதானமென்ற ஐந்து கிரந்தியை

வாய் துரளிஷ்டா துராய வவகுதஜ நவாஸிதெ
 ஸமணாய ஸவகுதாய மொஷ்டீஸூர நரோஷூர தெரி கூ
 வீஸூர தநு ஸவ விஸூஸூர விஸூஸூரக்ஷணக்ஷி
 விஸூரிகுதெக் விருகொக்ஷ மொ.....தெ|| சய (சாய)
 சாஸூர நஜீதீரவிவகுஷணாய ஸமோஸிரதாநாஸு ஸவஸூ
 கிதூராய ஸவோப நிரஞ்ஜநாய ஸ்ரீமொஷி ராயாய நஸூரீவாய
 நஸூரீவாயாஹி.தவாஸிதெ
 விரயாய நாமெஜ்விமகுஷணாய
 மொரையபு.மளஸீவ.சிராஹணாய ஸ்ரீமொ.....யா சஉ

கடி) ரெ ஸவகுதநு கடி)ரெ ஸவகுத தவ-
 கடி) ரெ ஸவகுத ஜநம் ஸாவொ கூதாடிசுர நராய|| சஉ
 கூதாடியொ புஹஜ் தாடியொ புஹா கூதாடியொ ஹாரிஹஸூர

களைச் செய்கின்றவனும், ஐந்து வகைகளான மகாபாவங்களைத் தொலைக்கி
 ன்றவனுமான ஓ கோட்டிசுவரனை, உனக்கு வந்தனம். கூஅ

பார்வதிதேவியால் ஆவிக்கனம் பண்ணப்பட்ட அவயவங்களை யுடையவ
 னும், கைலாஸவாஸியும், பிரமதகணங்கனோடுசேர்ந்தவனும், புத்திரர்க
 ளுடன் சேர்ந்தவனுமாயி, ஓ, கோவ்ந்திசுவரனே, உனக்கு வந்தனம். கூக

ஓ லோகருபியே, ஸகலலோகநாதனே, லோகத்தை ரக்ஷிக்கின்றவனே,
 முக்கண்ணனே, கோட்டிசுவரனே, உனக்குவந்தனம். சஉ

ஸ்ரீதாமரபர்ணியின் கரைக்கு ஆபரணமாக விருக்கின்றவனும், பக்
 தர்களுக்குச் சுதந்தையனிக்கின்றவனும், சித்திபனும், சுத்தனும், களங்கமற்
 றவனுமான ஓ கோட்டிசுவரனே, உனக்கு வந்தனம். சக

சின்மலசித்தமுடைய பெரியோர்களிடத்தில் வலிப்பவனும், யானையின்
 தோலைத் தரித்தவனும், இடதுபாதிபாகத்திற் பார்வதியையணைத்தவனும்,
 கோட்டிசுவரனாயிருக்கின்ற சிவனுக்குவந்தனம். சஉ

இன்றுதான் என் பிறவி பயன் பெற்றது, இப்பொழுதுதான் எனது த
 வம்பயன்பெறலாயிற்று, இன்றுதான் ஓ சம்புவே, உன் திருவடிகளைத் தரிச
 ணம்பண்ணியபடியால் எனது அறிவும் பயன் பெற்றது. சக

ஓ கடவுளே, அடியேன் கிருதார்த்தனாகிவிட்டேன், (செய்யவேண்டிய
 செய்கையைச் செய்தவனாகிவிட்டேன்) ஓ பக்தவத்ஸலனே, இப்போது

சுடி தெவாடிவாடி டுடாடாடி ஹவாஹா|| சா
வயா யநா வயா யநா வயா யநா ஜமத்யுயெ
சுடிடுயெ டிஹாடுயெ யடிஸ்டாஹாடுயெ தடி|| சா
ஸீயஸாஹா ஸீயஸாஹா ஸாஹா ஸாஹா ஸீவஸீவ||
ஹதி வுராஹாடுதா ஹதி ஹநாநாநாநா யாஹாடு|| சா
ஸீயெ ஹதி ஸீயெ ஹதி ஸீயெ ஹதி ஹயெ ஹயெ||
ஸாஹா ஹயா ஹா ஹயா ஹா ஹயா ஹா ஹா|| சா
ஹதிஹாஹா டிஹாடுயெ ஹதிஹாடுயெ ஹதிஹாடுயெ ஹதிஹாடுயெ|| சா
சுடி ஹதிஹாடுயெ ஹதிஹாடுயெ ஹதிஹாடுயெ ஹதிஹாடுயெ|| சா
ஹதிஹாடுயெ ஹதிஹாடுயெ ஹதிஹாடுயெ ஹதிஹாடுயெ|| சா
ஹதிஹாடுயெ ஹதிஹாடுயெ ஹதிஹாடுயெ ஹதிஹாடுயெ|| சா

உன் திருவடிமலர் ளைத் தரிசனம்பண்ணியபடியால் நான் கிருதார்த்தநாகி
விட்டேன், கிருதார்த்தநாகிவிட்டேன். சச

ஆதிதேவகுண மகாதேவன் எங்கள் குலத்தய்வமாக விருத்தி நிற்படியால்
நாங்கெல்லோரும் தன்னியர்களாகிவிட்டோம், தன்னியர்களாகிவிட்
டோம். சடு

சிவன், சம்பு, சிவன், சம்பு, சிவன், சம்பு, சிவன், சிவன், என்று உச்சா
ரணம்பண்ணிக்கொண்டே எனது காலம்வரவேண்டும் செல்லவும்வேண்
டும். சசு

சிவனிடத்தில் பக்தியானது ஜன்மந்தோறுமுண்டாகவேண்டும், (இரண்டிதடவை) அது எனக்கு எக்காலத்திலுமிருக்கவேண்டும்.” சௌ

என்று அகஸ்தியமாமுனிவர் செலிகளுக்கின்பமான தோத்திரங்களால் மகாதேவனைத் துதிசெய்து, ஆனந்தக்கடலிலாழ்ந்த சித்தமுடையவராகி விட்டபடியால், அசைவின்றி யாதொருபேச்சும் பேசாமல் அற்பகாலம் மௌனமாகின்றுவிட்டார். சுஅ

உடன் ஸதாசிவன் அந்தமகத்தானவிங்கத்திலிருந்து ஆவிர்ப்பாவஞ் செய்தார். ஸதாசிவனுனவர், மரதகப்பச்சைபோன்ற பாதிச்சரீரத்தையும், ஸ்படிகம்போன்ற பாதிச்சரீரத்தையுந்தரித்து ஸ்திரீபுருஷரூபம்பொருந்தியமூர்த்தியாய் பார்க்க அழகுபொருந்தியவரும், உதயஞ்செய்துவருகின்

உஜ்ஜிவாகுராகாரம் ஶீஷாநமஸஶிஷுஶ்|| ௫௧
 கரணாஜிதகௌவ வஹிதாவாம்மஹாஸுர||
 வாரீம்மஸுநமஸ்குஹாராமெகவிநாஜித|| ௫௨
 மஃமாயநம் ஸபியந ஸூகூடங்கயநம் ஸிவ||
 வளவம் புகாஸாரீநந வபுஷா நாரிஸக|| ௫௩
 சுவிஷ்டுதொ ஶீநிஸூஷ் ஶீவஶாஷெ வஶுஷா||
 ஶடாஸிவ||
 ஶீஷாஶீந பூஸனொஷி ஶீஷாஶீநாநந வபுஷா||
 கஸு ஶீஷா துஸு வநம் ஶீஷாஶீநமஸு ஶீஷா|| ௫௪
 ஶீஷாநனொவ தாஜியாம் ஶீஷா ஶீஷா|| ௫௫
 வளவிஷ்ணுநிவநெஷ்டாயம் யதா ஶீஷா தகௌஷெ||
 கயா தஸுநமஸு தீயம் ஶீஷா தீயம் வவிஷிதி|| ௫௬
 ஶீஷாஶீநாஶீந வாம தாஜியாம் உதரெ தபு||
 ஶீஷா தீயம் வயம் ஶீஷா ஶீஷா ஶீஷா|| ௫௭

ற சூரியனைப்போலவும், ஜொலிக்கின்ற அக்கினிபோலவும், வெண்மைக
 லந்த சிவந்தவிறம்பெற்றவரும், தையயாகின்ற அமுதசமுத்திரத்திற்கு
 திரைபோன்ற கடைக்கண்பார்வையால் பிரகாசிக்கின்றவரும், இடதுபா
 கத்திலிருக்கின்ற கொங்கையின் மீது அசைந்துகொண்டிருக்கின்ற முத்
 துமாலையினால் விளங்குகின்றவரும் சிரசில் கங்கையைத்தரித்தவரும், சந்
 திரப்பிரைசூடியவரும், சூலம், டங்கம், இவைகளைத்தரித்தவருமாக வி
 ருந்தார். அப்படிப்பட்ட கடவுள் (கும்ப)முனி மன்னவனை நோக்கி வருமா
 று திருவாய் மலர்ந்தருளிஞர்:— ௫௨இ

“ஓ முனிசிகாமணியே, நீர் செய்திருக்கின்ற துதியால் நாம் சந்தோஷப்
 படுகின்றோம். தம்மாற்செய்யப்பட்ட தோத்திரத்தைப் படிப்பதும், நம்மு
 டைய லிங்கத்தைத் தரிசிப்பதும், ஸ்ரீ தாம்ரபர்ணியில் ஸ்நானம்பண்ணுவ
 தும் ஆகிய இவை நமது சந்தோஷத்துக்குக் காரணங்களாகின்றன. ௫௩

இந்த மாசறம்முனிகளுடன் தாம் எவ்விடத்தில் ஸ்நானம்செய்தீர்களோ
 அந்த மகாதீர்த்தமானது முனிதீர்த்தமென்று வழங்கக்கடவது. ௫௪

யாதொருவன் ஸ்ரீ தாம்ரபர்ணியில் வடக்குக்கரையில் நமது லிங்கத்திற்
 குத் தென்பாகமாக விருக்கின்ற முனிதீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்பண்ணி நமது

தாம் லிங்கத்தைச் செய்யும்போது வருத்தத்துடன் ஆலிங்கனம்பண்ணி யிருத்திய அடயாளம் நமது லிங்கத்திலிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட முத்தி ரையால் நாம் பக்தர்சனஞ்சூச் சுவாதிமையுடையிருக்கின்றோமென்பதை

அநேகவரங்களையளித்த மகாதேவன் அந்தார்த்தானம்பண்ண, ரும்பமாழ
னியானவர் குணசலத்துடன் சிவனைப் பூசைபண்ணி சேஷத்திரத்தை வலம்

31

மொழிபாடு தருவிநா நெருங்கியகூர்
 ஸாக்ரவஸஸஸவீனெ நெயா தஜாயாஃ
 வரதநாபாவு ஸகலாவிதே நெயா து
 ஹபஃ ஸகாபாநெயாவிநெயா ஸகலா
 தநாபாவுநெயாவிநெயா தநாபாவு
 தநெயா தநாபாவுநெயாவிநெயா தநாபாவு
 ஸகலா தநாபாவுநெயாவிநெயா தநாபாவு
 மொழிபாடு நெயா தநாபாவுநெயாவிநெயா
 ஸகலா தநாபாவுநெயாவிநெயா தநாபாவு
 கெதநா தநாபாவுநெயாவிநெயா தநாபாவு
 கெதநா தநாபாவுநெயாவிநெயா தநாபாவு
 மொழிபாடு நெயா தநாபாவுநெயாவிநெயா
 ஸகலா தநாபாவுநெயாவிநெயா தநாபாவு

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

ஆத்மஞ்ஞானம் பெறவிரும்புவோர் ஒருதடவையாவது புண்ணியமான ஸ்ரீதாமிரபர்ணியில் ஸ்நானம்பண்ணி கோட்டிசுவரரைப் பூசைபண்ணவேண்டும், ஓ வீரசேனமகாராஜனே, கோட்டிபிடித்தவனைப் பார்க்கவெனனுமென்று நினைத்தாவது கோட்டிசுவரரைத் தரிசனம்பண்ணவேண்டியதே. எடு

இங்ஙனம் விசித்திரமான சரித்திரத்தினால் புண்ணியத்தை விளைக்கின்றதான் கேஷத்திரத்தைப்பற்றி மனதில் நினைத்துக்கொண்டாடி, முனிசிங்கமான கும்பமுனி முனிகளோடுகூட ரதத்திலேறி விரைவாக மலயபர்வத்தின்கண் சென்றனர். என

பதினெட்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

॥சும வனகொநவிழாய்யாய்॥

ശാഖ:

சுய தெ சுயபிஷ்டாதி பூவாவம் கும்பஜிந நஃ |
யஜ்நிந்ரு ஸ்ருவணஸம்ப்ராப்தஃ பூணாயாபோதிகம் மத்யு || ௧
ஸ்ருணு ராஜந் வாராவ்யத்வம் சூக்திநாமிரிதம்வாரா |
ஹுஷாஸ்ருதே தேஹாபேதம் ஸ்ராவ்ய வித்யாதிநிதேத நஃ || ௨
வருஜயிக்ஷா வாராந் அஸ்ய ஹயதீருவசுமெவஸ்யதே |
வாநஸ்துதாந்தோரஹு கம்வபோநதேஹாயஜ்ய || ௩
ஸம்ப்ருதஹிபதிகமெரநதெரவதரணாதிநி |
சூவஸாதி தேஹாஸெவம் தேயம் ஸிங்ஸெவித்யு || ௪
யத்ருவருணபாசுமேதித்யுள தாதியா ஸம்மதே ஸம்மெ |
தத்ரு தீபதே தேஹாவணம் ஸ்ருஹமத்யாவிநாஸநத்யு || ௫

அத்தியாயம் டிகு.

சங்கமாமுனி கூறுகின்றார்:—

ஓ வீரசேனமகாராஜனே, கும்பமுனியின் மகத்துவத்தைப் பற்றிக் கூறுகின்றேன், இந்தமகத்துவத்தைச் சிரவணம்பண்ணுவோர்களுக்கு பிராணயாமஞ்செய்த பலன் கிடைக்கும். க

ஓராஜனே, முற்காலத்தில் மாமுனியாற் செய்யப்பட்ட சரித்திரத்தைக் கேட்கலாம்:— பிருகுமகரிஷியின் ஆசிரமத்தில் (ஊர்க்காட்டில்) மகாதேவனைப் பிரதிஷ்டைசெய்து பூசைபண்ணி, அவருடைய அநுககிரகத்தைப் பெற்று, அகஸ்தியமாமுனிவர், ஹயக்கிரீவர்முதலானமுனிகளோடு சிறப்புற்ற விமானத்திலேறி, சித்தர்கள், வருணன் முதலான தேவர்களாற் சூழப்பெற்று, சித்தர்களால் வீற்றிருக்கப்படானின்ற மலயபர்வதத்தின்-கண் சென்றார். ௪

பூர்ணாதிரும், குழுத்துவதிரும், ஸ்ரீதாமிரபர்ணியுடன் கூடுகின்ற வி
டத்தில் பிரமஹத்தியைத் தொலைத்துப் புண்ணியத்தை விளக்கின்றதான
வொரு புண்ணியசீர்த்தமிருக்கின்றது. ௫

தஸாபுஷுதா ந வஸ்யாதி வரோயாநஜி-கதா

இப்பூலோகமானது தங்கனால் சொர்க்கத்தைக்காட்டிலும் சிறப்புற்றதாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. யாதெனில் ஸத்தியம், தவம், செனசம், வணக்கம், நன்மைசெய்தல், ஸமபுத்தி, சுமுகதை, இவை பூலோகத்தில் (தகழிண்திசையில்) எக்காலத்திலும் குடிக்கொண்டிருக்கின்றன. இவ்விடத்தில் நான்கு வேதங்களும், மந்திரங்களும், ஸகலதீர்த்தங்களுமிருக்கின்றன. ஆதலால் தங்களைக்காட்டிலும் வேறொருவனையுமில்லாதம் கண்ணைச் செய்தவனாக நான்காணவில்லை. கதஇ

கூயாஜீஹீயம் சுயோரணீ விஹிதா ஸாயு ஹாரதீ|| ய௨
 கூயி ஸம்ஹாஹு ரிஸு ஹூ கூயி மஸீ ப்ரதீஷிதா||
 கூயெயுவ கஜீரா ராணீ கூயி ஸமெ-ஹ வ விஷிதா|| ய௩
 கூஜீஹுநாவபவஜீஹ கூம் ஹூ நம் ஸுஹவாவநா||
 கூஜீஹுநஜீஹம் ஹேநு ஸுஹ நமெஜகஜீஹம் நம|| ய௪
 கூம் ஹஜீஹமஹம் ஸுஹ ஹேநேகம் வாதகொ விஹம்||
 தஸூஜீஹம் ஜீஹாவாம கூயம் ஸெவிதஜீஹாமதம்|| ய௫
 மொவாஜீஹா யஜீஹதீ தவ வதாவிஜீஹம்||
 ஸாக்ஷாதகஜீஹேநாகஜீஹா தாவாநீ நாத் ஸம்ஸயம்|| ய௬
 யவயொஜீஹம் நாதஜீஹ க்ரதாயொஜீஹம் ஜீஹம் நம||
 வநநாஜீஹம் தாவ ஸுஹம் ஸுயா ஜீஹம் நம|| ய௭
 ஜீஹம் ஹேநேகம் ஜீஹம் தாவ ஜீஹம் ஹாரதீ ஜீஹம்||
 யஸூஜீஹம் தாவ ஜீஹம் தாவ ஜீஹம் தாவ ஜீஹம்|| ய௮
 கூயா மொகஹிதாய தாய வஹா வஹகிதே தாணவம்||

தங்களால் இப்பாரதவருஷமானது சிறப்புற்றதாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தங்களிடத்தில் சிவனும், விஷ்ணுவும், பிரமாவும், பார்வதிதேவியும், லட்சுமிதேவியும், ஸரஸ்வதிதேவியும் வீற்றிருக்கின்றபடியால், எல்லேரும் மகிழ்வடைகின்றனர். க௬

தாங்களே அர்ச்சனை, தாங்களே பூசை, தாங்களே தியானம், தாங்களே பிரமத்தியானம், தாங்களைத்தரிசிப்பதைப் பிரமானத் தத்தை யனுபவிப்பதாக வே நினைக்கின்றேன். க௭

ஓ வாதாபிசத்துருவே, தங்களுடைய மனைவியான லோபாமுத்திராதேவியை ஸாக்ஷாத் லோகமாதாவாய் புண்ணியவதிபாகவிருக்கின்ற லட்சுமிதேவி யென்று கூறவேண்டுமேதவிர வேறில்லை. க௮

ஓ மாமுனியே, உங்களிருவர்களையும் தரிசனம்பண்ணியபடியால் நான் பாக்கியவானாகிவிட்டேன். இம்மலயராஜகுமாரியாகிய ஸ்ரீதாமிரபிர்ணி தேவியை யிவ்விடத்திற்குக்கொண்டுவந்த தங்களால் இந்த தக்பிண்பூமியானது மோக்ஷபூமியாகச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது, யாதெனில் பிரமன்முதலானதேவர்களும் ஸ்ரீதாமிரபிர்ணியின் தீரத்தில் மானிடப்பிறவியை விரும்புகின்றனர். க௯

உலகநன்மைக்காக முற்காலத்தில் தங்களால் சமுத்திரமானது உள்ளங்

விநோதீயதீபம் கொவாழ வா தாவி? கவணிகுதம்|| யிசு
 உஷ்ணாணி கூடிநெருங்கு ஜெநெய்யுடலாண்டலுரு||
 வனதாமிதெ உரிதராணி தீரு மொகாஸ வநனி கிழ||
 சூதாயெடா ஹஜு தாயெடா ஹஜு தகூதெ தூலீழாடாநாச||
 சுது வஷ்டுமது மெ மெவாஃ காடு காடு யபொலிதழ||
 ந ஹம்து ஜநாஃ வாவா ந ஹம்து கஷ்டாடிய||
 ஸார்ஸீரா ரோநஸாஸூவா ரோய-புரிஷாடியதூயா|| ௨௨
 வுஷ்ண- ஸவ-ஸஸூரணி தீமயொடா-ஹயொருவி||
 மெவாஃ பூஸாடி-குவ-கூ-வக-பூ-தவா-ஸி மெவ
 வாவமெயுஷி மெவ ஹநா வனுபஸ்யா-பிஹா-மெந||
 வுதூஷா-மீஷா-லி ஹதா-ஸ-நாயமெவ|| ௨௩

கையிலடக்கப்பட்டது. அவ்வாறே விந்தியபர்வதத்தையடக்கிவிட்டீர்கள்,
 கோபத்தினால் வாதாபியைப் பகிழ்த்தீர்கள். ௧௧

அண்டனோளத்தில் அனியர்களாற்செய்ய முடிவுபெறாதவைகளான தங்
 களுடைய செய்கைகள் இம்மூன்றுலகங்களையும் பரிசுத்தமாகச் செய்கின்
 றனவிலையோ? ௨௦

அப்படிப்பட்ட மகாத்மாவானதங்களை நான் தரிசனம்பண்ணியபடியால்
 புண்ணியவானாகிவிட்டேன்; பாக்கியவானாகிவிட்டேன், யோக்கியதையுள்
 ளவனாகிவிட்டேன். இந்த மலயபர்வதத்தில் என்னுடைய (எழு) மேகங்க
 ளும் வேண்டியஸமயங்களிலெல்லாம் மழைபொழியக்கடவன. ௨௧

இவ்விடத்தில் ஜனங்கள் பாலிகளாக விருக்காமலிருக்கக்கடவர், கூாமம்,
 பஞ்சம் முதலானவை உண்டாமலிருக்கக்கடவன. தேவத்தையும் மனத்
 தையும்பற்றிய துன்பங்களும் (ப்ளேகு) முதலான கெடுதல்களுமுண்டா
 காமலிருக்கக்கடவன. ௨௨

இரண்டுதீரங்களிலும் ஸகலமான புற்பூண்டிகளுமுண்டாகக்கடவன
 தேவதைகளில்விடத்தில் நன்மையை விளைக்கக்கடவர், தவம் விருத்தியா
 கக் கடவது. ௨௩

ஆண்டாண்டுதோறும் சூரியன் சாபராசிக்குவர, (மார்கழிமாதத்தில்) அ
 மாவாசையன்று (அல்லது பெர்ணாமிதினத்தில்) தங்களைத் சரிசப்பதற்
 காக நான்வரப்போகின்றேன். ௨௪

அந்த வருணலிங்கத்திற்குத் தென்பாகமாக வருணபுத்திரர்களால் அடித்
தடுத்து லிங்கங்கள் பிரதிட்டைசெய்யப்பட்டு முத்தியையளிக்கின்றன. கூக

அவ்விடத்தில் ஸ்ரீதாமிரபர்ணிக்கு பரமசிவன் அனுக்கிரகம்பண்ணினார். அவ்விடத்திலும் மேன்மைதங்கிய கும்பமுனியானவர் ஆதரவுடன் இந்திரனைக்கொண்டாடி அவ்விடத்தில் ஸ்நானம்பண்ணி ஓமம்செய்து விதிப்படிப் பிதிருக்களுக்குத் தர்ப்பனம்பண்ணி அயக்கிீவன்முதலான முனிசுருடன் மீண்டும் விமானத்திலேறி இரயக்கிீடத்தில் கயிலேசுவர

ப்ராயாசு வ்ரஸஸஸகாஸ்யம் ஹயதீரவஸ்ய வ்ரஸ்யதீர|| ௩௮
 சதா ஸ்ரீகா திரஸாத்ரணம் மாருணா தெநஸததத||
 ஸம்ப்ரவ ஹயஸ்யஸாஸ்ய தீரயஸ்யஸ்யதீர தீரதி|| ௩௯
 ப்ரவஸ்ய ஸ்யஸ்யதீரஸாஸ்ய ஸஸ்யதீர கும்ஸஸஸஸ்ய||
 ச்ரவ்யதீர வ்ரஸ்யஸ்ய திரஸாஸ்ய ஸஸ்யதீர வ்ரஸ்யதீர||
 ஸஸ்யதீர ஸ்யஸ்யதீரஸ்யதீர ஸஸ்யதீர யஸ்யதீர||
 சததத கும்ஸஸஸ்ய திரஸாஸ்ய திரஸாஸ்யதீர|| ௪௦
 வ்ரஸ்யதீர வ்ரஸ்யதீர வ்ரஸ்யதீர வ்ரஸ்யதீர||
 வ்ரஸ்யதீர ஸ்யதீர திரஸாஸ்யதீர வ்ரஸ்யதீர|| ௪௧
 வ்ரஸ்யதீர ஸ்யதீர ஸ்யதீர ஸ்யதீர வ்ரஸ்யதீர||
 கநஸ்யதீர திரஸாஸ்யதீர திரஸாஸ்யதீர|| ௪௨
 தும்ஸஸஸ்ய வ்ரஸ்யதீர வ்ரஸ்யதீர திரஸாஸ்யதீர||

விங்கத்தைப் பூசைபண்ணி விரோதமற்றபிராணிகளால் நிறைந்திருக்கின்
 ற அயக்கிரீவமுனியின் ஆசிரமத்திற்குச் சென்றார். ௩௮

அவ்விடத்தில் மூன்றிரவு வாஸம்பண்ணி அயக்கிரீவமுனியால் வெகும
 திக்கப்பட்டுக் கும்பமாமுனியானவர் சிறப்புற்றிருக்கின்ற தன்னுடைய ஆ
 சிரமத்திற்குச் சென்றனர். ௩௯

மனைவியோடுகூட ஆசிரமத்திற்குவந்து வீற்றிருக்கின்றவரான குக்ப
 முனியிடத்தினின்றும் விடைபெற்று வருணனானவன் தன்புத்திரர்களுட
 னும் பந்துக்களுடனும் புறப்பட்டுத் தன்னிருப்பிடத்திற்குச்சென்
 றான். ௪௦

பிறகு அகஸ்தியரால் வெகுமதிக்கப்பட்டுக் குபேரனானவன் புஷ்பவிமா
 னத்திலேறிக்கொண்டு அளகாபுரிக்குச் சென்றான். ௪௧

வாயுபகவானும் தருமராஜனும் ஈசானன் முதலான ஸகல தேவர்களும்
 அகஸ்தியமாமுனியை வெகுமதித்து தங்கள் தங்களிருப்பிடங்களுக்குச்
 சென்றனர். ௪௨

அனகுயாதேவியுடன் அத்திரிமகாரிஷியும் மேன்மைதங்கிய கபிலமு
 னியும் துர்புரு, பர்வதன், நாரதன், முதலான சகலமானமுனிகளும் கும்ப

வனதெயாநெயு வஹவஃஸம்ஹாவு கஸஸீஸுதத்யு|| சச
 வகுஜீதாஸு யயாந்யாயம் ப்ரயயுஸு யயாமத்யு|
 வனவடுதெஷு யாதெஷு டெவெஷு சூநிஹீஸுஹ|| சநு
 ப்ரவீவெஸாஸுரீம் வுணூம் ஸவபுதஸுஹத்யுந்யு|
 காடிஸஸீவநெ வுணூ சூரா துரீஷிதொரீநி|| சசு
 ஸொரீரஸுணூ சூரா துணு திநநெகம் ராரீவாரெ|
 வெகுகுணூ திநநெகஸு ஸாராடவ்யாஃ திநஹ்யு|| சஎ
 வாரகெஸாஸுரகெதெ திநநெகம் நிநாய ஸஃ|
 வனுரா துரீ வெணுவநெ திநம் வ்யாஸாஸுரெரீநி|| சஅ
 ஹுரீவாடிவமஹேதா ஹீகாஹெவ திநத்யுய்யு|
 நவாரஸுணூ திரா துணு ஹரிகீயெ திநத்யுய்யு|| சசு
 உவாஸ நெதிரா வாரஸுணூராதுரீ மாரஸுஹியஸ|
 ஜெஹெரீவாஸி விரதெவகெஷு திராஸுரீகடவாஸாரெ|| நய

மாமுனியை வெகுமதித்தும், அவரால் முறைப்படி வெகுமதிக்கப்பட்டும்
 வந்ததுபோலவே சென்றனர். சசஇ

இவ்வாறு ஸகலமான தேவதைகளும் முனிகளும் செல்ல, நான்குபுறத்
 திலும் சிறப்புற்றிருக்கின்ற புண்ணியமான ஆசிரமத்தில் அகஸ்தியமாமு
 னி பிரவேசித்தார். சநுஇ

ஒ வீரசேனமகாராஜனே, அகஸ்தியமாமுனியானவர் காதம்பரீவனத்
 தில் சங்கமத்தில் மூன்றிரவுதங்கினார். சோமாரணியத்தில் (அற்றூரில்)
 மூன்றிரவும், ரமாபுரத்தில் (ஆழ்வார்திருநகரியில்) ஒருபகலும், ஸ்ரீவை
 குண்டத்திலொருபகலும், சராடலியில் (நாணல்காட்டில்) இரண்டுபகலும்,
 சீவிலிப்பேரையில் ஒருபகலும், வேணுவனத்தில் (திருநெல்வேலியில்) ஐந்
 துபகலும், வியாஸாச்சிரமத்தில் (சேரன்மாதேவியில்) ஒருபகலும், இந்தி
 ரவிருகூப்பொந்தில் (திருப்புடைமருதூரில்) இரண்டிரவும், இந்திரகீலத்
 தில் (பாபவிநாசத்தில்) மூன்றுபகலும், அயக்கிரீவருடைய ஆசிரமத்தில்
 மூன்றிரவும் தாமதித்து, ஆனிமாதம் சுக்கிலபக்ஷம் துவாதசிதிதி பாணு
 வாரத்தில் சந்திரன் விசாகத்தோடுசேர்ந்திருக்க, சுபகிரகங்களால் பார்த்

||சுட வொடா ய்யாயம்||

வீர வெந்தம்

[illegible]

அத்தியாயம் ௨௦.

வீரசேனமகாராஜன் வினவுகின்றான்:—

ஓ உத்தமனே, தங்களாற் கூறப்பட்டதான பாவத்தைப் போக்குகின்ற கதையானது ஸ்ரீதாமிரபர்ணிபோல் நின்மலமாகவும் சிறப்புற்றபதார்த்தங் களுக்கு இருப்பிடமாகவுமிருக்கின்றது. க

விந்தியபர்வதத்தினுடைய கர்வத்தைத் தொலைத்த கும்பமுனியானவர் பிரமதேவன் லோகத்தில் மூன்றுவேதங்களைப் பரவச்செய்ததுபோல். ஸ்ரீ தாமிரபர்ணியைப் பிரவங்கிக்கும்படிசெய்திருக்கின்றார். உ

ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவானவர் (தன் திருவடியில்வின்று கங்காநதியை யுண்டு பண்ணி உலகத்தைப் பரிசுத்தம்பண்ணுவதுபோல்) லோகமாதாவான ஸ்ரீ தாமிரபர்ணியால் அகஸ்தியமாமுனி உலகத்தைப் பரிசுத்தம்பண்ணி யிருக்கின்றார். ௩

அகஸ்தியமாமுனியினுடையவும் ஸ்ரீதாமிரபர்ணியினுடையவும், சரித்திரமாகிற அமுதத்தைப் பானம்பண்ணியும் கேட்கக்கேட்க திகட்டாததாக விருக்கின்றது. ச

மகாபுண்ணியமான இந்திரகீலத்தில் (பாபவினாசத்தில்) எவ்விதக்காரணத்தால் பரமசிவன் ஸ்ரீதாமிரபர்ணிக்கு எவ்விதம் அருள்புரிந்தார்? ய

விஷ்ணுநாதர் உயி ஹமவது ஸவ-ஓம் ஸவ ஜ நே ம-ரொ।
இதம் ஸம்பூஷ ஸம்பூஸ்யஸ்யஸ்யபொழீ தீஹா தவாஃ॥ யக
வஜ்ஜஹார கயாம் வுண்ணாம் வீரஸெநாய ஹம-ஹ-ஜை
ஸம்பூ

[illegible]

ஓ குருவே, எல்லாவற்றையுங்கற்றுணர்ந்தவரே, இதைப்பற்றி யடியே
னுக்கு விரிவாகக்கூறவேண்டும்” என்று வீரசேனமகாராஜன் கேட்க, மகா
தவசியான சங்கமாமுனியானவர் புண்ணியசரித்திரத்தை, வருமாலு வீரசேனமகாராஜனுக்குக் கூறத்தொடங்கினார்:— ககஇ

ஒ வீரசேனமகாராஜனே, புண்ணியமான பழையகதையை வரலாற்று
டன் கூறுகின்றேன் கவனமாகச் சிரவணம்பண்ணவேண்டும். வாதாபிசத்து
ருவாய் சிறந்தமேன்மைதங்கியவராயிருக்கின்ற சும்பமாமுனியானவர் நதிக
ளிற் சிறந்த ஸ்ரீதாமீரபர்ணியைச் சமுத்திரராஜனோடுசேர்த்து கலியாண
வேஷம்பூண்ட வேணுவனேசனையும் ஜோதிஸ்தானத்தையும் (செவலையும்)
தொழுது திருப்புடைமருதூரிலும் கடவுளை வணங்கி, ஊர்க்காட்டிலும்
கோவந்தசுவரனை பிரதிஷ்டைசெய்து அயக்கிரீவருடைய ஆசிரமத்திற்கு
வந்து சகலமான தேவதைகளையும் ரிஷிகளையும் விடைகொடுத்தனுப்பி,
லோபாமுத்திராதேவியுடன், மீண்டும் அகஸ்தியகூடத்திற்குதந்து, ஸ்ரீ
சக்கிரதேவதையையும் ஸ்ரீதாமீரபர்ணிதேவியையும் பூசைபண்ணி, அவ்
விடத்தில் வாஜபேயம்முதான பற்பலயாகங்களையும் சித்தியச்சிராத்தம்
வைசுவதேவங்களையுஞ், விருந்தாளிகளையும் பந்துக்களையும் சே

ஹுயஃ ஸ்ரீ ராஜாஸாடி ஹொவாஜாஸாஜிதஃ || யசு
 ஹெவீராராயயநு வீடிஃ தாஜிராஜிவி ஸஜிஹாயநு |
 ஹகார விவ்யாஹு + ரு வாஜெயஜிவாநு || யசு
 திக்யுரூபம் ஹுதவலிம் ஹெவாஜீநாஹுதயநு |
 சுதியீ நாமதாநநுநு ஹநுநுநவ்யாஸிர தாநு ஸகீ || யசு
 சுஸவாநாஜிஹுதஹெவாநு ஹம் ஸஹுஹஷாயநு |
 மாஹுஹுதாநு வாராஜாநு யஜிஹுதாநு ஸ வொடாஜிவஃ ||
 வனவம் சவஸுதி ருநா ஸ்ரீ ராஜாஜிவாநு |
 ஸிவஹுதிராவத துஸாந ஸஜிநாஜிவாஜநு || உய
 ஸவமுஹுதாஜாஜிவா ந ஜமதித் தாஜிவா |
 காஹுஷீதவ வஜிதநுஃ ஸஹுதாநு தாராதஃ || உசு
 ஹிவீவஜிதாஜிவஃ காஹு மஹுதாநு ஸஜிவாஜிவா |
 ஜநாஸுதவஹுத ததாநு யஹெஜிவநிதாஜிவா || உஉ
 ஸ்ரீ ராஜாஜிவாநாஜிவஃ வரிதஹுதாநுதாஜிவஃ ||
 திக்யுத ததயமாவஸுத கவிதா காஹுரிணா || உந

கர்களையும் மற்றப்பெரியோர்களையும் அன்னபானம் முதலானவையால்
 நாள்தோறும் திருப்பதிசெய்து சந்தோஷப்படுத்தி, கிரகஸ்தாசிரமத்திற்கு
 ரிய செய்கைகளைச்செய்து தவம்புரிய, சிறப்புற்றதான ஆசிரமத்திற்கு
 நான்குபுறத்திலும் பத்துயோஜனை (அ-மயில்) தூரம் சித்தபூமியாகிவிட்
 டது. உய

அந்த மாமுனியின் கட்டளையால் அநாவிருஷ்டி (கோடை) யாலுண்டா
 கக்கூடிய கெடுதலுண்டாகின்றதில்லை. வேண்டியசமயங்களில் பழைபொ
 ழிந்து வருகின்றது. சுகமாகத் தென்றல் (காற்று) வீசுகின்றது. பனிகாலம்
 இலையுதிர்காலங்களெல்லாம் சிறப்புற்றிருக்கின்றன. அவ்விடத்தில் (ஸ்ரீ
 தாமிரபர்ணிதீரத்தில்) வாஸம்பண்ணிவருகின்ற ஜனங்கள் எக்காலத்தி
 லும் தருமமளிப்பதில் எச்சரிக்கைகொண்டவர்களாக விருக்கின்றனர். உஉ

அகஸ்தியகூடத்திற்குச் சமீபமாக ஒரு யோஜனை தூரம் (8 மையில்) சுந்
 ிலும் பரமசிவனால் கிருதயுகத்தின்தன்மைக்குக் குறைவில்லாதபடி செய்
 தப்பட்டிருக்கின்றது. உந எவ்வீத.

தியுனொவி நகுவனி ஜாதிஸாரிநுனொரிதாடி
 ஸவெவி ஜனவந்து ஸஹவாஸஸாராநுநெந்|| உச
 ய்யாபனாஹநிபுஸம் தியெந் தெவஜ்ஜி யொமிவசு|
 உஜ்ஜானி ஜோஹவெவ வாகுநாநுவி விஸாஸதம்|| உரு
 ஸஹநா கிஜிஹொகெந் ஸுணம் ராஜநஹாஜெத
 தஜாஸுஜெவதம் ஸவதம் ஸுஹவொக ஹவாஹவசு|| உசு
 ய்யாபாவா ஸுநிஸுதெஜெஸ்தமதம் வாநெவய்யுயா
 தயா தஜாஸுஜெவதெபாவாஜெதாநுதம்|| உள (ஜெநெந்
 தஜாஸுஜெவதெபாவகெண வுஷாங்கநமரொ ஸுமெ|
 விஜஹாந ஸுமெந ரெஜி ரொலா ரெயநஜிநீ|| உஅ
 ஹாநாஹநணவஸநெடிவாஹநஜிவாஜிந்||
 ஹவநாஹாந தாஸவொகயாஸலாவகனதெகெ|| உசு
 வீலாஸலாவகயெநெநிந்நாயாஹாநி நித்யஸம்|
 தெயெய ரஜநீந்நகா வுஷாஹ வுத்யஹம் வுஹொ|| உய

அவ்விடத்தில் பறவைகள் கூடவும் இயற்கையான (கோட்டானும் காக
 மும்போல்) ஜாதிவிரோதத்தைக் காண்பிக்கின்றனவில்லை. அகஸ்தியமாமு
 னியின் சேர்க்கையால் ஸகலஜந்துக்களும் இரவும் பகலும் தியானம்பண்
 ணி ஸ்ரீதாம்ரபர்ணியில் யோகிசுவரன்போல் ஸ்நானம்பண்ணிவருகின்ற
 ன், அவைகள் செவிக்கு இன்பமாகக் கானம்பண்ணுகின்றன. உரு

ஒ புத்திசாலியான வீரசேனமகாராஜனே, அதிகமாகக் கூறுவதில் யா
 து பயன்? அந்த அகஸ்தியகூடமானது பிரமலோகம்போல விளங்கு
 கின்றது. உசு

குத்திரர்களால் வேதங்களடையக் கூடாததுபோலவும், பாவிகளால்
 சொர்க்கமடையமுடியாததுபோலவும், ஆத்மஞ்ஞானமில்லாதவர்களால் அ
 கஸ்தியகூடஞ்செல்லத்தடாததாக விருக்கின்றது. உள

அந்த அகஸ்தியாச்சிரமத்திற்கு சமீபமாக விருக்கின்றதான சிறப்புற்
 ற விருஷாங்ககரத்தில் அழகுபொருந்தியதான அரண்மனையில் ஸ்ரீதாம்
 ரபர்ணிதேவியானவள் எழுந்தருளி, ஸ்நானம், பூச்சு, ஆடையாபரணங்
 ளைத் தரித்து தேவாரம், யாகம் முதலானவற்றை முடித்து, ... போஜ
 னதாம்பூலங்களைப் பெற்று தோழிமார்களுடன் சேவடிக்கைபேசி உச்சா
 கமாகப் பகலேச்செலுத்தி, இரவுஸயத்திலும் சந்தோஷமாக இவ்விதம்

விதேஹோஸயாபோஸ நித்யம் ஸ்ரீமதி சரக்ஷணை |
 வளவம் சுதிவயெஷ்டஷு யாதெஷு ஐவஸெஷ்ய || ௩௧
 நீலஸிஹிநாகாஸூர்தம் தாப்யாயா சிவவங்கஜ |
 சுஹிதவகவம் பூத்யெஷ விஹ்யாவிஷ்டோநஸா || ௩௨
 விஹ்யம் பரம ஜகம் கிரெததிநி விஹிதா ||
 தாவதூதி தீ ஸ்ரீ நவீராநம் தபாநநெ || ௩௩
 உவஸ்யத்யேஹாபெவீம் ப்ராஜூவிவதாசுஜேஸுவீச |
 சுஹ தெவநாஹொஜே ஸ்ரீஸூதெ நவீரா சிஹா || ௩௪
 காரணஸாத்ய பஸ்யாதி கிரிக்விதி சிவீஸஸ்ய |
 உத்யுதா ரத்யேகாரம் சுரெ தஸ்யாஸூபாயச || ௩௫
 ஸா ஸ்ரீஸ்யாஹொஜே ஸ்ரீஸூ தவீந ஐவகணேஷ்யெ |
 உத்யு களதூகலிஸாஹொகாரணா காஹு நாரகணா || ௩௬
 பஸ்யுஜே க்ஷணசோத்யுண ஸா ஐஸூ சிவீஸஸ்ய |
 நிவ்யத்யே ஐவகணாஸூத்யு வெதஸூபாயதீ தத || ௩௭

நடத்தி தன்ஸேவகவர்க்கங்களை ரக்ஷித்துக்கொண்டு குதூகலமாக வீற்றி
 ருக்கின்றான். ௩௮

இவ்வாறு சிலகாலஞ்செல்ல, தாமரைமலரைப் பழிக்கின்றதான ஸ்ரீ தாம்
 ராதேவியின் திருமுகத்தில் கரும்புள்ளிகள் (கருத்தபொட்டுகள்) தோன்றி
 ன. விசேஷமாகத் தோன்றிய கரும்புள்ளிகளைக்கண்டு காலையில் தோழி
 மார்கள் “ஆ! ஆ!! இதென்ன விந்தை,” என்று மிகவும் ஆச்சரியப்பட்
 டனர். அப்பொழுது குமுத்துவதி யென்பவள் ஸ்ரீ தாம் ராதேவியின் வதனத்
 தில் கருப்புப்பொட்டுகளைக் கண்ணுற்று, தேவியின் சமீபம்சென்று கை
 கூப்பி வருமாறு விண்ணப்பஞ்செய்தாள்:— ௩௯

“தாயே, உனது திருமுகத்தில் கருகருவென்றிருக்கின்ற கருந்தழும்பு
 கள் காணப்படுகின்றன; இவ்விதமான கருப்பு எவ்விதமுண்டாயிற்றென்று
 காரணம் தெரியவில்லை.” என்று கூறிக்கொண்டு ரத்தினக் கண்ணாடியைத்
 தேவியிடத்திற் கொடுத்தாள். ௪௦

அக்கண்ணாடியில் தன் தாமரைமுகத்தைக்கண்டு, பொன்னிறத்தைப் ப
 ழிக்கின்ற திருமேனிபூண்ட ஸ்ரீ தாம்ராதேவியானவள் ஒரு நிமிஷம் கூர்
 மையாகப்பார்த்து கருந்தழும்புகளிருக்கின்றனவாகத் தெரிந்துகொண்டு
 கண்ணாடிவிட்டுமுகத்தைத்திருப்பி, உணததச்செலுத்தி ஆலோசனைபண்

சுஞ்சுகடிதாஸ்புரா தழிநீ உயராதா||
 ஸமநீவய வானுயுறொவநெ வநிதீ கண்ணடி|| **௩௮**
 உதஷ்டுதீ ஸுமாவயுயுத தமம்நிகாஸியடி
 உளயுடும்புநாணிகாஸெண்ணீஸெவாகணிகாவிவ|| **௩௯**
 ஸவராநம் கூவயொஃ குகா வெநவஞ்ஜிவொஜுதடி||
 புவாஹரவம் ஸா ஹயொ வுருபுதீவ ஹவதெ||
 மாரவெ கூஹஜாயெவ திவெடியிதாஃகுகா||
 உதாய ஸயநாதுஸாசு காதுஃ கடு வலிவய|| **௪௦**
 ஸலீலீஸுஹ ஸம்யுகா புயயாவாஸுமீ உதெநீ||
 வுயுயிராநா உதிமணெஃவிவெடிவெவாவிஷ்டுதா||
 கிணெரொவிவடிவெடி நராநாபுஹாணொஜெவெஃ||
 ஸகெதொ நுமஹிஃ ஸெவாராநா ஸவீஜெவெநீ|| **௪௧**
 ஹாஸாரவா வாரிராஹார விஜிராநா வ வாஸுயொஃ||
 மதெருண புயயாரெண ந யவெவெநெவ உயுயுதி|| **௪௨**
 ஸொஹாராநா உஹாராஜுகுநீரிவ ததாயயள||

ணி, மனதிலாச்சரியங்கொண்டு மீன்களைப்பழித்த கண்களை நான்குபுறத்
 திலுஞ்செலுத்தி, திரைகளை ப்பழிக்கின்ற புருவங்களை நெற்றியிலேறச்
 செய்து, கொடிப்பாசித்துண்டுகளைப்பழிக்கின்ற கூந்தலை உயர்த்திக்கட்டி,
 நுரையைப்பழிக்கின்ற வெண்பட்டு ரவிக்கையைக் கொங்கைகளின் மீதி
 வீட்டு, ஓ வீரசேனமகாராஜனே, தன்னுடைய பிரவாகருபத்தை மீண்
 டும் வெளிப்படுத்துகின்றவள்போல் உச்சாகமாக இந்த விசேஷத்தைத்
 தன் குருவாகிய கும்பமுனிக்குத் தெரிவிக்கவிருப்பங்கொண்டு, படுக்கை
 விட்டெழுந்தருளி காலேக்கடன்களை முடித்து தோழிமார்களுடன் அகஸ்தி
 யமாமுனியினுடைய ஆசிரமத்திற்கெழுந்தருளிஞள். **௪௩**

உடன் முனிகணங்களும் சித்தர்களும், தேவர்களும், துரித்தனர். பற்பல
 ஆயுதங்களைத்தரித்து அநேக சேவகர்கள் அகம்படிசேவித்தனர். நான்
 குபுறத்திலும் தோழிமார்களும் கைகட்டிச் சேவித்தனர். ஸ்ரீதாம்ரபர்ணி
 தேவியானவள் அம்ஸவாதனத்தில் ஆரோகணம்பண்ணி, இரண்டுபக்கங்க
 ளிலும் சாமரைகளேவீசி, கிரகில் சந்திரனைப்பழிக்கின்ற வெண்குடைபிடிக்க
 க, சக்கிரவர்த்தியின் ராஜலட்சுமிபோல் விளங்கிக்கொண்டு கும்பமாமுனி

சுவரஹ் ததொ யாநாஜாஸுஜே ப்ருவ்வெஸ ஸா|| சடு
 தாராமதாஃ ஸஜாமொக்ய டெவீஃ சுஸஸஸஹஹி
 வஜாநி வனுஷாமெநுத்ய ஹத்யா வாலிஜே-வனுஷா|| சசு
 வாணிராமஹ் ஸாஜஜேந-ஸாமெண ஹபஸா;
 சுனாநாநீய ஹவநஜாஸமெந விநிவெஸ்ய ஹ|| சஎ
 சுவிநஜாஹ-யிக்ஷாஹ ப்ருத்யா வஹநஜேவீக|
 ஸஹ ஸாநஜகலிகெஜாமிகெஜெயாசுஜெ|| சஅ
 கஹித்யே-ந மொகாஹ்நு வஹநஜே வாவநாஸிநி|
 கஹிநமெநாஸாஃ வஹநாஃ கஹித்யே கெஜே ம்ருஹே சவ||
 கஹித்யே ஹ்நுதி தெ ப்ருத்யா யஜே-ஸாஸா ஸாஸிதாஹ்நி|
 கஹித்யே-ஸாஸா ஹ்நுதி தெ ப்ருத்யா யஜே-ஸாஸா ஸாஸிதாஹ்நி|
 ஹத்யே-ஸாஸா ஹ்நுதி தெ ப்ருத்யா யஜே-ஸாஸா ஸாஸிதாஹ்நி|
 யொமகெஜோலிவ்ய ஹ்நுதி தெ ப்ருத்யா யஜே-ஸாஸா ஸாஸிதாஹ்நி|
 தாவாஸிதாஹ்நி தெ ப்ருத்யா யஜே-ஸாஸா ஸாஸிதாஹ்நி|

யின் ஆசிரமத்துட்சென்று வாகனத்திலிருந்து அவரோகணம்பண்ணி
 உள்ளில் பிரவேசித்தாள். சடு

அப்பொழுது கும்பமாமுனி ஸ்ரீதாம்ரபர்ணிதேவி யெழுந்தருளியிருப்ப
 தாகத்தெரிந்துகொண்டு ஐந்தாமசுவடுகள் முன்பாகவந்து, பக்தியுடன்
 தேவிக்குக்கைலாக்குக்கொடுத்து, ஆனந்தநேசங்களுடன் உள்ளிலழைத்து,
 இருப்பிலுட்காரவைத்துக் கொண்டாடி வெகுமதித்து தேவியைநோக்கி
 வருமாறு கூறுகின்றார்:— சஎஇ

“தாயே, ஆனந்தக்குழம்பே, மாலிகையே, மலயராஜகுமாரியே, பாவத்
 தைத்தொலைக்கின்றவளே, உன்னுடைய தீர்த்தத்தினால் மூன்றுலோகங்
 களையும் பரிசுத்தம்பண்ணிவருகின்றனையா? உன்னுடைய விருப்பங்கள் ஸி
 றைவேறிவருகின்றனவோ? உன்னுடைய கிருபத்தில் கேசமமா? சமுத்ரரா
 ஜன் நல்லமனதோடு உன்னிடத்தில் நேசமாக விருங்கின்றானா? உன்னிடத்
 தினின்றும் நல்முத்துகள் புத்திரர்கள்போல் வளர்ந்து பெருகிவருகின்
 றனவா? உன்னுடைய இரண்டிரங்களிலும் வாஸம்பண்ணிவருகின்ற
 பக்தர்கள், பிருத்தியர்கள், பிராமணர்கள், பசுக்கள் இவர்கள் விஷயங்க
 ளில் நன்மை பெருகிவருகின்றதோ? நீ இவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளிய
 தை உலகநன்மைக்காக சீனைக்கின்றேன். ஒ தலியாணியே, நீ இவ்விடத்திற்

ஸவக் கயய கஞ்ஞாணி கூடா மநகாரணபு|| ௫௨
 உகி வுஷா தகா தெந ருநிநா ஸாடரம் நஜீ|
 வுணஜோஞ்ஞிநா ராஜகுவஜாஜஹார ருநீஸூபு|| ௫௩
 பெய்
 ஹவநு ஹஞ்ஞிகரணாவரணாய தெ மருரொ|
 சுநுமுஹாநுடி ருநெ ஸகலம் கம்பரம் வு|| ௫௪
 ஸவெக் வெடாஸு விபுராஸு ஸிபாஸு நிய தவுதா||
 சுநுமுஹுணி ரா நித்யம் தவ ஸாஸுயமளரவாசு|| ௫௫
 தயாவி ருநிஸாடிதம வஸந்தா ஹவநெ ஸவபு|
 ஹரம் ரெ ருநவிரிஹுகு வுராகம் வரிகுஞதி|| ௫௬
 உதிதாயா: வுலாசாயாஸவய்யா வுநெ ரெ|
 ருவிஜா டுஸுபுத நித்யம் ஸாயாஹு நாஸுரெதிவ|| ௫௭
 கெநவா காரணெநதி ரயா ந ஜாயதெ ருநெ|
 யயா ரெ ந ஹவெஜாஷஸுயா காரே விவிஞுதாபு|| ௫௮

கெழுந்தருளியதற்குரிய காரணத்தையும் மற்று விசேஷங்களுண்டானால் அவையையும் பற்றித் தெரிவிக்கவேண்டும்.” ௫௨

என்று கும்பமாமுனி ஆதரவுடன் கேட்க, மகாநதியானவள் கைகூப்பி முனிக்கு வந்தனம்பண்ணி வருமாறு திருவாய்மலர்ந்தாள்:— ௫௩

“ஒ பகவானே, தயாஸமுத்திரமே, குருவே, முனியே, தேவரீர்களுடைய அநுக்கிரகத்தால் எல்லாம் கேசுமமாகவே விளங்கிவருகின்றது. ஸகலமான வேதங்களும் பிராமணர்களும் சித்தர்களும், சுத்தர்களும், நான் தேவரீர்களுடைய அடியாளாகவிருக்கின்ற, கவுரவத்தினால் எக்காலத்திலும் அடியாளே அநுக்கிரகம்பண்ணிவருகின்றனர். அவ்விதமாயினும் ஒ முனிசிகாமணியே, அடியாள் அரண்மனையில் சுகமாகவாஸம்பண்ணிவருகையில், மனதுக்கு ஒருவிதமான வருத்தம்மாத்திரமுண்டாயிருக்கின்றது. இரவுசமயஞ்சென்று காலையிலெழுந்துபார்க்க, முகத்தில் ஒவ்வொருநாளும் கரும்புள்ளிகள் காணப்பட்டுவருகின்றன.

அந்தக் கருப்பு மாலையில் மறைந்தும் வருகின்றது. இதற்குக் காரணமென்னவென்று தெரியவில்லை. ஒ முனியே, அடியாளுக்கு யாதொரு தீங்கும் நேரிடாமலிருப்பதற்காக, அதைப்பற்றி தேவரீர்கள் ஆலோசிக்கவேண்டும்.” ௫௮

ஐதி ஸ்ரீ ஸ்ரீ வம்ஸஸ்யாஃ ஸவிஸ்கம் வபெடாஹ்வஃ
 க்ஷணாநி நமோ மஹே விஷ்ணொ வாசுதேவ்யக்ஷ|| ௫௯
 சுமஹ்யுஃ

பீதபுமயஸனா ந கஹ்வலி பீணிபுஸௌ।
 ப்ருஸீடி வாஹா ஸ்ரீதவ்யா வக்ஷுபீணா பீயாயநா. காய
 க்யபுஸநித்யுஃ பீஜனொ நித்யுஃ பாதகிநொ நாராஃ
 விஸ்தவாவா மஹதி கூய, ஹிஹ்வ வஹமாஃ|| ௬௦
 ப்ருத்யஹாஸ்ய ஹத்யா நாமகொடியொபீ நஹ்வெஃக்யதாஃ
 க்ஷாஹ்யொ கீததொயெநவஹ்ணொ ந தவஸாஹ்வி கூ
 மொஹ்வெஹ்வ க்யதவ்யா ஹிஹ்வா மஹதவ்யம்।
 வஹ்வக் விஸாஹொ வொஹொபீடிவொ ஜீவவாதகம்|| ௬௧
 வந்தொதொநொ வ வாவிஹா ஸ்ரீபுஸ்கணஸௌவயா।
 ப்ருயானி நிபீதொகாரா ஜெஹ் தீபொமெஹ்ண வக்ஷு|| ௬௨

என்ற தேவியின் வசனத்தைச் செவியுற்று கும்பமுனியானவர் ஒருசீமி
 ஷமாலோசித்து வியப்படைந்து வருமாறு தேவியை நோக்கி மறுமொழி
 கூறினார்:— ௫௯

“தாயே, மலயராஜனுடைய ஸந்தானமாகின்ற கற்பக்கொடியின் மல
 ரைப்பழித்த ரத்தினமே, தயைசெய்து நான் இப்பொழுது கூறுவதைச்
 சிரவணம்பண்ணலாம். கூய

தாயே, உன்னிடத்தில் பிரதிதினம் மகாபாபிகள் ஸ்நானம்பண்ணி,
 ஸர்ப்பங்கள் சட்டைகழற்றுவதுபோல், பாவங்களைத் தொலைத்துச் சென்று
 வருகின்றனர். கூக

ஒவ்வொரு நாளும் மனிதர்கள் கோடிக்கணக்கான பிராமணர்கொலை
 களைச் செய்தும் உன்னிடத்தில் ஸ்நானம்பண்ண, ஒசாம்பவியே, உனது
 புண்ணியதீர்த்தத்தினால் சுத்திபெற்றுச் சென்றுவருகின்றனர். கூஉ

பசுவக்கொல்கின்றவனும், நன்றியறிவில்லாதவனும், குருதாரத்தைப்
 புணர்கின்றவனும், வஞ்சகனும், கொள்சொல்கின்றவனும், கொடிய கட்டு
 டிக்கின்றவனும், பிராணிவதை செய்கின்றவனும், இவர்களைத்தவிர, அ
 நேகம் பாவிகளும் உனது தீர்த்தத்தின் திவ்லையைத்தொட்டகாரணத்தி
 னால் பாவங்களைத்தொலைத்துப் புண்ணியவான்களாகிச் சக்கிரம்போல்
 தடையின்றி விமானமார்க்கமாகச் சென்றுவருகின்றனர். கூச

[illegible]

“தாயே, உனக்கு இந்தக்ஷேத்திரத்தின் சிறந்த மேன்மையைப்பற்றிக் கூறுகின்றேன்:— முற்காலத்தில் விருத்திராசுரனைப் பயந்து இந்திரனானவன் அக்கினிமுதலான தேவதைகளுடன் ததிசிமநரிபுரியிடம் சென்று அவரைக் கொண்டாடி, அவருடைய எலும்புகளைக் கொடுக்கும்படி வேண்டிக்கொண்டான். அவர் தேவதைகளுக்கு முறைப்படி மரியாதைசெய்து, அவரை வேண்டிக்கொண்ட விஷயத்திலெவ்வாறு முடிவுசெய்கின்றனென்று மனதில் யேசனைபண்ணத் தொடங்கினான்:— “ஆ! ஆ! ஆதிபரமசிவத்தின் திருவிளையாடல் மிகவுமாச்சரியப்படத்தகுந்ததே, ஜீவப்பிராணிகள் ஒன்றுபோலிருந்தாலும், அவைகளில் வித்தியாசம் காணப்படுகின்றது. பிராணிகளிடத்தில் இவ்விதமான வேற்றமையிருப்பதற்குக் காரணங்கள் அறிவீனமும் அறிவுமேயாம். சமயம், (பிறந்தகாலம்) பூமி, பலம், இவைக்குத்தகுந்தபடி தண்ணீரில் ளிறம், ருசி முதலானவை பற்பலவிதமாக இருப்பதுபோலவே, ஆத்மாவுக்கும் யோனிதோஷத்தினால் வேற்றுமை காணப்படுகின்றது எடு

அறிவீனத்தால் பலவிதமான இருளுண்டாகின்றது, ஞானம், அஞ்ஞானம் இவைகளுடன் ஜீவாத்மாவானது புத்தியில் வீற்றிருக்கின்றது. எக

விவழிதொவி நீவகாணாஃ ஸ்ராவூ ஸ்வக்துஜந்ஷக
தஷஃஷாஜிஷ்டுமெயெபக்ஷ ஜாநம் வீஜாநநெயவ

அவர்களுடத்தில் புத்திசக்தியும், பலமும், தைரியமும், அறிவும், கைத்

[illegible]

“தாயே, உனக்கு இந்தக்ஷேத்திரத்தின் சிறந்த மேன்மையைப்பற்றிக் கூறுகின்றேன்:— முற்காலத்தில் விருத்திராசுரனைப் பயந்து இந்திரனானவன் அக்கினிமுதலான தேவதைகளுடன் ததீசிமநரி ஷ்ரியிடம் சென்று அவரைக் கொண்டாடி, அவருடைய எலும்புகளைக் கொடுக்கும்படி வேண்டிக்கொண்டான். அவர் தேவதைகளுக்கு முறைப்படி மரியாதைசெய்து, அவரை வேண்டிக்கொண்ட விஷயத்திலெவ்வாறு முடிவுசெய்கின்றனென்று மனதில் யோசனைபண்ணத் தொடங்கினான்:— “ஆ! ஆ! ஆதிபரமசிவத்தின் திருவிளையாடல் மிகவுமாச்சரியப்படத்தகுந்ததே, ஜீவப்பிராணிகள் ஒன்றுபோலிருந்தாலும், அவைகளில் வித்தியாசம் காணப்படுகின்றது. பிராணிகளிடத்தில் இவ்விதமான வேற்றுமையிருப்பதற்குக் காரணங்கள் அறிவீனமும் உறிவுமேயாம். சமயம், (பிறந்தகாலம்) பூமி, பலம், இவைக்குத்தகுந்தபடி தண்ணீரில் ளிறம், ருசி முதலானவை பற்பலவிதமாக இருப்பதுபோலவே, ஆத்மாவுக்கும் யோனிதோஷத்தினால் வேற்றுமை காணப்படுகின்றது எடு

அறிவீனத்தால் பலவிதமான இருளுண்டாகின்றது, ஞானம், அஞ்ஞானம் இவைகளுடன் ஜீவாத்மாவானது புத்தியில் வீற்றிருக்கின்றது. எக

விவழிதொவி நீயாணா ஸ்ராவா ஸ்வக்துஜந்ஷ-அக
தஷ-ஸ-சிஸ்து-யெய-க்-ஜாந-வ்ஜாநநெயய|

அவர்களிடத்தில் புத்திசக்தியும், பலமும், தைரியமும், அறிவும், கைத்

உயா யஜேஸ்ஸ ஸதஞ்ஞ ஸொக ஸம்முஹதா தயா|| அஉ
வனதெவ்விதிதாநித்யம் ஷெவெஷா வரோதநா||

புஷ்யதிஃபரவிதஸ்ய ஸம்வ்யதா ஜாயதெதநாபா|| அங
உயாபுஷ்யதிஜகாமதிபு கஹவலீவ நடிநெ||

தெஷாஃஜிஷ்யெ கிஞா கராணா வாலிஸெ ஹவெச|| அச
ஸப்யெயாஜநஜிஸிஸி வரஹிஸாரதாஃ கயபு||

கவிரொமாஜிஃ க்ஷாஜா உஸ்யஜா பூணிகாஜநா|| அடு

விஷெஷஸ்யா ததஃ க்ஷாவி வஸுஸாபு உதாஷ்யபு||

நெவொவகியதெ வா ததம் விநா க்ஷிரிவ ஸுபு||

கயம் ஸரீரம் ஸஞ்ஜி ஸக்யதம் சுதாஃஜிஸெ||

ஸொஹஜெஷ்வாராயு, ஜெநெ ஸவஹொமிநஃ|| அஎ

கஹஜெகொ ஜீவஹொகெ நெஷெவந நிஹதொடியம்||

தொழிலும், தையையும், தருமமும், சத்தியமும் பொதுநன்மையுமிருக்கின்
றன. அஉ

இந்த குணங்களெல்லாம் தேவதைகளிடத்தில் பரமாத்மாவினால் ஏர்ப
டுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அனியனுடைய மனதின் நிலையானது முற்றி
லும் மறைந்ததாகவேயிருக்கின்றது. நந்தவனத்தில் கற்பக்கொடிபோல்
தயாசம்மந்தமான முயற்சிமாத்திரம் விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது. அங்இ

இவ்விதமிருக்க, ஏழையான என்னிடத்தில் தேவதைகள் இவ்விதமாக
வேண்டிக்கொண்டது கருணைபுரிந்துதானோ? அல்லது வேறுவிதமோ?
ஆனால் தேவதைகள் தங்களுடைய காரியார்த்தமாக பரணைத்தொந்தரை
செய்வதும் நியாயமாக இருக்கின்றதா? உலகத்தில் வியாதிமுதலானவை
களால் வருந்தியிருந்தபோதிலும் பிராணிகள் தங்களுடைய சரீரங்களைத்
தியாகம்பண்ணிவருகின்றனரில்லை. அடு

மொந்தையிலாவிடில் பால்கறக்கமுடியாததுபோல் சரீரமில்லாவிடில்
தருமம் அர்த்தம், காமம், மோக்ஷமென்ற நான்கும் பெற விரும்பமுடியா
தவை. அசு

நான் கடவுளை யாராதித்தும் தேகத்தைத் தொலைத்து விட்டால், எவ்வா
று புண்ணியம்பெற விரும்பக்கூடியவன்? என்னைத்தவிர மற்றெல்லோ
ரும் சுகமநுபவிக்கின்றவர்களே; நானொருவன் மாத்திரம் இவ்வுலகத்தில்
தெய்வத்தால் கெடுக்கப்பட்டவனாகின்றேன். ஓளஷ்சத்தால் வியாதிதொலை

ஷாஸ்திரமஸரிதம் தீயபாச வாதகநாஸநஸு|| அஅ
 மவா மாஹுஷ்யஸனஹாஸு|| ஷெவா துவபுஹிஹுதெ||
 விவரீதெ வியா கிஹு கயபெ கெந வாவநம்|| அக
 தயாவீ ஸவபுயெடுஷு வரொவக்யுதிருவஹி||
 மரீயஸீதி ஸம்ஸனி ஸுதபஸு ஸநாதநா|| கூய
 யபுஸாயநெடுவெதடிஸீயொ ஷெவசவிதடி||
 ஷெவெஹுஹுபுஷாயாஹம் ஸுயம் பூவூரஜேநுதடி||
 கயிபுமம் வபுமீவபாணாஹு வீணயிக்ஷா ஸரீரதம்||
 ஷுஷுராவரீரெஹுபுணராம் யாவூரஜி வரஜாம்மதிபு|| கூஉ
 உதி நிஹித்ய சநஸா உநிபெயபுபு ஸஜாஸிதம்||
 வீணயஹு ஸகயாஹு ஷெவாஹு வூரஜஹாந ஷிவளகஸம்|| கூந
 ஷயிபி||
 ஷவஹு ஷவபு வனவாது ஷஹு பூவூத ஜாவிநபு||

யும், புண்ணியதீர்த்தங்களில் ஸ்நானம்பண்ண, பாவங்கள் தொலைந்தொழி
 யும். பசுவினால் கிரகஸ்தகிருத்தியங்கள் கைகூடிவருகின்றன. தெய்வத்
 தால் சகலமானது மேற்படுத்தப்பட்டிக் கிடைக்கப்படுகின்றது. தெய்வம்
 விபரீதமாகவிருக்க, நான் எக்காரணத்தால் பேசக்கூடியவனாகின்றேன்? அக

ஆகிலும் ஸகலமானதருமங்களிலும் பிரணுக்குதவிசெய்வது சிறந்ததாகக்
 காணப்படுகின்றதல்லவோ? வேதங்களும் பரோபகாரத்தைப்பற்றி சிறந்
 ததாகவே முறையிடுகின்றன. கூய

தேவதைகளால் (பூமியில்) தருமம் ஸம்பாதிப்பதற்குக் கருவியாக ஏற்ப
 டெத்தப்பட்டதான சரீரத்தை தேவதைகளிடத்திலேயே, ஒப்பிவித்துவிட்
 டு நான் நற்கதியைப் பெறுகின்றேன். கூக

தேவர்கள் வந்து யாசிக்கின்றபடியால் கேவலமான சரீரத்தைக் கொடுத்
 துச் சந்தோஷப்படுத்தி, தேவர்களுக்குமரிதான நற்கதியைப்பெறுகின்
 றேன்.” என்று மனதிலுறுதிசெய்து தைரியத்தைப்பிடித்துக்கொண்டு
 ததிசிமகரிவியானவர் ஸகலதேவர்களையும் சந்தோஷப்படுத்திக்கொண்டு,
 வருமாறு கூறுகின்றார். கூந

“வாருங்கள் தேவதைகளே, நீங்களெல்லோரும் அதிவிரைவாகவே நன்

ஸத்ராத்தெஷ்வய யுஷ்வாஸு ஐஸ்யாஜே தத்யெஸ்யஸு
 ஹவதஃ ப்ரதிமுஹந்த மதிம் யாவெஸ்ய ப்ராஜஹஸு
 ஐத்யுக்ஷாயொமஜாஸ்யாய ஸம்புஹநெஷ்யாஜேஹாஜே கஃ|| கூடு
 சுவாந்வாயுஜாகுமயு ஸனூராயாநதொநீயஸு
 ஸுஷுஜாநாபிராவீஸ்ய ப்ரணாநாஜாயமெமதஃ|| கூசு
 ஹதாந ஐதெதஷுஸம்வீயமணெஷ்வவிமணாங்குஜாந
 ப்ராஜேவாரிஷபமயு மவெக்யுதெஜியாவஸ்யு|| கூஎ
 சுவஸ்யாஜேவிஹயாமெந நீசுபாஷட்யக்யுஜேணயஸு
 ஹுஜேயெ ப்ராணோரொவ்ய வரீக்யுஜேயதாயஸு||
 ஜேஹாவஜேக விஸ்யுஜே ப்ராப்யாநடிஸ்யாயேவி
 ப்ராப்யுநாஜானேகஸ்யுள வெஜாயாநம் ப்ராஹமயவ
 ஜேயுநாஜித்யேஜேயு ப்ராப்யுநாஜேவாஸ்வாநு|| ஈ

மையைப்பெறுங்கள். ஸத்பாத்திரங்களான தங்களிடத்தில் எனது சரீரத்
 தைக்கொடுத்துவிடுகின்றேன். கூசு

நீங்கள் இதைப்பெற்றுக்கொள்ளுங்கள். நான் நல்லகதியை யடைகின்
 றேன்.” என்றுகூறி ததீசிமகரிஷியானவர் சந்தோஷமாக யோகமுறை
 யை யனுசரித்து, அபானவாயுவை (ஆசனத்துவாரத்தின் வழியாக வெளிப்
 படக்கூடியவாயுவை) அடக்கி, மூலாதாரத்தினின்றும் (பிராண) வாயுவை
 இளக்கி ஸுஷுமனையென்றநாடியிலேற்றி, பிராணவாயுவைப்பிடித்து,
 பஞ்சபூதங்களையும் பிருதிவி, அப், தேஜஸ், வாயு, ஆகாயமென்ற ஐந்துகளி
 லும், குணங்களைக்குணங்களிலுமாகச்செலுத்தி, காமம், குரோதம், லோபம்,
 மோகம், மதம், மாத்ஸரியமென்ற ஆறுவிதங்களான சத்துருக்களையமிர்த்தி,
 கண்முதலான இந்திரியங்களின் சக்தியைக்குறைத்து, ஆறுகிரந்தி (முடிச்
 சு)க்கு பிராணவாயுவைக்கொண்டிவந்து, புருவங்களுடைய மத்தியத்தில்
 பிராணவாயுவையேற்றி, அமிருதாலயத்திற்குவந்து, மகாபத்மத்தில்
 களைப்பாறி, ஆனந்தமாகின்ற அமுதத்தைப்பெற, பிரம-ரந்திரத்தை (உச்
 சியிலிருக்கும் துவாரத்தை)ப் பிளந்துகொண்டு மாசற்ற ஒளியானது நாதம்
 முடிவுபெறுகிற உயரத்திற்கிளம்பி விமானவடிவைப் பிழித்துக்கொண்டு,
 ஆதித்தமண்டலத்தின் மத்தியோடு பிரமலோகத்துக்குச் சென்றது. ஈ

விஷயம் வரலாறு இது: ஸ்ரீஹாஜிவியபெவதா|| நாக

॥இதி ஸ்ரீதாஜைவணீ-ஹோமாதேவ விராட்யாயம்॥

॥ சுய வளகவிஞர் ஸா ட்யா யம் ॥

அமரன்

ஸ்ரீராம ஜெய ஶ்ரீவக்ஷாஸி^{௧௦}ஜெய நம: வாசிதம் சிஹக்.

யவ்வு முடிவண்கோடுதருண நரம் வாடுவெவி-ஃது-துதி எ

வனவழிபாடு செவ் தவிர்த்து போதா எழுந்த நினைவு.

தஞ்சாவூரில் நயோ செவாஸாய ஸாஸ்திரி வாழ்ந் || ௨

[illegible]

நான்முகன் முதலான தேவதைகளெல்லோரும் இவ்விதமான ததீசிமக
சிவியின் மகத்துவத்தைக் கண்ணுற்று ஒப்பற்ற மகிழ்வடைந்தனர். நாக

இருபதாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

அத்தியாயம் ௨௧.

அகஸ் தியமாமுனி கூறுகின்றார்:—

ஒ. தாம்ரபர்ணிதேவியே, யாதொரு சிறந்த சரித்திரத்தைச் செவியுற்ற மாத்நிசத்தினால் மனீதன் பாவங்களினின்றும் நீங்கி விடுதலடைகின்றனோ, அப்படிப்பட்ட தேவதைகளுடைய சிறப்புற்ற சரித்திரத்தைத் தெரிவிக்கின்றேன், கேட்க. க

இவ்வாறு மாசற்ற ததிசிமகரிஹியானவர் சத்தியலோகம் செல்ல, தேவர்களும் முனிசனும் 'இது நல்லது, இது நல்லது' என்று கூறி ததிசிமகரிஷியைக் கொண்டாடினர். உ

பிறகு, விஷ்ணு முதலானதேவர்கள் தங்கள்விருப்பத்தை முற்றபெற்

“சகலமான தேவதைகளுடைய உத்தரவினால் இந்த சூரியபகவானுடையதான கைகளால் ரிஷியின் தேகத்தைத் தொடுகிறேன். அமுதரூபியான சந்திரனுடையதான கண்களால் நோக்குகிறேன். மகாவிஷ்ணுவின் பலத்தினால் இக்கொழுத்த தேகத்தை அசைக்கப்போகின்றேன்” என்று விசுவகர்மா கூறிக்கொண்டு தேகத்தை வலம்வந்து அதை யெடுப்பதற்காக சமீபத்திற் செல்ல, அந்த தேகத்தினின்றும் சீயைப்பழிக்குன்ற கீறம்

மகேந்திரபர்வதம், மலயபர்வதம், விந்தியபர்வதம், ஹிமாலயபர்வதம், கந்தமாதனபர்வதம், குளிந்தம், மணிகூடம், கௌரஜனம், கோணசலம், சந்திரகூடம், மந்தரம், சகியம், சரத்வதி, அம்பரமலை, சங்ககூடம், மகா

வனஷ - ஷொஸஸஸெஸெஷ - கீலி தம்ஹரிணா வுராயின
 ததேஸஸாஸவஜிஜிம் கீலிதா வஜு கொடிபிஃ
 தயா மெவ ஷொஸஸாநிஜுக்மதிதி கலிதா|| ய அ
 வனதாநி யஜேஸாநாநி ஸஜெவ்வாவஹாணிஹி
 சுநுமுஹாநுஹெஜஸு உவ - நாநெதுவ கஜேணா|| யக
 ஸியுஜி ஸவஜி - உருநா - ஸிவயொஷள ந ஸஸயம்
 வனவஜுஜீக்யதாயா - த - ஜேஜிநா - ஸகமாஜிஜா|| உய
 சுலுநஜந ஹயத்யுக்ஷ ஜெவாஸு ஸஹமுஹுக்ஷா
 ஸெவி வஜு - வியாயெவ - வுராஜிஜுயயீஜெ|| உக
 நிஹது வுது - தெநெநவ ஹமுஜாவ வுநவ்ஷா
 ஸவ்யா ஸதக்யது ஜெ - ஜெவெ வு - வுராஜிஜு - ஸஸஸயம்||
 வராநு வஹுநஜா - தெஷ - ஸாநெஷ - ஸஹவிஷு - நா
 தஸாநு கூஜேப கயூணி வபஸுராயி - ஸேநிதா|| உந

மேரு, இப்பதினாறு மலைகளில் முற்காலத்தில் இந்திரன் முளையடித் தான். ௧௭

வச்சிராமனைகளால் உறுதிசெய்யப்பட்டிருந்தபடியால் பூமியானது அசைவின்றி சாந்தமாக விருந்துவருகின்றது. ஆதலால் பூமியில் இப்பதினாறு ஸ்தலங்களும் “இந்திரகீலம்” என்று உறப்பட்டுவருகின்றன. ௧௮

இவை தருமங்களுக்கு இருப்பிடமாகவும் பாவங்களைத்தொலைக்கின்றனவையாகவுமிருக்கின்றன; இவ்விடங்களில் அற்பமாகத் தவம்புரிந்தாலும், அவை இந்திரனுடைய அனுக்கிரகத்தினால் எட்டு விதங்களான சித்திகளை நிச்சயமாகவே யளிக்கின்றன. ௧௯

இவ்வாறு பூமியானது அசைவின்றி செய்யப்பட, சகலமான ஜனங்களும் குடிகர்களும், தேவர்களும் பயத்தை விட்டு சுகமாக வாழ்ந்துவருகின்றனர். வீசுவகர்மனும் வச்சிராயுதத்தை யுண்டுபண்ணி புத்திசாலியான இந்திரனுக்குக் கொடுத்தான். ௨௦

இந்திரனாவன் அந்தவச்சிராயுதத்தினால் விருத்திராசுரனைக் கொன்று சொர்க்கம்சென்று இந்திராணிபுடன்கூடி தேவதைகளோடு சந்தோஷமடைந்து செங்கோல்செலுத்த, ஸ்ரீமகாவீஷ்ணுவோடுகூட இப்பதினாறு ஸ்தலங்களின் விஷயத்தில் பற்பலவரங்களை யளித்திருக்கின்றான். ௨௧ இ

ஒதாயே, மகாநதியே, அவ்வாறே, பார்வதிதேவியின் இரட்டையான நாமங்களைக் கூறுகின்றேன், கேட்க. கிரிஜா-ஆர்யா (க) கௌரீ-அம்பா (உ) சாம்பவீ-தூர்க்கா(ங) மாயா-ஹைமவதி(ச), பஞ்சமீ-காளீ (ஐ),காத்யாயனீ-இளா (சு), அன்னதா-ஸத்யா (எ), அருணா-பூரீ (அ), என்ற எட்டுவிசமான இரட்டைநாமங்களை உச்சரித்து அக்ஷதைகளாலும் தாமரைமலர்களாலும் தேவியை அர்ச்சனைபண்ணி, முறைப்படித் தூபம், தீபம், நைவேத்யம் தாம்பூலம் முதலானவையாலும் உபசாரம்பண்ணிப் பூசையளித்து மந்தி

இவ்வாறு உமாநாதனுக்குச் சிறந்த பூசையளித்து, பிரஸாதம்பெற்று மீண்டும் எழுந்தருளுவதற்காக உத்யாபனம் பண்ணவேண்டும். சூ.இ

வளவெவ ஹவ்ஷ்யஸீ ரோஸெகெஹிரனநழ்|| சச
 கெரம் மஹதி ததா செவெஷெவெ லிவாகெர||
 வளவம் ஸவெஷெ செவெஸம் செவீவி விபாநதம்|| சஞ
 வஜாஜெ வஜெயெஷெயா மஹம் செவயியா ஸயீ||
 சுஜாஷவண-காம் சுவிவாஜெவா யவவாவி|| சக
 யெநம் ஷெயா லிரெஷெந ஸவதாம் கெஷெவெஷெயா
 ஸுஜாஹணாந ஹஜெயிகாபா ததநாஜெவாவெ|| சள
 வாரணாம் ஸவயவ்ஷெ சுயபாஷெ வுதகதீநா லிவிஸுஹ||
 வளவெவெத விலிதெ லிநெகெயாவிவா|| சஅ
 கிராநாந வனாநாநவாஸவெவாவெஷெயெதெ
 தவெஷெ வுஸீதெ ஸவஸிவபாஸஹ ஸந்ததழ்|| சக
 வெஷெவெஷெ ஹவந்தெஷெ வுதகதெஷெஷெ ஸவஷெ||
 ஸஷெ வாவாநி நஸ்யெஷெ ஷெவெயவெஷெஷெ விஷெ|| நய

இவ்விதமாக பொருமாதகாலம் ஹவிஸைப் புசித்து அதுஷ்டித்துவர,
 சூரியன் மகரராசிக்குவராசின்றபொழுது கீழ்க்கூறியபடி சிவனுக்கும் சி
 வைக்கும் பூசைபண்ணி பூசைமுடிந்தவுடன், குருவைத் தெய்வமாகப் பா
 வித்து, பக்தியுடன் புத்திசாலியானவன் காராம்பசு, அல்லது வெள்ளைப்
 பசு அல்லது கருப்பும் வெளுப்பும் சேர்ந்திருக்கின்ற பசுவைக் கன்றுக்குட்
 டியுடன் தக்ஷிணையோடு மந்திரஞ்சொல்லிக் கொடுக்கவேண்டும். சகது

பிறகு பிராமணர்களுக்குப் போசனமளித்து, அவர்களுடைய உத்தரவு
 பெற்று பந்துக்களுடன் நெய், பால், கனி, முதலானவையால் பாரணை
 பண்ணவேண்டும். இவ்விதமான முறையை யனுசரித்து ஒருநாள், அல்
 லது மூன்றுநாள், அல்லது ஐந்துநாள் விரதம் நடத்த, மனிதன் ஸகலமா
 ன பாவத்தினின்றும் நீக்கிவிடுதலடைவதுந்தவிர, அவனிடத்திற் பரமசி
 வன் ஸ்ரீபார்வதிதேவியுடன் எக்காலத்திலும் அதுக்கிரகம்பண்ணுகின்
 றார். சக

இவ்வாறு செய்வானுக்கு ஸம்பத்து பொங்கிவருகின்றது. உடன் பா
 வங்கள் தொலைந்தொழிந்துவிடுகின்றன, நீடிய ஆயுள் பெருகி விர்த்தியா
 கின்றது. நய

⑤五

⑮ ⑮

ஸஜிஜ்ஹத ஸளஹா.முஸவ்ஸு வஸகஸ்நவசு।

தேன்.” (௩௧)

யரைக்குருவாக வரித்து) தீகைபெற்றாள். ௫௩

மாகின்ற கொடிக்கு கிழங்காகவும், மரதகப்பச்சையைப்பயிற்சித்ததாகவும்!

இவ்வாறு மகாதேவர் நான்குபுறத்திலும் நிறைந்தவராக ஆவிர்ப்பாவம் பண்ண, ஸ்ரீதாம்ரபர்ணிகேதவியானவள் பூசைசெய்துகொண்டே முன்பாக இருந்துகொண்டு, தேஜஸினால் 'தக, தச' வென்று சொலிக்கின்றதான லிங்கத்தைக் கண்ணுற்று, ஆனந்தத்தினால் விக்குளிட்டவாக்கினால் 'ஐய, விஜயீபவ' என்று கூறிக்கொண்டு சரீரத்தில் புளகிதமுண்டாக, இருப்பினின்றுமெழுந்து தாமரைமொட்டைப்பழிக்கின்ற கூப்பிய கைபைச் சிர

சூ நடிஸாஸ்தவகுராஹ்யம் தொவநாஹ்யா சிவஸுப்தம் ௭௪
 ஸ்வாஸிவகுரவிஹ்யானிம் டிஸ்யந்தீவ வம்ஸதி
 விகிரஹி விதஜெராசஹ்யம் சிவஹ்யாஜிவஸ்கழம் ௭௫
 ஐளஷ்டாநதஜெஹாஸா தஹ்யாவ வரஜேஸுரம் ௭௬
 சிரதாஜா

ஹவாய ஹநாஸாய நமீ வாவாவஹாரிணே |
 வரிவகுணாய வகுணே-ஹ்யாவநாய நமோ நமீ || ௧
 நமோ விஸ்யயவதயே விஸ்யாக்ஷாவிமோதிநே |
 வெடிவெடிந்த வெடியாய நமஸு விதிதாத்மநே || ௨
 ஸவாய நவிகாநாய ஸஹயெ வெயவெஸ நமீ |
 மம்மாயாய மளராய மளரீஸாய நமோ நமீ || ௩
 வாவவாய ஹவாய வரஜேஸாதி ஸ்வாக்ஷிணே |
 விரகவாக்ஷாய வீராய விதாதே ஸுஹணே நமீ || ௪
 கவாலிநே கராதாய கவிசுஷ நாயநே |

சில்தரித்து ஆனந்தநீரைப்பெருக்குவதினால் அவளுடைய பிரவாக்ஷபத்
 தை வெளிப்படுத்துகின்றவன்போலவும் அவளுடைய நல்முத்துக்கூட்டங்
 களைப்பழித்து சந்திரிகைபோல் வெண்மையாயிருக்கின்ற புன்சிரிப்பை
 பரவும்படிசெய்துகொண்டும் அற்பம் சரீரத்தைவணக்கிக்கொண்டவளுமா
 கி வருமாறு பரமசிவனைத் துதிக்கத் தொடங்கினாள்:— ௭௫இ

* “ பவாய பவநாசாய நமப்பாபாஹாரிணே
 பரிபூர்ணய பூர்ணேந்து வதநாய நமோநம: (௧)
 நமோவிச்வாதிபதயே விச்வரக்ஷாலிநோதிநே
 வேதவேதாந்த வேத்யாய நமஸ்தே விதிதாத்மநே (௨)
 சர்வாய சிர்விகாராய சம்பவே வேதஸே நம:
 கந்தாதராய கௌராய கௌரீசாய நமோ நம: (௩)
 பாபந்தாய பவந்தாய பரஞ்ஜயோதி ஸ்வரூபிணே
 விருபாக்ஷாய வீராய விதாத்ரே பிரம்மணே நம: (௪)

* இந்தத் தோத்திரம் நாமாவளியாகவே யிருக்கின்றதினால் மொழிபெ
 யர்க்கவிலை.

நமோ வாவலிநாஸாய தெஜிஷ்டாயாதந நமோ	ரு
சுவஞ்சுவஞ்சுரகுபாய வுத்திவிநுரஸஸாகுதினெ	
விஸ்வரக்ஷாயநெரகாஜீகதிதாய நமோ நமோ	சு
நமோஸாரிவதம்ஸாய வாதெந ஸஸாமராரிணெ	
நிர்ஸாயவினெஸாய வாவநாஸாய தெ நமோ	எ
கரிபுணெ நிதிததாஸெஷஸுவநாவாயஹாரிணெ	
விஸ்வத்ராணாய வீராய காலநுத்ராய தெ நமோ	அ
நமோ வாவலிநாஸாய வாவநாஸாய ஸம்ஹெ	
வாதகபூராதாவயெ ஸிவாயாகிஷ்டேகதபுயெ	க
நமோ நமோ நமோஸுஹ்யம் நமோஸுஹ்யம் நமோ நமோ	
நமோஸுஹ்யம் நமோஸுஹ்யம் நமோஸுஹ்யம் நமோ நமோ	ய
ஸிவ ஸம்ஹா கிஹாபெவ பெவபெவ ஸதாஸிவ	
ஜப பெவ ஜமஹாய வாவநாஸ நமோ நமோ	யக
ஐதி ஸம்ஹ்யாம் தாஜ்ராயம் வீஷ்டேதஷு ஜமேஷ்வி	

கபாலிநே கராளாய கலிகம்ஷ-நாகிநே

நம: பாபவிநாசாய தேஜிஷ்டாயாத்மகே நம: (ரு)

அவ்யக்தவ்யக்தரூபாய வ்யக்திவிந்யாஸ ஸாகுதினெ

விச்வரக்ஷாத்வரைகாந்தஜீகதிதாய நமோநம: (சு)

நமஸ்ஸொமாவதம்ஸாய பாத்ரே பஸ்மாங்கராதினெ

கிரீசாயாகிலேசாய பாபநாசாய தே நம: (எ)

கர்மிணே கிர்மிதாசேஷபுவநாபாயஹாரிணெ

விச்வத்ராணாய வீராய காலநுத்ராய தே நம: (அ)

நம: பாபவிநாசாய பாபநாசாய சம்பவே

பாதகத்வாந்தரவயே சிவாயாக்விஷ்டமூர்த்தயே (க)

நமோ நமோ நமஸ்துப்யம் நமஸ்துப்யம் பிராகிநே

நமஸ்துப்யம் நமஸ்துப்யம் நமஸ்துப்யம் நமோநம: (ய)

சிவ சம்போ மகாதேவ தேவதேவ ஸதாசிவ

ஜய தேவ ஜகந்நாத பாபநாச நமோ நம: (யக)

தலிமாநுதிபுராதெரு பசுபுராத ஸாங்கரம்
மாமயநாஸிபரொ நீயுதெருதொவநம்
ஸகுமடாஸுமாரியுதொ ஈருமெருமேயோஸுஜம்
தெவதாஸுமாரியுதொ ஈருமெருமேயோஸுஜம்

ஸ்துத்யாஸி உஃ

சுயி சிம்மஜோம்மெஜெ வசுவெஸ் சிவப நந்தி.கி.

உருதநா வசிவெதநாடி கையா வீரத் ஸ்ரீதாநநெநா அய

வந்த தெரேவாடெந வரிவகுண்டா தோடாடாஃ

கூறாடிக் குநாபுர நாகுஷு ருநாடிவி ிஜநாகு|| அக

புண்ணியத் தூதரே: வா வா உவ்வீடு தா ஸவந்திவி.

கொடியொ ஸ்ரீ ஹ துர நாமே மயோ மகிகொடியம்|| அ2

ஸர்ப்பவாஹனம் கைலாசம் கணெஸ்வரி நாடி

யெஸுசு ஸ்திபானு தவ யேசுஸெஸஸி|| அந

என்று ஸ்ரீதாம்ராதேவி துதியனிக்க, ஸகலமானபேர்களும் மகிழ்வடைய, ஆ! ஆ!! அந்தலிங்கத்தினின்றும் சாக்ஷாத்நாக பரமசிவன் சந்திரப்பி ரை சூடியவராய் கங்காதரராய் மூன்றாவது கண்ணுடையவராய் நீலகண் டராய், சூலம், டங்கம்முதலான ஆயுதங்களைத் தரித்தவராய் புன்சிரி புண்டவராய் ஆவிர்ப்பாவஞ்செய்து மேகம் கர்ச்சித்தாற்போல் வருமாறு ஸ்ரீதாம்ரதர்ணிதேவியை நோக்கித் திருவாய்மலர்ந்தார்:— என

“ அடி குழந்தாய், மலயராஜகுமாரியே, மகாமங்களரூபினியே, புன்சிரி பூண்டவளே, இப்பொழுது நீ அனுஷ்டித்த விரதத்தினால் நாம் சந்தோஷப்படுகின்றோம். அய

கம்முடைய அதுக்கிரகத்தினால் உனது விருப்பங்கொல்லாம் கைகூடக்
கடவன. உனது நாமங்களை யுச்சரிப்பதினாலும் உன்னைத் தியானம்பண்
ணுவதினாலும் உனது தீர்த்தத்தைத் தொழுவதினாலும் அதில் ஸ்நானம்
பண்ணுவதினாலும் பிரம ஹத்திமுதலான மகாபாவங்கள் சாம்ப்லாகிப்
போகின்றனவல்லவோ? இனிமேலும் கோடிக்கணக்கான பிரமஹத்திகளும்
புணரக்கூடாதவர்களைப் புணருதல் (முதலான) பாவங்களும் உனது தீர்த்
தத்தின் நிவலைகளைச் சேவித்தமாத்திரத்தில் நாசமடையக்கடவன. அஃஇ

உனது திருவடிகளைத் தியானிப்போன் அல்லது தருமத்தைப் பெருக்கு
கின்ற வனது தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்பண்ணுவோன் இவர்களுடைய பா

“கடவுளே, தாங்களெக்காலத்திலும் இந்த (ப்பாபவிஞ்ச) ஷேத்தி ரத்தில் அருள்புரிந்துவருதல் வேண்டும். ஓசம்புவே, திரிபுரசத்துருவே, தங்களுடைய தயைக்கு நான் பாத்திரமாக (யோக்கியதையுள்ளவளாக) இருக்கின்றேனாகில், தாங்களிவ்விடத்தில் எக்காலத்தும் அருள்புரிந்து ஜனங்களை அனுக்கிரகம்பண்ணவேண்டும். தங்களுடைய தான இந்த ஷேத் திரமானது (எனது பாபத்தைத் தொலைத்தமகத்துவத்தினால்) “பாபவிநாசம்” என்று மூன்றுலகங்களிலும் தங்களுடைய அனுக்கிரகத்தால் பிரசித் திபெற்றிருக்கக்கடவது. அங்

வாவாழிதெய நரா யெது ஸூகாத்ராஹவீ ரோகெ
கூடாவஸ்யுதி நராஸூஷாஹெவநகுயாசுவ நவகவஃ||
ஐத்யுபிபுதொ ரீஹாஷெவ ஸூபா ஹெஹெஷுக்ந்யபா
தயெது-கூ ரீஹாலிஹெ ஸூவிவெஸ வ.நஸூவஃ|| கூக

ததஃஸூஷாஷெயாதூஜா நதீ
பூஸாஷிராஸாஷு ஸாஸிவாஷியபு|
ஸூபிதா கூஹவா ததயபுநா

ஷ்யெயாவிதஃ தெந உகார ஸஹுரீசு|| கூஉ
உவாமதெ வஹணி வஹுஹாஜதெ

பூசூஷாஷெயாதூஜாநதீ நாஹாபு|
ஸிவாஷவாபுரஹுஷயஃ ரீணிபூஸஃ
ஸூயாஸஹகுதி ரீநிநாஹுஷயத|| கூ௩

||ஐதி ஸ்ரீ தாஜிவணீ ரோஹாதெய வனகவிஹாஸ்யாயஃ||

மார்கழிமாதத்தில் இவ்விடத்தில் எனது தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்பண்
ணி தங்களைத் தரிசனம்பண்ணுவோர் மறுபடியும் பூரியிற் பிறக்கக்கூடா
து.” கூ௧

என்று ஸ்ரீதாம்ரபர்ணிதேவியால் விரும்பப்பட, மகாதேவர் ஸ்ரீபார்வ
தீதேவியுடன் “அங்கனமே” என்று திருவாய்திறந்து மறுபடியும் அந்த
மகத்தான விங்கத்தில் அந்தர்த்தானம்பண்ணினார். கூக

பிறகு மலயகுமாரியான இம்மகாநதியானவள் ஸதாசிவனிடத்தினின்றும்
இவ்விதமனுக்கிரகம்பெற்று அகஸ்தியமாமுனியுடன் (அவருக்கு) குருபூ
சைமுதலானவிதிகளை விரைவாக முடித்தாள். கூஉ

சூரியபகவான் மகரராசிக்குவர, ஓர் சிறப்புச்செய்து சிவனிடத்தினின்
றும் மேன்மைபெற்று ஸ்ரீதாம்ரபர்ணிதேவியானவள் அகஸ்தியமாமுனியு
டன் தன்னிருப்பிடத்திற் கெழுந்தருளினாள். கூ௩

இருபத்தொன்றாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

॥சுய ஊரலிஸாப்யாயம்॥

வீரஸேநம்

சுஹா உபநாதி ந்யாஸிதனி துதஸாநம் |
 ஸுண்தொவி ந துஷ்ட தெ ப்யஹி ததஜுதழ் | க
 வாவநம் வாவநாஸாப்யம் வாரிதா ஸதாஸிவம் |
 ஸெவ்யவனவ ஸதாஹொகெஃபுரூஷாய நாகாந் கழிவம்
 ஸுதொவி உஹிதா தஸு தாந்யாபாஸு விஸேஷ தம் |
 உரிதம் ஸுதாந்நிஹி வதெ விவ்ஸா உரிஹா || ந
 காநி ப்ரணாநி தீயாநி காநிவாய தநாநி வ |
 ததஸேஷம் சுரெஹெணவ ஸொவாப்யா நஃஹாநெ ந | ச
 புகாஸய யயா தகூம் ஹொகாநிவ லிவாகாநம் |

அத்தியாயம் ௨௨.

வீரசேனமகாராஜன் வினவுகின்றான்:—

“ஆ, ஆ, என்னவிந்தை? மலயராஜகுமாரியான ஸ்ரீ தாம்ரபர்ணிதேவி யின் சரித்திரம் விசித்திரமாகவேயிருக்கின்றது. இச்சரித்திரத்தைச் செவியுற்றும் எனக்குத் திருப்தியுண்டாகின்றதில்லை. க

தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷமென்ற நான்குதளைவிரும்புவோர் மகா வத்தைத் தொலைக்கின்றதான பாபவிநாசத்தில் ஸ்நானம்பண்ணவேண்டும், எக்கர்லத்திலும் பரமாத்மாவான ஸதாசிவனை யாராதனம்பண்ணவேண் டும். உ

ஒ கற்றுணர்ந்த தபோநிதியே, ஸதாசிவனுடையவும், தாம்ரபர்ணியினு டையவும் திவ்யசரித்திரத்தை நான் செவியுற்றும் எனக்கு மீண்டும் விசே ஷமாகக் கேட்க விருப்பமிருக்கின்றபடியால் தாங்கள் விரிவாகக் கூற வேண்டும். க

இந்த தாம்ரபர்ணியில் எவ்வளவு புண்ணிய தீர்த்தகட்டங்களிருக்கின் றன? இத்தீரங்களில் எவ்வளவு தேவாலயங்களிருக்கின்றன? ஒ மாமு னியே, இவையை வரலாற்றுடன் கிரமமாக, குரியன் உலகத்திற்கு வெ ளிச்சத்தைக் கொடுக்கின்றதுபோல் தாங்கள் வெளிப்படுத்தியருள் புரிதல் வேண்டும். சஇ

ராஜிநு சுயயதொ தெ கும் சுயம் வா வாவ ஹாஸிணீழ்
 ஸாவயாநெ ந லிசுவா ஸ்ரணம் ஸ்ரவணம் உலகம்
 குவா மரம் லிஹா ராஜி ஸம்வர வுக்கா லிஹா நதீ
 வண்ணிக் கொடு துராஸ்ர ரெகிஸ்ரெகிவா உராஜிஜா மெயெ
 ஸம்வரணம் கருவா சுயாணம் நிதெ துரா கவ்வவாஸிஷ்ட தா
 ஸிவகெத் துராணம் நகா நி விஷ்ணு கெத் துராணம் நகபரம்
 மெஹா ஸ்வவ நா நு து ரோ துஸு நா நு நகபரம்
 ஸம்வர ஸ்வவ நா நு து ரோ துஸு நா நு நகபரம்
 வனவாஸிஷ்ட துராணம் நகபரம் வாமெயெ வுலகம்

இந்தத் தீர்த்தங்களை அல்லது தேவாலயங்களைக் கண்ணுற்ற சிமிஷத் தில் மணிதன் பாவங்களினின்றும் நீக்கி விடுதலையுண்டாண் உற்பத்தி

வளதாநி சுரஸொ வகெடு தீயுகெடுதராணி ஹவதெ
 மஹாபாராஜிவிஷ்ணுவிஹகூ வனுயா நஜீ:
 வரணா கரொமெவயாஜிதயாராலியா தயா|| ய௨
 வளதாஹிஸொ ரஹாநஜிஃ பஸிஜாஸாஃ புவதீபுதாஃ
 டிக்ஷிணாஹிஸுவாஃ பண்ணாஃ புவயானி வரணாயபு||
 வபவபாஸாஃ ஸாவ்ருஷ்டா ஸா வரஸாஹிஸுரீபுதா||
 தாஜிவணீபுதி விவ்யாதா புவயாகி வரணாயபு|| ய௩
 தஸுராஸுர டிக்ஷிணை தீரெ தீயுகெடுஜபாஸுரிஷுதெ||
 தயாவ்ருதாஹாமெதஃ ஐஷாவ்யம் வரஸிம் ஸஹ|| ய௪
 வளதயொரீபுஜநாபெவ நரொ விஜாநஹாஹிவெச||
 தஸுராவி பவபுதிஹாமெ ப்ருஷாஃகம் தீயுகெடுதபு|| ய௫
 பதூ பெஹி தாஜிவணீபு ஸாஸ்யம் காராதெ ஸடா||
 ததொவி டிக்ஷிணை தீரெ தீயுகெடுமஹுரீபுதெ|| ய௬
 சுமவெஷுரஹியம்மம் டிஸுநாநுஹிஃ நுணாபு||
 தாஸுரீபெ வசுதீயுகெடு பாவநாஸனு தஹபு|| ய௭

முதற்கொண்டு ஸங்கமம்முடிவாக இவையைப்பற்றி ஒவ்வொன்றாகக் கூறு
கின்றேன். கக

ஒ ராஜனே, குப்திசிருங்கத்தில் ஒரு குகையிருக்கின்றதாகக் கூறினோ
மல்லவோ? அக்குகையின் துவாரத்தினின்றும் இம்மகாநதியானவள் ஐந்
துபிரிவுகளாகப் புறப்படுகின்றனள்.

அவ்வைந்து பிரிவுகளில் வருணை யென்றும் கமலை யென்றும் அமிருத
தாரை யென்றும் மூன்று பிரிவுகளான மகாநதிகள் மேற்குதிசைநோக்கிப்
புறப்பட்டுத் தென்றிசைநோக்கித் திரும்பி, புண்ணியத்தை யளித்துக்
கொண்டு ஸமுத்திரராஜனிடஞ்சேர்கின்றனர். கக

ஆதிபராசக்தியினிடத்தினின்று முண்டான மகாநதியானவள் கிழக்கு
திசைநோக்கிப் புறப்பட்டு “ஸ்ரீதாம்ரபர்ணி யென்ற திருநாமம்பூண்டு ஸ
முத்திரராஜனோடுசேர்கின்றாள். கச

௧௪ ய௮. இவ்விடத்திற் குறிப்பிடப்பட்ட தீர்த்தங்கள் உரு-வதுபக்கம்
முதலானவையில் பெரும்பாலும் விளங்கச் செய்யப்பட்டிருப்பதால் இவ்
விடத்தில் அச்சிலிடப்படவில்லை.

[illegible]

கமெதுவ சுவிராதீயம் யெநா கவிமபா சுதத்யு
 வரதாநி வண்ணு தீயபாநி டேவலிவாநி ஹவதெ||
 ஜெராதீயெணம் சுஹ்மிரொரஞராமதாநி ஹி
 ஜெராதீயெணம்வெ தாரோம் ஹ்ருஸெநா ஸகேதீய||
 ததஸு வாவநாஸாஸ்யம் தீயம் வெநாகமேவ தசு |
 தஸுராவி கிணிதீயாநெநு தீயம் நாரதஸெஜிக்யு|| நடு
 தஸுரஹ்ருதீயபாநா வனுவாநுணரீஷ்யெதெ
 ததம் வுமெதஸுதீயம் தாராஜெநா-வகணுதம்|| நக
 திரநதீஸம்மம் தீயம் வாவநாஸாஸ்யம் ஸனிபளி
 தஸுரஹ்ருதீயணவாமெதா ஜெனகெடாநிகெ ததெ|| நள
 தாஸா-ரொஹ்வய-தஸுராவி தீயெ-வண்ணு-தமேஸம்மெ
 வாவநாஸாஸ்ய-தததஸுதெ நஜாஸு வஸிமெ|| நஅ
 நிதிததம் கவிமெநெநய தீயம் ஸவபாஸ்யஸாயக்யு
 குரஹு வ-ஹ்ருஸாஸாநாஜெநாவஸாநதம்|| நக
 ஜெராதீயநெநுதாநி வண்ணுரநி தீயபாநி ஜமதீவதெ|
 தாரோயா டிக்ஷிணெ தீரெ டேவீ தீயம் ப்ருஸஸ்யெதெ||சய
 ரெகாவதீ ஜெனீவதீ ஜிஹ்வா யதநு ஸம்மெதெ|
 ததஸுரஹ்ருதீயணம் நித்யம் கா த்ராயநீ வரா|| சக
 ஜெநு-ஜெகாவதீ-மொநாநஜெநாஸ்யுநா-ஜெஹசு|
 தாரோயா டிக்ஷிணெ தீரெ ஹ்ருகெதா-தெதா-தீரெ||சஉ
 யதாரணுஜிதீயாதம் ஜெநீந்நயம் விதம்|
 ததநு தீயபாந்யஸம்வாநி நாமம் வநம் யோவிஹா|| சக
 வஹ-காஸ்யுஹ்வகாஸு ஜோஹாத்ராதவி கெவதெ||
 தாரோயா உததரெ தீரெ † தீவ தீயம் ப்ருஸஸ்யெதெ ||சச
 ஸாமாதீயம் தசுஸீவெ காஸ்யவதெ-தததீவநதெ|
 கணாஸ்யம் ஜெஹாஸ்யு † மொஜீஸாஸ்யு கய்யெதெ||சரு

† கய-வது அத்தியாயம் பார்க்க.

† யஅ-வது அத்தியாயம் பார்க்க.

திருநீயம் மோரஹி யாவனவொராஸராமரீ||
 வளதாநி வுண்ணு தீயுடாநி சுயிதாநி ரீஹாரீதெ|| சக
 சுமெய்வொரீகாரணாக் கணுதீயுடாதுயொதுறெ||
 ரீணுயு தீயுடிதருகும் தாரீயாயா வுயிடுதெ தடு|| சஎ
 ததீயுயொ துணுயிசுரா வுடநா ஸம்மதீக தக||
 பூவொழிசுவிதந் நா ரீவம் தீயநந்தீ|| சஅ
 பூயாதி தெதரா துதீயுடா ரீநவஸுஜிகு||
 ரீநநா நிதிதம் வுவுகம் ஸூவிதந் ஸதாரிவீ|| சக
 தலாது தீகிணை தீரெ வுடாஜுநவரு ராமெ
 ரியமிமா தீகிணை ததீயுடா மளதீஸுஜிகு|| * நய
 ஸம்மெய் ரீகிணை நாநீ தர பூஸவூதீவரு வுநீ||
 தலா தீகிணை ததீயுடா நாநீ வெயாமிரீவநடு|| நக
 வுடநா ஸாயகு தாரீயா திருவெணீஸூ நரீவரெசு||
 யுடயாராபு தீயுடா து வெயாது துநதொவெசு||
 தலூவி வுவுகிஜாமெ கதீயுடா பூஸவூதெ||
 வுடாஜு நா தீகிணை த ஸூரீயாயா வுவுகரெயலி|| நக
 மெஜெய் ரீகிணை தருகும் பூமிபம் மவநதயெ|| §
 மொநா தாரீயா ஸம்மதீயு யாவ ஸுரீரகம் மவெசு|| நச
 சாவ தீரகயெ வாவி தீயுடா நடுதாநி மவுவெத||
 ரீஹாநா மாயநாரீ கெததும் காரவகாவு-கு|| நடு
 தாரீயா தீகிணை தீரெ தீயுடா வுவுவெநஸிதம்||
 தலாது துதீயெ மதாரணம் வுவுகெ.க|| நக
 ததூ காரீவாரூரீ பாணு மூரீவிவகுஷணடு||
 மாயவடுகநூராமெ ந வெயவெலாமவிவஜி-குதம்|| நஎ
 காவெர தநயொ நாநீ ரீணீயுவ ஐதிசுதம்||

* மெ-வது அத்தியாயம் பார்க்க.

§ கூ-வது அத்தியாயம் பார்க்க.

□ சுக-வது அத்தியாயம்பார்க்க.

ததெதாவி வடுவடிதிஹாமெ மாண்டவடும் தீயடும் துழி || †
 தடிமெது ஹாநுதீயடும் ஹாநுநா நிதிடும் வடா ||
 ததீவரம் ஸ்ரஹவநம் ஸிஜொடொஜாஜநடியடி
 ஸூராவதீநடிநடிஜொடொயெ ஜொதிவடும் ஸிஹ || எசு
 தது ஸ்ரஹவததீயடும் மனாநீதீயடும் ஸிஹதாடி
 தயா ஸாரஸ்ததீயடும் * வுஷதீயடும் வண்ணடி || எசு
 ஸூராவமாஸம்மெதெது மந்தஸாஅஹியெ ஸ்யெ
 ஸிமெதுஸாராடிதாநதொ ஸிஹதீயடும் ஸிஹதாடி || எசு
 ஸூராவதீயடும் வரம் ஸாஜிங் தீயெயாநஹயொநவி
 ஸ்ரஹாஸண்ணிதி வொதம் தீயடும் நி ஸதஸொது வெ ||
 ஸிமடா தீயடும் ஸிஹாஸி யாவசுககடாநஹயாடி
 கயிதாநெநுவதீயடும் ஸிஹாஸி ஸாஜிங் ததீவரடி || அடி
 தாஜியாடி வஸிமெ ஹாமெ யாமதீயடும் தீயிதடி
 கினிடிதா ததீயடும் ஸூராவதீயடும் துழி || அக
 கதிவ்வவதீ தீயடும் † ஸிஹதெநா ததீயடும்
 ததெதாடிதெநாஸதெதாராஜிங் தீயடும் ஸிஹதெ ||
 தாஜியா ததிமெ தீயெ ஸூராவதீயடும் வடுவடும்
 ஸ்ரஹாஸண்ணி மதஸூநதிதீயடும் ஸிஹதடி || அடி
 வனஷா ஸ்ரஹவநெ தாஜியா தெநாஸாடி வடுவடும்
 உதாஸிஹதீ தெநாஸதிதயனு ததீவரடி || அசு
 வநதெநாஸதயா வடுவடும் ஸிஹதெநெ
 வனதாவசுவரடி கெதெ தீயெயாநஹயொநவி || அடி
 ஸிஹதீயடும் விநா ஸாஜிங் ஸிஹதெ ந வொதாடி
 ககடாடிதிதிஹாமெ தாஜியாடி வடுவடும் ஸிஹதெ || அசு
 ஸிஹதீ தீயடும் துஷதீயடும் ததுதெநெ ||

† சக-வது அத்தியாயம் பார்க்க.
 * சஎ-வது அத்தியாயம் பார்க்க.
 † யசு-வது அத்தியாயம் பார்க்க.

[illegible]

॥சுமத்ருயொவிஸாய்யாயஃ॥

ராஜநுயயஜா தாயா ஸ்ரீநயொராமயொராவி |
 சுவி மொல்டுஜோத்ருஹி நஹி கீயடும்விநா ஸ்யுமபு || ௪
 வபெவபெ கீய கீய தாஜுவணீய ஸரிதாரா |
 பெபெவபு ஐவிந்விபெபுமஹிமஹிநாதிந் || ௨
 உபாஸ்யோ நரோஹாத்ரா ஸவக்டா தபஸஹிபெதெ ||
 பெநவபெஹி தபிநீவி ஸுஹவஹொமோ || ௩
 சுராக்ஷஹிபிதகஹா ஹிதீயதஜாபு |
 உபெபெபெதெ - கீயடும் - ஸுஹவஹொதஷஹிவதெ

அத்தியாயம் ௨௩.

அஷ்டசித்திகளையும் விரும்பிக்கொண்டு பிரமன் முதலானவர்களும் ஒப்
பற்ற இம்மகாநதியை விட்டுப்பிரிகின்றனரில்லை. கூஇ

வனெகுகெஸவாரிதெருண ஸ்ரீமணியா தாஸஹஸ்யஸம் |
 சுவிசீடவதம்மாஜா ஸுருமஹாஜயம் வொ || ௩
 ஸிசிவாரிநஹ்ராவு ஹ்ருக்ஷொமந்யெஷிதாநா |
 தடினெஹ்ரீவஹாஃ கிவநஹ்ருநாஜா ஹ்வி || ௪
 வவாரிதஹ்ருக்ஷொயா ஸிசிவாரிநாஜா || ௫
 ஸாரிமொக்ய ஸ்ரீமணியா தாஸஹஸ்யஸம் || ௬
 சுருணாஸாஜா ஹ்ருயா ஸிவெகுகெயா வொ || ௭
 தீயஹ்ருவஹ்ருய வதஹ்ருத ஸ்ரீமணியா || ௮
 தஹ்ருதெருவ ஸ்ரீமணியா ஹ்ருதயஹ்ருயா || ௯
 சுருதவொ ஸ்ரீமணியா தாஸஹஸ்யஸம் || ௧௦
 ஹ்ருதவொ தஹ்ருதவொ ஹ்ருதவொ ஹ்ருதவொ || ௧௧
 வனஷஹ்ருவஹ்ருதவொ ஹ்ருதவொ ஹ்ருதவொ || ௧௨

ஓ, ராஜனே, பிரமமயமாயிருக்கின்றவையான கீழ்க்கூறப்பட்ட தீர்த்தங்களில் ஏதேனுமாயினும் ஒன்றைச் சேவித்து (ஸ்நானபானமுதலானவையைச் செய்து) அநேகம் பிராணிகள் முக்தியடைந்திருக்கின்றன. சஇ

புழுக்களும், விளக்குவெட்டுப்பூச்சிமுதலானவைகளும், விருகுகளும் பூண்டுமுதலானவைகளும் மற்றவைகளும் இஷ்டப்படி இல்லரபோகங்களையனுபவித்துச் சிறந்த சித்தியைப் பெற்று முடிவில் முக்தியையடைந்திருக்கின்றன. அவ்விதமிருக்க, மானிடர் முக்திபெற்கின்றனர் என்பதில் கூறவேண்டிவது யாது? சு

ஜனனமரணமாகின்ற சமுத்திரத்தில் முதந்து வருத்தமடைந்து கொண்டிருக்கின்ற ஜனங்களைக் கண்ணுற்று பரம்சிவனால் வேண்டிக்கொள்ளப்பட்டவளான பராசக்தியானவள் கருணை துளும்பிய இருதயத்துடன் சிவகலை யொன்றைப் பெற்றுவந்து மலயபர்வதத்தினின்றும் தீர்த்தருபினியாக (வெளிப்பட்டு) இருக்கின்றாள். அ

ஆதலால் இவளிடத்தில் வேதங்களும், பிராமணங்களும், ஸ்மிருதிகளும், யாகங்களும், மந்திரங்களும், தந்திரங்களும், எக்காலத்திலும் வாஸம்பண்ணிவருகின்றனவல்லவோ? கூ

இரண்டுதீரங்களிலுமிருக்கின்ற ஜனங்களை மகாபாதகக்கூட்டங்கள் பாதிக்கின்றனவில்லை. ஒ புத்திசாலியே, என்னுற் கூறப்பட்ட மகாபுண்ணிய தீர்த்தங்களில் எவை முக்கியமானவையோ, ஓ ராஜனே, அவையை விசேஷமாக வருமாறு தெரிந்துகொள்ளும். யஇ

நதிகளிற் சிறந்தவனாய் சிவன் முதலானவர்களால் பூசிக்கப்பட்டவளா யிருக்கின்ற ஸ்ரீதாம்ரபர்ணியானவள் அண்டகோளத்திலிருக்கின்றவைக ளான அநேககோடிதீர்த்தங்களுக்கும், யாகங்களுக்கும், மந்திரங்களுக்கும் அதிஷ்டாத்ரு தேவதையாக விருக்கின்றாள். களது

சுவஸாநஸூகிதம் ப்ராஹ்மஸூத்ரயாமத்யா
 சுவாயசாவதாஜேஹ வுஸாஜேஹ சோநிவ|| யசு
 நீஹாநிவ வதூநா கீந்தியபுஸஸாநிவ|
 தாஜேவணீததபுஜ்ஜிவாநாஜி சுஜநம|| உய
 ஹபொஹபுயம் ப்ரவக்ஷாநி வாவாநாஜி சுஜநெ|
 நெநவாவாயாநாந கிணிகித ப்ரஹ்மஸூத்ரமஹநெ|| உக
 ப்ராணாயாசா வஹமவ்யாச ஸுஷாநாநுபுவெஸநாசு|
 ப்ராஜாவசுநா ஹமொவாநாஜிவ்வாநுபுவெஸநாசு
 யசுமஹம் மஹதெ வஹ்மஸூதபுஸாநதொ ஹவெசு|
 சுதெநுநிஹாஸ, வரஜே வரநா மீதம் கீஹவிபுணா|| உரு
 ப்ராணாநாஜிநுபுவாநுதம் வக்ஷாநிணம் யோயநா|
 வரநா சுதயாமெ சுஸி ஹிஷயெ வானுஹமஹஜி|| உச
 நிவஸநு ஸிஸுவாநெநு மணிகொ நாஜெஸுசு|

ஓ ராஜனே, (ஸ்வர்ணம்-திருநெல்)முதலான மகாபாதகங்களுக்கும் மற்ற
 உபபாதகங்களுக்கும், இவ்விரண்டு தீரங்களும் தீர்ப்புக்கொடுக்கின்ற
 வையாக விருக்கின்றன. ௧௮இ

இருளுக்குச் சூரியன்போலவும், தாமரைமலர்களுக்குப் பனிபோலவும்,
 கீர்த்திக்கு தூநடத்தைபோலவும், இம்மகாதீர்த்தம் ஆபத்துகளுக்கு ஆபத்
 தாக விருக்கின்றது. ௧௯இ

ஸ்ரீதாம்ரபர்ணியின் இரண்டுதீரங்களும் பாவங்களை அறுக்கின்றன; மீண்
 டும் கூறுகின்றேன் இவை பாவங்களை யறுக்கின்றன. ௨௦இ

இப்பூகோளத்தில் இதைத்தவிர பாவங்களைத் தொலைக்க வேறுகதியில்
 லே. பிராணாயாமம், பஞ்சகவ்யம், சுஷுமணை யென்றநாடியில் பிராணவா
 யுவையேற்றித் தவம்புரிதல், பிராஜாபத்யம் மலையினின்றும் விழுதல், அக்
 கினிப்பிரவேசம், இவையால் மானிடர் பெறக்கூடிய பயனானது இம்மகாந
 தியில் ஒருஸ்நானமாத்திரத்தால் பெறக்கூடியது. ௨௧இ

இவ்விதம் ஸ்நானமாத்திரத்தால் மிகுந்த பயன் கிடைக்குமென்ற விஷ
 யத்திற்கு முற்காலத்தில் ஸ்ரீவியாஸமாமுனியாற் கூறப்பட்டதான புண்
 ணியகதையை நானிப்போது தங்களுக்கு நடந்தபடி கூறுகின்றேன்,
 கேட்க. ௨௨இ

முற்காலத்தில் கிருதயுகத்தில் பாண்டியதேசத்தில் சிம்சுபாரணியத்
 தில் கண்டகன் என்று பெயர்கொண்ட வேடனொருவனிருந்தான் (௨௩)

கூடும்பவாரணம் யதெத கிம்ஸைநாஹரஹஸ்துவம் உரு
 ஸ கஜாலிபநுஷாணிஸ்தர் வாஸாஜியந்தவாநு।
 ஜமயாரவரிகொஹகூபா வவாராரணவீயிகாழ்|| உக
 வரிதஃ வாஸபஞ்ஞாணி விததெதவவ வாஸாநாழ்।
 ஹாரையிகூப வகூதிகூதாநுரூண துமயகூயிகாழ்|| உஎ
 சூதாநம்மொவயநு வுக்ஷகொடரெ கூழிதாஸயம்।
 வுத்யயாய விஹம்நாநாம் டயம்ஸஸியாமத|| உஅ
 வுராயெ வுவுவீதெ தாவதெவஜுகூணி தாஸயெ।
 தரூஸநாடிவஸுத்ய கவொதரியம்மஹபழ்|| உக
 வவாத வாஸாநாயதெநு தொக சூஸாஜெவையா।
 ஸஹுஷஹுடியொ துஷா வதிதாநு ஸவதகீரணம்|| உய
 மநுஹீகா தாநு வெழிகாயாம் ஸயூ டுபதரந்தயா।
 ஸவாதுஹவெஷ விநுஷு வுஸஜிஹமிக வுமம்|| உக
 சுவயாதெதகூ விதரி ஸவ - ஸெஷா கஸம்ஹஸம்।

அவன் ஒரு ராஜனே, மாம்சத்தினால் குடும்பயோககேசமம் நடத்திவந்தான். உரு

அவன் ஒருகால் வில்லு, அம்புகள், கயறு, வலை (முதலானவையை) யெடுத்துக்கொண்டு வேட்டையாட விருப்பத்துடன் அரணியத்திற்குச் சென்று உலாவினான். உக

*அவன் (காட்டில்) நான்குபறத்திலும் கயறுகளையும், வலைகளையும் விரித்து பறவைகளை யிளக்கி மிருகங்களை (வெளியிற் சொல்லாமலிருக்கும்படி) தடுத்தான். உஎ

கொலைசெய்ய எண்ணங்கொண்டவனான அந்தப்பாவி விருக்ஷங்களின் பொந்துகளில் மறைந்திருந்துகொண்டு பறவைகளுக்கு நம்பிக்கை யுண்டாவதற்காக (அவை டவுகின்றதொனியில்) இன்பமாகக் கானம்பண்ணினான். உஅ

இவ்வாறு வேடன் உச்சாகமாக மறைந்திருக்க, விருக்ஷத்தின் கவட்டையிலிருந்து பறந்துவந்து இரண்டு ஆண்புறாக்களும் இரண்டு பெண்புறாக்களும், யுசையில் உலகம்விழுவதுபோல் வலையில் சிக்கின. உகஇ

அந்தவேடன் அவைகளைக் கண்ணுற்றுச் சந்தோஷமாக எடுத்துக் கூடையிலிட்டு இறுகக் கட்டி, தன் மகன்கையிற் கொடுத்து களைப்பாழி மறுபடியுஞ்சென்றுவிட்டான். உக

ஸர்தா நஷ்டா விஹம்மாநாம் நிவெதஸ்தகொடியம் || ௩௭
வகுணபூரொநா விஹம்மாபம் வாநெதந விவஸீக்யதம் |

இந்தக் கழகமானது காற்றினால் சுழற்றப்பட்டு தலைகிடுக்கி, பூர்வஜன்மத்
திற் செய்திருந்த புண்ணியத்தினால் ஸ்ரீதாம்ரபர்ணியின் தீர்த்தத்தில் வி
ழுந்தது. ௯௮

வவாத கொயெ சாரியாஃ வவவ்வண்ணுமொடிஸா||
 உவஸானெ வஸுவாதெ கஸிஜிவடும் வடும்||
 உஃஸுதஃவரிகுரே ஐஷ்டா தாவி வெடிகாழ்|| ரு
 பூஸனொ ரெஸிய உதி ஜமுரஹ யநஸங்கயா||
 மிகா வாஸாடிகம் ஸவகம் விவடியு விவொகிதெ|| சய
 ததுகதிரிய நஹ்ஜிதது வாத ததாம்பராக்||
 உதாயரெ லிஜஸுதெ ஸபகாநெ வநந்வநம்|| சக
 வகிணொ வுக்காராஹு நிஸஸனொ திரோதுகழ்||
 வரஸுரம் ஸரொகாசு ருருடும் ஸுஸுரம் ஹுஸழ்|| சஉ
 வெரவிஸுநஸுஜிதீயு தீரோஸாடி குதுவிசு||
 வகாநுயுததுஸுந கணுயாமாநி சுஸுஸம்||
 உஹுரஹுரே வியுதாநம் ஐவீகுகு சிரொயநழ்||
 விதிஸொ வொகபவ ஸவகாஹுரஹுதூவாரஹு|| சச
 வசுராவதகும் ஐஷ்டா வெவகாநா ஸஸாயுஸழ்||
 வ

பிறகு கிரமமாக கொடுக்காற்று நின்றபொழுது, ஏதோவொரு சமர்த்
 தனான பிராமணப்பையன் அங்குமிங்குமலைந்து (தன்போக்குப்படி) வந்து
 (நதியில் முதக்கின்ற) பெட்டியைக் கண்ணுற்று 'சிவன் கிருபைசெய்
 தார்' என்று பொருளென்ற பேராசையுடனெடுத்து கயறுகளையறுத்து,
 பெட்டியைத் திறந்துபார்க்க, அந்தப் பகித்தம்பதிகள் ஆகாயத்திற் கிளம்
 பின. சயஇ

உடன் பிராமணகுமாரன் ஆகாயத்தை நோக்கி யடிக்கடி நகைக்க, அந்தப்
 பறவைகள் மரத்திலேறி மிகவும்பெருமூச்சுவிட்டு ஒன்றோடொன்று உ
 றுட்டிவிழித்து துன்பப்பட்டு மிகவும் கூக்குரலிட்டு ரோதனம்பண்ணி
 ற்று. சஉ

அந்தக் கழுகும் நதியைத்தாண்டி கரைக்குவந்துட்கார்ந்துகொண்டு ரக்
 கைகளையுதரி, மூக்கினால் எக்குங்கோதிக்கொடுத்து, உயர்ந்து ஞெளித்து
 கழுத்தைத் தூக்கி நான்கு திசைகளிலும் கண்களைச் செலுத்திக்கொண்டு
 கிளம்பி ஒரு மரத்தின் கவட்டைக்குப் பறந்தது. சச

அது அவ்விடத்திலிருந்த புறாக்களின் கூட்டத்தைப் பயத்தினால் நடுந
 டுங்கி திகிலிட்டதாகக்கண்டும் ஜாதிவிரோதத்தைவிட்டு தயவுடன் அவை

શ્રી ૩૦-૫-૨૦૧૭

ஸ்ரீராமபெருமான் ஓடிவந்தாரி கலைகண்டு மலையேறியது
 வாரா காண்டொலையென நமர் வாராபெருமான்

“ஒ பி ரா ம ண னே, எ ன் க ளு டைய செய்கைக்கு இவ்விதம் கிடைத்த பய னைப்பற்றிக் கூறுகின்றேன் கேட்க. முற்காலத்தில் காம்போஜதேசத்தில் . மேடைகூடப்பிராஸாதங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு ரதவீதி, கடைவீதி, சஜசாலை, வாஜிசாலை, மணிசாலை, இவைகளாலும் பள்ளமான அகிழாலும்

ரதூகரெதி விவ்ராதா விவிததுவவமொஜா|| ௩௯
 கணியாபாபுதா ரகீரா ஸவபுதொ மொஜாபாபா
 கஹாபரிவஸம்வீதா ஸவலிததுஹாபயா|| ௩௮
 பூஸாபாபதஸஃபாயா பூஸஸஸவிதாபாயா||
 உஜ்ராநஸஹஃபாநாதா நவகோணிக்யுமொபாபா|| ௩௭
 கஹாஜநஸகோணிக்யு வதாபாயுஜகோணிக்யு||
 வனவகீபுபாயாகாராநாநமஸீநநபாபாயு|| ௩௬
 ராஜாநவிகுமொபுதொநாநா விசுராநகெஸஸீ||
 ராஜாநவிகுமொபுதொநாநா விசுராநகெஸஸீ|| ௩௫
 மொபுதொநாநா விசுராநகெஸஸீ
 கித்யுபுபாயு விவ்ராநா மொபுதொநாநா விசுராநகெஸஸீ||
 தவீநா பாயாபாபுதொநாநா விசுராநகெஸஸீ||
 மொபுதொநாநா விசுராநகெஸஸீ|| ௩௪

பூங்காவனங்களாலும் ரத்தினமயமான கோபுரங்களாலும் தெளிந்த நீரா
 புகளாலும் சிறப்புற்று ஒருயோஜனை தூரம் நீண்டதாயும் இரத்தினகரை
 யென்று பிரசித்திபெற்றதாயுமிருக்கின்ற இராஜதானி யொன்றிருந்த
 து. ௩௯

அந்த ரத்தினகரையானது நாநாவிதஜனங்களால் வீற்றிருக்கப்பெற்று
 கொடிகளாலும் தோரணங்களாலும் பார்க்கப்பார்க்க அழகாயுமிருந்தது
 அந்த ரத்தினகரையென்ற ராஜதானியில் சூரியவம்சத்திற் பிறந்தவனான
 விக்கிராந்தகேசரி யென்ற ராஜன் செங்கோல் செலுத்திவந்தான். ௩௮

அந்த விக்கிராந்தகேசரி வெகுசூரனும், யுவாயும், தருமசாலியும், சாந்த
 னும், யுத்தத்திற் குணகலங்கொண்டவனும் பெரியோர்களைச் சேவிக்கின்
 றவனும் ஈசுவரபக்தியுள்ளவனும் யாகசீலனும் அநுபாகசாலியும் தயாவி
 தியுமாக விருந்தான். ௩௭

அந்த ராஜன் நாடோறும் பிராமணர்களையும், பெரியோர்களையும், தே
 வர்களையும், பிதிருக்களையும், பூசித்து வெகுமதிசெய்துவந்தான். அவன்
 செங்கோல்செலுத்திவர, ஜனங்களெல்லோரும் தருமசாலியாக விருந்த
 னர். தருமமானது எக்காலத்திலும் நான்கு பாதங்களையும் பூமிற் பதிப்
 பித்து நடந்தது. ௩௬

தஞ்ஞாஜெ நி தஞ்ஞாநியுசெவநு ஹவ்ஹாமிநஃ
 வளவஹதவ்ய ராஜசெஷஃ காமெந ஜெஹிஷீ தஜா || ௩௮
 ஸஸகு த தநயஜ்ஜி காமெநெவாஸநீஜயஜ்
 வய்யாநதெ வஸதளஸாஸாஸெவாஷிதள ராஜஸதஜேந || ௩௯
 ஜாதகஜிஷிகம் ஸவஹ விதா வகெந ஸவஸத்யெயா ||
 வெஜயநெஜயஜை நாதா தள விஜயெவஸ || ௪௦
 சுததவாஸெவநயநள வெஜவெஜாஸவாரமள
 யநவெஷஜயீயாநள ஜககா காகெவாஜேவி || ௪௧
 ரகுபபநவநஸவஸள வகெந தஹஷஹணம் விதா ||
 ததெநா ஜெயராஜஸ்ய ரகுபெணாவ்யதிஜெ ஸதெ || ௪௨
 சுநாமஜேஸீ நாதா வராஜிஷவதாகிநீ ||
 ஹதநாவஸெயோதெ சுஜெண மஸஸாஸநாஸ ||
 சுநாமஜேஸீ வஸா வெஜயஜெநா ஜெஷாநிதா ||

யாகங்களில் ஆகுதி பெறுகின்றவர்களான அக்கினி முதலான தேவதைகள் அவனுடைய ராஜ்யத்திற் குடிபார்த்துவந்தனர். இப்படிப்பட்ட ராஜசிரோமணியின் பட்டமகி ஷியானவள் காலக்கிரமத்தில், காளிகையென்பவள் இரண்டு இடிகளைப் பெற்றதுபோல் இரண்டு குமார்களைப் பெற்றாள். ௩௮இ

அவ்விரண்டு ராஜகுமாரர்களும் நேரமொருமேனியும் பொழுதொரு ரூபமாகவும் வளர்ந்துவர விக்ரந்தகேசரி அவர்களுக்கு ஜாதகர்மம் முதலான சுபகர்மங்களைச் செய்து அவர்களுக்கு 'வைஜயந்தன்' என்றும் 'ஜயந்தன்' என்றும் நாமகரணம் பண்ணினான். ௪௦

சௌளம் உபநயனம், இவைகளையும் முடிக்க, அவ்விரண்டு ராஜகுமாரர்களும் நாலுவேதங்களையும் ஆறு சாஸ்திரங்களையும் வில்லேற்றம், ஞானேற்றம், காமசாஸ்திரம், இவையையும் கற்று யௌவனாவஸ்தைக்குவந்து சிறந்த வழகுபொருந்தி தகப்பனுக்கு விசேஷமான மகிழ்ச்சியை யுண்டுபண்ணினார். ௪௧இ

பிறகு தகப்பனுடைய கட்டளைப்படி வைஜயந்தனும் ஜயந்தனும் மகத தேசத்து ராஜகுமாரிகளான 'தனங்கமஞ்ஜரி' என்றும், 'இந்துபதாகினி' யென்று பெயர்கொண்ட பிரைநுதல்களைப் பாணிக்கிரகணம் பண்ணினார். ௪௨

அனங்கமஞ்ஜரியை, வைஜயந்தன் மணம்செய்து மகிழ்வடைந்து ரஜி

வர்த்து டேயாநு விவியாநு வகுஜோநா நயா காலிங்|| எய

அந்தச் சமயத்தில் வசுகணன் என்ற ரிஷிக்கு யுகந்தரன் என்று பெயர் கொண்ட புத்திரனொருவனிருந்தான். அந்த யுகந்தரன் தர்மநூல்களைக் கற்றறிந்தவனாகவும் சுவாவாகவுமிருந்தும் தலைவிதியால் காபாலிகனாக (மண்டையோடெடுத்துப் பிச்சையெடுப்பவனாக) திரிந்து, குளிகைகளுடைய சித்தியைப் பெற்று வச்யம் ஆகர்ஷணம் இவைக்குரிய நூல்களைக் கற்றுணர்ந்து தேசங்கள்தோறுஞ்சென்று அவ்விடங்களில் காமிகளால்வெகு

சுரோஜுதா கரம் பூவ கள துஹுதீஜகூடா |
 சுஸம்யா சாநெந்ராஜயா நஸம்யுகாஸ வியொஜயநு || என
 கூலிஃ ஸ்ரெஷு காவடாணம் ஸெஹுதீஜாடிநவம் ||
 ஹுஜுஜிமகேவாம் விஜுரம் உஸ்யநு களதுகாவஹம் || என
 ஹுத் வஸந்தம் ஸ்வபுரெ ஸெஜயம் தா விஜுஸு ஸம்
 வனகாந்தெ ஸகேவாமஜே ஸந்தொஷு விவியெயடெநம்
 பூஹ வாஹ ஸவிநயம் டாஸவஜுணீவ துது |

ஸெஜயம் தம்

ஹமவநெந்ராஜிநாம் ஸுஜு ஸிஷுரகூஜிணெமரொ || என
 ப்ருணதம் வாடிசுஜிமெ ஹுதும் ராம் துராதுகேஹுஸி |
 விந்தாஸாகாபிதெ வொரொ ஸ்வகேநவிஸுஜி || என
 துரணிதுரணி ந திஹுயாகு க்ஷாநியிநுமதுஹாக |
 ஹதி தெந கிஹீவெந யாஹுஜிநம் ஸ யொமவிசு || என

மதிக்கப்பெற்று அவன்போக்கின்படி ரத்தினாகரையில் ஏதாயினும் அதிசய
 முண்டானற் காணவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் ரத்தினாகரைக்குவந்து
 சேர்ந்தான். . . எய்இ

அந்த யுகந்தரன் அவ்விடத்தில் சேராதோர்களைச் சேர்ப்பித்தும் சேர்ந்
 தோர்களைப் பிரித்தும், அன்பர்களுக்கு பகையைவிளைத்தும் பகையோர்க
 ளை நேசிப்பித்தும் கண்கட்டி, கால்கட்டி, அக்கினிஸ்தம்பம், ஜலஸ்தம்பம்,
 வாயுஸ்தம்பம் முதலான வித்தையைக் காண்பித்து ஜனங்களுக்குச் சந்தேதா
 வதத்தை யுண்டிபண்ணிக்கொண்டுவந்தான். . . என

இவ்வாறு ஒருவன் தன்னுடைய பட்டணத்திலிருப்பதாகத் தெரிந்து யோ
 சனைபண்ணி வைஜயந்தன் ரகசியமாக இந்த யோகீசுவரனிடம்வந்து பற்
 பலகாணிக்கையிட்டுச் சந்தேதாஷப்படுத்தி, ஊழியன்போல கைகால்களில்
 விழுந்து கும்பிட்டு வணக்கமாக வருமாறு விண்ணப்பங்கொடுத்தான்:-எனஇ

“ஓ பகவானே, யோகீசுவரனே, பணிந்தோரைப் பாதுகாக்கின்றவரே
 குருவே, தங்களுடைய திருவடிமலர்களில் விழுந்துவணங்குகின்ற ஊழி
 யனைக் காப்பாற்றவேண்டும். கொடிய மனக்கவலையும் சோகமுமாகின்ற
 பயங்கரமான கடலில் இடைவிடாமல் முதந்து துன்பப்படுகின்ற ஊழிய
 னைக் காப்பாற்றவேண்டும் காப்பாற்றவேண்டும். தாங்கள் அநுக்கிரகம்பண்
 னியுத்தரவுகொடுப்பது அடியேனுக்கு அதுகூலமாக விருக்கவேண்டும்”.

என்று ராஜனால் வேண்டிக்கொள்ளப்பட்ட யோகீசுவரனாகிய யுகந்த

ய-ம-ய-ஸ ரஹஸி ராஜா நதிசுஸ்யவீச |

ய-ம-ய-ஸ

லிந்தயாமம் உஹாராஜ ஸ்ரெஸ்தாஹவி தாஜஹபுவி || எஎ

கிர்தெ வ்யவஸிதம் லிக்ஷு சொவா தெவ வாரிஹுஜி ||

கூபகஷ-பூதி தெ தாவஜாஸா மஹவதீ ஹவெ || கஅ

காஜம் தெ வராயிஷ்ரஜி யஜி மெதுரொகூடி-வ-ஹி

கூவிவாரெண வகூயஜெஹெவ வ-கூ காங்குதி த || எக

ஸ வளவம் வலிவயெ-புண ஸஸா-கூபிந-புஸாவி த ||

ஹயஸூபாடிஹெ ஸ்ரஹு வவநம் ஹஸ-புரெஸூபாடி அய

ராஜா

லிந்தாஜிணீயாஸாடி கூபம் ஸ்ரெஸ்தாநிவிமூஹ ||

அஸூகாரொ ஹவிஷ்ரஜி நாது கூவெ-விவாரணாடி || அ-அ

விஜாவஜிதரெஸூபாடிவ-ஸாந-புஹிடி-ஜி

ஹதூவதீ வ-பாஸூபாடி-நஸா ஸ-வ்யதா கி || அஉ

ரன் தனிமையில் ராஜனை அழைத்து, வருமாறு கூறினான்:— எகஇ

“வாரீர் மகாராஜனே, தாங்கள் சிந்திக்க வேண்டுவதில்லை. தாங்கள்மனதில் விரும்பியிருப்பது யாது? தங்களுக்கு இவ்விதமான ஆத்திரமென்னை? நாம் தங்களுடைய மனக்கவலையைத் தொலைத்துவிடுவோம். தங்களுடைய விருப்பமும் கைகூடும். ஒருகால் தாங்கள் மூன்றுலகங்களுக்குமரிதான ஸங்கதியை விரும்பியிருந்தபோதிலும், அதை நாம் முடித்துத் தருவோம். தாங்கள் யோசனை பண்ணாமல் இப்பொழுதே தாங்கள் விரும்பியிருப்பதைத் தெரிவிக்கலாம்”. எக

என்று யோகீசுவரன் ஸமாதானமாக உத்தரவுகொடுக்க, கேளும் பிராமணகுமாரனே, அரயன் பூதேவசிகாமணியை நோக்கி மறுபடியுங்கூறுகின்றான்:— அய

“கைகால்முதலான உருப்புகளோடும் ஜீவனோடுஞ்சேர்ந்து வந்திருக்கின்ற சிந்தாமணியைப்போலிருக்கின்ற தங்களை யடியேன் அடைந்ததினால், அடியேன் விரும்பியிருப்பதை முடித்துக்கொள்வேன் என்பதில் அடியேனுக்கு யோசனையில்லை. அக

அடியேன் விண்ணப்பங்கொடுப்பதைத் தாங்கள் தயவுசெய்து கேட்க வேண்டும்:— அடியேனுடைய சகோதரனுடைய மனைவியிடத்தில் காதல் கொண்டு அவளை மணம்புரியவேண்டுமென்று மனதில் நினைத்திருக்க

தடியும் வணி வீவி தூவுஹம் வாயதா வாரா
 நாரீ தலிகாடு நானிகயா நொஹித ஹு|| அரு
 ந மெஹித ஸவதூ டாவதூ ஹிதூ
 3|| மெயரிமாரிவ ரொஹம் ஸவதூ மொயதா|| அசு
 மபுரரிமாரிமொஹித ஹிதூ மொயதா||
 கூதடிமொதா மொஹித ஹிதூ மொயதா|| அரு
 யாவதூ மொஹித ஹிதூ மொயதா||
 தாவதூ மொயதா மொஹித ஹிதூ|| அரு
 மொஹித ஹிதூ மொயதா மொஹித ஹிதூ||
 மொஹித ஹிதூ மொயதா மொஹித ஹிதூ|| அரு
 மொஹித ஹிதூ மொயதா மொஹித ஹிதூ||
 மொஹித ஹிதூ மொயதா மொஹித ஹிதூ|| அரு
 மொஹித ஹிதூ மொயதா மொஹித ஹிதூ||
 மொஹித ஹிதூ மொயதா மொஹித ஹிதூ|| அரு
 மொஹித ஹிதூ மொயதா மொஹித ஹிதூ||

தேன், தகூசுத்தாவாகிய அடியேனுடைய பிதாவால் அடியேன் முன்ன
 மே ஏமாற்றப்பட்டேன். அ2-இ

அடியேன் காதல்கொண்டிருந்த மாசிலாமணியை நாடோறும் நினைத்து
 மனதுக்குச் சமாதானமில்லை. அடியேன் எல்லாவிஷயங்களிலும் காட்டு
 தீயிலகப்பட்ட மரம்போல் சிறப்பின்றி யிருக்கின்றேன். தென்றல் வீசு
 வது தீக்கனல்போலிருக்கின்றது. பூமலை ஊசிபோலிருக்கின்றது. மிருது
 வான படுக்கையும் வச்சிரம்போல் கடினமாக விருக்கின்றது. ஆகாரமெல்
 லாம் ஆலாகலமென்ற கொடியவிஷம்போலிருக்கின்றது. கொடியைப்ப
 ழிக்கின்றதான அவளுடைய அங்கங்களைக் கட்டியணைக்காமையால் பாரீக்
 குமிடமெல்லாம் குனியமாகவே யிருக்கின்றது. தங்களுடைய அதுக்கிரகத்
 தினால் அடியேன் விரும்பியிருக்கின்ற பிரமானந்தசுகத்தை யடைந்தால்
 மாத்திரம் அடியேனுக்கு மேன்மையென்று நினைக்கின்றேன். அப்பொழு
 துதான் அடியேனுடைய பிறவியும் பயன்பெறும். அடியேன் அதிகமாகக்
 கூறுவதில் யாது பயன்? அடியேனுக்கிருக்கின்ற மதனதாபத்தைச் செவி
 யுற்றுக்கேட்கவேண்டும். தங்களுடைய தயவுண்டாகாமலிருந்துவிட்டால்
 அடியேனுயிர்தரித்திருக்கவேண்டாமென நினைக்கின்றேன்.” அஎ

என்று கூறி காமபரவசனாகி யோகீசுவரனுடைய திருவடிகளில் விழுந்
 துவணக்கினான். இவ்வாறு ஆசையாகின்ற இருள்கடலினுடைய திரைக
 ளால் அடிப்பட்டவனான ராஜனைக் கண்டு மனமிரங்கி யோகீசுவரன் ராஜ
 னுச் சமாதானப்படுத்தி மறுபடியும் அவனைநோக்கிக் கூறினான்:— அக

പ-നംഭനം:

[illegible]

“வாரீர் மகாராஜனே, தங்களுக்கு இவ்விதமான தாபம் வேண்டுமே. தங்களுடைய விருப்பத்தை நாம் முடித்துத்தருகின்றோம்” என் றி, வசியகரிணி யென்றும் ஆகர்ஷணி யென்றும் இரண்டு விதமுத னான குளிகைகளை ராஜனுக்குக் கொடுத்தான். கூயஇ

வைஜயந்தன் தன்னுடைய விருப்பத்தைமுடிக்கக் கருவிகளாக
கின்ற குவிகைகளைப் பெற்று அனியர்களுக்குத்தெரியாதபடி தன்னு
ய அரண்மனைக்குச் சென்று யோகீசுவரனுடைய உபதேசப்படிந
தான் விரும்பியிருந்ததை முடித்துக்கொண்டான். ௧௨

அவ்வாறே தம்பியாகிய ஜயந்தனும் யோகீசுவரனைச் சரணமடைந்து ஒருவருக்குந்தெரியாதபடி தான் விரும்பியிருந்ததைப் பெற்றுக்கொண்டான். கூடு

இவ்வாறு அவ்விருவரும் நாமம்பிடித்து, ராஜகுலத்திற்கியல்பா
ருத்தியங்களைத் தொலைத்து, யோகசுவரனுடைய ஊலமையால் ப
களைப் பரிவர்த்தனம்பண்ணியும் நேசமாக வாழ்ந்தார்கள். கூசஇ.

அவ்வரசர்களுக்கு உத்தாலகணென்று பெயர்கொண்ட புரோகித
வனிருந்தான். அவன் தருமநூல்களைக் கற்றிருந்தபோதிலும் பெ
சைகொண்டிருந்தபடியால் (அவன் தின்றசோறுக்கு வேலைசெய்
அவர்களைச் சீர்திருத்தி நலநடத்தையை உபதேசம்பண்ணாமல் த்
டைய சித்தப்படியெல்லாம் நடந்துவந்தபடியால் “ராஜா ராஷ்ட்ர

